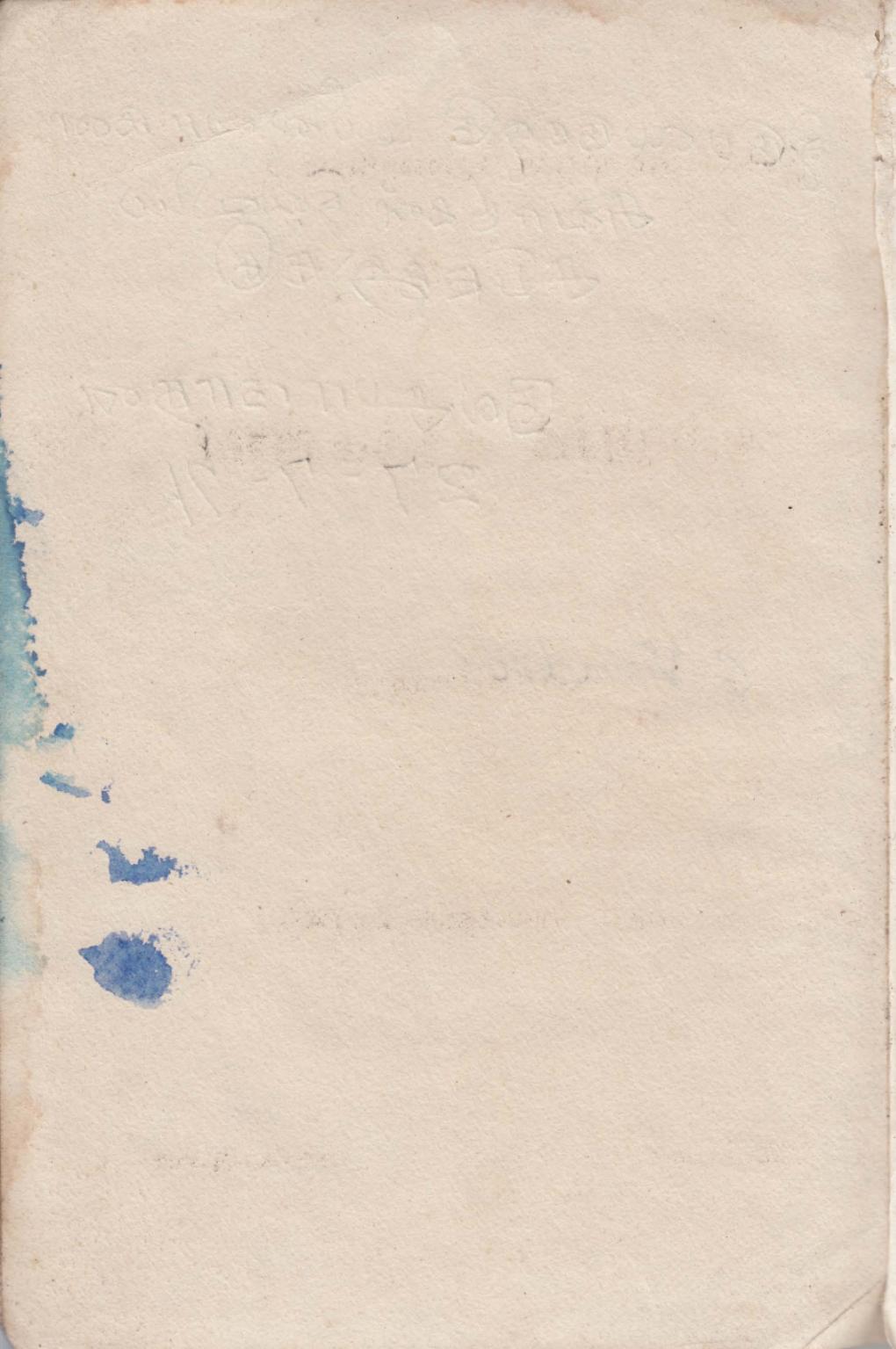

திருவோமாங்கால் - வெள்ளூர் சூப்
காலாநார் திருக்கலை
~~திருக்கலை~~

(கலை பிரபு)

27-7-76

G. Visvadevi

இலங்கையின் புராதன கலையைக்கள்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி

குல. சபாநாதன்

நல்லூர் தேவஸ்தான வெளியீடு

சமர்ப்பணம்

பத்திசெய் உத்தமர் பறவும் நல்லூர்த் தேரடியில்
யாற்றிந்த பித்தன், “என் அப்பன்” செல்லப்பன்
அருள்பெற்று நடமாடுங் கோயிலாக விளங்கி,
நல்லூர் முருகனுக்கு நற்றுமிழ்ப் பாமாலை சூட்டிய
சிவானுரூபுதீசுவரராம்

கொழும்புத்துறை

பஞ்சீ யோகசவாமிக ஸி ன்

பொற்கமல் பாதங்களில்

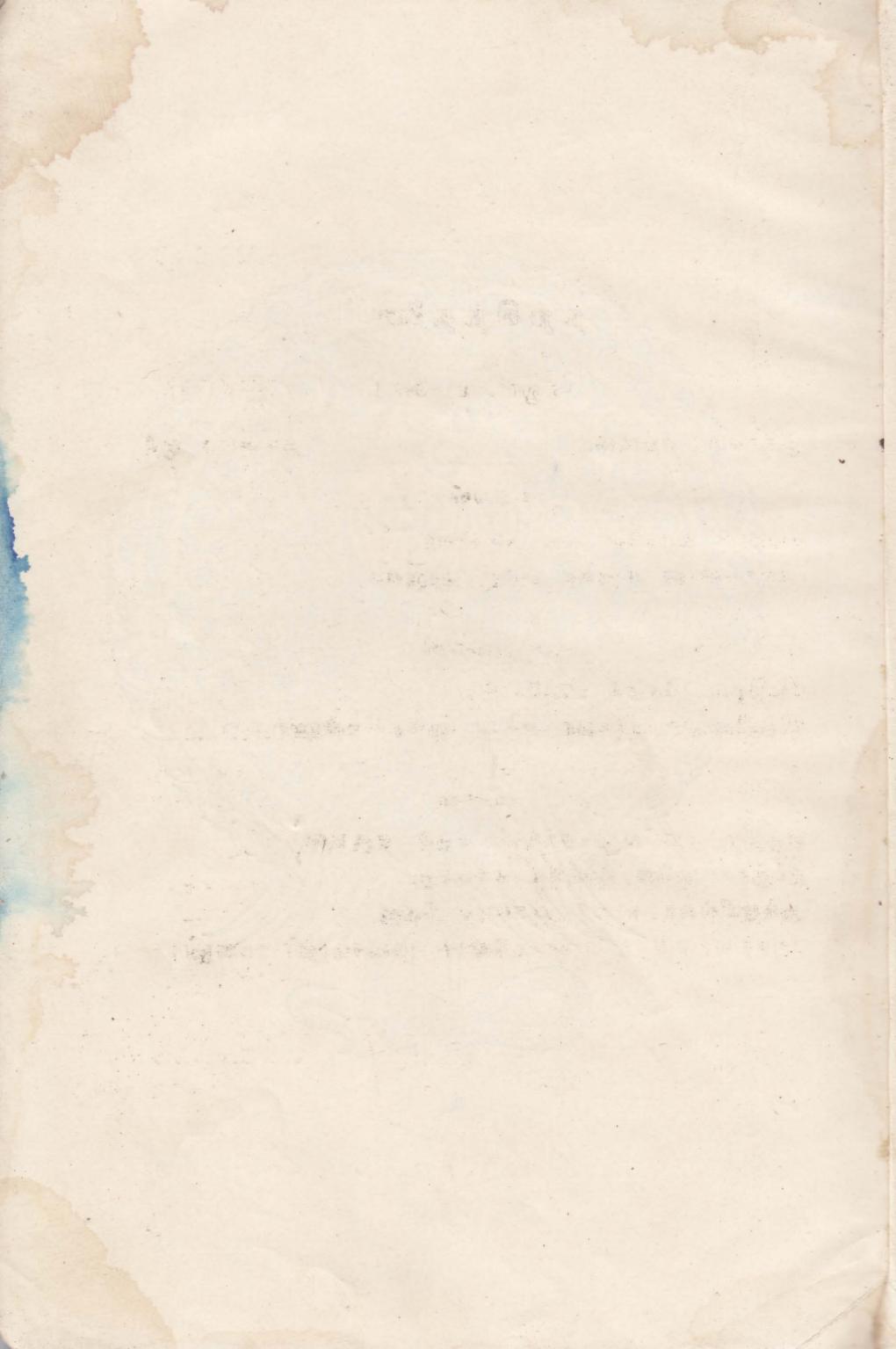
இச் சிறுநூலைப் பனிவுடன் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

நல்வாதரக்கும்பிரவாய்நாம் ஒள்ளும் அந்தியாப்
முருகா யூன்து காரிய் நல்வாதரக்கும்பிரவாய்நாம் ஒள்ளும் அந்தியாப்

நல்வாதரக்கும்பிரவாய்நாம் ஒள்ளும் அந்தியாப்

முருகா யூன்து காரிய் நல்வாதரக்கும்பிரவாய்நாம் ஒள்ளும் அந்தியாப்

நற்சிந்தனை

நல்லூர் வாசனே !

இராகம் : பியாக்டெ

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

நல்லூர் வாசனே நம வேலவா
நாராயணன் மருகா வரழீ முருகா

அனுபல்லவி

வேதோப தேசங் விபுவேதிய
வித்தியாதர விமலா கந்தா குமர—நல்லூர்

சரணம்

சித்திர மயிலேறு சந்தரா சத்தி தருமன்
தந்தரா முலே நோகல காரெனு
அந்தமில்லா ஸ்வர ஞானமு நீதரு
யோகசுவாமி வந்தனு சுலோக முவந்தருள்—நல்லூர்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில்

தொடர்பேசி : 631

யாழ்ப்பாணம்
1961, செப்ரேம்பார் 30ந் திகதி

முதலியார் குல. சாநாதன் அவர்களுக்கு,
தகவற்பகுதி,
செனைற் கட்டடம்,
கொழும்பு.

அன்பார்ந்த முதலியார் அவர்களுக்கு,

தாங்கள் எனக்கனுப்பிய வர்ணப் படப் பேர்ஸ்ற்
காரர்டுகளுக்காக எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். அவை என்னைப் பெரிதும்
வசீகரித்துவிட்டன. தாங்கள் குறிப்பிட்டவாறு படப்
போஸ்ற் காரர்டுகளையும் அவற்றிற்குரிய தலையங்களையும் தாங்கள் எழுதி அனுப்பினால் யான் பெருமகிழ்ச்சியடைவேன். நீங்கள் கலர்ப்படங்களை வைத்திருப்பதால், 1962ஆம் ஆண்டு மகோற்சவ காலத்தில் கிடைக்கக்
கூடியதாக, மலரினை அச்சிடுதற்குக் கொடுக்கவும்.

தீர்த்தோற்சுவத்தன்றும் தீர்த்தத்தன்றும் தாங்கள் கூறிய அற்புதமான நேர்முக வர்ணனைக்காக எனது ஆசிகளை ஏற்றுக்கொள்க. இலங்கை வானைலி மாாதிகாரி அவர்களும் தங்களுக்குப் பாராட்டுரை அளித்திருப்பார் என்பதிற் சந்தேகமில்லை.

நன்றே செய்தீர், கெட்டி! கெட்டி!! முதலியார். எல்லாம் வல்ல இறைவன் தங்களுக்கு அருள் பாலிப்பாராக.

தங்கள் உண்மையுள்ள
ஆர். சண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில்

தொலைபேசி : 631

யாழ்ப்பாணம்
1962, ஜூலை 16ந் திங்கதி

முதலியார் குல சபாநாதன்,
அரசாங்கத் தகவல் பகுதி,
கொழும்பு.

அன்பார்ந்த முதலியார் அவர்களுக்கு,

தாங்கள் இம்மாதம் 13ந் திங்கதி அனுப்பிய கடிதத்
துக்கு அதிக நன்றி.

புளொக் செய்வதற்காக எனது புகைப்படங்களில்
ஒன்றை இத்துடன் அனுப்புகின்றேன்.

புத்தக மேலட்டையில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி
கோவிலின் முகப்புத் தோற்றப் படமொன்றைச் சேர்த்
துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தாங்கள் குறிப்பிட்ட
தற்குச் சம்மதம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

நாவின் பெயர் “நல்லூர்க் கந்தன்” என்றிருத்தவி
ஞும் “நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில்” என்றிருத்தலையே
நான் அங்கீகரிக்கின்றேன்.

தங்கள் உண்மையுள்ள
ஆர். எண்ணுக்தாஸ் மாப்பாண முதலியார்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் அறக் காவலர்
குகூர் குமாரதாஸ் மாப்பாண் முதலியார்
அவர்கள் வழங்கிய

ஆசியுரை

நல்லூர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோவீல்
யாழ்ப்பாணம்

12-8-65

எல்லாம் வல்ல நல்லூர்க் கந்தன் திருவருளால்,
கலியுகவரதனுகிய அப்பெருமான் கோயில்கொண்
டெழுந்தருளியிருக்கும் புராதன, புனித ஸ்தலத்
தைப் பற்றி, சிறந்த ஒரு நூல் வெளியிட வேண்டு
மென்று, எனது அருமைச் சகோதரர் முன்னைநாள்
காவலர் அமரர் குகூர் ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண
முதலியார் அவர்கள் ஆவல்கொண்டிருந்தனர். கண்
கண்ட தெய்வமாகிய நல்லைப் பெருமான் வரலாறு,
பக்திச் சூழ்நிலையில் எழுதப்படவேண்டு மென்பது
அன்றைன் விருப்பம். அதற்குரிய தகுதி முதலியார்
குல. சபாநாதனிடம் இருக்கின்றதெனத் தீர்மா
னித்து அவர்களையே எழுதும்படி வேண்டினர்.

எனது தமையனுரிருக்கும்போது பிரதிகள்
வந்தும், வெளியீட்டு விழா நடத்த முடியாமற்
போனதையிட்டு வருந்துகின்றேன்.

திரு. குல. சபாநாதன் அவர்களது நன் முயற்சி
பாராட்டத்தக்கது. இத்தகைய சீரிய சமயப் பணி
களில் மேன்மேலும் முதலியாரவர்கள் ஈடுபட்டு
அருந்தொண்டாற்ற நல்லை நாயகன் திருவருள்
பாலிக்கும் வண்ணம் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்
இ. குமாரதாஸ் மாப்பாண் முதலியார்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுத் தமிழ் இலக்கியம்,
சோழர் கோயிற் பணிகள், தஞ்சைத் திருக்கோயில்கள்,
பழங்குடிதலை வரலாறு, சிற்பமும் கலைவாழ்வும்
முதலிய நூல்களை எழுதியவரும்,

அன்னுமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின்
புத்தக வெளியிட்டுத்துறை மேற்பார்வையாளரும்,
சைவ சித்தாந்தப் பெருந்தகையாளருமாகிய

உயர்திரு. ஜே. எம். சோமசுந்தரப்பிள்ளை

அவர்கள் அளித்த

சிறப்புறை

சைவப் பெரியார் முதலியார் குல. சபாநாதன்
அவர்கள் ஆக்கிய நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயில் என்ற
வரலாற்று நூலை ஆராயும் பேறுபெற்றேன். இந் நூல்
அவர்களால் தொடர்ந்து எழுதப்பெறும் இலங்கையின்
புராதன சைவாலயங்கள் என்ற தொடரில் மூன்றுவ
தாகும் எனவும் துணிகின்றேன். இவர்களது அரும்
பெரும் பணி சைவ உலகம் என்றும் பாராட்டுவதாகும்.

தென்னெடைய சிவன் தமிழன்—அவனது தோற்
றத்துடனேயே தமிழும் பிறந்ததென்பது தேற்றம்—
காலவரையறையுட்படாத தமிழும் ஆதிகாலத்தில்
எல்லையற்ற நிலப்பரப்பில் தவழ்ந்து, திகழ்ந்து—கால
கதியில் துணுக்குற்ற இலங்கையில் இன்றும் அதன்
தொன்மையும் இளமையும் நலங்களும் திகழ்ந்து இனி
திருக்கக் காண்கின்றோம். இவ்விரண்டையும் இன்றும்
போற்றி நனி வளர்க்கும் பெருமை இலங்கைத் தமிழர்
களுக்கே உரியதாகும். இலங்கையிலும் இந்தியத் தமி
ழகத்திலும் சைவமும், தமிழும் இரண்டும் கலந்திருப்
பது நம் பழந் திருக்கோயில்களிலேதானாகும்.

சில ஆண்டிற்கு முன்னர், எளியேன் இலங்கை
வந்திருந்தபோது பொலன்றுவை, அநுராதபுரம்,

கொழும்பு, கண்டி, யாழ்ப்பானம் சீர்மைத் திருக்கோயிலாகக் காணும் பேறு கிடைத்தது. ஒரு நூற்றுண்டிற்கு முன் தொடங்கி இன்னும் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் கொழும்பு பொன்னம்பலநாதீச்சுரமும் யாழ்ப்பானத்தில் நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோயிலும் எனது கவனத்தையும் மனத்தையும் ஈர்த்தன. முதலதனில் சிவனும் பின்னதனில் அவன் சேய் ஆறுமுகச் செவ்வேஞும் அழகுறவிற்றிருக்கக் கண்டேன்.

நல்லூர்த் திருக்கோயில் ஏரி நிறைந்த நன்னீர் போன்றும், ஊரின் நடுவில் பழுத்த பழமரம் போன்றும் சைவ மக்கள்து இறையருள் பாலிப்பது. இவ்வருமைத் திருக்கோயிலின் வரலாற்றைச் சரித் திர ஆராய்ச்சி முதற்கொண்டும், சைவ சமய ஆர்வங்கொண்டும் நம் பாராட்டிற்குரிய முதலியார் அவர்கள் சிறந்த முறையில் இனிய தமிழில் பாங்குற எழுதி இருக்கின்றார்கள். பல காரணங்களால் சமயப் பற்றின்மை நழுவிக்கொண்டிருக்கும் இத்தருணம் நமது மெய்யன்பர்கள் இந் நூல்களின் துணைகொண்டு இறைவன் கோயில் அணுகி அவன் அருள் பெற்று என்றும் இனிதிருப்பார்களாக. இவ்வரிய நூலை ஆக்கித்தந்த பெரியார் அவர்களைப் போற்றுகின்றேன். இறையருள் நன் நின்று அவர்களுக்கு எல்லா நலங்களையும் அருள நல்லூர்ப் பெருமானையும் தில்லைப் பொன்னம்பலக்கூத்தனையும் வேண்டுகின்றேன்.

ஜெ. எம். சோமசுந்தரம்

அண்ணுமலை நகர்,

27-10-65.

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் குருபரம்பரையினே
 விளக்கங்கள் செய்ய வந்த
 சௌவசித்தாந்த சாகரம் பண்டிதமனி
 சி. கணபதிப்பிளை அவர்கள் அளித்த
அணிந்துரை

வேதம் “பொருட்கடல்” என்பது கந்தபுராணம்;
 வேதப்பொருள் உயிருக்கு உறுதி பயப்படு. வள்ளுவருள்ளிட்ட சான்றேர்கள் உயிருக்கு உறுதி பயக்கும்
 வேதப் பொருளை முகந்துகொண்டு தமிழ் செய்வாராயினார். தமிழ் செய்தலாவது அன்பு நடைப்படுத்துவது.
 வேதம் அறிவுநடை. தமிழ் அன்புநடை.

அன்பு நடைப்படுத்துவதாகிய வேதப்பொருள் உரிப்பொருள் எனப்படும்; உயிர்க்கு உறுதி பயப்பதற்கு உரியபொருள் என்றவாறு.

உரிப்பொருள் உதிப்பதற்கு அன்னையும் பிதாவுமாய் உபகாரப்படும் பொருள் முதற்பொருள்; அது இடமும் காலமும் என இரு திறத்தது.

புண்ணிய கோத்திரத்திலே புண்ணிய காலங்களிலே மனந் தூய்மை எய்தி உறுதி பயக்கும் உரிப்பொருள் சித்தித்து. ஆன்மாக்கள் விருத்தியுறுவது இயல்பு. அதனாலே புண்ணிய கோத்திரங்களையும் புண்ணிய காலங்களையும் மகத்துக்கள் பெரிதும் பேணி வருகின்றார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஹர்களிலே நல்ல ஹர் நல்லஹர். அது தலைசிறந்ததொரு புண்ணிய கோத்திரம். இந்தத் தில்யகோத்திரத்திலே சித்தியெய்திய மகாஞெருவரின் ஆத்மீக அலை, சமுதாடு முழுவதிலும், பாரத நாட்டிலும், அப்பாலேயும் பரவியிருப்பது பிரசித்ததம். இங்கே முருகனின் திருவருள் வெள்ளம் பிரவாகிக்கின்றது; வருடநதோறும் எண்ணிறந்தவர்கள் அகமும் புறமுந் தூயராய் உய்தி தலைக்கூடுகின்றார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் திருமுருகன் மீது மேன் மேலும் பத்தியும் சிரத்தையும் பெருகுதற்கும் ஏனையோருக்கு அவை சித்தித்தற்கும் உபகாரமாகும் முகமாக.

“நல் ஹர்க் கந்தசுவாமி”
 என்னும் இந்நால் எழுந்திருக்கின்றது.

நல்லூர் தமிழ் அரசர் களுக்கு இராசதானி ஆயதும், தமிழ் அரசர் காலத்தில் புவனேகவாகு என்னும் புன் ணியவான் கந்தசவாமி கோயிலை அமைத்ததும், அதன் சிறப்பும், போர்த்துக்கீசர் ஒல்லாந்தர் என்போர் காலத்து அஈது அடைந்த நிலைமையும், பிறகு ஆங்கிலர் காலத்திற் புனருத்தாரணமானதும், பூசைக் கிரமங் களும், மகோற்சவங்களின் சிறப்பும், சுகாதார வசதி களும், கோயில் நடத்துவோரின் திறமையும் என்றின்னே ரன்னவைகளை யெல்லாம் சாங்கோபாங்கமாக எடுத் துப் பேச்கின்றது இந்நால். இடையிடையே சந்தர்ப்பத்திற் கேற்றவாறு எடுத்த பாடல்களும், நல்லூர் முருகன் புகழ் மாலையின் தொகுப்பும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

பேருழைப்பின் பயனும் இந்நாலே உதவியவர்கள் சிற்திர ஆராய்ச்சியில் வஸ்துநரும், கதிர்காம வரலாறு முதலிய பல நூல்களை ஆக்கியவரும், பெரியோர்களின் சார்பு கைக்கடியவருமான முதலியார் திரு. கு. சபாநாதன் அவர்கள், இன்றைக்கு இந்த ஈழநாட்டில் இப்படிப்பட்டதோர் ஆராய்ச்சி நூலை எழுதவல்ல ஒரே ஒருவர் திரு. கு. சபாநாதன் அவர்களேயாவர். என்னிறந்த ஆன்மாக்களின் இருதயத்தைக் கொள்ளிகொள்ளுகின்றது நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயில்.

“ கோலமா மஞ்ஞா தன்னிற்
குலவிய குமரன் றன்னைப்
பால்னென் றிருந்தேன் அந்நாட்
பரிசிவை யுணர்ந்தி லேன்யான்
மாலயன் தளக்கும் ஏனை
வானவர் தமக்கும் யார்க்கும்
மூலகா ரணமாய் நின்ற
மூர்த்தியிம் மூர்த்தி யன்றே.”

கலாசாலை வீதி,
திருநெல்வேலி,
13-4-65.

கி. கணபதிய்பிள்ளை

காணி, சீர்ப்பாசன, மின்சக்தி அமைச்சின் சீரங்காரக்
காரியதறிசியும், முன்னால் வடமாகாண அதிபருமாகிய

உயர்திரு ம. ஸ்ரீகாந்தா, ஓ. பி. ஈ. அவர்கள்
அளித்த

அணிந்துரை

நல்லூர் விதியில்

இராகம் : பிலஹரி

தாளம் : ரூபகம்

பல்லவி

எந்நானும் நல்லூரை வலம்வந்து வணங்கினால்
இடர்கள் எல்லாம் போமே.

அநுபல்லவி

அந்நாளில் ஆசான் அருந்தவும் செய்துஇடம்
அதுவாதலாலே அதிசயம் மெத்த உண்டு.

(எந்நானும்)

சரணம்

வேதாந்த சித்தாந்தம் கற்றதனால் என்ன
வேடிக்கைக் கதைகள் பேசினால் என்ன
விதியில் வந்தொருக்கால் விழுந்து கும்பிட்டால்
வில்லங்கம் எல்லாம் இல்லாமற் போமே.

(எந்நானும்)

சத்தியம் பொறுமை சாந்தம் அடக்கம்
நித்தியா நித்தியந் தெரியும் நிபுணர்
பத்திசெய் உத்தமர் பரவும் நல்லூரில்
நித்தியம் வந்துபார்த்தால் முத்தி நிச்சயமே.

(எந்நானும்)

—நற்சிந்தனைப் பாடல்

தமிழ்த் தெய்வமாம் முருகனுக்குத் தமிழ் மக்கள்
வதியும் இடமெல்லாம் கோவில்கள் எழுப்பப்பட்ட
டுள்ளன. முருகனுக்கும் தமிழருக்குமிடையிலுள்ள

தொடர்பு, வரலாற்றுக்கும் அப்பாற்பட்ட தென்னாம். நமது நாடாகிய இலங்கையில் கருணைக் கடலாகிய முருகன் கதிர்காமத்திலும், நல்லூர், செல்வச் சந்திதி, கந்தவனக்கடவை, மண்டூர், சித்தாண்டி, வெருகல் முதலிய புண்ணிய ஸ்தலங்களிலும் கோவில்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நல்லூர் என்றதுமே நல்லூர்க் கந்தன்தான் நம்முன் தோன்றுகிறார்கள். கந்தனின் இந்தத் திருக்கோயில் பற்றி, அதன் சிறப்பு, வரலாறு, அமைப்பு, புண்ணிய விரத அனுஷ்டானங்கள், மகோற்சவ விளக்கம், உற்சவங்கள் ஆதியனபற்றி எழுதுவதற்குச் சௌகர்யம், சூரியப்போயிருக்கும் முதலியார்கள், சபாநாதன் அவர்களைவிட வேறு பொருத்தமான வர்கள் இல்லையென்னாம். இச் சீரிய தொண்டினை மேற்கொள்வதற்கு அவருக்குத் திருவருள் கிட்டியமை அவர் செய்த தவப்பேறுதான். ஆகவே முதற்கண் அவரைப் பாராட்டவேண்டியது வாசகர்களாகிய எமது பொறுப்பு, மிக அன்மைக் காலம்வரை கோயிற்காவலராயிருந்த திரு. சண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்களது பெருவிருப்பும் இதுவாக இருந்தது என்பதையும், இந்நாலே எழுதுவதற்கு அவரே பெருமளவில் ஊக்கமளித்தார் என்பதையும் நாம் அறிவோம்.

யாழ்ப்பாண நகரத்திலே “‘நல்ல-ஊர்’” சௌகர்யமான அனுஷ்டானங்களுக்கு கெல்லாம் ஒரு குன்றுக விளங்குகிறது. நல்லூர்க் கந்தன் கோயிலை நடுக்களஞ்சைக்கொண்டு, சுற்றியுள்ள வீதிகளிலோல்லாம் முருகபக்தர்களையே காணலாம். அங்கு வதியும் மக்கள் அனைவரும் அதிகாலையில் கந்தனின் மணியோசை தமது காதுகளில் ஓவிக்க, தமது அன்றை கருமங்களை முருகன் திருவருள் கொண்டு ஆரம்பிக்கிறார்கள். நாள் முழுவதும் கோயிலில் கிரமந்தவருமால் நடைபெறும் அபிஷேகங்கள், பூசைகள், அர்ச்சனைகள் ஆதியவற்றில் பக்தி சிரத்தையுடன் கலந்து கந்தப் பெருமானின் கடாட்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

நல்லூருக்கும் ஞானபரம்பரைக்கு மிடையிலான நெருங்கிய தொடர்பைப்பற்றி இங்கு நினைவுறுத்துவது சாலப் பொருத்தமானது.

யாழ்ப்பாணத்துக் கடையிற் சாமியார் ஆகிய சித்த புருஷர் நல்லூரானின் நற்கருணையை முன்வைத்து, நல்லூரிலேயே நடமாடி நன்மையடைந்தவர்; செல் ஸ்பாச் சாமியார் நல்லூரில் தேரடியிலேயே வாழ்ந்தவர்; தவத்திரு யோகர் சுவாமிகள் நல்லூரிலேயே அரிய தவங் கிடந்து ஞானத்தைச் செற்றவர்; அவர் அருளிச் செய்த நற்சிந்தனைப் பாடல்களிலெல்லாம் நல்லூர்க் கந்தனின் கடாட்சம் தொனிக்கிறது. உலகம் உய்ய உதித்த இந்த ஞானபரம்பரையினர் மூலம் நல்லூர்க் கந்தன் அருள் மழை பொழிந்து வருகிறார்கள்.

ஓரு காலத்தில் நல்லூர்க் கோயில் நிர்வாகம் இப்போதிருப்பதுபோல் சிறப்பாயில்லாதபோது செல்ஸ்பாச் சுவாமிகள் தெய்வ வாக்காக “ஓரு வெள் ஜோக்காரன் வருவான். அதன்பின்னர் கோயில் கருமங்கள் செவ்வனே நடைபெறு” மென்று சொன்னார் என்று அவருடைய சீடர்களுள் ஓருவரான கொழும்புத்துறை விதானையார், காலஞ்சென்ற திரு. திருஞானசம்பந்தர் வாயிலாகக் கேட்டிருக்கிறோம். இது இப்போதுள்ள முகாமைக்காரரின் தந்தையாராகிய இரகுநாத யாப் பாணரையே குறிக்கும். இவர் காலந் தொட்டு இன்று வரை கோயில் நிர்வாகம் மிகச் சிறப்புடன் நிறை வேற்றப்பட்டு வருகிறது.

அண்மையில் காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ கண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் கோயிலை நிர்வகித்த முறையை நேரிற் கண்டவர்களும், அறிந்தவர்களும் பெரிதும் வியந்து பாராட்டியிருக்கிறார்கள். சைவசமய வளர்ச்சி யிலும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியிலும் அவர் காட்டிய ஆர்வம் சொல்லுந்தரமன்று. சைவத்தொண்டிற்கும், திருப்பணிகளுக்கும், நற்பணிகளுக்கும் அவர் வாரி வழங்கியிருக்கிறார். நல்லூர்க் கந்தனுக்கு அண்மையில் புதிய தேர் அமைத்த பெரும் திருப்பணியிலும் அவரே பொறுப்பேற்று நிறைவேற்றினார்.

இப்பொழுது அவர் வழியிலேயே அவரது சகோதரர் ஸ்ரீ குமாரதாஸ் மாப்பாண் முதலியார் கோயில் நிர்வாகத்தைக் கவனித்து வருகிறார்.

புகழ்பெற்ற நல்லூர்க்கந்தசவாமிகோயில் பற்றிய நூல்கள் எத்தனையோ அழிந்து யாருக்குந் தெரியாமல் மறைந்து போயிருக்கும் இந்த வேளையில் முதலியார் குல சபாநாதன் அவர்கள் இத்துறையிற் பெரும் ஆராய்ச்சிசெய்து நல்லதொரு பட்டியலைத் தயாரித்து இந்த நூலில் சேர்த்திருக்கிறார். அது பாராட்டுதற்குரியது. “நல்லூர்க்கந்தசவாமிகோயில் பற்றிய நூல்கள்” எனும் பகுதி ஆராய்ச்சியாளருக்கும், இந்நூல்களைத் தேடி வெளியிடுவதில் சிரத்தையுடையவர்களுக்கும் பெரிதும் பயனுள்ளதாயிருக்கும். இதைத்தவிர இருபாலைச் சேனதிராயமுதலியார் இயற்றிய திருஞாஞ்சல் பாட்டு, கலிவெண்பா, வல்லிப்பட்டி க. குமாரசவாமி முதலியார் இயற்றிய நல்லைக்கலித்துறை, சன்னகம் முத்துக்குமாரகவிராயர் இயற்றிய முத்தக பஞ்சவிஞ்சதி, நல்லைச் சப்பிரமணியர் தோத்திரம், நல்லூர் பரமானந்தப்புலவர் பாடிய கீர்த்தனங்கள், கந்தரகவல் முதலிய தனிப்பாடல் களை ஒன்றுதிரட்டி வாசகர்களுக்கு இங்கு தந்திருப்பதைப் போற்ற வேண்டும்.

இத்துறையில் முதலியார் குல சபாநாதனின் பணியைப் போற்றுவதோடு அவர் தொடர்ந்து நம் நாட்டு ஆலயங்களின் வரலாற்றையும், சிறப்புக்களையும் பிறசந்ததியாருக்குப் பயன்படும்படி புத்தகவடிவில் வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டு எல்லாம்வல்லகருணைக்கடல் நல்லூர்க்கந்தன் அவருக்கு இதற்கான அருளை நல்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து நல்லூர்க்கந்தனின் கருணையை இறைஞ்சி இதனை வழங்குகிறேன்.

59. நொறிஸ் கனுவ் ரேட்,

ம. முகாந்தா

கொழும்பு 10,

8-10-65.

—

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னுரை

◆◆◆

பொருண்முடையும் அருண்முடையும் புகுந்தலைத்தல் அறிவாய்
பொருள்அருளை அடியவர்க்குப் பூக்கின்ற தருவே!

அருண்முடையை யொழித்தென்னை ஆண்டுவிட்டால் போதும்
அல்லலெல்லாம் தொலைந்தகலும் ஆறுமுக வேலா!

சுருண்முகிழுங் தார்கடம்ப! கத்தபரம் பொருளே!
சுந்தரனே! வள்ளிமகிழ் தோகைமயி ஏர்சே!

தெருண்மனத்தில் திகழ்சிவமே! திருமாலே! என்றுஞ்
செறிஇயற்கைக் கோயிலுறை செல்வப்பெரு மாரே!

ஐந்துபெரும் பூதமுறை ஆண்டவன்டி யென்றும்
ஆருயிரின் தீஸயழி அருள்வேள்டி யென்றும்
உந்திச்சை கிரியைசத்தி உடையவன்டி யென்றும்

உபநிடதம் உரையுண்மை ஒருந்துண்ணை யாடங்தேன்
கந்தசிவ சண்முகனே! கண்புருவ நடுவில்

கற்பூர விளக்கெனவே காட்சியிலி சோதி!
சுந்தவிசைப் பண்ணினிலே தாண்டவஞ்சிசைப் பொருளே!

தமிழ்முத்துக் குமாருகு தவவேஞ்சுர் அரசே.

— முருகன் அருள்வேட்டல்—திரு. சி. க.

தனந்தா வழகு சட்டந்தா வலக சகல்சுக
வினந்தா வெளவுன்னை வேண்டுகி லேன்றிரு தாள்மறவா
மனந்தா நல்லூர்க்கு வரும்வரங் தாவென்று வாழ்த்துகின்றேன்
வனந்தா வியபுன வள்ளிக்கு வாய்த்தகன் மானிக்கமே:

—நல்லூயந்தாதி—நவாவியூர் க. சோமகந்தரப்புலவர்

வட—இலங்கையில் தமிழ் மன்னர் மணி
முடி தரித்துச் செங்கோல் ஒச்சிய காலத்தில்,
அவர்களின் இராசதானியாகிய நல்லூரிலே

நடுநாயகமாக விளங்கியது நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில். சைவப் பொதுமக்களும் சைவ மன்னர்களும் வணங்கிய கீர்த்திவாய்ந்த முருகன் ஆலயச் சிறப்பினையும், அதன் வரலாற்றினையும் அறிய ஆவல்கொண்டு காலம் வாய்க்கும்போதெல்லாம் பல குறிப்புக்களைச் சேகரிக்கத் தொடங்கினேன். பின்னர் நல்லூர் எம் பெருமானை நாடிவந்த பக்தர்கள் காலத்துக்குக் காலம் சூட்டிய பாமாஸ்களைப் பெறுவதற்காகப் பல ஊர்களிலும் தேடியலைந்தேன். தேடிய நூல்கள் கிடைக்கவில்லையாயினும், இம் முயற்சியை யான் கைவிடவில்லை.

இவ்வாறிருக்கும்பொழுது சில வருடங்களுக்கு முன்னர் இலங்கை வானேலி நிலையம் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் தேர்த் திருவிழாவினையும் தீர்த்தோற்சவத்தையும் அஞ்சல் செய்ய ஒழுங்கு செய்தது. அக்காலத்தில் இலங்கை வானேலி நிலையத்தின் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியாய்க் கடமையாற்றிய நன்பர் திரு. ஸோ. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் இவ்விழா நிகழ்ச்சிகளை நேர்முக வர்ணனை செய்பவர்களில் ஒருவராக என்னையும் அழைத்துச் சென்றார்கள். இதுவும் முருகனின் திருவிளையாடலே யெனக் கருதி, மீட்டும் இக்கோயில் வரலாற்றினை அறிவுதில் ஊக்கங்கொண்டேன். கோயிற் காவலராகச் செவ்வனே கடமையாற்றிய உயர்திரு ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்களுடன் கலந்து உரையாடும் பாக்கியழும் நல்லூர்க் கந்தன் திரு

வருளாற் கிடைத்தது. இவ்வாறு ஆண்டுகள் சில உருண்டோடின. பின்னர் ஒருமுறை நல் ஹார்த் தேர், தீர்த்தத் திருவிழா வானேலி அஞ்சலிற் கலந்துகொள்ள யான் நல்லாருக்குச் சென்றிருந்தபொழுது, நல்லார்க் கோயில் வரலாற்றின் ஒரு நூலாக எழுதித் தரும்படி கோயிற் காவலர் அவர்கள் பணித்தார்கள். பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது போலாயிற்று. நல்லெநாதர் திருவருள் இருந்தவாறென்னே என்னே என நினைந்து நினைந்து உருகினேன். அன்று தொடக்கம் நல்லார்க் கந்தசவாமி கோயில் வரலாற்றினையுந் தோத்திரப் பாடல் களையுந் தேடுவதில் மீண்டும் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டேன்.

கோயில் வரலாறு பற்றிய பிரதான குறிப் புக்கள் சிலவற்றை யாழ்ப்பாணத்து வித்தியா கந்தோரில் கடமையாற் றியவரும், இப் பொழுது யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் மேலதிக காரியாலய உதவியதிகாரியாகக் கடமையாற்றி வருபவரும், என் நண்பருமாகிய திரு. அ. சோம சுங்கரம் அவர்கள் தந்துதவினர்கள். நல்லார்க் கோயில் கொடியேற்ற விழாவுக்குத் தேவையான கொடிச்சீலை ஆண்டுதோறும் சமர்ப்பிக்கப்படும் விபரத்தைத் தந்துதவியவர் இவரே.

கோயில் விழாக்களைப் பற்றி எனக்குத்தேவையான விவரங்களை எழுதிக்கொள்வதற்காக, கோயிற் காவலர் குகழீ ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்களுடைய மாளிகைக்குச்

சென்றபோதெல்லாம், அவர்கள் அன்புடன் முகமலர்ந்து வரவேற்றுத் தமக்கிருந்த வேலைகளையெல்லாம் நிறுத்திவிட்டு, நெடு நேரம்வரை அலுப்பின்றி விளக்கிக் கூறினார்கள். தாம் அருமையாகப் பேணி வைத்திருக்கும் கையெழுத்துப் பிரதி ஒன்றினையும் யான் பார்வையிடுவதற்கு அனுமதியளித்தார்கள். கோயிலில் ஒதப்பெறும் பதிகத்தையும், நல்லீக்கலிவெண்பாவினையும், கட்டியத்தையுங் கோயில் ஒதுவாரைக்கொண்டு பிரதி செய்வித்து அனுப்பி வைத்தார்கள். மேலும் சில குறிப்புக்கள் தேவைப்பட்டபோது, ‘இந்த விவரங்களை என் சகோதரர் குமாரதாஸ்தான் நன்கு விளக்குவார்’ எனக் கூறி, அவரையும் எனக்கு அறிமுகஞ் செய்துவைத்தார்கள்.

நல்லூர்த் திருவிழாக் காலத்தில் கிரியைகள் யாவும் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றனவா என்பதை விழிப்புடன் கண்காணித்து, கோயிற்காவலரின் தோன்றுத் துணையாகவும் உத்தமசகோதரங்கவும் வாய்த்தவர் உயர்திரு. குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள். கோயிலிலுள்ள மூர்த்திகளுக்குச் சாத்தப்படும் பட்டாடைகள், ஆபரணங்கள், பூமாலைகள் முதலியவற்றை விளக்கிக் கூறுவதில் இவருக்குள்ள ஞாபக சக்தியைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தேன். இவர், ‘கஜவல்லி மகாவல்லி’ சமேதராக, சண்முகப்பெருமான் சித்திரத்தேரில் ஆரோகணித்து வீதிவெலம் வருதற்காக எழுந்தருங்மெபாழுது, மிகுந்த பயபத்தியுடன்

அங்கு நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளை அவதானித்துக் கொண்டு, உற்சவ மூர்த்திக்குப் பின்னே சாதாரண பக்தர் ஒருவரைப்போல அடக்க ஒடுக்கத்துடன் தொடர்ந்து செல்வதைக் காண வாம். இத்தகைய உத்தம சகோதரரும் பல குறிப்புக்களைத் தந்துதவினார். கோயிலிலுள்ள செப்புச் சாசனங்கள் முதலிய விவரங்களை இவர்களின் இளைய சகோதரர் தீரு. ஆர். தேண்டாயுதபாணி அவர்கள் தந்துதவினார்கள். இவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோயிற் காவலர் இவ்வாறு பல வகையா ஹும் எனக்குச் செய்த உதவிகளையும், அவர்கள் அடியேன் மீது காட்டிய அளவற்ற அன்பினையும், இந்நால் சிறந்த முறையில் அமைய வேண்டுமென்பதில் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட கரிசனையையும் நல்லூர் முருகன் திருவருளைன்றே கருதுகின்றேன்.

தோத்திரப் பாடல்களைத் திரட்டுவதற்கு மீண்டும் முயன்றேன். அத்தகைய ஆசை மேலீட்டினால் உந்தப்பெற்று நண்பர் பலருக்குக் கடிதம் எழுதினேன். நாவலர் பெருமான் ஏற்றிய சைவத் தீபத்தின் துணிச்சுடராக ஓளி காலும் ‘சித்தாந்த சாகரம்’ பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் எழுதினேன். தம்மை நாடிவரும் கணக்கற்ற மாணவர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லிக் கொடுக்கவே நேரமின்றி யிருக்கும் பண்டிதமணி அவர்கள் என்னையும் ஒரு

பொருளாக மதித்து, யான் பன்னெடுங்காலந் தேடித்திரிந்த “நல்லைக் கந்தசவாமி வீஞ்சதி” எனும் நூற்பிரதியினை அனுப்பிவைத்தார்கள். மேலும் தம் மாணவர் ஒருவரைக் கரணவாய் எனும் ஊருக்கு அனுப்பி, இன்றுவரை அச்சு வாகனமேற்று கிடக்கும் உயர்த்திரு. சேவ்வந்தி நாத தேசிகர் அவர்கள் இயற்றிய “நல்லூர் முருகன் கோவை” எனும் நூலின் கையெழுத்துப் பிரதியிலிருந்து சில செய்யுள்களைப் படியெடுத்தும் அனுப்பிவைத்தார்கள். பண்டிதமணி அவர்களின் ஆசியே அடியேன் இப் பணியிலே துணிந்து இறங்கத் தூண்டுகோலாக அமைந்தது என்பதைப் பணிவுடனும் நன்றியறிதலுடனும் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். பண்டிதமணி அவர்கள் இவ்வாறு செய்த உதவிகளுக்கு எனது உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியிலுள்ள புராதன கோயிற் பதிவுப் புத்தகத்தையும், வடமாகாண அதிபர்களின் நாட்குறிப்புப் புத்தகங்களையும் தூசு நீக்கிப் புரட்டிப் பார்ப்பதற்கு அனுமதி யளித்த முன்னால் வடமாகாண அதிபர் தீரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்களுக்கும், தாம் ஏற்கனவே தேடிக் கண்டுபிடித்த சில குறிப்புக்களை எனக்குக் காட்டியதுடன் வடமாகாண ஏசன்டர் களின் டயறிகளைப் பார்க்கும்படி ஒழுங்கு படுத்தியும் உதவிபுரிந்த முன்னால் காரியாதி காரியும் யாழ்ப்பாண மாவட்ட உதவி ஏசன்டருமாகிய தீரு. எஸ். பேருமையினர்

அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். மேலும் யாழ்ப்பாணக் கச் சேரியில் காரியாலய உதவியாளராக விருந்த தீரு. ரி. எஸ். துரையப்பா அவர்களும், கச்சேரியில் கடமையாற்றிய திருவாளர்கள் கே. இராம நாதன், மு. ஆழ்வாப்பிள்ளை, ரி. சிவப்பிரகாசம், மு. சிவராசா, எஸ். நடராசா (ஆவணசாலையிற் பல வருடம் சேவை செய்த அநுபவசாலி) முதலியோரும் உதவிபுரிந்தனர். இவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரியதாக.

நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவர் அவர்கள் நல்லூர் முருகனுக்குச் சாத்திய பாமாலைகளைப் புலவர் அவர்களின் சகோதரரும், சீடரும், ஆசாரசீலருமாகிய தீரு. க. வேலுப்பிள்ளை அவர்களும், புலவரின் முத்த புதல்வரும் தலைசிறந்த ஆராய்ச்சி அறிஞருமான பண்டிதர் சோ. இள முருகனூர் அவர்களும், அவர் உடன்பிறந்தாரும், கவிவாணரும், அரசகரும் மொழி அலுவலக மொழிபெயர்ப்பு அதிபருமான “வித்தியாரத் தினம்” சோ. நடராசா, பி. ஏ. (ஆனர்ஸ்) அவர்களும் தந்து உதவினார்கள். இவர்களுக்கும் எனது நன்றி உரியதாக. உடுப்பிட்டி அ. மி. கல்லூரி ஆசிரியரும் என் அருமை நண்பருமான தீரு. சே. நிலகண்டன் அவர்கள் தாம் பேணி வைத்திருந்த “நல்லைக் கலி வேண்பா” கையெழுத்துப் பிரதியையும் வேறு சில நூல்களையும் விவரங்களையும் தந்து உதவினார்கள். இராமநாதன் கல்லூரி ஆசிரியராகவிருந்த தீரு. எம். சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்கள் மகனும்,

அரசாங்க சேவையில் உயர்பதவியிலிருந்து ஒய்வு பெற்றவரும், ஆசாரசிலருமாகிய தீரு. சோம. சரவணபவன் அவர்கள், கொக்குவில், ‘‘குதாசர்’’ எஸ். சபாரத்தீன முதலியார் அவர்கள் வெளியிட்ட நூல்களைத் தந்துதவினார்கள். நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் வரலாறு வெளி வந்துள்ள பழைய நூல்களைக் கொழும்பு நூதனசாலையிற் பார்வையிடுவதில் தீரு. எம். சேல்வரத்தீனம் அவர்கள் உதவிபுரிந்தார்கள். இவ்வாறு உதவிபுரிந்த அன்பர்கள் யாவருக்கும் நல்லூர் முருகன் திருவருள் பாலிப்பாராக.

கொழும்பு விவேகானந்தசபை உபதலை வரும், திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச்சபையை உருவாக்கத் தொண்டாற்றி, அதன் செயலாளராக முதன்முதலில் கடமையாற்றி வந்தவருமாகிய வழக்கறிஞர் தீரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களும் இந்நூலை யான் எழுத முயன்ற காலத்தில் பெரிதும் ஊக்கமளித்து வந்தார்கள்.

நல்லூர் உற்சவகாலத்தில் ஆண்டுதோறும் கலந்துகொள்ளும் நண்பர் தீரு. எஸ். குஞ்சீத பாதம் அவர்கள் தாம் எடுத்த சில புகைப்படங்களைத் தந்துதவியதுடன், இந்நூலை அடுத்த மகோற்சவத்தின் போதாவது வெளியிடுங்கள் என்று ஆண்டுதோறும் கூறிக் கூறிச் சலித்து விட்டார்கள். இந்நால் இப்பொழுதாவது வெளிவருவது அவருக்கும் மகிழ்ச்சியளிக்கும் எனக் கருதுகின்றேன்.

நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலில் நடை பெறும் அர்த்தயாமப் பூசையின் பின்னர், முருகன் திருப்பள்ளியறைக்கு எழுந்தருளும் போது, மயிற்பீலிச் சிவிறி கையிலேந்திப் பெரு மானுக்கு முன்னர் சிவிறும் பணியை நாடோ றும் தன் அருமை மகளுடன் சென்று புரிந்து வருபவரும், என் அருமை ஆத்மீக நண்பரும் ஆகிய திரு. கே. இராமநாதன் அவர்கள் யான் நல்லூர்க் கோயிலிற் படங்கள் எடுக்கச் சென்ற போதெல்லாம், முருகன் பெருமையைக் கூறும் நூலினை விரைவில் வெளியிடுங்கள் என்று ஆசிகூறி வந்தார்கள். இம் முருக பக்தனுக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக.

நல்லூரின் சுற்றுடலையும், அங்குள்ள கோயில் குளங்களையும், வழிபாடுகளையும் பல முறை பார்க்கச் சென்றபோதெல்லாம், தனது மேரட்டார் வாகனத்தில் என்னை ஏற்றிச் சென்று, தனது ஓய்வு நேரத்தையும் என் பொருட்டுக் கழித்த என் சகலன் இருபாலையூர் திரு. க. சிவசிதம்பாம் அவர்களுக்கும், அவருடைய இல்லத்தில் தங்கி இக் கோயில் வரலாற்றை எழுதும் காலங்களில் உணவும் உறையுளும் தந்து உபசரித்த அன்னரின் இல்லக்கிழுத்தி திருமதி மீனாம்பிகைக்கும் பெரிதும் கடப்பாடுடையேன். நல்லூரிலுள்ள குளங்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களைத் தந்துதவிய பெருமான் கோயிலடி ஆங்கிலக் கல்லூரி அதிபர் திரு. ச. வீஜயரத்தினம் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

இப்பொழுது தமிழ் வானேலி நிகழ்ச்சி அதிகாரியாகக் கடமையாற்றும் நண்பர் தீரு. கே. எஸ். நடராசா அவர்களும், முன்னள் சமய நிகழ்ச்சி உதவியாளர் தீரு. சி. வி. இராஜசுந்தராம், பி. ஏ. அவர்களும், தீரு. அருள் தீயாகராசா அவர்களும், இப்போதைய சமயநிகழ்ச்சி உதவியாளர் தீரு. எஸ். நடராசா அவர்களும் நல்லூர்த் தேர், தீர்த்த விழா வானேலி அஞ்சலின்போது என் ஜெயும் கலந்துகொள்ளுமாறு அழைத்துச் செல்வதால், ஆண்டுதோறும் இவ் விழாக்களைக் காணும் பெரும் பாக்கியம் கிடைத்து வருகின்றது. இவ்வன்பர்களுக்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

நல்லூர்க் கோயில் திருத்தொண்டுகளில் ஈடுபட்டு இடையருது அமைதியுடன் உழைத்து வருபவரும், யாழ்ப்பாணச் சுங்கப்பகுதி அதிகாரியாகக் கடமையாற்றி இளைப்பாறியவருமாகிய தீரு. கே. தீருநாவுக்கரசு அவர்கள் இந்நாலை வெளியிடுவதிற் பலவாற்றுனும் ஊக்கமளித்து வந்துள்ளார். இத் தொண்டருக்கும் எனது நன்றியைச் செலுத்துங் கடப்பாடுடையேன்.

நல்லூர் தேவஸ்தான வித்துவான் முத்தமிழ்மணி சி. எஸ். எஸ். மணிபாகவதர் அவர்களும் இந்நால் வெளியீட்டில் அதிககரிசனைகாட்டி வந்ததுடன் தம்மிடமிருந்த சில ‘புளோக்’ குகளையும் தந்துதவினார்கள். இவ்வன்பருக்கும் எனது நன்றி உரியதாக,

இந்நாலிற் சேர்த்தற்குரிய படங்களைத் தகவற்பகுதிப் படப்பிடிப்பாளர் தீரு. விக்ரார் சுமதிபால (Victor Sumathipala) அவர்களும், தீரு. எஸ். குஞ்சிதபாதம் அவர்களும், “சித்தி ராலய ஸ்ரூடியோ” தீரு. க. பாலசிங்கம் அவர்களும் தந்துதவினார்கள். மேலும் யானும், என் மகன் நடனசபேசனும், மருமகன் பே. சிவகாந்த னும் பிடித்த படங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. படங்களைத் தெரிந்தெடுப்பதிலும், அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி வெளியிடுவதிலும் ஆலோசனை கூறி உதவிபுரிந்தவர் சண்முகநாத அச்சக அதிபரும், நல்லூர்க் கந்தனை வந்தனை செய்யும் பக்தருமாகிய தீரு. ச. குமாரசுவாமி அவர்களாவர். அன்னருக்கு எனது உளங்கணிந்த நன்றி உரியதாக.

இந்நாலின் அட்டையிற் காணப்படும் அழகிய சித்திரத்தை தீரு. எஸ். ஞானசேகரம் அவர்கள் வரைந்து உதவினார்கள். இவரை என் நண்பர் தீரு. வி. சுந்தரலிங்கம் அவர்கள் அறி முகஞ் செய்துவைத்தார்கள். இவ்விருவருக்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

பெருங் கவலை :

“இந்நால் எப்பொழுது வெளிவரும்” என ஆவலுடன் வருடந்தோறும் கேட்டுவந்த சுகா தாரப் பரிசோதகர் தீரு. பி. நடேசன் அவர்கள், இந்நால் வெளிவருவதற்கு முன்னரே 1960ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 19ஆந் திகதி எம்மைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டார். நல்லூர்

மகோற்சவத்தின்போது சுகாதார வசதிகளை அக்கறையுடன் ஒழுங்கு செய்வதில் ஈடுபட்டுப் புகழ்பெற்ற தீரு. நடேசனுடைய ஆவலை அவர் உயிருடன் இருக்கும்போது நிறைவேற்ற முடியாமற் போன்றையிட்டு வருந்துகின்றேன். அவருடைய பூதவுடல் மறைந்தபோதிலும், அவருடைய ஆத்மா புகழுடலுடன் விழாவின் போதும், இந்நால் வெளியீட்டின்போதும் பிரசன்னமாயிருக்கும் என நம்புகிறேன்.

இந்நாலை விரைவில் வெயிடுமாறு இந்துமாமன்றத் தலைவரும், திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச் சபைத் தலைவருமாகிய சேர் கந்தையாவைத்தியாதன் அவர்கள் அடிக்கடி ஊக்கமுட்டி வந்தார்கள். கடந்த வருடத் திருவிழாவின் போதுகூட இந்நாலைப் பற்றி உசாவினார்கள். இப் பெரியார் உயிருடனிருக்கும்போதே இந்நால் வெளிவராது போன்றையிட்டுப் பெரிதுங்கவல்கின்றேன்.

இந்நாலுக்குத் தேவையான பழைய வரலாற்றுக் குறிப்புக்களைத் தேடி எடுத்துதவிய வரும், நல்லூர்க் கோயிலுக்கண்மையில் செட்டித்தெருவில் வசித்து வந்தவரும், என் மைத்துனருமாகிய தீரு. கே. துரைராசா அவர்களும், அவருடைய மனைவியும் என் சகோதரியுமான தீருவாட்டி தீலகவதீயும், என் மைத்துனரின் தாய்மாமனுரும், நல்லூர்க் கந்தனை வந்தனை செய்து, மகோற்சவ காலத்தில் விரதம் அநுட்டித்து வரும் பழக்கமுடையவரும், பல குறிப்புக்களை

எனக்குச் சொல்லித் தந்தவருமாகிய தீரு. ரி. இராசநாயகம் அவர்களும் இந்நால் வெளிவர முன்னர் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தமை எனது தூர்ப்பாக்கியமே.

இந்நாலுக்கு அணிந்துரை எழுதித் தருவ தாக மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக்கொண்ட சைவப் பேரறிஞர் தீரு. சு. நடேசபிள்ளை அவர்கள் அவ்வாறு எழுதி முடிப்பதற்கு முன்னர் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தமை எனது தவக்குறைவேயாகும்.

இந்நாலினை அச்சிடத்தொடங்கி ஆண்டுகள் சில உருண்டோடிவிட்டன. இதன் சரவைத் தாள்களைக் காலஞ்சென்ற அறக்காவலர் குகபூரி ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்களே பார்வையிட்டு, இந்நால் வெளிவரும் நன்றாளினைத் தாம் ஆவலுடன் எதிர்பார்ப்பதாகக் கூறினார்கள். ஆனால் கொடிய கூற்றுவன் அவர்களை எம்மிடையிலிருந்து திடீரென எடுத்துச் சென்றுவிட்டான்.

இக் கோயிலில் அறக் காவலராகக் கடமையாற்றும் குகபூரி குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள் இந்நாற் பிரதியைப் பார்வையிட்ட பின்னர் சிற்சில பகுதிகளை நீக்கிவிடவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார். தீரு. ம. பூங்காந்தா அவர்களும் யானும் அறக்காவலருடன் நடத்திய பேச்சவார்த்தைகளின் பயனாகச் சில பகுதிகள் நீக்கப்படலாயின. இது தேவஸ்தான வெளியீடாதவின், அறக்காவலர் விருப்புக்கேற்ற

வகையில் இந்நாலை வெளியிடுவதற்கேற்ற முறையில் அமைக்க வேண்டியதாயிற்று.

இந்நாலின் கையெழுத்துப் பிரதியை எழுதுவதில் உதவிபுரிந்த என் மக்கள் திருமதி சி. நித்தியகல்யாணி, சேல்வி ச. ஞானகல்யாணி, என் மனைவி அன்னபூரணி ஆகியோருக்கும், தட்டச் செழுத்திற் பொறிப்பதற்கு உதவி புரிந்த திருமதி அ. வாலாம்பிகைக்கும், சரவைத்தாள்களை ஒப்புநோக்குவதில் உதவி புரிந்த என் நண்பர் திரு. க. தில்லைநாதன் அவர்களுக்கும் நல்லூர் முருகன் திருவருள் புரிவாராக.

கடைசிநாட்களில் சரவைத்தாள்கள் ஒப்புநோக்கும் பணியினை என் அருமை நண்பர், ஆசிரியர் ஏ. திருசீலகண்டன் பி. எஸ்ளி. அவர்களே பொறுப்பேற்று நிறைவேற்றி வைத்தார்கள். இவரும் நல்லூர் முருகன்மீது அளவிறந்த பக்திபூண்டவராதவின், இப் பணியை மனமகிழ்ச்சியுடன் செய்தார்கள். இவர்களுக்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

இந்நாலின் பெரும்பகுதியினைத் ‘தினகரன்’ பத்திரிகையில் தொடர்ந்து வெளியிட்டு ஊக்கமளித்த ‘தினகரன்’ ஆசிரியர் திரு. ஆர். சிவகுருநாதன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

இந்நாலை அழகுற அச்சிட்டு உதவிய திருமகள் அழுத்தக அதிபார் திரு. மு. சபாரத்தினம் அவர்களுக்கும், இதனை முறையாக அச்சிடுவதில்

நுனுக்கமான சில குறிப்புக்களைக் கூறி இந்நால் வெளியீட்டில் கரிசனையுடன் தோன்றுத் துணையாக உழைத்துவந்த திருமகள் அழுத்தக அன்பர் திரு. சே. சின்னத்துரை அவர்களுக்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

நல்லூர் முருகன் புகழ் நால்களை யான் சேகரிக்கத் தொடங்கியபோது, “மக்கள் கவி” திரு. மு. இராமலிங்கம் அவர்கள் வழக்கம்போல பல நால்களை அரிதின் முயன்று சேகரித்துத் தந்து உதவினார்கள். மேலும் காலத்திற்குக் காலம் பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் நல்லூர்க் கந்த சுவாமி கோயிலில்பற்றிய கட்டுரைகளை எல்லாம் எமக்கு அனுப்பிவைத்தார்கள். என் அருமைப் பழைய நண்பர் திரு. மு. இராமலிங்கம் அவர்கள் செய்த பேருதவிக்கு நான் என்றும் கடப்பாடுடையேன். நல்லூர் முருகன் அவருக்கு நீண்ட ஆயுளையும் நற்சகத்தையும் அருளும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இந்நாலில் முருகனின் வர்ணப்படம் ஒன்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென விரும்பினேன். எனது ஆசையை மெய்கண்டான் அச்சக அதிபர் உயர்திரு. நா. இாத்தினசபாபதி அவர்களிடம் கூறி னேன். அதிபர் அவர்கள் தாராள சிந்தையுடன் தமது சொந்தச்செலவில் அழகொழுகு திருமுருகனின் திருவுருவ வர்ணப்படத்தை அச்சிட்டுத் தந்து உதவினார்கள். இவ்வழகிய படம் இந்நாலின் முற்பக்கத்தை அலங்கரிக்கின்றது. ஆண்டுதோறும் நல்லூர் முருகனின் மகோற்சவ

காலத்தில் “‘மெய்கண்டான் அன்பளி’’ப்பாக முருகன் பக்திப்பாடல்களைக் கொண்ட நூலை இலவசமாக வெளியிட்டு வழங்கும் பணியினை மேற்கொண்டவர் உயர்த்திரு. நா. இரத்தினசபாபதி அவர்கள். இப்பெரியார் அடியேனுக்குக் காலத் திற் செய்த உதவிக்கு நல்லார் முருகன் அவருக்கு அட்ட ஐசுவரியத்தையும் வழங்குமாறு என்றும் இளையோனைய் அழகனுய் வீற்றிருக்கும் ஒரு திருமுருகனின் கமல பாதங்களைப் பக்தியுடன் வணங்குகின்றேன்.

மாடத்திற்குச் சித்திரமும் மாநகர்க்குக் கோபுரமும் போல, இந்நாலுக்கு ஆசியுரையும், சிறப்புரையும், அணிந்துரையும் மிகவும் சொற்ப காலத்தில் வழங்கிய கோயில் அறக்காவலர் குக்குஞ்சுமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்களுக்கும், திரு. ஜே. எம். சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களுக்கும், யண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும், உயர்த்திரு. ம. பாந்காந்தா அவர்களுக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றியை ஈண்டுக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

‘‘முருகன் அருள்’’

3/2, இராமகிருஷ்ண ரெத்தேஸ்,

வெள்ளவத்தை,

ப்ராபவாஜ. ஆவணித்திங்கள் ஜிஞ்சாம்நாள்,

21-8-1966.

குல. சபாநாதன்

முருகன் துணை

பின்னுரை

“எப்பவோ முடிந்த காரியம். நாம் அறி யோம்” என்பது கொழும்புத்துறை மகரிஷி யோகசவாமிகளின் திரு அருள் வாக்கு. இதனை அறியாமல் நாம் இருளில் முழுக்கிடக்கின்றோம். இந்நால் 1966ஆம் ஆண்டு அச்சிட்டு நிறை வெய்தியபோதும், இதனை இவ்வாண்டு அடியார் அல்லல் தீர்க்கும் நல்லூர் முருகன் கொடி யேற்றத் திவ்விய தினமாகிய ஆடிமாதம் 11ஆம் திகதி (27-7-71) செவ்வாய்க்கிழமை வெளி யிடத் திருவருள் பாலித்துள்ளது.

இந்நாலினை வெளியிட அனுமதியளித்த நல்லூர்க் கந்தசவாமிகோயில் அறக்காவலர் குகுபீர் குமாரதாஸ் மாப்பாண் முதலியார் அவர்களுக்கும், அதனை விரைவில் வெளியிட இடையரூது முயன்று உதவி புரிந்த முன்னள் வடமாகாண அதிபர் உயர்திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்களுக்கும் அடியேன் நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கும் கடப்பாடுடையேன்.

இந்நாலை ஆறுவருட காலம் பாதுகாத்துப் பேணிவைத்திருந்த திருமகள் அழுத்தக அதிபர் திரு. மு. சபாரத்தீனம் அவர்களுக்கும், அவரின் துணைவர் திரு. சே. சின்னத்துரை அவர்களுக்கும் யான் என்றும் கடப்பாடுடையேன் என்பதை நன்றி அறித விட தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

வெள்ளவத்தை,

27-7-71.

குல. சபாநாதன்

ஈழமண்டல சதகம்

நல்லூர்ச் சுப்பிரமணியராலயம்

கொழிதமிழ்க் கொருவனும் பரராச சேரன்
குலமுத ஸமைச்சனுகிக்
குலவுபுவ னேகவா கிந்நல்லை தன்னிலொரு
குகனு ஸயஞ்சமைத்தான்
விழிதமிற் கண்டுளோர் மொழிசெவிக் கொண்டுளோர்
விடிறுதி நான்குறுதியும்
விருவுமா திருமுருக எறுதலமோ டிந்நல்லை
விதியினேழ் தலமாமிவட்
கழிதகக் கருணைபுரி காரணத் தாற்கொலோ
கலியகநல் வரதனுனை
கண்ணுறுத தேருற்ச வங்கண்டு தொழுதுளோர்
கண்டுளோர் பிறவிக்கரை
தழியவத் துவசுத்தி போலுமித் தரிசனாஞ்
சாந்தநா யகிசமேத
சந்தர்மென் லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
சந்தர்ப்பு தலவாசனே.

மற்றுமிந் நல்லைத் தலத்தின் விசேஷங்கள்
வாயின் வழங்கமுடிமோ
வருகால மாறினுந் திருவருள் விலாசமோ
வஞ்சர்நெஞ் சையுமுருக்கி
உற்றவரை முன்னும்யா முற்றிலோ மேயென
வுள்நொந் திடச்செய்துமே
லுண்ணியாங் குண்ணிய வரங்களைல் லாமுதவி
யறுகிலா ரையுமுறுத்தும்
நற்றவத் தொண்டர்தம தழகுதோத் திரவழகு
நாடவரு வோர்தமழகு
நந்தன வனத்தழகு நால்வீதி யழகோங்கி
நளிர்பந்த ரழகிவைகளிற்

சற்றலத் திருவருள் விலாசமே காணலாஞ்
 சாந்தநா யகிசமேத
 சந்தரமேள லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
 சந்தரபுர தலவாசனே.

அழமண்டல சதகம்—
 ம. க. வே. பிள்ளைப்புலவர்

நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயில்

காவைப் புகந்தகண் னுயிரத் தோன்முத லாங்ககன
 ராவைப் பிகந்தன மென்றுவ லிக்க வறஞ்வடிவாஞ்
 சேவைப் புகந்தவன் ஏந்தசெவ் வேல்கொடு தியவெஞ்சூர்
 மாவைப் பிளந்தவ னஸ்லூரு மீழநன் மண்டலமே.

அழமண்டல சதகம்—
 அல்வர், பண்டிதர் வே. கணபதிப்பிள்ளை

பொருளடக்கம்

முதற் பகுதி

பக்கம்

ஆசியுரை	vi
சிறப்புரை	vii
அணிந்துரை	ix
முன்னுரை	xv
பின்னுரை	xxxii
சமூமண்டல சதகச் செய்யுள்	...		xxxii

1. தோற்றுவாய்	1
2. புவனேகவாகு கட்டிய புராதன ஆலயம்	...		7
3. போர்த்துக்கீசர் காலம்	14
ஓல்லாந்தர் காலம்	16
4. கோயிற் புனருத்தாரணம்	...		22
5. கோயில் தாபகர் இரகுநாத மாப்பாண முதலியார்		23	
6. கோயிற் சிறப்பு	32
7. கோயிலமைப்பு	33
8. நல்லூர்த் தேரடி	36
9. மடங்கள்	37
10. தீவினை தீர்க்கும் திருமுருகன்	...		39
11. கந்தக்கடவுட்குரிய விரதங்கள் நித்திய பூசை	49
12. மகோற்சவ விளக்கம்	52
13. நல்லூர்க் கந்தசவாயி கோயில் உற்சவங்கள்		55	
14. நல்லைப்பெருமான் மகோற்சவச் சிறப்பு		63	

		பக்கம்
15.	கொடியேற்றம்	...
16.	தேர்த் திருவிழா	...
17.	தீர்த்தோற்சவம்	...
18.	பூலோக கைலாசம்	...
19.	சேவை செய்வோர் அடையும் பலன் பாடல்கள்	...
20.	நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயில் பற்றிய நால்கள்	9 3

இரண்டாம் பகுதி

நல்லூர் முருகன் புகழ்மாலை	...	9 7
<u>பிற்சேர்க்கை :</u>		
நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயில் புதிய இரதம்	182	
இனி யார் உளர் ?		184

நல்லைநகர் வயிரவர் பதிகம்

வேலைமா விடமுனர நெஞ்சத்தில் வந்தநீ
மேவியென் என்னில்வந்து
வேதனைத் தலையரிந் திட்டநீ யென்பிறவி
வேதனைத் தலையரிந்து
நீலமால் நெடியமால் கொன்றநீ யென்னகம்
நின்றமால் கொன்றருளியே
நிலாமதிக் குறைமுடித் திட்டநீ நன்னெறிநி
லாமதிக் குறைமுடித்து
மேலைவா னவர்குருதி பலிகொண்ட நீயெனது
விணைகள்வலி கொண்டவர்க்கு
மெய்யுனர் வளித்தநீ யேழையடி யேனுக்கு
மெய்யுனர்வ வித்தருள்வையேல்
வாலிதர் கியவின்ப மெய்திலி டேறுவேன்
வளமேவு நல்லைநகர்வாழ்
மாதவர்க் கனுகூல மோதுகேத் திரபால
வடுகவயி ரவழுர்த்தியே.

— நவாலியூர் முஞ் க. சோமசுந்தரப் புலவர்

நல்லூர் முருகன்

२
சிவமயம்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் வரலாறு

தோற்றுவாய்

முருகன் குமான் குகன்என் ருமோழிங்
துருகுஞ் சேயல்தங் துணர்வேன் றருள்வாய்
போருபுங் கவரும் புவியும் பரவும்
குருபுங் கவளண் குணபஞ் சானே.

—அருணகிரிநாதர்

(இலங்கையின் வடபகுதியில் பண்டைநூன்று
நாகர்கள் என்ற நாகரிகம் மிகுந்த குழுவினர் வாழ்ந்து
வந்தபடியால், அப்பகுதி நாகதீபம் என்றழைக்கப்படலா
யிற்று. இங்நாட்டுக்குப் புண்ணியபுரம், காந்தருவ நகரம்,
வீணைகானபுரம், ஏருமை மூல்லைத்தீவு, மனற்றிடர்,
மணற்றி, யாழ்ப்பாணம் எனப் பல பெயர்கள் வழங்க
லாயின. இப் பெயர்க் காரணங்களை வீளக்கப் பல
கதைகளுமுண்டு.

நாகர்கள் ஆட்சிபுரிந்த காலத்தில் கந்தரோடை
யென இப்பொழுது வழங்கப்படும் கதிரைமலை அல்லது
கதுருகொடையே இராசதானியாக வீளங்கியது. இந்த
நாகர்கள் தமிழர் இனத்தின்பாற்பட்ட ஒரு திராவிட
வகுப்பினர் எனச் சரித்திர ஆராய்ச்சியறிஞர் கருது
கின்றனர். பின்னர் தமிழர் சிறிது சிறிதாகச் செல்
வாக்குப் பெற்றுத் தனியரசு நிறுவவும் முற்பட்டனர்.

கி. பி. எட்டாம் நாற்றுண்டில் கலிங்க அரசன்
உக்கிரசிங்கன் கதிரைமலையரசைக் கைப்பற்றி மாருதப்
புரவல்லியெனும் சோழ ராசகுமாரியை மணந்து,
பின்னர் கதிரைமலையைவிட்டு நீங்கி, சிங்கைகங்கரைத்

தன் இராசதானியாக்கினான். பருத்தித்துறைக்கண்மையில் மணல்மேடுகள் உள்ள வல்லிபுரமே சிங்கைநகராகப் பண்டைக்காலத்தில் விளங்கியது.

சிங்கைநகரூம் நல்லூரூம் :

சிங்கைநகரைப்பற்றிச் சரித்திரவாராய்ச்சி யறிஞர், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார் :

* “ஆதி ஆரியச்சக்கரவர்த்தி எடுப்பித்த யாழ்ப் பாண நகரி யாது? அது நல்லூராதல் கூடுமா? கூடாது என்பர் ஸ்ரீ இராசதாயக முதலியார். இவ் வியற்பத்திமானின் அனுமானப்படி பருத்தித்துறைக்கணித்தாய் மணல்மேடுகள் பொருந்தியிருக்கின்ற வல்லிபுரமே பூர்வகாலச் சிங்கைநகராம். நல்லூர், புவனேகவாகுவெனப் பிற்படக் கோட்டை இராச்சியம் வகித்த செண்பகப்பெருமாள் பதினைந்தாம் நூற்றுண்டிற் கட்டுவித்ததாம். இம்மதம் எமக்கும் சம்மதம், வல்லிபுர மனற் கும்பிகளுள் காற்றுக் காலங்களில் அகப்படும் பழும் பொருட்கள், அங்கு பலவிடங்களிற் குவிந்துகிடக்கின்ற பூர்வகாலக் கல்லோடுகள், கீச்சக் கிட்டம் ஆதியனவும், அங்கிருந்து கரைமார்க்கமாகப் போன பெரும் வீதியின் அடையாளங்களும் ஓர்நாள் விஸ்தார நகராய் விளங்கியது எனக் கரதலாமலக மாய்க் காட்டும். அப்பால் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் தம் செல்வாக்கு நிரம்பிய நாட்களில் பெருங் கப்பற் படையுள்ளோராய்ப் பிரக்யாதி பெற்றுள்ளமையினால், அம் மரக்கலத்திரள் ஆழியிற் சலபமாய்ச் சென்று திரும்புதற்கு அனுகூலமான துறைமுகம் உள்ளோராய் இருந்தமை அவசியம். கோகாஸிப் பகுதியிலுள்ள கோத்தகமத்திற் கண்டெடுத்த கல்வெட்டும் அன் னேரைப் போங்கொலிந்றிச் சிங்கைநகர் ஆரியர் எனச் சூசிப்பிக்கின்றது. பெருங்கடற் சமீபமும் சிறந்த துறை முகப் பொலிவும் பொருந்தக்கொண்டது வல்லிபுரமே.

“ சிங்கைநகர் வல்லிபுரத்தி லிருந்ததெனக் கொள் ஞதல் அமைவுடைத்தாயின், பறங்கிக்காரர் கி. பி. 1590இல் கொழும்புத்துறையி விறங்கி நல்லூரைச் சருவியகாலீஸில், சிங்கைநகரெனும் பெயரோடு ஓர் பெலத்த அரணிருந்ததென பாதர் குவேரேஸ்* கூற கின்றமை எவ்வாறென ஓர் ஆசங்கை நிகழும். பூர்வ சிங்கைநகர் கொழும்புத்துறைக்கும் நல்லூருக்குமிடையி லாமெனக் கொள்ள வேறு சான்றில்லாமையால், அச் சிங்கைநகர் அழிந்துபட்டு நல்லூர் தலைநகராயினாலே, அப்பழைய நகர்ப் பெயரோடு ஓர் அரண் இங்கு விளங்கியதெனக் கொள்ளலாம் என்க.

“ மேலே குறிப்பிட்டவாறு கி. பி. எட்டாம் நூற்றுண்டு தொடக்கம் சிங்கை நகரிலிருந்தரசாண்ட கவிஞக அரசனுகிய உக்கிரசிங்கனும் அவன் வழியினரும் சில காலம் பிறர் ஆட்சிக்குட்படாமலும் சிலகாலம் சோழ அரசுக்கும் பொலனருவை அரசுக்கும் கீழடங்கியும் சிங்கைநகரில் அரசுபுரிந்து வந்தார்கள். இவர்கள் இராமேஸ்வரத்துப் பிராமண அரசுகுடியிற் சம்பந்தஞ்ச செய்தபின், ஆரியவரசர் எனும் நாமம் புனைந்து இராமேஸ்வரத்தையும் தம் ஆளுகைக்குட்படுத்தி, அத னால் சேதுகாவலன் எனப் புதுப் பெயரையும் புனைந்து, இடபக் கொடியும் சேதுலாஞ்சனையும் பெற்றவர்களாய் பரராச்சேகரன், செகராச்சேகரன் எனும் சிங்காசனப் பெயர்களை மாற்றியுடையவர்களாய் அரசு செலுத்தி வந்தனர்.”

பேராசிரியர் திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கருத்தின்படி ஆரியச்சக்கரவர்த்தி பாண்டிநாட்டுத் தண்டத் தலைவருவன் :

* *The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon by Queiro*
p. 367

* “பின்பு பாண்டிநாட்டில் மாறவர்மன் குலசேகரன் (கி. பி. 125-1301) பட்டத்திற்கு வந்ததும் இலங்கைக்குத் தளபதியாக ஆரியச்சக்கரவர்த்தி என்னும் தண்டத்தலைவனை அனுப்பினான். அவன் நாட்டை மேற்பார்வையிட்டுக்கொண்டு வட-இலங்கையிலேயே தங்கினான். இவனிலிருந்தே யாழ்ப்பாணத்தெழுந்த புதிய அரசு பரம்பரை தோன்றியிருத்தல் வேண்டும். இவனுக்குப் பின் வந்த யாழ்ப்பாணத்து மன்னர் யாவரும் ஆரியச்சக்கரவர்த்தி என்னும் அரசுப்பட்டப் பெயரைக் கொண்டு விளங்கினார்.”

சேகராசசேகரன் :

கி. பி. 1380ஆம் ஆண்டளவில் செயவீரசிங்கை ஆரியன் என்பவன் சேகராசசேகரன் (ஜந்தாவது) என்னும் பட்டத்துடன் அரசனானான். இவனே சேகராசசேகரம் என்னும் வைத்திய நூலையும், சேகராசசேகரமாலை என்னும் சோதிட நூலையும், காரிவையாலின் கணக்கதிகாரம் என்னும் நூலையும், இயற்றுவித்தவன். தட்சண கைலாச புராணமும் இவன் காலத்திலேயே ஆக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்து அரசர் பலருள்ளும் இச் செயவீரனே நடுநிலை தவறுத் செங்கோற் சிறப்பாலும் படைவலியாலும் செந்தமிழ் அறி வாலும் சிறந்தவன். சேகராசசேகரன் என்னும் பட்டப் பெயர் புனைந்த மற்றைய அரசர்களின் பெயர்கள் வழக்கிழங்கதொழிய இவன் பெயர் மாத்திரம் மிகச் சிறந்து புகழ்பெற்று நின்றமையால் பிற்காலச் சரித்திரக்காரர் சேகராசசேகரன் ஒருவனே என்று எழுதி விட்டனர்.

(கி. பி. 1414ஆம் ஆண்டளவில் செயவீரன் சகோதரன் குணவீர சிங்கையாரியன், பராராசசேகரன் என்னும் பட்டத்துடன் அரசனானான். இவனுக்குப் பின்

* இலங்கைவாழ் தமிழர் வரலாறு - பக. 22-23.

இவன் மகன் | கனககுரிய சிங்கையாரியன் பதினைந்தாம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியில் சிங்கைகங்கரில் ஆட்சி புரிந்துவந்தான். அக்காலத்தில் (ஜயவர்த்தனபூரம்) கோட்டையை ஆண்ட ஆரூம் பராக்கிரமபாகு யாழ்ப் பாணத்தைக் கைப்பற்றுமாறு தனது வளர்ப்புப் பிள்ளையாகிய செண்பகப் பெருமாளை (சப்புமால் குமாரய) ஒரு சேனையுடன் அனுப்பினான்.) |

செண்பகப்பெருமாள் :

இந்தச் செண்பகப்பெருமாள் ஆரூம் பராக்கிரமபாகுவின் தத்தபுத்திரனாவன் என்பது முதலியார், செ. இராசநாயகம் அவர்கள் கருத்தாகும். இவனைப்பற்றி முதலியார் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்கள் :

(2) “கோட்டை அரசனுகைய ஆரூம் பராக்கிரமபாகு சபைக்கு, மலையாளதேசத்திலிருந்து பணிக்கன் ஒரு வன் வந்தான். அவனை அரசன் உபசரித்து, அவன் தேகவவியிலும் வாட்போர்த்திறத்திலும் ஈடுபட்டவ ணய்த், தன் குலத்தினளாகிய ஒரு கன்னிகையை அவனுக்கு மனம் முடிப்பித்தான். இப் பணிக்கனுக்குச் செண்பகப்பெருமாள் (சப்புமால் குமாரய), ஜெயவீரன் (அம்புலகலகுமாரய) எனவிரு குமாரர்கள் பிறந்தார்கள். பராக்கிரமபாகு தனக்குப் புத்திரர்கள் இல்லாமையால் இவர்களைத் தனது தத்த புத்திரர்களாக வைத்து வளர்த்துவந்தான். இஃதுங்குனமாக, பராக்கிரமபாகு வின் மகள் உலகுடையதேவி நன்னார்த்துணையார் * என்பவனை மனந்து ஜெயவீரன் என்னும் மகளையீன்றுள். இந் நிகழ்ச்சி பராக்கிரமபாகுவின் எண்ணங்களை மாற்றிவிட்டது. தான் இறந்தபின் தத்த புத்திரர்களில் ஒருவன் இராச்சியத்துக்கு வரின் தன் பேரப்பிள்ளைக்கு அரச பதவி இல்லாதுபோய்விடும் என்ற அச்சத்தால் பராக்கிரமபாகு அவ்விரு குமாரர்களையும் அகற்றவேண்டு

* இவனுடைய பெயர் நல்லூர்த்துணையார் போலும், இவன் பாணந்துறையில் ஒரு தேவாலயம் கட்டித் தான் வாழ்ந்த இடத்துக்கு நல்லூருவ எனப் பெயரிட்டான்.

மென எண்ணி, வன்னியர்களை யடக்கி, யாழ்ப்பான் அரசனையும் வென்று வருமாறு செண்பகப்பெருமாலோ அனுப்பினான். இவர்கள் உயிருடன் திரும்பமாட்டார்கள் என்று பராக்கிரமபாகு கருதினான். செண்பகப்பெருமாள் பிரபலம்பெற்ற குதிரை வீரன்; உருவத் தால் இராட்சத்தைப்போலும் காத்திரமுடையவன்; மகா பலங்கொண்டவன். தகுந்த படையுடன் வந்த இவன் கறுப்புக் குதிரைமீதமாந்து, எதிரி படையுட புகுந்து அநேகரைத் தன் வாளுக்கிரையாக்கி, தமிழ்ச் சேக்கையைப் புறங்கொடுத்தோடச் செய்தான். போர்க் குடைந்த கனககுருவியன் தன் குடும்பத்தாருடன் இந்தியாவுக்கோடித் திருக்கோவலூரிற் கரந்துறைவா னயினான்.

“செண்பகப்பெருமாள் யாழ்ப்பானத் தலைநகருட் புகுந்து, மாடமாளிகைகளைத் தரைமட்டமாக்கி, அநேக அதிகாரிகளைச் சிறைப்படுத்தி அவர்களுடன் ஐயவர்த் தன கோட்டைக்கு மீண்டான். பராக்கிரமபாகு இவனை ‘ஆரிய வேட்டையாடும் பெருமாள்’ எனப் புகழ்ந்து, யாழ்ப்பானத்தையே அரசுபுரியுமாறு அனுப்பினான். பராக்கிரமபாகுவின் கபட சிந்தையை யறியாத செண்பகப்பெருமாள் யாழ்ப்பானம் போய்ப் பழைய தலைநகர் பாழூய்விட்டமையினால், நல்லூரிலே கி. பி. 1450ஆம் ஆண்டளவில் ஒரு புது நகர் எடுப்பித்துச் சீற்சங்கபோதி புவனேங்கவாகு என்னும் சிங்கள நாமத் தோடு பதினேழு வருடங்களாக அரசு செய்துவந்தான். இவன் யாழ்ப்பானத்தை வென்ற புகழ் சிங்கள நாடெங்கும் பரவிப் பேரானந்தத்தை விளைத்தது. இவ் வெற்றியைப் புகழ்ந்து ‘கோகிலசந்தேஸ்’ என்னும் குயில்விடு தூதுப் பிரபந்தம் தேவிநுவரையைச் சேர்ந்த இருகல் குலத்திலக்க பரிவேஞ்சிபதி எனும் பெளத்த குருவினால் இயற்றப்பட்டது.”

செண்பகப்பெருமாள் ஆண்ட நகர் விசாலித்த தெருக்களும், உப்பரிகை பொருந்திய வீடுகளும், மாளிகைகளும், இராமன் கோயில் முதலிய கோயில் களும் உள்ளதாக இந்நால் கூறுகின்றது.

புவனேகவாகு கட்டிய புராதன ஆலயம்

2 (நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலைக் கட்டியவன் புவனேகவாகு என்பது ‘கைலாயமாலீ’யில் வந்துள்ள பின்வரும் தனிச்செய்யுளால் அறியக்கிடக்கின்றது :) 2

“இலகிய சகாத்த மெண்ணூற் றேழுபதா மாண்ட தெல்லை அலர்போலி மாலை மார்ப ஞம்புவ னேக வாகு நலமிகும் யாழ்ப்பா ணத்து நகரிகட் வேவித்து நல்லைக் குலவிய கந்த வேட்குக் கோயிலும் புரிவித் தானே..”

(இப் புவனேகவாகு திரிசங்கபோதி எனவும் அழைக்கப்பட்டான் என்பது ஸ்ரீமான் ஆ. முத்துத் தம்பிப்பிள்ளை யவர்கள் எழுதிய ‘யாழ்ப்பாணச் சரித் திருத்தில், விசுவநாத சாஸ்திரியார் சம்பவக் குறிப்பு எனும் கையெழுத்துப் பிரதியிலிருந்து எடுத்துக் காட்டிய செய்யுளால் நன்கு புலப்படுகின்றது. அச் செய்யுள் வருமாறு :

“ இலகிய சகாத்த மெண்ணூற் றேழுபத்து நான்கி னலர்தீரி சங்க போதி யாம்புவ னேக வாகு நலமுறும் யாழ்ப்பா ணத்து நகரி கட்டுவித்து குலவியகந்தார்க்குக்கோயிலோன்றமைப்பித்தானே..”

இவன்தான் நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிற் கட்டியத்தில் இன்றும்,

சிறீமான் மஹாராஜாதிராஜ அகண்ட பூமண்டலப்ரதியதிகந்தர விச்ருந்த கீர்த்தி

சிறீ கஜவல்லி மகாவல்லி சமேத சுப்பிரமண்யபாதாரவிந்த ஜநாதிருட சோடச

மகாதான குர்யகுல வம்சோத்பவ சிறீசங்கபோதி புவனேகவாகு

என்று போற்றப்படுகிறுன்.

தமிழ் அறிவு :

மாவிட்டபூரக் கோயிலாதீனப் பிராமணர் சின்ன மனத்துள்ளார் என்பவர் இவ்வரசனுக்கு விருந்தளித்த தாகவும் அவ்விருந்தைப் புகழ்ந்து சில பாக்கள் பாடிய தாகவும் ‘யாழ்ப்பாண வைபவமாலை’ குறிப்பிடுகின்றது. அப்பாடல்களுள் ஒன்று பின்வருமாறு :

“ சின்ன மனத்தான் செயும்விருந்திற் சாற்றுருசி
அன்னதனைவிண்ணேர் அறிந்திருந்தால்—முன்னலைவாய்
வேற்பதனைக் காவியுய்த்து வேலைகடைங் தேயுலைதல்
அறபமேனத் தள்ளுவரோ யாம்.”

இந்தச் செய்யுளை நோக்குமிடத்து செண்பகப் பெருமாள் சிறந்த தமிழ்ப் புலவனுக் விளங்கினேன் என்பது தேற்றம்.

(A3) (யாழ்ப்பாணத்து இராசதானியாகிய நல்லூரைச் செண்பகப் பெருமாள் நன்கு திருத்தி, நல்லைக் கந்த வேள் ஆலயத்தையும் ஆக்குவித்தான்.) 3 “செண்பகப் பெருமாள் தமிழ்க் குருதி தன் நாளங்களில் ஓடக்கொண் டவுதைலாலும், தமிழுற்பத்தியாளனேயாகிய அளகேஸ் வரன் காலந்தொட்டு ஜயவர்த்தன கோட்டையிலேயும் வழிபாடு பயின்று வந்தமையாலும், கோகில சந்தேச முடையார் அவனைப் புத்தமத தாபகனெனப் புகழ்ந் தோதியவிடத்தும் தமிழ்ப் பிரசைகட்கிதமாய்த் தமிழ்த் தெய்வ வழிபாடுகளையே யாழ்ப்பாணத்தில் வளர்த் திருப்பான் என்பதிற் சிறிதும் சந்தேகமின்று” எனச் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தாம் எழுதிய ‘யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சன’த்திற் (பக். 107) கூறியிருத்தலும் ஈண்டு நினைவுகூர்தற்பாலது.

கி. பி. 1467ல் கோட்டையை யாண்ட ஆரும் பராக்கிரமபாகு தன் பேரன் ஜெயவீரனுக்கு இலங்கை யரசை யீந்து முடிகுட்டிச் சிலநாளில் இறந்தான். இதைக்

கேள்வியற்ற சென்பகப் பெருமாள் யாழ்ப்பாணத்தி விருந்து புறப்பட்டுக் கோட்டைக்குச் சென்று ஆங்கரசன யிருந்த சிறுவனைக் கொன்று ஆரூம் புவனேகவாகு எனும் பெயருடன் கோட்டை யரசனானான்.

நல்லூர் நல்ல ஊராதல் :

“ ஆறு முகன் யடியார்க் கீரங்கியவர்
தேறு முறையருஞ் தேய்வதான்—வேறுதுணை
இல்லேன் மிடியனைத்து மில்லார்க்கு வானமைந்தாய்
நல்லூர்ப் பத்தியி னயந்து..”

— நல்லை நான்மனிமாலை : — குகதாசர் ச. சபாரத்தின முதலியார்

கனகசூரியன் மீண்டு வருதல் :

யாழ்ப்பாணத்தில் விசயபாகு என்னும் சிங்கள ணைருவன் அரசனாகப் புவனேகவாகுவால் நியமிக்கப் பட்டான். இவன் ஆட்சிக் காலத்தில் கனகசூரியன் தன் புத்திரர்களுடனும் சேனைகளுடனும் யாழ்ப்பாணம் மீண்டும் வந்து, விசயவாகுவடன் போர் தொடுத்து அவனைக் கொன்று மீண்டும் தானே வட இலங்கை அரசனாகி நல்லூரில் இருந்தரசாண்டான்.

நல்லூர்—பேயர்க்காரணம் :

“ சீர்விளங்கு மேப்பதீக்குஞ் சேப்புகின்ற சோற்பேயரே யூர்விளங்க நாமமா நல்லூரோ.”

① தமிழ்நாட்டு ஊர்கள் நல்லூர் என்றும், புத்தார் என்றும் வகுத்துக் கருதலாகும். பெண்ணையாற்றங் கரையில் அமைந்தது திருவெண்ணைய் நல்லூர். அது சுந்தரமூர்த்தியைத் தடுத்தாட்கொண்ட ஈசன் கோவில் கொண்டுள்ள இடம். (‘பெண்ணைத் தென்பால் வெண் ணைய் நல்லூர்’—சுந்தரர்).

சைவசமய ஞானநாலாகிய ‘சிவஞானபோத’த்தை அருளிச் செய்த மெய்கண்டதேவர் பிறந்தருளும் பேறு பெற்ற நல்லூரும் அதுவே. கும்பகோணத்துக்கருகே நல்லூர் என்னும் பெயருடைய ஊர் ஒன்று உள்ளது. அமர்நீதி என்னும் அடியார் அவ்வுரிலே தொண்டு செய்து சிவப்பேறு பெற்றார் என்று சேக்கிழார் கூறு கிண்றார். மண்ணியாற்றங்கரையில் முருகவேளின் பெயரால் அமைந்த சேய்நல்லூர் இங்நாளில் சேங்கனூர் என்று வழங்கும். “சேயடைந்த சேய்ஞாலூர்” என்பது தேவாரம். சூரைஞாலூர் போர்செய்யக் கருதி எழுந்த முருகவேள் சிவபெருமானை வழிபட்டுச் சர்வசங்காரப் படைக்கலம் பெற்ற ஸ்தலம் சேய்நல்லூர் (சேய்ஞாலூர்) என்று கந்தபுராணம் கூறும். வட ஆர்க்காட்டிலுள்ள மற்றொரு சேய்நல்லூர் சேஞார் எனப்படும்.

“தமிழ்நாட்டை ஆண்ட அரசர் பலர் தம் பெயர் விளங்குமாறு பல நல்லூர்களை உண்டாக்கினார்கள். பாண்டிநாட்டில் வீரபாண்டிய நல்லூர், அரிகேசரி நல்லூர், மானுபரண நல்லூர், செய்துங்க நல்லூர் முதலிய ஊர்கள் பாண்டியகுலத்தைச் சேர்ந்த மன்னர் பெயரை விளக்கி கிற்கின்றன. சோழநாட்டிற் பெருஞ் சோழமன்னர்கள் உண்டாக்கிய நல்லூர்களைச் சாசனங்களிற் காணலாம். முடிகொண்ட நல்லூர், அநபாய நல்லூர், திருச்சீற்றுச் சோழநல்லூர், திருத்தொண்டத் தொகை நல்லூர், சிவபாதசேகர நல்லூர், கவிகடிந்த சோழ நல்லூர் முதலிய நல்லூர்கள் சோழமன்னருடைய விருதுப் பெயர்பெற்ற பதிகளாகும்.”

—ஆரும் பேரும் :—திரு. ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை—பக். 31-32.

‘திராவிட தேயத்துப் பழம்பெயர் பெற்றிருக்குந் தானங்கள்’ எனும் பொருள்பற்றி எழுதிய திரு. எஸ். டபிள்யூ. குமாரசுவாமி அவர்கள் நல்

லூரினையே முதற்கண் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்கள். “எமத்திலேயும் நல்லூர் எனப் பெயரிய கிராமங்கள் ஐந்துள். மற்றைய நாலும் பூனகரியிலும், குருநாகர் பகுதியிலும், கழுத்துறையிலும் உள்ளனவாம். சிங்கள நாட்டிலுள்ளன ஆங்குப் பூர்வத்திற் குடியேறிய திரா விடரால் இடப்பட்டுப் பின்னர்ச் சிங்களராலே வழங் கப்படுகின்றமையின் நல்லூர், நல்லூரெ, நல்லூருவ எனச் சுற்றே விகாரப்பட்டிருக்கின்றன” என இவ்வறி ஞர் குறிப்பிட்டிருப்பது பொருள்பொதிந்த கருத்தாகும்.

நல்ல ஊர் :

(५) கனகசூரியன் நல்லூர் நகரைச் சிறந்த இராச தானியாக்கப் பெருமுயற்சி செய்தான். இராச வீதிக ஞம், அரண்மனைகளும், அவற்றைச் சூழ்ந்து குதிரைப் படை, யானிப்படைக் கொட்டாரங்களும், சிங்கார வனமும், பட்டாலும் பருத்தி நூலாலும் நுண்ணிய தொழில் புரி மக்கள் இருக்கைகளும், தச்சர், கொல்லர், ஒவியக்காரர், பொன்செய்வினாஞர், இரத்தின வணிகர், புலவர், பாணர் இவர்களுக்கு வெவ்வேறு இருக்கைகளும், வேதமோதும் அந்தணர் மந்திரங்களும், மருத்துவர், சோதிடர் வைகும் வளமனை வீதிகளும் அமைத்து நல்லூரை நல்ல ஊராகப் பிரபல்யமுறச் செய்தான்.)

வெவ்வேறு தொழிலாளர் வாழ்ந்த வீதிகள் அவர்களின் பெயரால் இன்றும் வழங்கப்படுகின்றன. மேலும் இவர்களுக்கெனப் பல குளங்களும் தலைநகரில் அமைக்கப்பெற்றன. அடியார்க்குநல்லார் குளம் அல்லது கன்னுதிட்டிக்குளம், அம்மைச்சிகுளம் அல்லது அம்பச்சிகுளம், அஞ்சதேவன்குளம் அல்லது வட்டக்குளம், ஆரியகுளம், இலங்கைக்குளம், இளம் பின்னையார் கோயிற்குளம், உப்புக்குளம், கற்குளம், சின்னக்குளம்,

தாமரைக்குளம், தேவரீர்குளம் (தாராக்குளம்), நரியன் குண்டுக்குளம், நாயன்மார்குளம், நெடுங்குளம், பண்டாரக்குளம், பூதராயர் அல்லது கல்லவிராயகுளம், பரவைக்குளம், பாற்குளம், பிரப்பங்குளம், பிராமணகட்டுக்குளம், புல்லுக்குளம் அல்லது புளக்குளம், புல்லுக்குளம் (மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்தடி), மக்கிக்கிடங்குக்குளம், மக்கியக்குளம், மறவக்குளம், முதலிக்குளம், மூன்றுகுளம், யழுனரி, வண்ணைஞ்குளம் (இப்பெயருடன் மூன்று குளங்கள் உண்டு) முதலிய குளங்கள் ஆங்காங்கே வாழும் மக்களுக்கு நீர் வசதிகளை அளித்து வந்தன.

சிங்கைப் பராசுகேரன் :

கனககுரியனுக்குப் பின் அவன் மகன், சிங்கைப் பராசுகேரன் எனும் நாமத்தோடு கி.பி. 1478ஆம் ஆண்டாவில் அரசனுன். இவன் தந்தையினும் சிறந்தவனுய் நல்லூர் இராசதானிக்கு வடபாலில் சட்டநாதர் கோயிலையும், குணபாலில் வெயிலுகந்த பிள்ளையார் கோயிலையும், தென்பாலில் கைலாயநாதர் ஆலயத்தையும், குடதிசையில் வீரமாகாளியம்மன் ஆலயத்தையுங் கட்டுவித்துத் தன் தலைநகரை முன்னே யிலும் அணிபெற விளங்கவைத்தான்.

கந்தசவாமி கோயிலுக் கண்மையிற் பகர வடிவின தாய ஓர் ஏஸி அமைப்பித்து, யழுன நதியின் தில்ய தீர்த்தத்தைக் காவடிகளிற் பெய்வித்து, அதனை யழுனையேரி (யழுனரி) எனப் பெயர் தந்தழைத்தான். இந்த முப்புடைக் கூபம் இப்பொழுது நல்லூர்க் கிறீஸ் தவ தேவாலயத்துக்கண்மையில் உள்ளது. இதுவே தீர்த்தக் கேணியாக உபயோகிக்கப்பட்டதெனக் கருதப் படுகின்றது.

இங்ஙனம் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் நல்லூரிலிருந்து அரசாண்ட காலத்தில் முடியடை மன்னரும் சென்று,

தலைவணங்கும் தலைசிறந்த ஆலயமாக நல்லூர்க் கந்த சுவாமி கோயில் விளங்கியது. அக்காலத்தில் இதன் சிறப்பு இத்தகைத்தென்று இயம்ப முடியுங்கொல்!

முன் செண்பகப்பெருமாள் வெற்றிகொண்டபோது சிறைதந்த தமிழ்ச் சங்கத்தை மீண்டும் தாபிக்க விரும்பி, இவன் புலவர்களை ஒருங்கு சேர்த்து முன்போற் கழகம் நிறுவி, வித்துவான்களுக்கு வேண்டிய சன்மானங்கள் செய்து, தமிழ் மொழியைப் பொன்போற் பேணி வளர்த்து வந்தான். இவன் அவையில் இவன் மைத் துனரும், வடமொழி தென்மொழியாகிய இருமொழிகளிலும் வல்ல புலவருமாகிய அரசுகேசரி ‘இரகுவம்சம்’ எனும் நூலை வடமொழியிலிருந்து பெயர்த்துத் தமிழ் லாக்கி அரங்கேற்றினார். இவர் நல்லூரிலேயே வாழ்ந்து வந்தார். ‘பரராச்சேகரன் உலா’வும் இவ்வரசன் காலத் திலேதான் ஆக்கப்பட்டது. கீர்வேவியிலுள்ள அரசுகேசரிப் பிள்ளையார் கோயிலும், நல்லூரிலுள்ள அரசுகேசரி வளவும் இப்புலவரின் பெயரை எங்களுக்கு இன்றும் ஞாபகப்படுத்தும் சின்னங்களாகவுள்ளன. இந்த அரசுகேசரி எதிர்மன்னசிங்கப் பரராச்சேகரன் காலத்தில் (பதினாறும் நாற்றுண்டு) வாழ்ந்தவன் என்பது சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் கருத்தாகும். சிங்கைப் பரராச்சேகரனுக்குப் பின் ஆண்ட யாழ்ப்பாணத்தரசர்களும் இக்கோயிலின் பரிபாலனத்தில் அக்கறை எடுத்து வந்தனர் என்பது கூறுதேயமையும். எனவே முடிமன் னரும் சைவப் பொதுமக்களும் சுந்தர நல்லூரில்வாழ் சோதி வடிவேல் பிடித்த கந்தனை வந்தனை செய்து வந்தனர்.

போர்த்துக்கீசர் காலம்

பதினாறாம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியில், அதாவது 1560ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் 20ஆங்கிகதி கொன்ஸ்தாந்தீனு தே பிறகன்சா என்ற படைத் தலைவனின் தலைமையில் போர்த்துக்கீச கப்பற்படை யாழ்ப்பாணக் களப்பில் (கரையூர்) நங்கூரம் போட்டது. 1200 பேரைக்கொண்ட பறங்கிப் படையீனர் கரையில் கின்ற தமிழ்ப் படையை வென்று, நல்லூர் நகர் மதிலை உடைத்து உட்சென்றனர். சங்கிலி அரசன் கோபபாய்க்கு ஒளித்தோடினன். பின்னர் போர்த்துக்கீசர் இவ்வரசனுடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்து மீண்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்தரசன் போர்த்துக்கீசரை ஒதுக்கி விட முயற்சி செய்வதை மன்னரிலிருந்த போர்த்துக்கீசத் தளபதி கோவை அதிபதிக்கறிவித்தான். அதனால், அந்திரேபூர்த்தாடு தே மென்டொன்சா என்னும் தளபதி பெரிய கப்பற் படையூடன் 1591ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் 26ஆங்கிகதி கொழும்புத் துறையிலிருங்கினான். யாழ்ப்பாணத்தரசனுடைய படை வீரர் எதிர்த்துப் போராடியும், அவர்கள் இறங்குவதைத் தடுக்க முடியவில்லை. ஒக்ரோபர் மாதம் 28ஆங்கிகதி பறங்கிப்படை நல்லூரை நோக்கி நடந்தது.

சைவசமயிகளின் தீயாகம :

தங்கள் நாட்டை அங்கியர் கைப்பற்றியும் காப்பதில் தங்கள் உயிரையும் ஒரு பொருளாக மதியாது யுத்தங்க் கெயில்களை அழியாமற் காக்கவேண்டுமானால், அங்கியர்களை ஒதுக்கவேண்டும் மென்று சைவர்கள் வீரா

வேசத்துடன் போர்புரிந்தனர். கோயிற் பூசகர்கள், யோகிகள் முதலியோரும் இதில் ஈடுபட்டனர். பறங் கிப்படை முன்னேறிச் செல்ல, வீரமாகாளியம்மன் கோயிலுக்கும் கந்தசவாமி கோயிலுக்கும் இடையில் அரசனின் மெய்காப்பாளர்களாகிய மகா வீரர்களைக் கொண்ட அத்தப்பத்துப்படை தங்கள் உயிரைக்கூட வெறுத்துச் சத்துருக்களை எதிர்த்துப் போராடியது. அக்கடும் போரிற் கலந்த தமிழ்ரெல்லாம் மாண்டனர். இவர்களை உற்சாகப்படுத்தி நின்ற யோகியும் மாண்டார். பெரிய ஆலயத்து (கந்தசவாமி கோயிற்) பிரா மணரும் மாண்டார்.

கந்தசவாமி கோயிலை அழித்தல் :

பநல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலையும் ஏனைய சைவக் கோயில்களையும் பாதுகாக்கச் சைவர்கள் தம் உயிரையே தியாகஞ் செய்தார்கள். இதன் பின்னரும் இடைக்கிடை தமிழர் தஞ்சாவூர்ப் படைகளினுதவியுடன் பறங்கிகளுக்கெதிராகக் கிளம்பியும் வெற்றிபெற முடியவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தரசர்களும் ஒழுங்காகத் திறை கொடுத்துவரவில்லை. எனவே கொழும்பிலிருந்த போர்த் துக்கிசத் தேசாதிபதி கொன்ஸ்தந்தீனு தெசா என்பவன் பிலிப்தெ ஓலிவெரு எனும் வீரசூரத் தளபதியை யாழ்ப்பாணத்துக்கனுப்பினான். இவன் யாழ்ப்பாணத் தரசனைச் சிறைப்படுத்தி, 1621ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 2ஆங் திகதி நல்லூரைத் தனது உறைவிடமாக்கினான். இவன் நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலைத் தரைமட்டமாக்கி, அஃது இருந்த இடமுங் தெரியாமல் அத்திவாரத்தையும் கிளறிவிடும்படி கட்டளையிட்டான். ஊரவர்கள் மனம் நொந்து வருந்தி ஒலமிட்டனர். இக் கோயிலை அழியாமல்விட்டால் அவன் கேட்ட வற்றையெல்லாம் தருவதாகப் பலமுறை கூறினார். போர்த்துக்கீச வன்களுள்ள இவற்றிற்குச் செலிமடுக்

காது நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலைத் தரைமட்ட மாக்கினான். அந்தோ! சைவசமயத்தின் அரணை விருந்த கோயில் அழிந்தமை சைவசமயம் குன்றுங் காலம் ஆரம்பித்துவிட்டதற்கு அறிகுறிபோலும். சைவ மன்னர்கள் தாபித்துத் தலைவணங்கி வந்த பெருங் கோயில் அவர்கள் ஆட்சிமுடிவடையவே அக்கோயிலும் தரைமட்டமாயிற்று. நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயத்தை அழித்துவிட்டதால், அப்பெருமான் வழிபாட்டையும் வேருடன் ஒழித்துவிட்டதாகப் பகற்கனவு கண்டான் ஒவிவேரு.

“நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலை இடிக்குமுன் அதன் மெய்காப்பானால் யிருந்த சங்கிலி என்னும் சைவப் பண்டாரம் அக்கோயில் விதானங்கள் வரையப் பட்டிருந்த செப்புச் சாசனங்களையும் திருவாபரணங்களையும் கொண்டு மட்டக்களாப்புக்கு ஒடினான். அங்கிருந்த சிலாவிக்கிரகங்களை எல்லாம் அக்கோயிற் குருக்கள்மார் பூதராயர் கோயிலுக்குச் சமீபத்திலுள்ள குளத்தில் புதைத்துவிட்டு நீர்வேலிப்பகுதிக்கோடினர்.” என மீமான் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் தமது நூலிற் கூறியுள்ளார்கள் (பக். 74-75).

ஓல்லாந்தர் காலம் :

1 (1658ஆம் ஆண்டு ஜீவன் மாதம் 21ஆங் திகதி யாழிப்பாணம் ஓல்லாந்தர் கைவசமாயிற்று. இவர்கள் புரூட்டஸ்தாந்த கிறீஸ்தவ மதத்தைப் பரப்புவதிலும் அதற்குரிய தேவாலயங்களை நிறுவுவதிலும் ஈடுபட்டனர். நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயில் இருந்த இடத்திலே கிறீஸ்தவ தேவாலயம் அமைக்கப்பெற்றது.)

தற்போதுள்ள கந்தசவாமி கோயிலுக்குத் தென் புறமாகக் கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும் தெருவழியாகச் சிறிது தூரம் சென்றதும், பண்டாரமாளிகை என்ற

பெயர் ஒரு வாயிற்றுண்ணிற் காணப்படுகின்றது. இது யாழ்ப்பாணத்தரசர்களுள் ஒருவரான பரராசஶேகர பண்டாரத்தை நினைவுட்டுகின்றது. இது இப்போது கோயிலுக்குச் சேர்ந்த தென்னந்தோப்பாகவே இருக்கிறது. இதன் விஸ்தீரணம் 6 ஏக்கர். இங்கே யாழ்ப்பாணத்தரசனுடைய மாளிகை ஒன்றிருந்ததெனக் கருத இடமுண்டு. இம் மாளிகையின் வடபாகமாகப் பண்டாரக்குளம் எனப் பெயரிய குளம் ஒன்றுண்டு. இக்குளத்துக்கருகாமையிற் பழைய கட்டடச் சிறைவுகள் காணப்படுகின்றன.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் (கி. பி. 1748) ஒல்லாந்தப் பிரபு ஒருவர் இந்த மனோரம்மியமான இடத்தைத் தமது வாசஸ்தலமாகக் கொண்டிருந்தார். இதற்குச் சான்றாக ஒரு சிறு படிக்கல் காணப்பட்டது.

(Hearten Lust—Heart's Desire—மனோரம்மியம்)

1782இல் யாழ்ப்பாணத்தில் ஹாவ்னர் என்பவர், கல்லூர் வர்ணிக்கமுடியாத அழகுவாய்ந்த நகரம் எனவும், யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்திலுள்ளவர்கள் உல்லாசமாகப் பொழுதுபோக்க நல்லூரை நாடுவர் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் 1697இல் யாழ்ப்பாணத்தைத் தரிசித்த கெறிற் மேஹர(Gerrit De Heere)* எனும் இலங்கைத் தேசாதிபதி தமது தினசரி சம்பவக் குறிப்பில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார் :

* Diary of occurrences during the tour of Gerrit De Heere, Governor of Ceylon from Colombo to Jaffna July 9 to September 3, 1697

† யாழ்ப்பாண அரசாங்க ஏசன்டர்களின் தினசரிக் குறிப்புப் புத்தகங்களைத் தேடி, எனக்குத் தேவையான குறிப்புக்களை எடுப்பதற்குச் சலியாது உழைத்துப் பேருத்துவி புரிந்தவர் என்னன்பரும், முன்னாள் காரியாதிகாரியும், இப்போது யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசாங்க உதவி அதிபருமான திரு. எஸ். பெருமையினர் அவர்கள். இவ்வறிஞருக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி யுரியதார்குக்.

“1697ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 22ஆந் திகதி திங்கட்கிழமை பிற்பகல் தேசாதிபதி யாழ்ப்பானைப் பட்டினத்திலிருந்து புறப்பட்டு நல் ஹரி லூ என்ன கொம்பனியின் தோட்டத்திற்குச் சென்று தங்கினார்.”

இவர் தங்கிய இடம் பண்டார மாளிகையாக இருக்கலாம் என யூகிக்க இடமுண்டு. எனவே போர்த்துக் கீசத் தேசாதிபதிகளைப் பின்பற்றி ஒல்லாந்தத் தேசாதி பதிகளும் நல்லூரையே தாம் தங்குவதற்குச் சிறந்த இடமாகத் தெரிந்தெடுத்தனர். பண்டாரக் குளத்துக்கு மேற்குப்பக்கமாக ஒரு பெரு நிலப்பாகம் உண்டு. இதற்கு அரசு வெளி என்று பெயர். இஃது அக்காலத் தில் முற்றவெளியாக இருந்தது.

கொழும்பிலுள்ளவர்கள் தங்கள் வார இறுதி நாட்களை, அதாவது சனி, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளைக் கல்கிசையிற் கழிப்பதை ஒரு பொழுதுபோக்காகக் கொண்டிருப்பது போலவே, யாழ்ப்பானத்தில் வசித்த ஒல்லாந்தர் நல்லூரை வார இறுதியில் பொழுதுபோக்கும் நந்தவன மாகக் கொண்டார்கள்.

அழிபாடுகள் :

6 யாழ்ப்பானத்திலிருந்து பருத்தித்துறைக்குச் செல்லும் பாதையில் ஏறக்குறைய இரண்டரைமைல் தூரத்தில் சங்கிலித்தோப்பு எனப் பெயரிய தென்னாந்தோப்பு உண்டு. இந்நகரின் அரண்மனை இங்கிருந்த படியால், இது இப்பொழுது சங்கிலித்தோப்பு என்று வழங்கப்படுகின்றது. யமுனை எனப்படும் பகர வடிவமுள்ள சிறந்த கேணியும் இத் தோப்பு எல்லைக்குள் ஓயே உண்டு. நல்லூரில் இருந்து ஆட்சிசெய்த அரசர்களும் அரசிகளும் நீராடிய ஏரி இதுவே யெனச் சரித்திர அறிஞர் திரு. ஜே. பி. ஹாயிகருதுகின்றார். இந்தக் கேணியின் கிழக்குப் பாரி சத்திலும், மேற்குப் பாரிசத்திலும் ஆடவரும் மகளிரும் நீராடினர் என்றும், இதன் தென்கோடியில்

ஆடைகள் மாற்றியனிவதற்கான மண்டபம் இருந்திருத்தல் வேண்டும் எனவும் இவ்வறிஞர் கருதுகின்றார். யமுனை நதியிலிருந்து தமிழ் மன்னர் சிலர் பட்டாபிஷேகத்திற்காகக் கொணர்ந்த தீர்த்தம் விடப்பட்ட ஏரியாதலின் யமுனை ஏரி எனப் பெயர் பெற்றதெனவும் கூறுவர் வேறுசிலர். தெருவோரத் திற் காணப்படும் கட்டடம் சங்கிலி மன்னன் கட்டிய அரண்மனை வாயில் எனப் பொதுமக்கள் கருதுகின்றார்கள். ஆனால் இது டச்சுக் கட்டடம் என ஜே. பி. ஹாயி, சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் போன்ற சரித்திர அறிஞர் கருதுகின்றனர்.

* வடமாகாண அரசாங்க அதிபர் திரு. ஜே. பி. ஹாயி எழுதிய தினக்குறிப்பின் சாரம் வருமாறு :

1903 சேப்ரேம்பர் 18ஆங் தீக்தி

பருத்தித்துறை வீதியை யடுத்துள்ள நல்லூரில் யாழ்ப்பாண அரசனின் மாரிகை யிருந்த இடத்தைப் பார்க்கவும் சென்றேன். யாழ்ப்பாணத்தில் அரசு புரிந்த கடைசி மன்னனின் பெயர் சங்கிலி ஆதலின் அது “சங்கிலித்தோப்பு” என்றழைக்கப்படுகின்றது.

* GOVT AGENT'S DIARY

Sept. 18th, 1903.

59-Site of Palace of Jaffna King, Nallur

I also went to see the site of the palace of the Jaffna King at Nallur off the Pt. Pedro Road. It is called "Sangili Toppa" after the last king who reigned at Jaffna whose name is said to have been Sangili and is now temple property. The buildings of the palace and a temple were destroyed by the Portuguese. There is an old gateway at the entrance which is evidently the work of the Dutch and the..... line of a house to which it led which was also I have no doubt Dutch. This gateway which is in fairly

இஃது இப்பொழுது கோயிற் சொத்தாகும். மாளிகைக் கட்டடங்களும் கோயில் ஒன்றும் போர்த்துக் கிசரால் அழிக்கப்பட்டன. வாயிலில் பழைய நுழை வாயில் ஒன்றுண்டு. இது ஒல்லாந்தரின் கட்டட மாகும். டச்சுக் கட்டடங்கள் இங்கே எவ்வாறு உருவாகின என்பதற்குரிய விளக்கம் யாதெனில் ஒல்லாந்தக் கம்பனியாளர் தங்கள் தலைமைக் காரியாலயத்தை

good condition should in my opinion be acquired by Government and repaired. It would not cost much. The explanation of the existence of the Dutch buildings is I think to be found in the fact that the Dutch Company apparently had their head-quarters or perhaps the Commander's country house at Nallur. The "Seventy two orders" as they are called being 76 in number were signed in 1704 at Jaffna City of "the Master of the Guitar on the Government Gardens at Nellore."

60-Jamnari Tank

There is a tank (separated from this garden by a paddy field) called "Jamnari" which is said to have been constructed by the Tamil Kings for the use of their families, with two descents to it one for men and one four women. It is further said that water for it was brought from the Jamna river in India, hence the name "Jamna Tank" to hallow it. It is of rectangular shape with a platform in the middle of one side on which there was formerly a building of some kind.

October 1906 1. Dutch Gateway Nallur

Completed acquisition of old Dutch Gateway of Nallur on the site of the former palace of the Jaffna kings. My aw^{rs} agreed to by the claimants is Rs. 10-.

J. P. LEWIS,
G. A., Jaffna.

யாதல், ஒருவேளை கம்மாண்டரின் கிராமிய இல்லத்தையாதல் நல்லூரிற் கட்டினர் என்பதேயாகும் என யான்கருதுகின்றேன்.

1906 ஒக்டோபர் முதலாங் தீகதி

யாழ்ப்பாண அரசர்களின் பழைய மாளிகை இருந்த இடத்தில் நல்லூரிற் காணப்படும் பழைய ஒல்லாந்த நுழை வாயிலை வாங்குவது முடிவடைந்தது. உரிமையாளர் சம்மத்துடன் இதற்குக் கொடுபட வேண்டிய தொகை ரூபா 10 ஆகும் என யான் நிச்சயித்தேன்.

At Nellore (Nallur), which is a suburb of Jaffna is the site of the palace of the former Tamil Rajas. It is known as ' Sangili Topp ', which name is derived from that of the last king, which was Sankili. On this land is a tank called Yamuneri, which was constructed by the Tamil Kings ' for the use of their families ', so I was told.....

The buildings of the palace were destroyed by the Portuguese. The dutch seem to have built a Government House on the site, and the entrance gateway remains — a large semi circular arched doorway, surmounted by a brick pediment and gable of an unmistakably Dutch type, but sometimes, on account of its position, claimed as a portion of the remains of the palace of the Tamil kings.

கோயிற் புனருத்தாரணம்

கண்டவர்கள் குளிரைரு கைகள்தலைக் கேற
விண்டுளம் நின் றுருகமண் ஞேர் விண்ணவர்கள் போற்ற
பண்டகுநல் மொழியாள்இரு பாகமகிழ்ந் துறையும்
தண்டலைசூழ் நல்லைவாழ்சீவ சண்முகனே சரணம்.
—பரமானந்தப் புலவர்

நல்லையாஞ் சேல்வ நகரிடைத்
தோல்லையோர் போற்றத் துவங்கு வேவவனே.

—குதாசர் சபாரத்தின முதலியா

3 நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலை முதன் முதலாகத்
தாபித்தவர் செண்பகப்பெருமாள் என்னும் புவனேக
வாகு என்பது முன்னர் வீளக்கப்பட்டுள்ளது.

8 6 போர்த்துக்கீசர் ஆட்சிக் காலத்தில், அவ் வன்க
ஞேளர் நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிற் கட்டிடத்தை
அழித்துவிட்டபோதிலும் கைவ மக்கள் உள்ளத்தில்
ஹாறிக்கிடந்த நல்லூர்க்கந்தன் வழிபாட்டை முற்றுக
அழிக்க முடியவில்லை. ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தை
லும் சமய வழிபாட்டுச் சுதந்திரம் அதிகம் இருக்கவில்லை.
எனினும் பதினெட்டாம் நூற்றுண்டின் மத்தியில்,
1734ஆம் ஆண்டளவில், நல்லூர்க் கந்தசவாமி
கோயில் முன்னர் இருந்த இடமாகிய யமுனைக்குப்
பக்கத்தே கிறிஸ்த ஆலயம் அமைக்கப்பட்டிருந்தபடி
யால், அதே வளாவில் பிறிதோரிடத்தில் ஒரு சிறு மடா
லயம் அமைக்கப்பெற்றது. இம் மடாலயம் பழைய கந்த
சுவாமி கோயில் இருந்த அதே இடத்திற்குனே அமைக்
கப்பெற்றது எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். இது கந்த
புராணம் படிக்கும் மடமாகவே பெரிதும் பயன்படுத்தப்
பட்டது. இந்த மடத்திற்குனே ஒரு வேலையும் வைத்து
வழிபட்டனர்போலும். இது மடாலயமாக இருந்தமை
யால் கோட்டும் தூபி முதலியனவின்றியே யிருந்தது.
மேலும் உயர்ந்த கோபுரமுடைய கோயிலாகக் காணப்
படின் ஒல்லாந்தர் அதனை மீட்டும் தரைமட்டமாக்கி
வீட்க்கூடும் எனப் பயந்து பக்தர்கள் பெரிய கோயில்
கட்டியெழுப்பாமல் அமைதியாக வழிபாடு நடத்தி
வங்கிருத்தல்கூடும் என ஊகிக்க இடமுண்டு.)

கோயில் தாபகர் இருநாத மாப்பாண முதலியார்

‘யாழ்ப்பாண வைபவம்’ என்னும் நூலில் நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலை மீண்டும் தாபித்தவர் இருநாத மாப்பாண முதலியாரெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதனை யும் ஈண்டெடுத்துக் காட்டுவாம் :

“ தமிழ் அரசனின் வாசஸ்தானமாகிய நல்லூரிலே 870 ஆம் வருடத்திற் சிங்கையாரியமகாராசனின் மந்திரி யாகிய புவனேகவாகுவினுற் கட்டப்பட்டுப் போர்த்துக் கேசரால் இடிக்கப்பட்ட கந்தசவாமி கோயில், உலாந்தர் காலத்தில் இருநாத மாப்பாண முதலியாராற் கட்டப்பட்டு வெகு சனசமுகஞ் சேர்ந்து ஆராதனை புரியும் விசேஷ ஸ்தலமாயிருக்கின்றது.

“ இக்கோயிற் கட்டிடத்திலே, ‘ஸ்ரீமான் மகாராஜாதி ராஜாய அகண்ட பூமண்டல ரத்தியதிகிந்த வீஸ்ராந்த கீர்த்திஸ்ரீ கஜவல்லி மகாவல்லி ஸமேத ஸ்ரீசுப்ரமண்ய பாதாரவிந்த ஜனதிருட சிவகோத்திரோற்பவஹா இருநாத மாப்பாண முதலியார் சமுகா’ என இக்கோயிற் ரூபகர் வாழ்த்தப்படுகின்றுர்.”

“ இக் கோயிலார்கள் இக்கோயிலின் மகோற்சவ காலத்திலே முன்னைக் கோயிற் ரூபகராகிய புவனேக வாகு பெயரை முன்னும், இக்கோயிற் ரூபகராகிய இருநாத மாப்பாணர் பெயரை அதன்பின்னும் உச்ச ரிப்பிப்பது உலகறியுமே” என ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவ லர் அவர்கள் ‘நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயில்’ எனும் துண்டுப்பிரசரத்தில் (பக். 14) கூறியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கச்சேரியில் சைவசமயக் கோயில் களைப் பதிவுசெய்து வைத்தி நக்கும் பழைய இடாப்பு

ஒன்று உண்டு. இது 1882ஆம் ஆண்டளவில் தயாரிக்கப்பட்டது. இதனைப் பார்வையிட அனுமதியளித்த வடமாகாண அரசாங்க அதிபர் திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்களுக்கும், தேவையான குறிப்புக்களைத் தேடி யெடுத்து ‘ரைப்’ அடித்து உதவிய யாழிப்பானங்க கச்சேரி காணி உத்தியோகத்தரும் என் நண்பருமான திரு. மு. ஆழ்வாப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் யான் நன்றி செலுத்தும் கட்டுப்பாடுடையேன் என் பதை ஈண்டுக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கோயிற் குறிப்பு வரலாறு:

கந்தசவாமிகோயில், குருக்கள் வளவு என்ற காணி யிற் கட்டப்பெற்றுள்ளது. இது தமிழ் அரசன் ஆரியச்சக்கரவர்த்தியின் பிரதம மந்திரி புவனேசவாகராஸ் 884ஆம் ஆண்டளவிற் கட்டப்பெற்றது. இது மீண்டும் இருநாத மாப்பாண முதலியாராஸ் 1734ல் கல்லினாலும் செங்கற்களாலும் கட்டப்பெற்று ஓட்டினால் வேயப்பெற்றது. 55 உற் சவங்கள். 1000 முதல் 1500 யாத்திரிகர்கள்வரை மகோற்சவ காலத்தில் வந்து தரிசிப்பர். மனேஜர் (1) முத்துக்குமாரர் கந்தையா மாப்பாணர், (2) தில்லையம்பலம் சங்கரப்பிள்ளை.

ஸேர் வில்லியம் குரெப்ரன் துவைனம் அவர்கள் 1-9-1869 தொடக்கம் 1896 கதமாசம் வரை வடமாகாண ஏசன்டராகக் கடமையாற்றினார். ‘யாழிப்பான இராசா’ எனப் பொதுமக்களால் அன்புடன் அழைக்கப்பெற்ற துவைனம் அவர்கள் யாழிப்பாணம், மன்னர், மூல்லைத்தீவு, வவனியா மாவட்டங்களிலுள்ள இந்து ஆலயங்களின் அட்டவணை ஒன்றினைத் தமது சொந்த உபயோகத்துக்காகப் பெரியதொரு புத்தகத்தில் எழுதி வைத்திருந்தார்கள். இவ்வரும் பெரும் கையெழுத்து நூலை முதன் முதலாக கொழும்பு விவேகானந்த சபை உபதலைவர் திரு. ச. சிவசுப்பிரமணியம் (பிறக்கர்) அவர்கள் எனக்குத்

தந்த அறிமுகக் கடிதழுலம் திரு. எஸ். குமாரசூரியர் (பிறக்ரர்) அவர்கள் காரியாலயத்திற் சிறிதுநேரம் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

பின்னர் இந்நாலிலிருந்து இக்கோயிலைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் எடுப்பதற்கு நல்லூர் முருகன் அருளாற் பல வாய்ப்புகளைக் கோயில் அறக்காவலர் அவர்கள் அளித்தார்கள். இந்நாலிற் கண்ட குறிப்பு வருமாறு :

“நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயில், குருக்கள் வளவு எனுங் காணியிற் கட்டப்பெற்றுள்ளது. தமிழ் மன்னன் ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் பிரதம அமைச்சர் புவனேச வாகரினால் கி. பி. 884 வரை கட்டப்பெற்றது. இதனை இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் கி. பி. 1734ல் மீண்டும் கல்லினாலும் செங்கற்களினாலும் கட்டினார். ஒடு வேயப்பெற்றுள்ளது.

“ १५ திருவீழ்மாக்கள் வருடங்தோறும் நடைபெறும். ஆறுகாலப் பூசை, மகோற்சவம் ஆடி – ஆவணியில் 25 நாட்களுக்கு நடைபெறும். சுவாமியை மக்கள் தோளிற் காவிக்கொண்டு நடந்தும் வாகன த்தில் வைத்தும் வீதிவலமாகச் சுற்றி வருவார்கள். கிழக்கு வீதியும் வடக்கு வீதியும் கோயிற்றெரு. மேற்கு வீதி பருத்தித் துறை ரேட்டிலிருந்து திருநெல்வேலிக்குச் செல்லும் தெரு. தெற்குவீதி பருத்தித்துறைத் தெரு. மகோற்சவ காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பகுதிகளிலுமிருந்து 1000 தொடக்கம் 2000 யாத்திரிகர் சமுகமளிப்பர். ஆகவே இரகுநாத மாப்பாண முதலியாரே இப்போதுள்ள கோயிலைத் தாபித்தனரெனக் கொள்ள இடமுண்டு.”

இக்கோயிலின் அதிகாரிகளுள் ஒருவராயிருந்த மாப்பாண முதலியார் 1809ஆம் ஆண்டில் பிரித்தானிய அரசாங்கத்துக்குச் சமர்ப்பித்த பெட்டிசமொன்றில் இக்கோயில் 60 ஆண்டுகளுக்குமுன் கட்டப்பெற்றதெனக்

குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆகவே இக்கோயில் புனருத்தாரனம் செய்யப்பெற்றது 1734ஆம் ஆண்டளவில் எனக்கருத இடமுண்டு.)

(இல்லாந்தர் ஆடசிக்காலத்தில் சிறுப்பராகக் கடமை பாரத்துவந்த தொன் ஜாவான் மாப்பான முதலியார் தமது பதவி காரணமாகத் தமக்கிருந்த செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, கி. பி. 1734 ஆம் ஆண்டளவில் நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலை மீண்டும் கட்டுவதற்கு உத்தரவு பெற்றார்.) கிருஷ்ணயர் சுப்பையர் என்பவர் அக்கோயிலின் முதற் பூசகராக விருந்தார். மாப்பான முதலியார் தமது பதவியை வகிப்பதற்காகப் பெயரளவில் கிறிஸ்தவராகவே நடித்துவந்தார்போலும். இதனால் இவர் தொன் ஜாவான் இரகுநாத மாப்பான முதலியார் என்றழைக்கப்பட்டார்.

மாப்பான முதலியார் பரம்பரையின் தோண்டு :

இரகுநாத மாப்பான முதலியார் வம்சத்தினரே பரம்பரையாக இக்கோயிலைச் செவ்வனே பரிபாலித்து வருகின்றனர். இவர்கள் இக்கோயிலில் அநேக திருத்தங்களைக் காலத்துக்குக்காலம் செய்து வந்திருக்கின்றனர்; இப்பொழுதும் செய்து வருகின்றனர். ஆறுமுக மாப்பான முதலியார் பரிபாலன காலத்தில் மணிக்கூட்டுக் கோபுரம் ஒன்று 1899ல் கட்டப்பெற்றது என்பதற்கு அதிலுள்ள செப்புச்சாசனம் சான்று பகர்கின்றது :

“இம் மணிக்கூட்டுத் திருப்பணி தற்காலமும் முன்னு மிக்கோயிற் சொந்தக்காரனும் பராமரிப்புக்காரனுமாகிய ச. ஆறுமுக மாப்பானராற் செய்யப்பட்டது. கலி 5001 விகாரி வருஷம் வைகாசி மாதம் 5ஆந் திகதி.”

மூலத்தானத் தளம் கருங்கற் றிருப்பணியாக நிறை வேறி 1902ஆம் ஆண்டில் சம்புரோக்ஷன் கும்பாடி

ஷேகமும் நடைபெற்றது. சுற்றுப்பிரகார மண்டபங்கள் 1909ஆம் ஆண்டில் இவராற் கட்டப்பெற்றன.

“இச் சுற்றுப்பிரகார மண்டபத் திருப்பணியும் ஆதீன கர்த்தர் ஸ்ரீ ச. ஆறுமுக மாப்பாண முதலியாரவர்களால் கலி 5010ல் நிகழும் சௌமிய வருடம் சித்திரைமாதம் தீஷுந் திகதி செய்யப்பட்டது.”

பொதுமக்களும் தங்கள் பொறுப்பில் அநேக திருப்பணிகளைச் செய்துவந்தார்கள்.

மாப்பாணர் வம்ச பரம்பரை :

சிறுப்பர் தொன் ஜூவான் மாப்பாண முதலியார் (அ)

|

இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் (ஆ)

ஆறுமுக மாப்பாணர் (மறைவு 1839) (இ)

இரகுநாத மாப்பாணர் II (ஏ) திரு. சங்கரப்பிள்ளையின் உதவியுடன் (மறைவு 1860)

சோமசுந்தரவல்லி				
கணவன்	அமிர்தவல்லி	3வது	மகள்	
கந்தையா மாப்பாண	இரண்டாவது			
முதலியார் (ஊ)	மனைவி			
மனைவியின் உரிமை				

பொன்னுப்பிள்ளை-கணவன் சங்கரப்பிள்ளை (மறைவு 1915) (உ), (ஊ)

ஆறுமுக மாப்பாணர் (ஏ)	இரகுநாத மாப்பாணர் (ஏ)
(மறைவு ஒக்ரோபர் 1921)	

ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண	
முதலியார் (ஜ)	
(மறைவு 15-12-64)	
குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார்	

இக்கோயில் கட்டப்பெற்றுள்ள நிலம் இருந்தாத மாப்பாண் முதலியாருக்குரியதென்பதைப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமே ஒப்புக்கொண்டது. பழைய கோயில் இருந்த இடம் முடிக்குரிய காணியாக இருந்திருக்கலாம். அன்றேல் தொன் ஜாவான் இருந்தாத மாப்பாண் முதலியார் இதனை வாங்கி அம்பலவானர் சுப்பிரமணியம் என நல்லூர்க் கந்தசவாமி பேரிலேயே அதனைப் பதிவு செய்திருத்தல்கூடும். இக் கோயில் இருக்குமிடம் அம்பலவானர் கந்தப்பசெட்டி பெயரில் தோம்பு பதியப்பட்டிருக்கிறது என முதலியார் செ. இராசநாயகம் அவர்கள் கூறியுள்ளார். இக் கோயிலத்திகாரி பொதுமக்களிடமிருந்தும் பணம் பெற்றுக் கோயிலைத் திருத்திக் கட்டுவித்தார்.

இருந்தாத மாப்பாணர் பிரதிமை:

நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயில் மகாமண்டபத்துக் கிழைச் சுவரிலே மேற்குமுகமாக இக்கோயில் தாபகராகிய இருந்தாத மாப்பாணர் பிரதிமையும் அவர்மனைவி பிரதிமையும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை இன்றும் பார்க்கமுடியும். ஆண்டுதோறும் தை மாதத்தில் தைப்பூசத்துக்கு முதன்னாகிய புநர்பூசத் தன்று புதிதுண்ணுங் தினத்திலே, கோயிலில் படைக்கப்பட்ட (புதிர்) அமுது இப் பிரதிமைகள் முன்னரும் படைக்கப்பெற்று வழிபாடு நடைபெற்று வருகின்றது.

நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலிலே பூசைகள் முதலியன காலநேரந் தவறாது நடைபெறுகின்றன என்பது இக்காலத்தில் யாவரும் நன்கறிந்ததொன்று. எனினும் இத்தகைய சீரிய ஒழுங்கினை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர அல்லும் பகலும் அயராது தொண்டற்றி வந்தவர் இப்போதுள்ள அறக்காவலரின் தந்தையாராகிய உயர்திரு. சங்கரப்பிள்ளை இருந்தாத மாப்பாண முதலியார் அவர்களே என்பதை ஈண்டுக் குறிப்பிடுதல் வேண்

டும். நித்திய நெமித்தியங்கள் கிரமமாக நடைபெறச் செய்வதற்கு ஆரம்பத்திலே எவ்வளவோ கண்டங்கள் இருந்தபோதிலும் அவற்றையெல்லாம் நீக்கி, ஒர் ஒழுங் கிணை நிலைநாட்டியவர் இருந்த மாப்பாண முதலியார் அவர்களே.

கோயிலில் உபயஞ் செய்யும்பொழுது உபயக்காரர் வரும்வரை கிரியைகளைப் பின்போட்டு வைக்காது, அவற்றை உரிய காலத்திற் செய்துமுடிக்கவேண்டும் என்ற ஒழுங்கு முறையினை அநுட்டிப்பதில் எவ்வித தளர்ச்சியும் ஏற்படக்கூடாது என்ற மன உறுதியுடன் தொண்டாற்றி, முருக பக்தர்களின் பாராட்டுதலுக்குப் பாத்திரரானவர் உயர்திரு. சங்கரப்பிள்ளை இருந்த மாப்பாண முதலியார் அவர்களாவர்.

நல்லூர்க் கோயிலத்திகாரியாயிருந்த சங்கரப்பிள்ளை இருந்த மாப்பாண முதலியார் காலஞ்சென்ற பின்னர் அவர் மகன் குகழீ ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் கோயிலத்திகாரியாகக் கடமையேற்றார்.

இவர், கொழுகொழுத்த அழகிய செம்மேனி யுடையவர். வசீகரத் தோற்றப் பொலிவுடைய வாலிபர். நல்லொழுக்கமும், ஆசாரசீலமும், பயபக்தியு முடையவர்.

“ சொல்லுதல் யார்க்கு மேனிய வரியவாஞ்
சோல்லிய வண்ணஞ் சேயல்.”

என்னும் பொய்யாமொழியினைக் கடைப்பிடித்தொழு கும் இயல்பினர். நித்திய நெமித்தியங்கள் கிரமமாக நடைபெறச் செய்து கோயிற் பூசகர்களையும் பணியாட்களையும் திருப்பிப்படுத்தி நடத்திவருவது மிகவும் கண்ட சாத்தியமான காரியமாகும். ஆனால் திரு. ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள் இவற்றையெல்லாம் திறம்பட நடத்திப் பொதுமக்களின் நன்மதிப் பைப் பெற்றார். தான் எடுத்துக்கொண்ட கருமத்திற் கண்ணும் கருத்துமாய் அல்லும் பகலும் ஒயாது

உழைத்து வந்ததால் இவருடைய மதிப்பு இன்னும் பண்மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. இவருடைய நிர்வாகத் திலே கோயிலிற் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்துள்ளார். பூசைகள் முட்டின்றி நடைபெறச் செய்வதில் அதிக சிரத்தையெடுத்து வந்தார்கள். நல்லூர் முருகன்மீது பக்தி பூண்டொழுகும் இயல்பினர். நேரிலே தரிசிக்க வசதியற்ற தேர்த் திருவிழா, தீர்த்தத் திருவிழா ஆகிய வற்றைப் பல ஊர்களிலுமுள்ள பக்தர்கள் காதாற் கேட்டாவது நல்லூர் முருகனை வந்திக்க, வானேலிமூலம் அவற்றை ஒலிபரப்ப ஏற்பாடு செய்தவரும் இவரே. 1964ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற மகோற்சவத்தின் போது புதிய சித்திரத்தேரில் நல்லூர்க்கங்தன் ஆரோகணித்துப் பவனிவரும் அழகொழுகு காட்சியைக் கண்ணரக் கண்டு ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்தார்.

கலியுகவரதனின் திருவிளையாடலை யார் அறிவார்? புதிய சித்திரத்தேரில் முருகன் பவனிவந்த அதே வருடத்தில், அதாவது 1964ஆம் ஆண்டில் அமுதடியடைந்த அன்பர் மாணிக்கவாசகப்பெருமானின் திருவெம்பாவை கோயில்களில் ஒதப்பெற்று வரும் புனித காலத்தில், வைகுண்ட ஏகாதசியில் (15-12-64) அறக்காவலர் குகழீ ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலி யார் சிவபதம் அடைந்தமை இவர் புரிந்த புண்ணியைப் பணிக்குச் சிறந்த பயன் இம்மையிலே கிடைக்கும் என்பதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

இவருக்குப் பின்னர், இவருடைய அருமைச் சகோதரர் உயர்த்திரு. குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் நல்லூர்க்கந்தசவாமி கோயில் அறக்காவலராகக் கடமை யேற்றுள்ளார். இவர் தம் தமையனுரை அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிக் கோயிற் கருமங்கள் முட்டின்றிச் செவ்வனே நடைபெறவேண்டுமென்று பயபக்தியுடன் பண்புரிந்து வருகின்றார். ஏற்கெனவே தம் உடன்பிறங்

தாருக்குப் பக்கபலமாகப் பின்னணியில் நின்று சகல அலுவல்களையும் அமைதியுடன் ஒழுங்காக நிறைவேற்றி வந்த குசுமீ குமாரதாஸ் மாப்பாண் முதலியார் அவர்களுக்கு அறக்காவலர் பணி புதிய தொன்றன்று. ஆகவே 1964ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 15ஆங் திகதியன்று அறக்காவலர் பதவியேற்ற குசுமீ குமாரதாஸ் மாப்பாண் முதலியார் அவர்கள் கோயில் திருப் பணிகளில் தம் முழுக்கவனத்தையுஞ் செலுத்திவருகின் ரூர்கள். 1965ஆம் ஆண்டு மகோற்சவம் நடைபெறுவதற்கு முன்னர் சிறிது காலத்துள் பழைய வசந்த மண்டபம் இருந்த இடத்தில் விசாலமான புதிய மண்டபத்தை திருமாணித்து விட்டார்கள். இவ்வாறு நல்லூர்க்கந்தசவாமி கோயிற்றிருப்பணியைச் செவ்வனே நிறைவேற்றி வருவதிலும் நித்திய கைமித்தியங்கள் காலந்தவருது நடைபெறச் செய்வதிலும் விழிப்புடனிருந்து தொண்டாற்றி வருகின்றார்கள்.

கோயிற் சிறப்பு

கால நேரம் தவறுமை :

(முசைகள், அபிஷேகங்கள், திருவிழாக்கள் ஆதி யாம் நித்திய நைமித்தியங்கள் யாவும் சொல்லப்பட்ட காலநேரம் தவறுமற் கிரமமாக நடைபெறுகின்றன. திருவிழாக்காரர்களின் வரவையோ, பிரதான ஆட்களின் வரவையோ எதிர்பார்த்துக் கிரியைகள் உற்சவங்கள் பின்போடப்படும் வழக்கம் இக்கோயிலில் முற்றுக்க கிடையாது. இக்கோயிலிலுள்ள மணிக்கூடு காட்டும் நேரப்படி யாவும் குறிக்கப்பட்ட நேரத்திற் கிரமமாக நடைபெறுகின்றன. இத்தகைய சிறந்த ஒழுங்கு முறையினை இலங்கையில் மிகவும் அரிதாகவே காணலாம்.)

இப்போதுள்ள கோயிலதிகாரி கல்வியறிவுள்ளவர். புத்திசாதுரியமுள்ளவர். காலத்துக்கேற்றவாறு கோயில் முன்னேற்றங்கருதி அநேக திருத்தங்களைச் செய்யத் திட்டம் வகுப்பதிற் கரிசனை கொண்டுள்ளார். ஆனால் பண்டைய புனித முறைகளைக் கைநழுவவிடாமல், புதிய திருத்தங்களைப் புகுத்தி, கோயிலின் புகழை அதிகரிக்கச் செய்வதிற் கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கின்றார். இக்கோயிலில் வாணவேடிக்கை கிடையாது. இந்த முறைகளை யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஏனைய சைவக் கோயில்களும் பின்பற்றுதல் விரும்பத்தக்கது.

திருவிழாக்காலங்களில் அடியார்கள் கோயிலுக்குட் புகுவதற்கும் வெளியேறுவதற்கும் என இரு வேறு வழிகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கும் முறை காலஞ்சென்ற கோயிலதிகாரியால் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப் பட்டுள்ளது. இதனால் கோயில் வாயிலில் அடியார்கள் கெருக்குண்டு கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலைமை இப்பொழுது கிடையாது. வழிபடவரும் அடியார்பொருட்டு இவ்வாலயத்தில் அநேக வசதிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

கோயிலமைப்பு

சார்ந்தவர்க்குச் சாகா வரங்கோடுக்கும் நல்லூரை
வீழ்ந்தேழுந்து கும்பிடுவாய் விரைந்து.

—நற்சிந்தனை

பிரதான கோயில் கிழக்கு வாயிலைக் கொண்டுள்ளது. திரு. இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் ஆரம் பத்தில் வாங்கிய 6^{கி} இலாச்சம் நிலத்தைத் தவிர மேலும் நிலம் வாங்கிக் கோயில் வீதி விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. கோயிலின் உள்வீதியைச் சுற்றி உயர்ந்த மதில் கட்டப்பட்டுள்ளது. தேரோடும் அழகிய வீதி நாற்புறமும் உண்டு.

சிறந்த கோபுரம் :

விண்ணள வோங்குஞ் சித்தீரம்
விளங்குங்கோ புரங்கள் பாரீர்
கண்ணகன் ஞாலம் போற்றுங்
கடிமதி லழகைப் பாரீர்
பண்ணமர் வண்டு பாடும்
பன்மலர்ச் சோலை பாரீர்
எண்ணரும் நல்லை வேவ
னிருக்கும்கோ யிலைப்பா ரீரே.

—பரமானந்தப் புலவர்

(சிறந்த சிற்ப வேலைப்பாடமைந்த அழகிய ஐந்தடுக்குக் கோபுரமொன்றும் அதன் இருமருங்கிலும் அழகிய மணிக்கோபுரங்களும் கிழை வாயிலை அலங்கரிக்கின்றன. கந்தன் திருவிளையாடலைக் குறிக்கும் சம்பவங்கள் சிற்பவடிவில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.) அழகிய வர்ணங்களிட்டப்பெற்ற சிற்பங்கள் அடியார் உள்ளத்திற் பக்திச் சுவையை ஊற்றெடுக்கச் செய்யும் இயல்பினவாய்த்

திகழ்கின்றன. வானளாவிய இவ்வழகிய கோபுரத்தின் உச்சியில் திருவிழாக் காலங்களிற் செவ்வேற் பெருமானின் சேவற்கொடி பட்டெடாளி வீசிப் பறந்துகொண்டிருப்பதைக் காணலாம். ‘கோழிக் கொடியோன் அடி பணியாமற் குவலயத்தே வாழக் கருதும் மதியிலிகாள் !! வாருங்கள் ! வாருங்கள் !’ எனக் கையால் அழைப்பது போல எழில்மிகு சேவற்கொடி காட்சியளிக்கின்றது. இவ்வழகிய கோபுரத்தில் விலையுயர்ந்த மணிக்கூடு ஒன்று இப்போதுள்ள கோயிலதிகாரியால் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. இது கால்மணிக்கொருமுறை அடித்து, கந்தன் அடியார்களுக்குக் காலத்தின் அருமையை நினைவுட்டிக்கொண்டிருக்கின்றது; மேலும் இக்கோயிற் பூசகர்களும் பணியாளர்களும் தத்தம் கடமைகளைக் காலங் தவறாது புரியும்படி நினைவுட்டுகின்றதெனவும் கூறலாம். 1959ஆம் ஆண்டில் கிழைக் கோபுர வாயிலின் உச்சியில் ‘ஓம்’ என்ற எழுத்தும் நடுவில் வேலின் வடிவமும் அதன்கீழ் ‘முருகா’ என்ற எழுத்தும் பகலில் மாத்திரமன்றி இரவிலும் நன்கு புலப்படக்கூடிய தாக மின்சாரமுலம் ஒளிவளர் விளக்காக அமைக்கப் பட்டுள்ளன.

உட்பிரகாரம் கிழைக் கோபுர வாசல் வழியாக உள்ளே செல்லும்பொழுது மண்டப வாயிலில் ‘சிவசிவ’, என்ற எழுத்து யாவருக்கும் நன்கு புலப் படக்கூடியதாகத் திகழ்கின்றது. மூலத்தானத்தில் சக்திவேல் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. வெளி மண்டபத்தில் முத்துக்குமாரசுவாமியும், உள்மண்டபத்தில் ஆறுமுகசுவாமியும் தெற்கு நோக்கி யிருப்பதைக் காணலாம்.

(உள்வீதியில் விநாயகர் கோயில், தேவிமார்கோயில், சந்தானகோபாலர் கோயில், வயிரவர் கோயில், சூரிய மூர்த்தி கோயில் முதலிய சுற்றுக் கோயில்கள் உண்டு.)

இக்கோயிலின் மூலஸ்தானத்தின்மீது விமானம் எதுவு மில்லை. மூலஸ்தானம், அர்த்த மண்டபம், நீராவி மண்டபம், ஆறுமுகசுவாமி கோயில் மண்டபம், மகாமண்டபம், நிருத்த மண்டபம், முத்துக்குமாரசுவாமி மண்டபம், ஸ்தம்ப மண்டபம், மடப்பள்ளி, களஞ்சியம், தெற்குவீதி மண்டபம், வெள்ளி வாகனசாலை, நெல் அறை, கணபதி மண்டபம், அம்மன் மண்டபம், பள்ளி யறை, சந்தானகோபாலர் மண்டபம், பூக்குறடு மண்டபம், பூங்தோட்டம், வயிரவர் மண்டபம், வசந்த மண்டபம், வாகனசாலை, கோபுரவாசல், தீர்த்தமண்டபம், தெண்டாயுதபாணி மண்டபம் எனப் பல அங்கங்கள் இக் கோயிலில் உண்டு.

உள்வீதியில் வடபாலுள்ள பூங்தோட்டம் அல்லது நந்தவனம் சிறந்த முறையிற் பேணப்பட்டு வருகின்றது. ஷிஷைக்குத் தேவையான நறுமலர்களும் பத்திரங்களும் இந்த நந்தவனத்தி விருந்தே எடுக்கப்படுகின்றன. இங்கே அழகியதோர் செழுங்கழுநீர்த்தொட்டி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள தபோ மண்டபத்தில் தீர்த்தோற்சுவத்துக்கு அடுத்தநாள் முருகன் வள்ளிநாயகியை ஆட்கொண்டருளும் வைபவம் நடைபெறும்.

ஆறுமுகசுவாமி வாயில், பிரதான ஆலயத்தின் ஓர் அங்கமாகத் தெற்குநோக்கியுள்ளது. ஆறுமுகசுவாமி கோயிலுக்குத் தென்புறமாக வெளிவீதிக்கு அப்பால் அழகியதோர் தீர்த்தக்குளமும் தெண்டாயுதபாணி ஆலயமும் உண்டு. தீர்த்தக் குளம் மிகவும் சமீபகாலத்திற்குண் திருத்தி யமைக்கப்பெற்றுள்ளது. இங்கேதான் வருடங்தோறும் தீர்த்தோற்சுவம் நடைபெறும். இந்தக் குளத்தின் மேற்றிஷையில் முருகநாம பஜ்னை செய்வதற்காகவும், கதாப்பிரசங்கம் செய்வதற்காவும், திருப்புகழ் மண்டபம் எனும் பெயருடன் அழகிய மண்டபம் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

நல்லூர்த் தேரடி

பழம்பாக்கு வெற்றிலை பச்சரிசி தேங்காய்
இளநிர்தே னேங்தி யேழிலார்—அளவிலா
மங்கையரு மாடவரு மல்குநல்லூர்த் தோடியில்
எங்குருவைக் கண்டே னினிது.

சீராரும் நல்லூரில் தோடியி லேயிருந்து
ஆராறிவா ரேன்றுசோன்ன அப்பனே கண்வளராய்.

— நற்சிந்தனை

கீழைக்கோபுர வாயிலுக்குச் சிறிது தூரத்தில் தேர் முட்டி அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. இவ்விடமும் ஞானிகள் ஊடாடிப் புனிதமடைந்துள்ளது. ஒரு பொல்லாப்பு மில்லையெனும் உண்மையை ஒதிய உயர்ஞானி செல்லப்பா சுவாமிகளும் நடமாடும் தெய்வமாகப் போற்றப் படும் யோகிஸ்வரரும் இன்னும் பல ஞானிகளும் தேரடியைப் புனித இடமாகக்கியுள்ளனர். நயினை நாகமணிப் புலவர் தேரடி வைரவர்மீது பக்திச் சுவை ததும்பும் பதிகம் பாடியுள்ளார்.

1927ஆம் ஆண்டில் மின்சார இயங்கிரம் ஒன்று இக்கோயிலில் அமைக்கப்பெற்று, கோயில் முழுவதும் மின்சாரவிளக்குகள் இனைக்கப்பட்டிருப்பதால், விசேடத்தினங்களிற் கோயில் முழுவதும் மின்சார விளக்குகளால் அலங்கரிக்கப்படுகின்றது.

மடங்கள்

குருபூசைமடம் :

கோயிலின் வெளிவீதியில் கிழக்குத்திசையில் தேர்முட்டிக்கண்மையில் அறுபத்துமூவர் குருபூசை மடம் உண்டு.

திரு. வை. அருணசலம், சு. ஆறுமுகம், க. கார்த்தி கேசு, க. சடையம்மா, சி. கதிரைவேற்பிள்ளை முதலிய அடியார்கள் சென்ற நந்தன வருடங் (1892) தொடங்கி அறுபத்துமூவர் குருபூசையைச் செய்துவந்தனர். இக் குருபூசை செய்வதற்குச் சொந்தமான இடமொன்று தேவையென இவ்வடியார்கள் கொண்ட பேரவாவினையறிந்து வண்ணேர்பண்ணை வை. அம்பலவாணபிள்ளையவர்களும், நல்லூர் கு. சின்னையர் அவர்களும் தரும சாதனங் செய்த நிலத்தில் இம்மடம் பொதுமக்களின் பொருளுதவிகொண்டு கட்டப்பெற்றது. கட்டிட நிதி சேர்ப்பதற்குரிய விஞ்ஞாபனம் ஒன்று பரிதாபி வருடம் (1912) ஆவணி மாதம் திரு. சி. கதிரைவேற்றுச்சனால் வெளியிடப்பட்டது.

சடையம்மா :

முருக பக்தியிற் சிறந்த சடையம்மா என்ற அம்மையார் இம்மடத்தில் வாழ்ந்து இதனைப் புனிதமான மடமாக ஆக்கியுள்ளார். இவ்வம்மையார் வருடங்தோறும் கதிர்காம யாத்திரை செய்யும் வழக்கமுடையவர். கதிர்காமத்திலும் ஒரு மடம் கட்டியுள்ளார்.

கார்த்திகேசு சுவாமி :

இவர் தமது 14ஆவது வயதில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலை யடைந்து, தினமும் காலை மாலையில் நல்லைப்

பெருமான் கோயிலிற் சிவநாமங்க் சொல்லிவந்தார். குருபூசை மடத்தில் நெடுங்காலமாகச் சிவதொண்டும் புரிந்துவந்தார். சமயதீட்சை, விசேஷதீட்சை, நிர்வாண தீட்சை முறையாகப் பெற்றுக் கிரமமாகச் சிவபூசை செய்துவந்தார். இவருடைய பிறப்பிடம் வேலனை யாகும். நல்லாரையடைந்தபின் இவர் இல்லறத்திற் பிரவேசியாது, 50 வருடத்துக்கு மேற்பட இச் சிறந்த கைங்கரியக்களைப் புரிந்து, எவர்க்கும் முன்மாதிரியான தெய்வீக வாழ்க்கை நடத்தினார். சாந்தம், ஈசுரபக்தி, அன்பு, இரக்கம், வைராக்கியம், ஈகை, தாழ்மை முதலிய ஆசார இலக்கணங்களுடையவர். இவரை அறிந்தவர்களும் இவரிடத்தில் நிரம்பிய அன்பும் வணக்கமுடையவர்களாய் இருக்கின்றனர். சிறந்த மெய்யடியாராக ஒழுகிய இவர் (30-12-45) மார்கழி மாதம் 16ஆந்திக்கி ஞாயிற்றுக்கிழமை மேற்படி திருமடத்திற் சிவபத மடைந்தனர். இம்மடம் இப்பொழுதும் சிறப்பாக நடை பெற்று வருகின்றது.

மேற்குவீதியில் திரு. மூத்ததம்பி அவர்களின் மடமும் வடக்குவீதியில் சின்னர் மடமும் உண்டு.

தீவினா தீர்க்கும் திருமுருகன்

மறைகளின் முடிவால் வாக்கால்
 மனத்தினால் அளக்கோ ணமல்
 நிறைவுடன் யாண்டு மாகி
 நின்றிடும் நியல மூர்த்தி
 அறுமுக உருவாய்த் தோன்றி
 அருளோடு சாவ ணத்தில்
 வேறிகமழ் கமலப் போதில்
 வீற்றிருந் தருளி ஞனே.

அருவமு முருவ மாகி
 யநாதியாய்ப் பலவா யோன்றுயப்
 பிரமமாய் நின்ற சோதிப்
 பிழம்பதோர் மேனி யாகக்
 கருணைகூர் முகங்க ளாறுங்
 கரங்கள்பன் ளீரண்டுங் கோண்டே
 யோருத்திரு முருகன் வந்தாங்
 குதித்தன னுலக முய்ய.

—கந்தபுராணம்-திருவவதாரப்படலம்

“சூரபன்மன் என்ற அசுரன் தம்பியாராகிய சிங்க முகன் தாரகனேடும் மற்றைய அசுரரோடுஞ் சென்று யாகஞ்செய்து சிவபெருமானிடம் வரங்களைப் பெற்றுத் தேவர்களை வென்று பூமியிலே மகேந்திரபுரியில் வாழ்ந்திருந்தான். இவன் தேவர்களை வருத்தியதால் அவர்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவதற்காகச் சிவபெருமானுடைய ஆறு திருமுகங்களிலுமூள் அக்கினிக் கண்களிலிருந்து ஆறு பொறிகள் தோன்றி ஆறுமுகப் பெருமானையின. அப்பெருமான் தாரகனையும் சிங்கமுகனையும் சூரபன்மன் மகன் பானுகோபனையும் வென்றார். பின்னார் சூரபன்மனைத் தமது வேலை யேவிச் சங்கரிக்க, அவன் கோழியும் மயிலுமாகத் தோன்றி எதிர்க்க,

ஆறுமுகக் கடவுள் கோழியைக் கொடியாகவும் மயிலை
வாகனமாகவும் கொண்டருளினார். பின்னர் தெய்வ
யானை யம்மையாரையும் வள்ளிநாயகியாரையும் திரு
மணம் செய்தருளினார். கந்தசுவாமி சிவனுக்கு
வேற்றல்லர் என்பது சைவசமயக் கொள்கையாகும்.
இதனைக் கந்தபூராணம் முதலிய பூராணங்கள்
நன்கெடுத்து விளக்குகின்றன.)

ஈச னேயவ ஞடலால் மதலையா யினன்கா
ஞைசி லாவவ னறுமுகத் துண்மையா லறிந்
பேசி லாங்கவன் பானேடு பேதக னல்லன்
றேச லாவகன் மணியிடைக் கதீர்வரு தீறம்போல்.

— கந்தபூராணம்-அவைபுகுபடலம்

எனவே சிவபெருமானே சிவகுகப்பெருமான் எனப்
படுவார்.

கந்தசுவாமி தெய்வயானையம்மை, வள்ளியம்மை
என்னும் பெண்கள் இருவரைத் திருமணங்கு செய்தார்
என்பதன் உண்மைப் பொருள் யாதென்பதை ஸ்ரீலஸ்ரீ
ஆறுமுகநாவலர், ‘குப்பிரபோதம்’ எனும் கட்டுரையில்
விளக்கியிருக்கின்றவாறே ஈண்டெடுத்துக் காட்டுதும் :

“ஆண் பெண் அவி என்னும் முன்றுமல்லாத அநாதி
மல முத்த பதியாகிய சிவத்தையே, சர்வான்மாக்கலை
யும் தோற்றுவித்தலால் ஆண்பாற்படுத்துப் பிதாவென
வும், குரியனுக்குக் கிரணம்போல அச்சிவத்துக்கு
அபின்னமாயுள்ள சத்தியையே நிமித்த காரணமாகிய
அச்சிவம் அத்தொழிலியற்றுதற்குத் துணைக்காரணமா
யிருத்தலால் பெண்பாற் படுத்து மாதாவெனவும், அச்
சிவம் அச் சத்தியோடு கூடி உத்தியோகித்துச் சங்கற்
பித்தலையே அவ்வான்மாக்களது தோற்றத்துக்குக்
காரணத்தொழிலாகையால், உகந்து புணர்தலெனவும்
அச்சங்கற்பம் இல்லாமையே பிரிதல் எனவும் சொல்
வியதென்றறிக.

தேனமர் கமலத் தண்ணல்
 செய்தொழில் முற்று மாற்று
 வானதன் னருளை யாங்கோ
 ராயிழை யாக நல்கி.

—கந்தபுராணம்-உத்தரப்படலம்
 எனக் கூறுமாற்றுனு முணர்க.

“இனி, அக்கினி சத்தி ஒன்றுயவழியும், கூடப்படுவ தும் விளக்கப்படுவதும் அடப்படுவதுமாகிய விஷயத்தில் சூடு, விளக்கம், அடுதலாகிய தொழிலினால் பலவாதல் போல, கந்தசுவாமியினது சத்தி ஒன்றுய வழியும் கிருத்திய பேதத்தால் இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியா சத்தியென முவகைப்படும். அவற்றுள், இச்சா சத்தி யாவது ஆண்மாக்களை முத்தியிலடைக்க விரும்புதல். ஞான சத்தியாவது அவ்வான்மாக்களுடைய கர்மங்களையும் அக் கர்மங்களுக்கீடாகிய தனு கரண புவன போகங்களை உபாதானத் திரயத்தினின்றுந் தோற்று விக்கு முறையையூம் அறிதல்; கிரியாசத்தியாவது அவ்வான்மாக்களுக்குக் கர்ம சமத்துவம் பிறப்பிக்கும் பொருட்டுக் கர்மங்களைப் பக்குவாபக்குவமறிந்து கூட்டிப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்தல்; கந்தசுவாமிக்கு இம் முன்று சத்திகளுமே புராணங்களில் முறையே வள்ளியம்மை, வேலாயுதம், தெய்வயானையம்மை யெனக் கூறப்பட்டன.”

கந்தசுவாமி :

ஓங்காரத் துள்ளோளிக் குள்ளே முருகன்
 உருவங் காணப் படும்.

கந்தரலங்காரம் :

ஆங்கா ரமுமடங் காரோடூங் கார்பர மானந்தத்தே
 தேங்கார் ஸினைப்பு மறப்பு மரூர்த்தினைப் போதளவும்
 ஓங்காரத் துள்ளோளிக் குள்ளே முருக னுருவங்கண்டு
 தூங்கார்தோழும்புசெய்யாரேன் செய்வாரியமதூதருக்கே.

கந்தசவாமியின் ஆறுமுகம் :

சிவபெருமானுக்குரிய சருவஞ்ஞதை, திருப்தி, அநாதிபோதம், அலுப்தசத்தி, அங்நதசத்தி, சுவதந்திரத் துவம் என்னும் சுத்தசாட்குணங்களும் கந்தசவாமி யுடைய ஆறுமுகங்கள் என்பார். (சருவஞ்ஞதை = முற் றறிவு; திருப்தி = வரம்பிலின்பழுடைமை; அநாதி போதம் = இயல்பாகவே பாசங்களினங்குதல்; அலுப்த சத்தி = பேரருளுடைமை; அங்நதசத்தி = முடிவிலாற்ற இடைமை; சுவதந்திரத் துவம் = தம்வயமுடைமை.)

கந்தபுராணம் :

ஏவர்தம் பாலு மின்றி யேல்லைத் ராமலற் குள்ள முவிரு குணனுஞ் சேய்க்கு முகங்களாய் வந்த தென்னப் பூவியல் சாவ ணத்தண் போய்கையில் வைகு மைய ஞாவிக ளருஞ் மாற் ரூ லறுமுகங் கோண்டா னன்றே.

—ஞானரத்நாவளி—ஸ்ரீஸ்ரீ சி. செந்திநாதையர்

சேவ்வேளின் சேவ்வேல் :

“ ஓகையாற் றிராமுன் னளில்
உழக்குமா வினையும் வாட்டும்
ஏகவேவ் வராயின் எல்லை
பிழித்திடும் இமையோர் போற்றத்
தோகைமேல் உலவும் கந்தன்
சுடர்க்கரத் தீருக்கும் வேற்றி
வாகையே சுமக்கும் வேலை
வணங்குவ தேமக்கு வேலை.”

—சேவ்வந்திப்புராணம்-சௌ எல்லப்பநாவளர்

முருகன் கையில் இருப்பது வேல். இது ஞான சத்தி ஆகும். அஞ்ஞானப் பகையை வெல்ல ஞான வேல் தாங்கியுள்ளான் முருகன்.

தன்வழி நடக்கும் அன்பர்களுக்கு வலப்புறத்தும் இடப்புறத்தும் முன்னும் பின்னும் எங்குமாகி இரவு பகவில் துணையாக விளங்குவது வேல் என்கிறார் அருணகிரிநாதர்.

‘தனித்தவழி நடக்குமென தீடத்தும் ஒருவலத்தும் இருப்புறத்தும் அருகடேது இராவுபகல் துணையதாகும்.’

‘அச்சம் அகற்றும் அயில்வேல்’ என்கிறார் குமர குருபரர். எங்களுக்கு ஒப்பற்ற துணையாக விளங்குவது வேல் என்பதெனிப் பின்வரும் பாசரம் அறிவுறுத்துகின்றது.

‘தூலம் பிடித்தேம பாசம் சுழற்றித் தோடர்ந்துவரும் காலன் தனக்கோரு காலுமஞ் சேன்கடல் மீதேழுந்த ஆலங் குடித்த பேருமான் குமார னறுமுகவன் வேலுங் தீருக்கையு முன்னே நமக்கோரு மேய்த்துணையே.’

வேலின் பெருமையினை ஞானியாரடிகள் ‘கந்தா சட்டிச் சொற்பொழிவுகள்’ எனும் நூலில் விஸிவாகக் காணலாம். வெற்றி வேலினுல் துன்பம் துடைக்கப் பெற்ற நக்கீரர்,

குன்ற மேறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்ததுவு மன்றங் கமாரிடர் தீர்த்தத்துவு—மின்றேண்ணக் கைவிடா நின்றதுவுங் கற்போதும்பிற் காத்ததுவ மேய்விடா வீரன்கை வேல்.

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணேர் சிறைமீட்ட தீரவேல் சேவ்வேள் தீருக்கைவேல்—வாரி குளித்தவேல் கோற்றவேல் சூர்மார்புங் குன்றுங் துணைத்தவே லுண்டே துணை.

என வேலினெப் போற்றிப் பரவியுள்ளார். இந்த வெற்றி வேலே நல்லூர்க் கோயிலில் மூலத்தானத்தில் உள்

எனக்கள் துன்பமெல்லாம் நீங்க வேலை வழிபடு
வோமாக.

வேலாயுதம் :

ஆன்மாக்கஞ்சு முத்தியின்பங் கொடுக்க விரும்
பும் விருப்பமெனப்படும் இச்சா சத்தியும், அதற்கு
வேண்டு மவைகளை அறியும் அறிவெனப்படும் ஞானு
சத்தியும், அறிந்தலைகளைச் செய்யும் செயலெனப்படும்
கிரியாசத்தியுமாகிய முன்று சத்திகளின் அடுக்கு
வேலாயுதமாம் என்க.

திருத்தணிகைப் புராணம் :

இச்சா ஞானக் கிரியையேனு

மிவைமுன் றி லையாய்க் கிளைத்தேமுந்திட
டச்சா ஞாழி யறச்சவற்று

மயில்வே லோருகை வலத்துமைத்து
நச்சா தவரோத் தேறுமோருகை

நளினங் குறங்கி னமைத்திமையோர்
விச்சா தார்துழ் ஞானசத்தி
தான துருவம் விதிப்போரும்.

—நானரத்நாவளி-பூதீ சி. செந்திநாதயர்

கந்தக் கடவுட்குரிய விரதங்கள்

மனம் பொறிவழிப்போகாது நிற்றற்பொருட்டு உண்வை விடுத்தேனுஞ் சுருக்கியேனும் மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலுங் கடவுளை விதிப்படி மெய்யன்போடு விசேஷமாக வழிபடுதல் விரதமெனப்படும்.

சுக்கிரவார விரதம், கார்த்திகை விரதம், கந்தசட்டி விரதம் என்ற மூன்றும் கந்தக் கடவுளுக்குரிய விரதங்களாகும்.

சுக்கிரவார விரதம் :

சுக்கிரவாரம் என்பது வெள்ளிக்கிழமை எனப் பொருள்படும். இவ்விரதம் அநுட்டிப்போர் ஐப்பசி மாசத்து முதற் சுக்கிரவாரம் தொடங்கிச் சுக்கிரவாரங் தோறும் அநுட்டித்தல் வேண்டும். இதில் உபவாசம் உத்தமம். அது கூடாதவர் இரவிலே பழம்முதலியன உட்கொள்ளக் கடவர். அதுவுங் கூடாதவர் ஒருபொழுது பகலிலே போசனஞ் செய்யக்கடவர். இவ் விரதத்தை மூன்றுவருடகாலம் அநுட்டித்தல் வேண்டும்.

உபவாச விரதம் அநுட்டிப்போர் காமம், குரோதம், கோபம் முதலிய குற்றங்களைக் களைந்தவராய், முதற்றினமாகிய குருவாரத்தன்ற வைகறையிலே நித்திரை விட்டெழுந்து புண்ணியதீர்த்தத்தையடைந்து, கையிலே பவித்திரஞ் சேர்த்து, சங்கற்பஞ் சொல்லி, ஸ்நானஞ் செய்து, தியானம், செபம், பூசை, குகாலய தரிசனம், கந்தபுராண சிரவணம் முதலியன விசேஷமாகச் செய்து, ஒருபொழுது அபராணத்திலே போசனஞ் செய்து, இரவிலே நித்திரை செய்யுமிடத்துக் கோமயத்தினால் மெழுகப்பட்ட தரையிலே தருப்பையின்மேலே கடவுளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு, அது சுத்தராய் நித்திரை செய்தல் வேண்டும்.

சுக்கிரவாரத்தன்று, மேலே சொன்ன பிரகாரம் வைகறையிலே எழுந்து, ஸ்நானம் முதலிய கடன்களை முடித்து, கெல்லைப் பரப்பி அதன்மீது கும்பத்தைத் தாபித்து, பொன்னினைலேனும் வெள்ளியினைலேனும் செம்பினைலேனும் மண்ணினைலேனும் அமைத்த சுப்பிரமணியக் கடவுளுடைய விம்பத்தைப் பஞ்சகௌவியங் கொண்டு சுத்திசெய்து, அக்கும்பத்தின்மீது இருத்தி விதிப்படி பூசித்தல் வேண்டும். அதன்பின் கந்தசுவாமி கோயிலியடைந்து தரிசனங்க் செய்தல் வேண்டும் திருக் கோயிலிலே இயன்றமட்டும் நெய்விளக்கேற்றி. அபி ஷேகத் திரவிய கரவேத்தியத் திரவியங்களைக் கொடுத்தல் வேண்டும். இரவில் மேலே சொன்னபிரகாரம் நித்திரைசெய்து மற்றைநாட்காலை நித்தியகருமாம் இரண்டும் முடித்துக்கொண்டு, மகேஸர பூசைசெய்து ஒன்பது நாழிகையுள்ளே பாரணம் பண்ணியபின், பகலில் நித்திரை செய்யாது, கந்தபுராண சிரவணங்க் செய்து கொண்டிருத்தல் வேண்டும். உபவாசத்துக்குப் பின் செய்யும் போசனம், பாரணம் எனப்படும். ஒருபொழுதுண்போர் விரத தினத்தன்று விதிப்படி சுப்பிரமணிய பூசை, கந்தசுவாமி கோயில் தரிசனம் முதலியன சிறப்பாகச் செய்தல் வேண்டும். இவ்விரதத்தை அநுட்டித் தோர் மனத்தில் நினைத்ததெல்லாம் பெறுவர்.

கந்தசட்டி விரதம் :

இது ஜப்பசி மாசத்துச் சுக்கில பகுப் பிரதமை முதற் சட்டியீருகிய ஆறு நாளும் சுப்பிரமணியக் கடவுளைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் ஆறுநாளும் உபவாசஞ் செய்வது உத்தமம். அது கூடாதவர் முதலைந்துநாளும் ஒவ்வொரு பொழுதுண்டு, சட்டியில் உபவாசஞ் செய்து அடுத்தநாட் பாரணங்க் செய்தல் வேண்டும். மாசந்தோறும் சுக்கில பட்ச சட்டி யிலே சுப்பிரமணியக் கடவுளை வழிபட்டு மா, பழம்,

பால், பானகம், மிளகு என்பவைகளுள் இயன்றது ஒன்று உட்கொண்டுவருவது உத்தமம். இவ்விரதம் ஆறு வருட காலம் அநுட்டித்தல் வேண்டும். இவ்விரத காலமாகிய ஆறுதினமும் கந்தபூராணத்துள்ள சூர பன்மன் வதைப் படலம் படனஞ்செய்தல் விசேடமாம்.

கந்தசட்டி விரதம்பற்றி முன்னள் ‘இந்துசாதன’ப் பத்திராதிபர் பண்டிதர் ம. வே. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை அவர்கள், ‘ஆசிரியர் உள்ளக்கிடக்கை’ எனும் பகுதியில் எழுதியதை ஈண்டு நினைவு கூர்வது மிகப் பொருத்தமுடையதாகும் :

“ ஐப்பசி மாசத்துச் சுக்கில பட்ச (வளர் பிறை)ப் பிரதமை தொடக்கம் சட்டிவரையுள்ள ஆறு தினங்களாகக் கருணையங்கடலாகிய கந்தவேள் சூரபன்மனுடன் யுத்தஞ்செய்து ஆரூம் நாளாகிய சட்டி தினத்தன்று அச் சூரபதுமன் கொண்ட அசரவடிவை இருபிளவாக வேற்படையாற் கிழித்துச் சூரனென்ற பாகத்தை மயிலாகவும், பதுமனென்ற பாகத்தைச் சேவலாகவும் மாற்றி, அருள்புரிந்து தமக்கு வாகனமாகவும் வெற்றிக் கொடியாகவும் முறையே கொண்டார் என்பது கந்தபூராணம். இந்த ஆறு தினங்களிலும் சண்முகமூர்த்தி சூரபன்மனுக்கு மறக்கருணையும் தேவர்களுக்கு அறக்கருணையும் விசேஷமாகப் பொழிந்து அவனையும் அவர்களையும் ஆட்கொண்டருளிய விசேடத்தினாற் சின்னைட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினேமாகிய மக்களெனப்படும் நாங்களும் ஆறுமுக வள்ளலிடத்துக் கருணை வெள்ளம் பெருகும் விசேட தினங்களாகிய இந்த அறு தினத்திலும், அப்பெருமானைக்குறித்துப் பெரியோர் அநுட்டித்து வந்த சட்டி விரதத்தை, அநுட்டித்து அப்பெருமானை மெய்யன்போடு வணங்கித் துதித்தால், அவன் எங்களுக்கு அருள் செய்யாமலிருக்க முடியுமா? முடியாது.

“ மேலும், தம்முடைய சங்கிதானத்திற் பயபத்தி யின்றி மாருன நோக்கங்கொண்ட சூரபன்மனுக்கு அருள்செய்த சுப்பிரமணியத் தெய்வம், பயபத்தியோடு இவ்விரதத்தை அநுட்டித்து ஆசாரசீலராய்த் தம் சங்கிதி யில் வந்து வணங்கித் துகிக்கும் அன்பர்களுக்கு அருள் செய்யாமல் விடுவாரா? ஒருபோதும் விடமாட்டார். தப்பாது திருவருள் புரிவார்.”

இப்படி எங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென அன்பர்கள் ஆசங்கை நிகழ்த்தக்கூடும். வேறெங்குமல்ல, சிவபுராணங்கட்கெல்லாம் திலகமாக விளங்கும் கந்தபுராணத்திற் பின்வருமாறு திட்ப நுட்பமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

‘ தீயவை புரிந்தா ரேனும்
 குமாவேள் தீருமுன் உற்றுல்
 தூயவ ராகி மேலைத்
 தோல்கதி யடைவ ரேன்கை
 ஆயவும் வேண்டுங் கொல்லோ !
 அடுசமர் இங்நாட் செய்த
 மாயையின் மகனு மன்றே !
 வாம்பிலா அருள்பேற் றுய்ந்தான்.’

(மேலைத் தோல்கதி – சிவகதி ; மாயையின் மகன் – சூரபன்மன்)

“ இப்படியான நன்மைகளைல்லா மிருத்தலினாலே, அன்பர்களைவரும் கந்தசட்டி விரதத்தை விதிப்படி அனுஷ்டித்து, இவ்விரத காலத்தில் ஆசாரசீலராய் அறுமுகன் சங்கிதியிற் சென்று வணங்குக ; முத்தமிழால் வைதாரையும் அங்கு வாழ வைக்கும் முருகையீனா, திருமுருகாற்றுப்படை, கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபுதி, திருப்புகழ், கந்தர் கலிவெண்பா, கந்தபுராணத் தோத் திரப் பாக்கள், முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய திருப் பாக்களைப் படித்துத் தோத்திரம் பண்ணுக ; தமிழறிந்த

அன்பர்கள் இப் புண்ணிய தினங்களிற் கந்தபூராணத் துள்ள சூரபன்மன் வதைப்படலம், தெய்வயானையும்கை திருமணப்படலம், கந்தபூராணச் சுருக்கம், திருச்செந்தூர்ப் பூராணம், மழுரகிரிப் பூராணம், திருப்பரங்கிரிப் பூராணம் முதலிய பூராணங்களைப் படித்துப் பொருள் சொல்லச் செய்து அவற்றைச் சிரத்தையுடன் சிரவணஞ்சு செய்க; கந்தசட்டி விரத பாரண தினமாகிய ஏழாங்கள் ஏழைகளுக்கு அன்னதானஞ்சு செய்க. “காற்றுள்ளோதே தூற்றிக்கொள்க” என்றஞ்கு, இந்தப் புண்ணியகாலத்தில் இங்ஙனஞ்சு சிரத்தையோடு செய்யின், கலியுகந்தன்னிலே கண்கண்ட தெய்வமாகிய கந்தவேள் திருவருள் வந்துசேரும். தப்பாது உய்தியடையலாம்.

கார்த்திகை வீரதம் :

இது கார்த்திகை மாசத்துக் கார்த்திகை நட்சத்திரம் முதலாகத் தொடங்கிக் கார்த்திகை நட்சத்திரங்தோறும் சுப்பிரமணியக் கடவுளைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதமாம். இதில் உபவாசம் உத்தமம். அது கூடாதவர் பழ முதலியன் இரவில் உட்கொள்ளக்கடவர். இவ் வீரதம் பன்னிரண்டு வருடகாலம் அநுட்டித்தல் வேண்டும்.

இவ்வீரதங்களால் எண்ணிய எண்ணமெல்லாம் ஈடேறும்.

நித்திய பூசை :

பேருநா னலாத தினத்திலு மேபேரும் பேரன்பினால் வருவார் தோகையு மழியாருக் கன்னம் வழங்கியிடுங் திருவார் பேரியர் தோகையு மனைத்தேனச் சேப்பிடுவீரர் மருவார் கடப்பஙல் லூரான் கருணை வகுப்பதேன்னே.

—திருநல்லூரலங்காரம் - புலோவி திரு. வே. தா. தியாகராசபிள்ளை

“ அஞ்சலேன்றே யடியார்களை யோம்புஙல் ஹாராசே.”

இக்கோயிலின் ஆறுகாலப் பூசைகள் காலந்தவருது நடைபெறுகின்றன.

காலை	5	மணி : உஷ்டகால பூசை
பகல்	10	மணி : காலை சந்தி பூசை (வெள்ளிக்கிழமைகளில் 12 மணி)
பிற்பகல்	1	மணி : உச்சிக்கால பூசை (வெள்ளிக்கிழமைகளில் 2 மணி)
பிற்பகல்	5	மணி : சாயங்கால பூசை
மாலை	6	மணி : இரண்டாங்கால பூசை (வெள்ளிக்கிழமைகளில் 6-30 மணி)
மாலை	7	மணி : அர்த்த யாம பூசை

விடியற் காலையில் 4-30 மணிக்கு ஆயத்த மணி அடித்ததும் திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடி எழுந்திருப்பு மூர்த்தி பள்ளியறையிலிருந்து மூலத்தானத்துக்கு எழுந் தருளியதும் விஸ்வரூப பூசை நடைபெறும். பின்னர் உஷ்டகால பூசை நடைபெறும். விடியற்காலை பக்தியும் சாந்தியும் பெறுவதற்குகந்த நேரமாகும். அதுவும் புனித தலத்தில் நிற்கும் பாக்கியம் பெற்றவர்கள் உண் மையிலேயே பக்தமான்கள் எனக் கூறலாம். உள்ளத் தாமரையில் முருகன் திருவடி பதியச் செய்வதற் குகந்த நேரம் உஷ்டகால பூசை நேரமாகும். இந்தப் பூசையின்போது முருகனைத் தொழிப் பல பக்தர்கள் கூடிவிடுகிறார்கள். தமது அன்றை வேலையை ஆரம் பிக்க முன்னர் நல்லூர்க் கந்தனை வந்தனை செய்து ஆரம் பிக்கும் வழக்கமுடைய தொழிலாளர் பலருளர். அர்த்த யாமப் பூசையின்பின் வள்ளிகாந்தர் பள்ளியறைக்கு எழுந்தருளுவதைத் தரிசிப்பதும் சிவபக்தர்களின் தவ றுத வழக்கமாகும். வித்தியபூசையே சாதாரண மகோற் சவம்போல நடைபெறுவது நல்லூரிலேதான்.

கோயிலில் நாடோறும் வீடியற்காலை 5 மணிக்கு நடைபெறும் பூசையைப்பற்றி, முருகப்பெருமானைத் தன் ஆன்மார்த்த பூசையில் ஆவாகித்து வந்தித்து வழிபாடாற்றுபவரும், சிறந்த இன்னிசைக் கதாப்பிரசங்கம் செய்யும் ஆற்றல் மிக்கவரும், மதுரை ஆதீன முத்தமிழ் மணியும், நல்லூர் தேவஸ்தரன பிரசாரகரும், நல்லூர் முருகனின் அர்த்த யாமப் பூசைக்கு அடிக்கடி சென்று தொழுபவருமாகிய வண்ணர்பண்ணை பிரம்மழீ ஸி. எஸ். எஸ். மணிபாகவதர் அவர்கள் நல்லூரில் நடைபெறும் அர்த்த யாமப் பூசையைப்பற்றி உருக்கமாக எழுதியிருப்பதால் அதனையே எடுத்துக் காட்ட என் உள்ளம் விழைகின்றது. அவர் கண்ட பூசை இது:-

“ சுவாமியைத் தினசரி பள்ளியறை கொண்டு செல்லும் காட்சி காண அற்புதமாயிருக்கும். சங்கிதியீ விருந்து சுவாமியை மத்தளம், சின்னம் முழங்கக் கொண்டுவந்து அதற்கென்ற உருவாக்கப்பட்டுள்ள விமானத்தில் அமர்த்துவர். முன் இரு குதிரைகளை பிர்மா செலுத்தி வருவதுபோலவும், இருப்பறமும் கந்தர் வப் பெண்கள் நாட்டியத்துடன் சாமரை வீசி வருவது போலவும் செய்யப்பட்ட அந்த விமானத்தில் முருகன் சிருஷ்டி மூர்த்தியாய் (அதாவது ஒரு கையில் கமண் டலம், ஒரு கையில் ருத்திராட்சம், மற்ற இரு கரமும் வரத அபயத்துடன் உள்ள முகூர்த்தம்) வந்து அமரப் பஞ்சாராத்தி ஆகும். அப்போது மின்சார பல்புகள் ஒளிவீசும் மண்டபத்திலிருந்து, முத்துக்குமாரசுவாமி சங்கிதிவரை மத்தளம், சின்னம் முழங்க வந்து, அதி விருந்து பள்ளியறை வரை திருமுறை, திருப்புகழ் இன்னிசை பாடப்பட வலம் வந்து, பள்ளியறையில் ஊஞ்ச லில் அமர்த்தப்பட்டுப் பின் பூசை நடைபெறும்.”

மகோற்சவ விளக்கம்

தத்துவார்த்தம் :

கோயில்களில் ஆண்டுதோறும் மகோற்சவம் நடை பெறுவதைக் காண்கின்றோம். இதன் உண்மைப் பொருள் என்ன என்பதை அச்சுவேலி சிவபூர்ச் சு. குமார சுவாமிக் குருக்கள் விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். அதன் சுருக்கத்தை எண்டுக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் :

வருடம் முழுவதும் செய்துவந்த நித்திய பூசைகளில் நிகழ்ந்த மந்திரலோபம், கிரியாலோபம் முதலிய குறைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் பொருட்டு மகோற்சவம் செய்யப்படுகின்றது. நாடோறும் கோயிலுக்குச்சென்று வழிபட இயலாதவர்கள் மகோற்சவ காலங்களிலாவது சென்று வழிபடுமாறு சினைவுறுத்துமுகமாகவும் மகோற்சவம் பயன்படுகின்றது. மேலும் ஒரு கிராமத்தைச் சேர்ந்த பல சமூகத்தினருக்கும் உதவி புரியும் சமூக விழாவாகவும் மகோற்சவம் பயன்படுகின்றது. எனவே, சமய வழிபாட்டுக்கும் சமூக முன்னேற்றத்துக்கும் திருவிழா பயன்படுகின்றது.

உற்சவம் என்பது உத்தம யாகம் எனவும், மேலான பஞ்சகிருத்தியம் எனவும், போக மோட்சஸ்களைக் கொடுப்பது எனவும் பொருள்படும். உத்தம யாகமாகிய உற்சவத்தைச் செய்தவர்களும், செய்வித்தவர்களும், உதவிசெய்தவர்களும், தரிசித்தவர்களும் சகல போகங்களையும் அனுபவித்து நித்தியானந்தப் பெரும் பேரடைவார்கள் என்று சிவாகமங்கள் செப்புகின்றன.

மகோற்சவ ஆரம்பத்திற் கொடியேற்றம் நடை பெறுகின்றது. இது துவசாரோகணம் எனப்படும். இது மும்மலத்திலே மூழ்கிக் கிடக்கின்ற ஆன்மா தீட்

சாக்சிரமத்தினுற் பாச நீக்கம் பெற்றுச் சிவஞானத்தைப் பொருந்திச் சிவபெருமானுடைய திருவடியை அடையும் முறைமையைக் காட்டும். எங்ஙனமெனில்,

கொடிமரம்—பதியாகிய சிவபெருமானையும்,
கொடிக்கயிறு—திருவருட் சத்தியையும்,
கொடிச்சீலை—பசுவையும்,
தருப்பைக்கயிறு—பாசத்தையும் குறிக்கும்.

ஆன்மா பாசத்தினின்று நீங்கிச் சிவபெருமானை அடையுமிடத்துத் திருவருட் சத்தி வாயிலாகவே அடை தல் வேண்டும். இவ்விதமே கொடியேற்றத்திலும் பசுவைக் குறிக்கும் கொடிச்சீலை (துவசப்படம்) திருவருளைக் குறிக்கும், கயிறுவழியாகச் சென்று கொடித்தம்பத் தில் மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசத்தி, ஆக்னா எனப்படும் ஆரூதாரத்தை ஆசனமாகக் கொண்டு அதன்மீதிருக்கும் பரமசிவத்தை அடைத்தேயாம். தம்பழும் சிலையும் பொருட்டன்மையால் இரண்டாயிருப்பினும் தம்பத்திலே சீலை ஒடுங்கித் தங்கியிருத்தல் அத்துவித விலையைக் குறிக்கும். ஆகவே துவசாரோகணஞ் செய்தல், மும்மலபந்தத்தாற் பிறந் திறந்து சுழன்று வருந்தும் ஆன்மாக்கள் தீட்சைமுறைப் படி மலீக்கம் பெற்றுச் சிவபெருமானை யடைத்தலை யுணர்த்தும் நற்குறியாகும்.

இரதோற்சவம் :

(பரமபதியாகிய சிவபெருமான் சூரிய சந்திரர் உருளைகளாகவும், நான்கு வேதங்கள் குதிரைகளாகவும், மற்றைச் சரம் அசரம் ஆகிய பொருள்கள் ஒவ்வொரு உறுப்புக்களாகவும் அமைக்கப்பட்ட தேரில் மேருவை வில்லாகவும் விட்டுனுவை அம்பாகவும் கொண்டு எழுந்தருளிப் பிரமாவாகிய சாரதி, பிரணவமாகிய சவுக்கைக்கொண்டு செலுத்த முப்புரத் தசரர்களையுஞ்

சிரித்தெரித்தருளினார். திரிபுர சம்மாரத்து உண்மைக் காட்சியை உணர்த்தி ஆணவமாதி மும்மலங்களையுங் கெடுத்தற்காக இரதோற்சவம் நடத்தப்படுகிறது.

“அப்பணி செஞ்சடை யாதிப் பிரானூர்
முப்புரம் எய்தனர் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புர மென்பது மும்மல காரியம்
அப்புர மெய்ததை யாரறி வாரே.”

—திருமந்திரம்

தீர்த்தோற்சவம் :

ஆறு, குளம், சமுத்திரம் முதலிய இடங்களுக்குத் திருமூர்த்தங்கள் திருவுலாக்கொண்டு எழுந்தருள்வது அங்கேயுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு அருள்செய்யும் குறிப் பாகும்.

எண்வகை மூர்த்திகளுள் பவன் என்னும் திருநாமத்தையுடைய சிவபெருமானது வல்லமையாகிய சியேட்டை, சலஞ்சுபாயமைந்து தன்னையடைந்து தரி சித்து ஆசயித்து, ஸ்நானம் செய்யும் அடியார்களது பிறவியாகிய வெப்பத்தை நீக்கித் தன்னிடத்தில் அமிழ்ந் தச் செய்து, தத்துவாதிதராய் விளங்கும் சிவத்துடன் கூட்டும்.

தீர்த்தத் திருவிழாவிலோ *அஸ்திரதேவர் தீர்த்தத்திலே முழுகுதல் திரோதானசத்தி பராசத்தியோ டொன்றுதலைக் குறிக்கும். அடியார்கள் தீர்த்தமாடுதல் திரோதான சத்தியாலே தாங்கப்பட்ட ஆன்மாக்களும் பராசத்தியிலே படிந்து சிவத்தைத் தரிசித்தலைக் காட்டும்.

கொடியிறக்கல் ஜங்தொழில் முடிபையும் ஆன்மாக்கள் சித்தியடைதலையும் விளக்கும்.

—கைவக் கிரியை விளக்கம்

* அஸ்திரதேவர் : இது குலம்போன்றது. திருவிழாவுக்கு முன் கோயிலிச் சுற்றிக்கொண்டு போவது. இது சிவபெருமானது கிரியாசத்தியாம். இதன் மூன்று கவரும் முத்தொழிலையுஞ் செய்யும் ஜநா, ரோதயித்திரி, ஆரினி யாகிய சத்திகளாம்.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்
உற்சவங்கள்

ஓவ்வொரு மாதப் பிறப்பிலும் காலைப் பூசைக்கு முன்னர் பூந்தோட்டத் தீர்த்தக் கிணற்றிலே தீர்த்தம் நடைபெறும். அத்தருணம் பொதுமக்களும் பூந்தோட்டத்துக்குள் போகமுடியும். இவ்வாறே ஓவ்வொரு மாசத்திலும் கார்த்திகை உற்சவம் சிறப்பாகநடைபெறும். ஓவ்வொரு மாச சஷ்டிக்கும் முத்துக்குமாரசுவாமிக்கு அபிஷேகம் நடைபெறும்.

சித்திரை : வருடப்பிறப்புத் தினத்தன்று விசேஷ பூசை கள் நடைபெறும்.

சித்திரா பூரணை : வேல் பூந்தோட்ட வாயிலுக்கு எழுந்தருளல். பூந்தோட்டக் கிணற்றில் தீர்த்தம். உற்சவத்தின்னின் தேரடியில் விசேஷ பூசை.

சித்திரை உரோகணி : கந்தபுராணப்படிப்பு ஆரம்பம்.

வைகாசி விசாகம் : ஆறுமுக சுவாமிக்கு விசேஷ ஸ்நானபிஷேகம், நியாசார்ச்சனை.

கும்பாபிஷேக தினம் : பகல் - சகஸ்ர சங்காபிஷேகம். இரவு - ஆறுமுகசுவாமி தண்டிகையில் வெளி வீதிமட்டும் வலம் வருதல்.

ஆடி : உரோகணி நடசத்திரத்திலன்று வள்ளியம்மை திருக்கல்யாணப் படிப்பு; இதன்பின்னர் பந்தற்கால் நடுதல் நடைபெறும். இதனைப் புத்தகங்கட்டுதல் என்று கூறுவது வழக்கம். பந்தற்கால்

நட்டபின் தேரடிக்கு வந்து ஈசான மூலையிலுள்ள
குதிரைக்குப் பட்டுச் சாத்திப் பூசைசெய்தல்.

கொடியேற்றம்: ஆடி அமாவாசையிலிருந்து ஆரும்
நாள் கொடியேற்றம். பகவில் உள்வீதி வலம்
வருதல்.

வள்ளியம்மனும் தெய்வயானையம்மனும் ஒரே
பீடத்தில் வெள்ளி அன்னவாகனத்திலும்,
வேற்பெருமான் வெள்ளி மயில்வாகனத்திலும்,
விநாயகர் வெள்ளி ரிஷிப் வாகனத்திலும் காட்சி
தருதல்.

இரவில் வெளிவீதி வலம் வருதல்.

வள்ளியம்மனும் தெய்வயானையம்மனும் அன்ன
வாகனத்திலும், வேற்பெருமான் வெள்ளி மயில்
வாகனத்திலும் காட்சி தருதல்.

இவ்வாறு முதல் ஒன்பதுஞாட்களுக்குத் திரு
விழா நடைபெறும்.

10ஆம் திருவிழா: பகல் - முத்துக்குமாரசவாமி வள்ளி
தெய்வநாயகி சமேதராய் சிறிய கைலாச வாக
நத்தில் உள்வீதி வலம் வந்து பக்தர்களுக்குக்
காட்சி கொடுத்தல்.

**இரவு - முத்துக்குமாரசவாமி வள்ளி தெய்வ
நாயகி சமேதராய் அழகிய மஞ்சத்தில் வெளிவீதி
வலம் வருதல்.**

11ஆம் திருவிழா: பகல் - வேற்பெருமான் வெள்ளி
மயில்வாகனத்திலும், வள்ளியம்மனும் தெய்வ
யானையம்மனும் வெள்ளி அன்ன வாகனத்திலும்
உள்வீதி வலம் வருதல்.

**இரவு - வேற்பெருமான் பச்சை மயில்வானகத்
திலும் வள்ளி யம் மன் மயில்வாகனத்திலும்**

தெய்வயானையம்மன் மயில்வாகனத்திலும் வெளி வீதி வலம் வருதல். மூன்று தெய்வங்களும் மூன்று சாத்துப்படிகளுடன் மூன்று வாகனங்களிற் காட்சியளித்தல்.

17ஆம் திருவிழா : திருக்கார்த்திகை விழா.

பகல் - வேற்பெருமான் வள்ளி தெய்வநாயகி சமேதராய் பச்சை மயில்வாகனத்தில் உள்வீதி வலம் வருதல்.

இரவு - முத்துக்குமாரசவாமியும் வள்ளியம்மனும் தெய்வயானையம்மனும் மயில்வாகனங்களிற் பூச சப்பரத்தில் வீதிவலம் வருதல்.

19ஆம் திருவிழா : பகல் - வேற்பெருமான் வெள்ளி மயில்வாகனத்திலும், வள்ளியம்மனும் தெய்வயானையம்மனும் வெள்ளி அன்னவாகனத்திலும் உள்வீதி வலம் வருதல்.

கைலாச வாகன விழா : இரவு - மூன்று சாத்துப்படி. வேற்பெருமானும் வள்ளியம்மனும் தெய்வயானையம்மனும், பெரிய கைலாச வாகனத்தில் வெளிவீதி வலம் வருதல்.

22ஆம் திருவிழா : தண்டாயுதபாணி உற்சவம் சாயந்தரம் - மாம்பழத் திருவிழா. தண்டாயுதபாணி தங்க மயில்வாகனத்திலும் விக்னேஸ்வரர் வெள்ளி ரிஷிப் வாகனத்திலும் இவர்க்குத் திருக்குள மண்டபத்திலிருந்து வெளிவீதி வலம் வந்து கோபுரவாசலை யடைந்தவுடன், மாங்கனி விக்னேஸ்வரருக்குக் கொடுக்கப்பட்டதும், விக்னேஸ்வரர் உள்ளே செல்வார். சுப்பிரமண்யர் கோபித்துக்கொண்டு போய்த் தண்டாயுதபாணியாகப் பழனிமலையில் இருக்கும் பாவனையில் வீற்றிருத்தல்.

இரவு - ஒருமுகத் திருவிழா

வேற்பெருமான் ஒற்றைக் குதிரை வாகனத்திலும், அவருக்கு இருமருங்கிலும் வள்ளியம்மனும், தெய்வயானையம்மனும், மும்முன்று குதிரைகள் ஒருங்கிணைக்கப்பெற்ற வாகனங்களிலும் இவர்க்கு வீதிவலம் வருதல்.

23ஆம் திருவிழா: பகல் - வேற்பெருமான் வெள்ளிரிஷப் வாகனத்திலும், வள்ளியம்மன் வெள்ளியைல் வாகனத்திலும், தெய்வயானையம்மன் வெள்ளி அன்ன வாகனத்திலும் வீதிவலம் வருதல்.

இரவு - வேற்பெருமானும் வள்ளியம்மனும் தெய்வயானையம்மனும் மூன்று வெள்ளை ரிஷப் வாகனங்களில் மூன்று வாசலுள்ள பெரிய சப்பரத்தில் வீற்றிருந்து வெளிவீதி வலம் வருதல்.

24ஆம் திருவிழா: தேர்த் திருவிழா. ஆறுமாழை ஆறுமாழை முகப்பெருமான் வள்ளி தெய்வயானை சமேதராய் வெள்ளிச் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து, காலை எட்டுமணிக்குக் கோபுரவாயிலையடைதல்.

எட்டரை மணியளவில் தேரிலேறி வீதிவலம் வருதல். தேர் இருப்பிலிருந்து புறப்பட்டுக் கீழைக் கோபுரவாயிலுக்கு எதிராக வந்தவுடன், அடியார்கள் அர்ச்சனை செய்வீத்துக்கொள்ள அரைமணித்தியால் அவகாசம் அளிக்கப்படும். பின்னர், வீதியில் மண்டகப்படி அமைத்துள்ளவர்கள் மாத்திரம் அர்ச்சனை செய்வீக்கலாம். வீதியில் பொதுமக்கள் அர்ச்சனை செய்வீக்க முடியாது. தேர் இருப்புக்கு வந்தபின் பிற்பகல் 4 மணிவரை அர்ச்சனை செய்வீத்துக்கொள்ளலாம்.

பிற்பகல் 1 மணிமுதல் 4 மணிவரை நாதசுரக் கச்சேரி.

4-30 மணிவரை சுவாமி மீண்டும் கோயிலுக்கு எழுந்தருளல்.

இரவு - தேரடித் திருவிழா.

வேற்பெருமான் வள்ளி தெய்வயானை சமேத ராய்ப் பெரிய வெள்ளை ரிஷப வாகனத்தில் வீற்றிருந்து, தேரடி பார்க்கும் பாவனையாக வீதி வலம் வருதல்.

25ஆம் திருவிழா : பிற்பகல் 4-30 மணி, தீர்த்தோற் சவம் ஆரம்பம். விநாயகப்பெருமான்-வெள்ளி எலி வாகனத்திலும், தெய்வயானையம்மன்-வெள்ளி மயில் வாகனத்திலும், வேற்பெருமான்-தங்க மயில் வாகனத்திலும், வெள்ளியம்மன்-வெள்ளி அன்ன வாகனத்திலும், சண்டேசுரர்-வெள்ளி ரிஷப வாகனத்திலும் தீர்த்தமண்டபத்துக் கெழுந்தருளல். அஸ்திரதேவர் தீர்த்தமாடி, கோயில் அதிகாரியும் தீர்த்தமாடிய பின், சனங்கள் தீர்த்தமாடல். தீர்த்தோற்சவத்துக்கு முதல்நாள் தீர்த்தக் குளத்திலுள்ள நீர் வெளியே இறைக்கப்பட்டுச் சுத்தமான நீர் ஊறி வர விடப்படும்.

இரவு - கொடியிறக்கல் கிரியைகள்.

26ஆம் திருவிழா : பூங்காவனத் திருவிழா வள்ளிநாயகி திணைப்புனங் காக்கும் பாவனையில் பூங்காவனத்தில் ஒழுங்குசெய்தல். பிற்பகல் 6-30 மணிக்கு விநாயகரும், சுப்பிரமணியரும் பூங்காவனத்துக்கு எழுந்தருளல். பூங்காவனத்து விருந்து விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வள்ளி நாயகி ஆகிய மூவரும் வந்ததும், தெய்வயானை

கதவை முடி உள்ளேயிருப்பார். அப்பொழுது எட்டுக்குடியேசல் படித்தல். பின்னர் கதவு திறக்கப்பட்டு யாவரும் உள்ளே செல்லுதல். பின்னர் திருக்கல்யாணம். முத்துக்குமாரசுவாமி, வள்ளியம்மன், தெய்வயானையம்மன் மூன்று தண்டிகையில் வெளிவிதி வலம் வருதல்.

பூங்காவனத்துக்கு அடுத்த நாள் வைரவ மடை. இதற்கடுத்தாள் வாகனபூசை. இதற்கடுத்த நாள் விநாயக சதுர்த்தி.

உற்சவம் : ஆவணிச் சதுர்த்தி வேற்பெருமான் வள்ளி தெய்வயானை சமேதராய் வெள்ளி மயில் வாகனத்திலும், விநாயகர் வெள்ளி ரிஷிப் வாகனத்திலும் வீதிவலம் வருதல்.

புரட்டாதி மாதம் : நவராத்திரி

கும்பபூசை ஆரம்பம். ஒ நாள் பூசை. 10ஆம் நாள் காலை அம்பு போடுதல்.

ஐப்பசி மாதம் : கந்தசட்டி உற்சவம் ஆறுநாள். ஆறுமாந்தர்சாயந்தரம் 4-30 மணிக்கு சூரசங்கார உற்சவம். ஆறுமுகசுவாமி ஆட்டுக்காடா வாகனத்தில் எழுந்தருளிச் சூரசங்காரம் செய்தல்.

ஏழாமாநாள் தெய்வயானை திருக்கல்யாண உற்சவம். ஆறுவருடம் தொடர்ந்து கந்தசட்டி விரதம் அனுட்டித்தவர்கள் சூரசங்காரத் தினத்தன்று இரவு முழுவதும் நித்திரை வீழித்து தண்டாயுதபாணி மடத்தில் விரத உத்தியாபனம் செய்வார்கள். சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்குரிய விரதங்களுள் இது சிறங்கத்து.

கார்த்திகை மாதம் : திருக்கார்த்திகை உற்சவம்.

பகல்—முத்துக்குமாரசவாமி வள்ளி தெய்வஙாயகி சமேதராய்ச் சிறிய கைலாசவாகனத்தில் வீதி வலம் வருதல்.

இரவு—பெரிய கைலாசவாகனத்தில் வீதிவலம் வருதல்.

கீழமக் கோபுர வாசலுக்கு எதிரே தேர் முடிக்கும் மஞ்சக் கொட்டகைக்கும் இடையில் சொக்கப்பனை கொளுத்தல்.

பெருங்கதைப் பூசை : விக்னேஸ்வரருக்கு அபிஷேக மும் பூசையும்.

மார்கழி மாதம் : திருவெம்பாவை உற்சவம் : விடியற்காலை 3 மணிக்கு மாணிக்கவாசகர் திருப்பள்ளியேழுச்சி படித்தல். திருவாதாழரர் புராணம் படித்துப் பயன்சொல்லுதல். 9ஆம் நாள் சாயங்தரம் ஊஞ்சல் படித்தல். 10ஆம் நாள் திருவெம்பாவை உற்சவம்.

சுவர்க்கவாயில் ஏகாதசி : சந்தான கோபாலருக்கு அபிஷேகம்.

தைமாதம் : தைப்பொங்கல்.

தைப்பொங்கல் : காலை 9-30 மணிக்குக் கோயிற் குருக்கள் பொங்குதல்.

தைப்பூசம் : தைப்பூசத்துக்கு முதல்நாள் புதிதெடுத் தல் ; கோயிற்பூசகர் செம்மணியிலுள்ள கோயில் வயலுக்குச் சென்று புதிய நெற்கதிர் கொய்து வந்து சாத்துதல். பின்னர் அன்று சாயங்தரம் புது நெல்வில் இருந்து அரிசியெடுத்து அழுது படைத்தல். மூலத்தானத்தில் படைத்தபின்பு

மகாமண்டபத்துக் கிழைச் சுவரிலுள்ள கோயில் தாபகர் பிரதிமைக்கும் அவர் மனைவி பிரதிமைக்கும் அதே அமுதைப் படைத்து, பின்னர் பக்தர் களுக்கு வழங்குதல்.

தைப்பூசத்தன்று வேற்பெருமானும், வள்ளியம் மனும், தெய்வயானையம்மனும் மூன்று வாசல் மஞ்சத்தில் வீதிவலம் வருதல்.

மாசி மாதம் : மகா சிவராத்திரி பூசை.

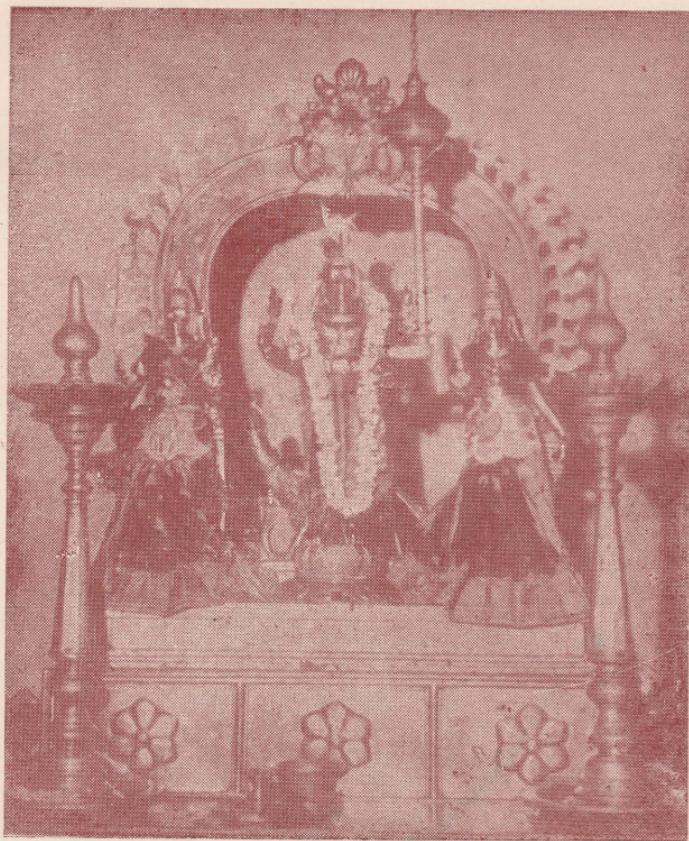
பங்குனி மாதம் : பங்குனி உத்தராற்சவம் : இத்தினத் தில் கோயில் அதிகாரி காவடியெடுத்தல்.

பங்குனி மாதம் : பங்குனி உத்தராற்சவம் : இத்தினத் தில் கோயில் அதிகாரி காவடியெடுத்தல்.

பங்குனி மாதம் : பங்குனி உத்தராற்சவம் : இத்தினத் தில் கோயில் அதிகாரி காவடியெடுத்தல்.

பங்குனி மாதம் : பங்குனி உத்தராற்சவம் : இத்தினத் தில் கோயில் அதிகாரி காவடியெடுத்தல்.

பங்குனி மாதம் : பங்குனி உத்தராற்சவம் : இத்தினத் தில் கோயில் அதிகாரி காவடியெடுத்தல்.

முத்தமிழால் வைதாரெயும் வாழவைக்கும்
நல்லூர் முத்துக்குமாரசுவாமி

நல்லைப் பெருமான் மகோற்சவச் சிறப்பு

வண்டாடு தண்டலை கொண்டெழு நல்லை வளம்பதியிற்
கண்டா மனியோவி கேட்கின்ற தன்பீர் கடுகவம்மின்
தண்டா மலப்பினி தீர்க்கு மழுதசனு சேவிதங்கும்
பண்டார மூலந் திறந்தது வாரிப் பருகுமினே.

—நல்லையந்தாதி - சோமசுந்தரப் புலவர்

முருகன் குமரன் குகனென் றுமோழிந்(து)
உருகுஞ் செயல்தந் துணர்வென் றநுள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவும்
குருபுங் கவவெண் குணபஞ் சரனே.

பத்தி யுடனுருகி நித்த முனதடிகள்
பற்றும் அருள்நினைவு தருவாயே.

—அருணகிரிநாதர்

வண்ண மனியோசை துயர்தன்னை யகல்செயு நல்லை

—நல்லைச் சண்முகமாலை-பண்டிதர் நெ. வை. செல்லையா

அடியவர் அல்லல் அனைத்துங் தவிர்த்தருளும்
நல்லூர்க் கந்தன் கண்டாமணி நாதம் கணீர், கணீர்
என்று அடியார்கள் செவியில் விழுகின்றது. ஒவ்வொரு
நாளும் கேட்கும் மனியோசை இன்று விடியற் காலையில்
ஆனந்த பரவசமுட்டும் அற்புத சக்தியுடன் கேட்பதற்
குரிய காரணம் என்ன? தொல்லையே நல்லையிற்
கோயில்கொண்ட முருகப்பெருமானின் மகோற்சவம்
எப்போது வரும் எப்போது வரும் என்று ஆவலுடன்
எதிர்பார்த்திருந்த குகனடியார் செவிகளில் நல்லூர்
அசையாமணியின் நாதம் நவசக்தியுடன் புத்துணர்ச்சி
யுடன் நுழைவதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயில் மகோற்சவம் ஆரம் பித்துவிட்டால், அதன் அதிர்ச்சி யாழ்ப்பாணத்தில் மாத்திரமல்ல, இலங்கை முழுவதிலும் மாத்திரமல்ல, கடல் கடங்கு வெளியூர்களில் வதியும் யாழ்ப்பாணத் தவர்களிடம் மாத்திரமல்ல, குகனடியார்கள் வாழும் உலகம் முழுவதிலுமே காணப்படுகிறது.

வளந்திகழ் நல்லைப்பதியிடங்கொண்டு பாரகமனைத் தும் கதிபெறு நடனங் காட்டி வள்ளல் என்பதற் கையமில்லை.

திருவிழா நிகழுங் காலத்திலே நல்லூர்க் கோயில் பூஸோக கைலாசமாகக் காட்சியளிக்கின்றது. தெரு வீதிகளைல்லாம் புனித வீதிகளாக மாறுகின்றன. திரு விழா வேளோயில் எந்த மயமும் கந்த மயமாகவே காணப்படுகின்றது.

பக்தி வேள்ளம் :

எல்லாலுரிலும் சிறந்த நல்லூரில் எழுந்தருளிய கந்தவேளின் மகோற்சவம் நடைபெறும் இருபத்தைந்து நானும் தினங்தோறும் விரதம் அனுட்டித்து, திருக் கோயிலுக்குச் சென்று, அதனை வலம் வந்து, திருவிழா விற் பங்குபற்றி, முருகன் அருள்பெற்று வீடுதிரும்பும் பக்தர்களின் தொகையை யளவிடல் முடியாது.

ஐயா ! முருகையா ! பன்னிருகையா !

மகோற்சவம் நிகழும் புனிதகாலத்தில் உன் திரு வருள் வெள்ளம் பெருகிக் கரைபுரண்டோடுகிற தென்று சொல்வி உன்னடியார் அதனைப் பருகிப் பரவச மடைந்து ஆனந்தக் கூத்தாடுகின்றனரே !

முருகனே ! மாயோன் மருகனே ! ஒரு கைம்முகன் தம்பியே ! உன் திருச் சங்கிதியில் வந்துங்கின்றால் பெரியார், சிறியார், இளைஞர், முதியோர், கற்றூர், கல்லார்,

வறியர், செல்வர், நல்லார், தியார், அதிகாரி, அடிமை என்ற பேதம் ஒழிந்து, யாவரும் குகணடியார் என்ற உணர்ச்சி ஊற்றெடுக்கத் தம்மைமறந்து உம்மீது காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கித் துதிக்கின்றனர்.

நல்லைப் பெருமானே ! இரும்பு காந்தத்தை இழுப் பதுபோல உன் சங்கிதிக்கு அடியாரை இழுத்து அவர் கண் நல்லவர்களாக்கி அருள்புரிகின்றாய். இது நூதன மல்ல. உன்னுடன் சமர்புரிய வந்த சூரபன்மஜையும் கொன்றருளிய அருட்கடல்லவா நீ?

தியவை புரிந்தா ரேஞும் குமரவேள் திருமு னுற்றுல் தூயவ ராகி மேலைத் தொல்கதி யடைவ ரென்கை ஆயவும் வேண்டும் கொல்லோ! அடுசமர் இந்நாட் செய்த மாயையின்மகநுமன்றேவரம்பிலாஅருள்பெற் றுய்ந்தான்.

தினங்தோறும் உன் சங்கிதியிற் தரிசித்துத் தலை வணங்க இயலாதவர்கள் பிரதான திருவிழா நாட்களிலும் தேர்த் திருவிழா, தீர்த்தத் திருவிழா நாட்களிலும் வந்து வழிபடுகின்றார்கள். மகோற்சவம் நடைபெறுங் காலத்தில் வெளியூர்களில் உள்ள உன் அடியார்கள் தாங்கள் வசிக்கும் ஊர்களில் இருந்துகொண்டே உற்சவ விரதத்தை அநுட்டித்து உன்னை வழிபட்டு வருகின்றார்கள்.

பொல்லா வினையகற்றி எல்லார்க்கும் அருள்புரியும் நல்லைப் பெருமா னே !

மனத்தகத்தனக எல்லாருடைய உள்ளமாகிய பெருங் கோயிலில் வியாபகமாய் இருக்கும் புதுமையை யறியாதார் யார் ?

இருமுரு காவென்ற னுள்ளங் குளிர வுவந்துடனே வருமுரு காவென்று வாய்வெரு வாநிற்பக் கையிங்ஙனே தருமுரு காவென்று தான்புலம் பாநிற்பத் தையல்முன்னே திருமுரு காற்றுப் படையுட னேவரும் சேவகனே.

நல்லீவாழ் ஆறுமுகனின் திருச்சங்கிதியிலும் கோயில் வீதியிலும் அடியார் செய்யும் வழிபாடு அற்புதமானது. காவடி யெடுப்பர் சிலர் ; பாவடி தொடுப்பர் சிலர் ; காய் பசி யடக்கி யொரு முக்காலமு மிருப்பர் சிலர் ; வேல ! முருகப்ப ! பினி காயென உரைப்பர் சிலபேர் ; சேவடி துதிப்பர் சிலர் ; சாமரை யெடுப்பர் சிலபேர் ; தீபங்கரை வைப்பர் சிலர் ; தூபமுறை யுய்ப்பர் சிலர் ; சீருதனிப்பர் சிலபேர் ; நாவடி படப் பிறவி வேரை படக் கருணை நாமதிசைப்பர் சிலர், என்று பக்தர்கள் புரியும் தொண்டுகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார் முருகபக்தியில் திளைத்த நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்கள் தாம் பாடிய நல்லூர்க்கந்தர் பதிகத் தில். நல்லை ஆறுமாழுகன் அருட் சங்கிதியில் வந்தபேர்கள் எவ்வகையான அருளோப் பெறுகிறார்கள் :

தில்லைநட ராசனருள் சேயேயு னற்புதத்
 திருமுன்றில் வந்த பேர்கள்
 தீராத பினிதீர்வ ரோரா யிரம்பிறவி
 செய்தபா வங்க ஜொழிவார்
 எல்லையில் லாவின்ப மெய்துவார் மலடிமார்
 இனியமக வீன் தெடுப்பார்
 இருகணுங் குருடான பேர்கள்வாள் விழிபெறுவ
 ரில்லார் இராச ராவர்
 சொல்லையறி யாழுடர் ஞானப்ர சங்கமழை
 சொரிவர்நாள் கோள் துயர்கெடும்.
 துன்மரண மகலுமா லென்னுடைய பழவினைத்
 தொடர்பறு வகையென் ணோயோ
 வல்லையெனை யாளவுன் மனமினி யிரங்குவாய்
 வளமேவு நல்லை நகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக் கடவுளே.

என்றுபாடியுருகுகின்றார் சோமசுந்தரப்புலவர் அவர்கள்.

கொடி யேற்றம் கொடி யேற்றம் கொடி யேற்றம்
கொடி யேற்றம் கொடி யேற்றம் கொடி யேற்றம்
கொடி யேற்றம் கொடி யேற்றம் கொடி யேற்றம்

கண்டவர் கண்குளிர் இருகைகள் தலைக்கேற
விண்டுளம் நின்றுருக மன்னேர்விள்ள னாவர்கள்போற்ற
பண்டகுதல் மொழியாள் இருபாக மகிழ்ந்துறையும்
தண்டலீகும் நல்லீவாழ் சிவசண்முகனே சரணம்.

—பரமானந்தப் புலவர்

அன்பகந் ததும்ப விருகனீர் சொரிய
வானந்த வாரிதி படிந்தே
என்புதெக் குருக வனலிடைப் பட்ட
விழுதென வளமிகக் கரைய
கொன்பயி லயில்வேற் குரகனை நல்லீக
கோயிலிற் கண்டுகை தொழுதால்
என்பெற ஸரிதா மிம்மையே மறுமை
ஸரிடத் தினிலுமிங் கெவர்க்கும்.

“ நல்லார் தொழுதேத்தும் நல்லீப் பதியமரும்
தொல்லோ யழித்தா டுயர்.”

—குதாசர்-சபாரத்தின முதலியார்

நல்லூர்க் கந்தனின் கொடியேற்றத்துக்குத் தேவை
யான கொடிச் சிலையை நல்லூரில் வாழ்கின்ற செங்குந்த
மரபினர் அழகியதோர் தேரில் கைத்துக் கொணர்ந்து
கொடுப்பது வழக்கம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வதியும் செங்குந்த மரபினர்
நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலுக்குக் கொடிச்சிலை
கொடுத்துதவுவது அவர்களுடைய முன்னேர் சிதம்
பரக் கோயிலுக்குக் கொடிச்சிலை அளித்த வரலாற்
றினை நினைவுறுத்துகின்றது.

தில்லைவாழுந்தனர் மரபில் தோன்றிய உமாபதி சிவாசாரியர் சிவாகமங்கள் அனைத்தையும் கற்று, தில்லை நடராசப்பெருமானுக்கு வழிபாடு செய்து, பகவில் தீவர்த்தி வெளிச்சத்துடன் சிவிகையில் திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தபோது இவரைப் பார்த்து மறை ஞானசம்பந்தர் “பட்டப் பகவிற் பகற்குருடு போகுது பாரீர்” என்று சொல்ல, உடனே இவர் பல்லக்கினின் றம் இறங்கி அவரடியில் வீழ்ந்து வணங்கிச் சீடரானார். இவரது தகுதியை மேலும் ஆராயவிரும்பிய மறைஞான சம்பந்தர் கைக்கோளர் தெருவிற்குச் சென்று, அவர்கள் பாவிற்கு இடும் கூழை ஏற்று உண்ணத்தொடங்கலும், அவர் புறங்கையினின்றும் ஒழுகியதை உமா பதியார் எந்திப் பருகினார். உமாபதியார் குலநழுக்கம் தவறிவிட்டதாக நினைத்த தில்லைவாழுந்தனர்கள் அவரைக் கோயிற் பூசை செய்வதற்குத் தகுதியற்றவர் என விலக்கினார். அவர் அக் கோயிலுக் கண்மையிலுள்ள கொற்றவன்குடி என்னும் ஊரில் மடம் ஒன்றை அமைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார். தில்லையில் திருவிழா வின்போது கொடியேறுதிருப்ப, ‘உமாபதியார் வந்தாற் றுன் கொடியேறும்’ என வானில் ஒலியெழலும், தில்லை வாழுந்தனர் தம்பிழையையுணர்ந்து, அவரை அழைத்து வந்து கொடியை யேற்றுமாறு வேண்டிக்கொண்டனர். உமாபதி சிவாசாரியர் கூத்தப்பெருமானின் கருணையை எண்ணி உளமுருகி, கோயிலுக்குப்போய், செங்குந்தர்களிடம் இடபக் கொடியொன்று அளித்து வீதிவலம் செய்வித்தார்கள். பின்னர் கொடிக்கவி பாடிக் கொடி யேற்றினார்.

நல்லூரிலுள்ள செங்குந்த மரபினர் நல்லூர்க் கந்த சுவாமி கோயிலில் நடைபெறும் கொடியேற்றத் திரு விழாவுக்குத் தேவையான கொடிச்சிலையை அழகிய விமானத்தில் வைத்து ஊர்வலமாகக் கொண்டுசென்று

கொடுத்து வருகின்றனர். இந்த விமானம் இப்பொழுது நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப் புலவர் வாழ்ந்த தெருவிதியில் கொன்றலடி வயிரவர் கோயிலுக்கண்மையில் வைக்கப் பட்டிருப்பதை இன்றுங் காணலாம்.

முதலாம் தினத்தன்று கொடியேற்றத் திருவிழா ஆரம்பமாகி நடைபெறும். பத்தாம் திருவிழாவன்று அழகிய மஞ்சத்திலிவர்ந்து முருகப்பெருமான் அடியார் களுக்குக் காட்சிகொடுத்தருளுகின்றார்.

பதினேழாம் திருவிழாவன்று முத்துக்குமாரசவாயியும் வள்ளியம்மனும் மயில்வாகனங்களிற் பூச் சப்பரத் தில் வீதிவெலம் வந்து பக்தர்களுக்குக் காட்சியளிப்பார்கள். இது ஒரு முக்கிய திருவிழாவாகும்.

(பத்தொன்பதாம் திருவிழாவன்று முருகன் கைலாய வாகனத்தில் எழுந்தருளிக் காட்சிகொடுத்தருள்கின்றார். தசக்கிரீவன் தன் இருபது கரங்களாலும் கைலாசகிரி யைப் பெயர்க்க முயன்றபோது, அவனது உடலம் மலையின்கீழ் நசுங்கியதையும், பின்னர் பரம தயாஷ்தி யாகிய பரமசிவன் அவனுக்கு அருள்புரிந்ததையும் ஞாபகமூட்டும் பாவனையில் அமைந்த கைலாச வாகனத் திலே அமரர் இடர் தீர அசரர் அடல் தீரச் சமர வடிவேவெலடுத்த முருகப்பெருமான் வீதி வெலம் வந்து பக்தர்களுக்கு அருள்புரியும் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும்.)

மாம்பழத் திருவிழா :

தித்திக்கு மாங்கனிக் காகத் திமிதிமி தித்தியெனத் தத்தித் தனிநடஞ் செய்யுங் கலாபத் தனிமயில்மேல் கத்துங் கடல்கு மூலகம் வலம்வந்த கான்முளையே முத்திச் செழுங்கனி யேநல்லை வாழும் முருகையனே.

இருபத்திரண்டாம் திருவிழா தண்டாயுதபாணி உற்சவமாகும். இதனை மாம்பழத் திருவிழா என்றும் அழைப்பார். இக்கோயிலில் இவ்விழா மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. ஆதலால் இதனைக் காண்பதற்குப் பெருந்திரளான மக்கள் வந்து கொடுவார்கள். இவ்விழா சாயங்காலத்தில் நடைபெறுகின்றது.

தீர்த்த மண்டபத்திலுள்ள தண்டாயுதபாணி கோயிலிலிருந்து, தண்டாயுதபாணி தங்க மயில்வாக ணத்திலும், விக்னேஸ்வரர் வெள்ளி இடபவாகனத்திலும் எழுந்தருளி வெளிவீதி வலம் வந்து பிரதான கோயிலின் கிழைக் கோபுரவாயிலை அடைந்தவுடன், மாங்கனி விக்னேஸ்வரர் கையில் கொடுக்கப்பெற்ற தும், விக்னேஸ்வரர் கோயிலுக்குள் சென்றுவிடுவார். ஆனால் தண்டாயுதபாணியோ தம் ஆடை ஆபரணங்களைக் களைந்து காவியுடை தரித்து ஆண்டி வேடம் பூண்டு,

பிடர்பிடந்த புன்குஞ்சியும் பெருகிய கருணைக் கடலைம்பு கண்களுங் கவினெழுகிய முகமும்
வடிவுநாலு மார்புங்கை யொண்கோலும் வயங்க
நெடிய கோவண வுடையுடன்

தீர்த்த மண்டபத்திலுள்ள தமது கோயிலுக் கெழுந் தருளவார். பழத்தின் சுவைபோல உயிர்களிடத்தே பிரிவற நிற்பவன் முருகனே என்ற உண்மையைப் பக்தர்களுக்கு நினைவுட்டும் வாயிலாக இவ்விழா அமைந்துள்ளது.

பழம் நீ:

கூறுடையாளுங் குன்றுக் குணப்பெருங் குன்று ஞானப் பேறுடைப் பழநீ யென்னப் பெயரது மருவி யெங்க எாறுமா முகவன் வைகும் நகரமு மன்று தொட்டு வீறுதொல் பழநீ யென்றே விளம்பின வுலக முன்றும்.

பரமபதியாகிய சிவபெருமான் உமாதேவியாரோ
டும் விநாயகப் பெருமானுடனும் முருகப் பெருமானுட
னும் கயிலை மலையில் வீற்றிருக்கும்பொழுது, நாரத
முனிவர் திருக்கைலாய கிரியை யடைந்து சிவபெருமா
னுடைய முன்னிலையில் மாம்பழத்தை வைத்து வணங்
கினார். சிவபெருமான் மாம்பழத்தைத் திருக்கரத்தில்
எடுத்தபொழுது, அதனைத் தங்களுக்குத் தருமாறு
விநாயகப்பெருமானும் முருகப்பெருமானும் வேண்டிக்
கொண்டனர். “இரு நொடியில் இந்த உலகை யார்
வலம் வருகிறீர்களோ அவர்களுக்கே இந்தப் பழம்
உரியது” எனச் சிவபிரான் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.
அதைக் கேட்ட முருகப்பெருமான் உடனே மயில்மீது
ஏறி உலகத்தை வலம் வரத் தொடங்கினர். ஆனால்
அறிவால் முத்த விநாயகப்பெருமான் தாய் தந்தையர்
களை வலம் வந்து வணங்கி, “தேவரீர்! உலகெலாமா
யிருப்பவர் நீரே! உம்மையன்றி உலகமில்லை; தேவரீரை
வலம் வருதல் உலகை வலம் வருதல் ஆகும்” என்று
கூறினார். சிவபெருமான் அக்கணியை மகிழ்ச்சியுடன்
விநாயகப் பெருமானுக்கு அளித்தருளினார். முருகப்
பெருமான் ஒரு நொடியில் உலகை வலம் வந்து திருக்
கைலாய மலையை யடைந்தபொழுது விநாயகருடைய
திருக்கரத்திற் கணி யிருப்பதைக் கண்டார். தனக்குக்
கணி தரவில்லையென்று கோபித்து அருள்பவர்போன்று,
தமது திருவாபரணங்களையும் ஆயுதங்களையும் நீக்கி,
தண்டாயுதத்தைத் திருக்கரத்தில் எடுத்துக்கொண்டு
கெள்பீனாங் தரித்து, திருக் கைலையினின்றும் நீங்கி,
தென்னட்டிலுள்ள திருவாவினான்குடி என்னும் திருத்
தலத்தில் ஞான நன்மலைமீது வீற்றிருந்து அருளினார்.
சிவபெருமான் உமாதேவியாருடன் இடபவாகனத்தில்
ஆரோகணித்துத் திருவாவினான்குடிக்கு எழுந்தருளினார். முருகப்பெருமான் தம் தாய் தந்தையரை வணங்

கினர். அம்மை அப்பர் இருவரும் முருகப்பெருமானை அன்போட்டினத்து,

“நீயே சிவஞானப் பழம் ஆவை. உனக்கு வேறு பழம் வேண்டுமோ? பழத்தின் சுவைபோல உயிர்களிடத்தே பிரிவுற நிற்பவன் நீயேயல்லவா? அடியார்களுக்குகந்த கணி நீயேயாவாய். ஆதலால் பழம் நீ” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

இவ்வாறு பரமசிவனும் உமாதேவியாரும் “பழம் நீ” என்று திருவாய் மலர்ந்தமையால் திருவாவினன் குடி அன்று தொடங்கிப் பழநி எனப்பெற்றது. முருகப் பெருமானும் பழநியாண்டவர் எனப் பெயர் பெற்றார்.

மேற்கூறிய கருத்து சைவசித்தாந்த சரபம் சிவத் திரு. ஈசானசிவாசாரியார் அவர்கள் எழுதிய ‘பழம் நீ’ விளக்கம் என்ற கட்டுரையிலிருந்தும், அச்சுவேலி சிவழி ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள் அவர்கள் எழுதிய ‘பழநி’ என்ற கட்டுரையிலிருந்தும் எடுக்கப்பெற்றமையால் அப்பெரியார் இருவருக்கும் நன்றி செலுத்துங் கடப்பாடுடையேன்.

இருபத்துமூன்றும் நாள் இரவு சப்பரத் திருவிழா நடைபெறும். மூன்று வாசலுள்ள அழகிய பெரிய சப்பரத்தில், வேற்பெருமானும் வள்ளியம்மனும் தெய்வ யானையம்மனும் மூன்று வெள்ளை இடபவாகனங்களில் இவர்ந்து வீதிவைலம் வந்து பக்தர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்தருளவார்கள்.

— १८ —

தேர்த் திருவிழா

செல்லூர் பொதிய மலைதா னகத்தியன் செந்தமிழின்
சொல்லு ரமுதஞ் சுவைத்திட வேவந்த தோற்றமென்ன
பல்லூ ரவரும் பராவும் பலவலங் காரமுடன்
நல்லூ ரிரதம் வருங்காட்சி காண்பவர் ஞானிகளே.

—திருநல்லூரஸ்காரம்-புலோலி தியாகராசபிள்ளை

உடம்பிடிச் செங்கைக் குமரேச வள்ள ஒருள்நெடுந்தேர்
தடம்பிடித் தோங்குந் திருநல்லை வீதி தனில்வருமால்
வடம்பிடித் தீர்த்திட வம்மின்கள் வம்மின்கள் தொண்ட
ரேலாம்
இடம்பிடித் திட்டிருப் பீர்வீடு நல்கும் இணையடிக்கே.

—நல்லையந்தாதி-சோமசுந்தரப் புலவர்

தேரேறு தெருவேலா மன்பர்கண் ஸீரினுற்
சேரேறு திருநல்லை..... . —

—சிவசம்புப் புலவர்

மங்களா நல்லை வடிவேலர் வீதிவந்தார்.

—முத்துக்குமர கனிராய்

இருபத்துநான்காம் நாள் தேர்த் திருவிழா நடை
பெறும். தூரித்த இடங்களிலிருந்து சப்பரத் திருவிழா
பார்க்க வரும் அடியார்கள் அடுத்தாட காலை நடை
பெறும். தேர்த்திருவிழாவின்போது ஆறுமாழுகப் பெரு
மானைத் தொழுது செல்வதற்காகக் கோயில் வீதிகளி
லும் மடங்களிலும் அண்மையிலுள்ள வீடுகளிலும்
தங்குவது வழக்கம். முருகன் ஆலயத்துக் கண்மையிலுள்ள வீடுகளேல்லாம் மடங்கள் போலவே காட்சியளிக்கும்.

விடியற்காலையில் நானுதிசையிலிருந்தும் பக்தர்கள் நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயத்தை நோக்கி வந்து சேருகிறார்கள். சிலர் தம் நேர்கடனைத் தீர்க்கும்பொருட்டு வீட்டிலிருந்தே அங்கப் பிரதட்சணம் செய்துகொண்டு முருகன் சந்திதானத்தை யடைகின்றனர். பெண்கள் அடியழித்துக்கொண்டு வருவார்கள். கோயில் வீதிகள் எங்கனும் சன சமுத்திரமாகவே காணப்படும்.

காலையில் பூசை, அபிஷேகம் முதலியன் காலக்கிரமங் தவருது நிறைவேறியபின்னர், நல்லூர் ஆலயத்திலுள்ள ஆறு அசையாமணிகள் ஒருங்கே ஒலிக்க, மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்திலுள்ள கடிகாரம் எட்டு மணி யடிக்க,

மூவர்கள் முதல்வன் வந்தான்
முக்கனைன் குமரன் வந்தான்
மேவஸர் மடங்கல் வந்தான்
வேற்படை வீரன் வந்தான்
ரவரும் தெரிதல் தேற்று
திருந்திடு மொருவன் வந்தான்
தேவர்கள் தேவன் வந்தான்.....—

என்று சின்னங்கள் முழங்க,
முழுமதி யன்ன வாறு முகங்களு முந்நான் காகும்
விழிகளி னருளும் வேஹும் வேஹு படையின் சீரும்
அழகிய கரமீ ராறும் அணிமணித் தண்டை யார்க்கும்
செழுமலரடியுங் கண்டான் அவன்தவஞ் செப்பற் பாற்ஞே.

எனத் தாரகனும்,
ஞானந் தானுரு வாகிய நாயக னியல்பை
யானு நீயுமா யிசைத்து மென்று லஃதெனிதோ
மோனந் தீர்கலா முனிவரும் தேற்றிலர் முழுதும்
தானும் காண்கிலன் இன்னமுந் தன்பெருந் தலைமை.

எனச் சிங்கமுகனும்,

ஆயிர கோடி காமர் அழகெலாம் திரண்டோன் ருகி மேயின எனிறும் செவ்வேள் விமலமாம் சரணம் தன்னில் தூயநல் லெழிலுக் காற்றுதென்றிடன் இனிய தொல்லோன் மாயிரு வடிவிற் கெல்லாம் உவமையார் வகுக்க வல்லார்.

எனச் சூரபன்மனும் கண்ணாரக் கண்டு தொழுது ஆறுமுகப் பெருமானீன் திருக்கோலத்தை நம் ஊனக்கண் மூலமும் கண்டு பரவசப்படுமாறு கருணை கூர் முகங்கள் ஆறும், கரங்கள் பன்னிரண்டும், பொன் மேனியும், மயிலூர்தியும், கோழிக் கொடியும், வடிவேலுங் கொண்ட சண்முக மூர்த்தி, வள்ளி தெய்வயானை சமேதராய் அழகிய மலர் மாலைகளாலும், விலையுயர்ந்த தங்க நகக்களாலும் அலங்காரஞ் செய்யப்பெற்று, வெள்ளிச் சிங்காசனத் தில் வீற்றிருந்து, கொடி, குடை, ஆலவட்டம் முதலிய இராசோபசாரச் சின்னங்கள் முன்செல்ல, முருக நாம பஜனை செய்யும் பக்தர்குமாம் பாடிப் பரவசங்கொண்டு பின்தொடர, விழுதிப் பந்தலின்கீழ், சூரியபகவானும் புன்முறுவலுடன் வணங்கி வரவேற்பளிக்க, கற்பூர தீபம் எரியும் சட்டிகள் ஏந்திய அன்பர்கள் குழந்து வர, கிழைக் கோபுரவாயில் வழியாக உலாப் போதற்கு எழுந்தருளும் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சி—வர்ண ணைக்கு அப்பாற்பட்டது. உள்ளத்தால் உணரப்பட வேண்டிய காட்சி. “நல்லூர் முருகன் தேரில் ஆரோ கணித்து வீதிவெலம் வருதற்காகக் கிழைக் கோபுர வாயிலிலிருந்து தேர்முட்டிவரை எழுந்தருளுங் காட்சி யைக் கடந்த ஜம்பது வருடமாகத் தவரூது கண்டு தொழுது ஆனந்தமுற்றபோதிலும், இன்னும் என் அவா அடங்கவில்லை; நான் எங்கிருந்தாலும் நல்லூர் முருகன் தேரில் ஏறிச்செல்லும் அற்புதக் காட்சியைக் காண்பதற்காக இங்கே வந்துவிடுவேன்” என்று முருக பக்தர் ஒருவர் தம் கண்களினின்று கண்ணீர் மல்கக் குறிப்பிட்டார். “இவ்வழகிய திருக்கோலத்தைக் காண்

பதற்கே யான் மீண்டும் இப்புவியில் பிறக்க ஆசைப் படுகின்றேன். இத் திருக்கோலத்தைக் காணத் தவஞ் செய்திருத்தல் வேண்டும்” என்று அவர் கூறியது என் மனதில் நன்கு பதிந்துள்ளது.

அண்ணலார் குமரன் மேனி யடிமுதல் முடியின் காறும் எண்ணிலா மூழி கால மெத்திற நோக்கி னாலும் கண்ணினு லடங்கா துண்ணிற் கருத்தினு லடங்கா தென்பால் நண்ணினு னமருக் கென்கை யருளனா நாட்ட லாமே.

என்று கூறியிருப்பது உண்மை என்பதை உணர்கின்றோம்.

இவ்வழகிய திருக்கோலத்தையும், அடியார்கள் பக்தி வெள்ளத்தில் திணைத்தாடுவதையும் காணும் போது, கல்நெஞ்சம் படைத்தவர்பாலும் தெய்வம் என் பதோர் சித்தம் உண்டாகின்றது. அவர்களும் நெகிழ்ந் துருகி முருக நாமங்களை ஒதுவதில் இருந்த வெட்கம் ஒழிந்து அவன் திருநாமங்களை உச்சரிப்பதில் முழுமூர்மாக ஈடுபடுகின்றனர்.

முவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்போழி கருணை போற்றி ஏவருந் துதிக்க நின்ற விராறுதோன் போற்றி காஞ்சி மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றி யன்னுன் சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

பன்னிருகரத்தாய்போற்றி பசும்பொன்மாமயிலாய்போற்றி முன்னிய கருணை யாறு முகப்பரம் பொருளே போற்றி கண்ணிய ரிருவர் நீங்காக் கருணைவா ரிதியே போற்றி என்னிரு கண்ணே கண்ணு ஸிருக்குமா மனியே போற்றி எனப் பலவாறுகப் போற்றிப் பரவசமுறுகின்றனர்.

புலவர் ஒருவர் கண்ட காட்சி :

நல்லூர் ஆறுமுகனின் திருக்கோலத்தைக் கண்டு மனமுருகிப் பாடுகின்றார், சுப்பிரமணியசவாமி தாசரும் யாழிப்பாணத்து உடுப்பிட்டி வாசசூரமாகிய சிவசம்புப் புலவர் அவர்கள் :

பொன்புத்த மணிமுடிச் சிரமாறு மாறிரு
புயாசலமு மிகுதண் னளிப்
பூரண மதிக்கழகு தரும்வதன மாறுமம்
புயவிழிகள் பன்னி ரண்டு
மன்புத்த நிகமாக மக்கலை வடித்தமணி
வாயும்வென் டரள நகையும்
வாய்ந்தபட டுக்குநல மீந்தசிற் றிடையுமரி
மகளிரம ரிருபுறமு நின்
முன்புத்த வருளினாற் பக்குவான் மாக்கட்கு
முத்தியருள் சுத்த வடியு
முந்துதே சோமயத் திருமேனி யுஞ்சத்தி
முதலியவு நீபத் தளித்
தென்புத்த வரமுக் கனுவிலுமென் னெஞ்சிற்
றிருக்கினுல வும்வகை யென்னே
செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் விளைநாச
திருநல்லை முருகே சனே.

நல்லைப் பெருமானை நாடோறும் வழிபட்டு வங்த
வர்களுள் இருபாஸீச் சேஞ்சிராய முதலியாரும்
ஒருவர். நல்லூர்க் குமரமூர்த்தி வள்ளிநாயகி தெய்வ
யானையம்மையார் சமேதராக மயில்வாகனத்திலிவர்ந்து
பக்தர்களுக் கருள்புரியும் காட்சியைக் கண்டு தம் உள்
ளத்தைப் பறிகொடுத்தார்; இவர் கண்ட அற்புதக்
காட்சியை யாழும் கண்டுருகுமாறு சொல்லோவியத்தில்
தீட்டியுள்ளார் :

* கோடிவளரு மணிமாடக் கோபுரஞ்சுழு
நல்லூரிற் குமர மூர்த்தி
அடியருளத் திருளகல வமராமுக
மலரவர வணிமா னீன்ற
கோடியினேடும் பிடியினேடுக் குலவுமுடம்
பிடியொடுங்கோ தண்ட மேந்தி
மிடியகல மயிலேறி விடியவந்த
தினகரன்போல் மேவி னனே.

* மானீன்றகோடி - வள்ளிநாயகி; பிடி - தெய்வயானையம்மை;
உடம்பிடி - வேற்படை; கோதண்டம் - வீல்; மிடி - துன்பம்;
தினகரன் - சூரியன்.

சண்முகமூர்த்தியைத் தேர்த் திருவிழாவின்போதும், குரசங்காரத் திருவிழாவின்போதும், திருக்கல்யாணத் திருவிழாவின்போதும், வைகாசி விசாகத்தின்போதும், சங்காபிஷேகத்தின்போதும் அடியார்கள் கண்குளிரிக்கண்டு தொழமுடியும்.

காலீல எட்டரை மணியளவில் ஆறுமாழுகப் பெருமான் அழகிய தேரில் இவர்க்கு பக்தர்களுக்குக் காட்சி கொடுக்கிறார். தேர் வீதிவலம் வரும்பொழுது பக்தர்கள் அங்கப்பிரத்தசனங்கு செய்துகொண்டு பின்றூடர் வார்கள். பெண்கள் அடியழித்துக்கொண்டு பின் தொடர்வார்கள். தேர் வடத்தைத் தொட்டிழுப்பதிற் பலர் கலந்துகொள்வார். வீதியில் எந்த மூலைமுடுக்கி லாவது நின்று தேரில் உலா வரும் ஆறுமாழுகப் பெருமானை ஒருமுறையாவது கண்ணரைக் கண்டு தொழ அன்பர்கள் முந்திக்கொள்வதையே நான்கு வீதிகளிலும் காணலாம். தேர் இருப்பிலிருந்து புறப்பட்டுக் கிழைக் கோபுரவாயிலுக்கருகே வந்ததும், அடியார்கள் அர்ச்சனை செய்துகொள்ள அரை மணித்தியால் அவகாசம் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால் அங்கு நிற்கும் யாவரும் இவ்வளவு குறுகிய காலத்துள் அர்ச்சனை செய்துகொள்ள முடியாதல்லவா? ஆகவே தேர் இருப்புக்கு வந்தபின் பிற்பகல் 4 மணிவரை அன்பர்கள் சண்முகப் பெருமானுக்கு அர்ச்சனை செய்வித்துக் கொள்ள வசதி அளிக்கப்படுகின்றது.

பச்சை சாத்தி எழுந்தருளல் :

பிற்பகல் 4-30 மணிக்கு சண்முகப் பெருமான் பச்சை சாத்தித் தேரிலிருந்து திருக்கோயிலுக்குத் திரும் பும் காட்சி பக்தர்கள் மனதை உருக்கும் அற்புதக் காட்சியாக இருக்கும். சண்முகப் பச்சை நிற ஆடை அணிந்து பச்சை நிற மாலைகளால் அலங்காரங்கு செய்யப்படும்.

பச்சை சாத்தி எழுந்தருளவது எல்லாச் சீவராசிகளுக்கும் சர்வானுக்கிரகம் செய்யும் கருத்தாவாகிய சதாசிவமூர்த்தியும் தானே என்பதையும், வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈயும் தன்மை தமக்கேயுடைய தென்பதையும், எல்லா நலன்களையும் பெற்று வாழுங்கள் என்று அனுக்கிரகஞ் செய்யும் குறிப்பையும் உணர்த்துகின்றது.

இரவு வேற்பெருமான் வள்ளி தெய்வயானை அம்மையார் சமேதராகப் பெரிய இடபவாகனத்தில் வீற்றிருந்து தேரடி பார்க்கும் பாவணையில் வீதிவலம் வருவார்.

கிருஷ்ண காமநாயகராஜபுர திருச்சூலம்
யனியாராத்துரை பிரபுவின் திருச்சூலம் பிரதிகாலை
கிருஷ்ண வீதி தீர்த்தோற்சவம்

முனை இருபத்தைந்தாம் தினத்தன்று சாயந்தரம் தீர்த்
தோற்சவம் நடைபெறும்.

பிற்பகல் 4-30 மணிக்கு

விநாயகப்பெருமான் — வெள்ளி எவிவாகனத்திலும்
தெய்வயானையம்மன் — வெள்ளி மயில்வாகனத்திலும்
வேற்பெருமான் — தங்க மயில்வாகனத்திலும்
வள்ளியம்மன் — வெள்ளி அன்னவாகனத்திலும்
சண்டேசுரர் — வெள்ளி ரிஷிப் வாகனத்திலும்

தீர்த்த மண்டபத்துக்கு எழுந்தருள்வது வழக்கம். ஐங்கு
மூர்த்திகளும் ஐங்கு வெள்ளி வாகனங்களில் ஆரோ
கணித்து ஒரே சமயத்திலே புறப்பட்டுப் பக்தர்களுக்குக்
காட்சி கொடுத்து ஆறுமுகசுவாமி கோயிலுக்குத் தென்
பாலுள்ள தெப்பக் குளத்துக்குச் செல்லும் காட்சி
கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். வீதிகளிற் பல்லாயிரக்
கணக்கான பக்தர்கள் குழுமி நின்று தொழுவதைக்
காணலாம். ஆண்கள் ஒருபக்கமாகவும் பெண்கள் ஒரு
பக்கமாகவும் சதுர வடிவமான தீர்த்தக்குளத்தில் நாற்
றிசைப் படிகளிலும் மண்டபத்திலும் விறைந்திருப்பார்
கள். திருப்புகழ் மண்டபத்தில் முருகனாம பஜ்ஞை நடை
பெறும். ஐங்கு மூர்த்திகளும் தீர்த்தக்குள மண்டபத்தை
அடைந்ததும், அத்திரதேவர் தீர்த்தமாடி, கோயில் அதி
காரியம் தீர்த்தமாடியபோன், பக்தர்கள் தீர்த்தமாடத் தொ
டங்குவார்கள். பின்னர் அங்கிருந்து ஐங்குமூர்த்திகளும்
வீதிவலம் வந்து கோயிலுக்குள் எழுந்தருள்வதைக்
காண்பதற்கு வீதிகளிற் பெருந்தோகையான பக்தர்கள்
குழுமி நிற்பார்கள். அதே தினத்தில் நேர்கடன்

செய்வதற்காகப் பலர் காவடியெடுப்பதையுங் காணலாம். பூக்காவடி, ஆட்டக்காவடி, செடிற்காவடி முதலிய பலவகைக் காவடிகளை நல்லூர்க் கந்தன் வீதிகளிற் காணலாம்.

அடுத்தாள் மாலை, கோயில் நந்தவனத்தில் நடை பெறும் பூங்காவனத் திருவிழாவைக் கண்டு தொழுவ தற்கும் பெருந்தொகையான மக்கள் வந்து சேர்வர். திருக்கல்யாண வைபவம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறும். இத்துடன் நல்லீப் பெருமானின் மகோற்சவம் இனிது விரைவெய்தும்.

சரணஞ் சரணம் சண்முகனே
சரவன பவனே சரணஞ் சரணம்.

பூலோக கைலாசம்

சுகாதார ஏற்பாடுகள் :

சைவர்கள் ஆகிய யாம் திருக்கோயிலுக்குச் செல் மூம்பொழுது அகத்தூய்மையுடன் புறத்தூய்மையுடைய வர்களாயிருத்தல் வேண்டும். இறைவன் உறையும் திருக்கோயிலையும் தூய்மையாக வைத்திருத்தல் வேண்டும். இக்கொள்கை நல்லைப் பெருமான் ஆலயத்தில் அனுட்டிக்கப்பட்டுவருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் மகோற்சவ காலத்தில் அடியார்கள் மன வமைதியுடன் ஆறுதலாக நின்று கந்தனை வந்தனை செய்ய முடியாதிருந்தது. வீதிகளிற் கற்பூரம் விற்பவர் இடும் சத்தம் ஒருபுறம்; சிறுவர்க்கேற்ற விளையாட்டுப் பொருள்கள், பாலைகள் விற்பவர் இடும் சத்தம் ஒரு புறம்; ‘ஷர்பத்’ கலக்கும் தட்டிக் கடைக்காரர் இடும் சத்தம் ஒருபுறம்; பெண்கள் விரும்பும் கண்ணாடி வளையல் வியாபாரி இடும் சத்தம் ஒருபுறம்; கடலை விற்கும் பெண்கள் இடும் சத்தம் ஒருபுறம். வீதி முழுவதும் பெரிய சந்தைபோல இருந்தமையாற் செல்லும் அடியார்கள் போக வர முடியாது கஷ்டப்பட்டனர். சிறிது தாரமாவது நடக்க விரும்பாது முருகன் சங்கிதியில் வந்திறங்க விரும்பும் பெண்மனிகளை ஏற்றிவரும் மோட்டார் வண்டிச் சாரதிகள் ‘ஹோண்’ அடித்து வீதியில் நிற்கும் அடியார்களை நெருக்குவது ஒருபுறம்; மோட்டாரைக் கண்டு வெருண்ட மாடுகள் வண்டியையும் இழுத்துக்கொண்டு வீதியில் நிற்கும் அன்பர் கூட்டத்திற் பாய்ந்து இடர்விளைத்தல் ஒருபுறம். இவை மட்டுமா? வெற்றிலை சாப்பிட்டு வெளிவீதி முழுவதும்

உமிழ்ந்து அச்சிப்படுத்திய நிலத்திலேதான் குகனடியார் கள் அங்கப்பிரதட்சணம் செய்யவேண்டிய கேவல நிலைமை ஏற்பட்டது. திருவீதியிற் காறி உமிழ்தல், அழுகுப் பொருள்களை யிடுதல், சிறுநீர் விடுதல், சண்டை யிடுதல், திருடுதல் முதலான அடாத கருமங்கள் செய்யப்படலாயின.

இத்தகைய சீர்கேடுகளை அறவே ஒழிக்கவேண்டுமென நினைத்துக் கோயிலத்திகாரியும் யாழ்ப்பாண நகரசபையாரும் பொலிஸ்பகுதியினரும் சுகாதாரப்பகுதியினரும் ஒருமுகமாக ஒத்துழைத்து யாவரும் ஆச்சரியப்படத்தக்க வெற்றியீட்டியுள்ளனர்.

வீதிகளிலே வியாபாரஞ் செய்தோரை அங்கிருந்து அகற்றி, அவர்களுக்கென வகுக்கப்பட்ட ஒரிடத்தில் வியாபாரஞ் செய்ய ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. சுகாதாரப்பகுதியினர் தேவையான இடங்களில் தண்ணீர் வசதிகளும், துப்புவதற்கு ஏற்ற பாத்திரங்களும், குப்பைத் தொட்டிகளும் அமைத்திருக்கிறார்கள். சுகாதார சலோகங்கள் பொறிக்கப்பெற்ற அட்டைகள் பல இடங்களிலும் காட்சியளித்துத் தூய்மையின் இன்றியமையாமையை நினை ஓட்டுகின்றன. மகோற்சவகாலத்தில் தரிசனங் செய்ய வருவோரின் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு வீதியில் சமயோசிதமாகப் பொலிஸ் நிலையம் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. பெற்றேரை விட்டுப் பிரிந்து பரிதவிக்கும் பிள்ளைகளை மீண்டும் பெற்றேருசிடம் ஒப்படைப்பதில் பொலிசார் உதவிபுரிகின்றனர்.

இறைவனை வழிபடச் செல்வோர் சுகாதாரத்தைப் பேணுதற்கான ஒழுங்குகளை வரவேற்று அவற்கறை நிறைவேற்றுவதில் நகரசபையத்திகாரிகளுடனும் கோயிலத்திகாரிகளுடனும் ஒத்துழைத்தல் வேண்டும்.

மகோற்சவ காலத்தில் நல்லூர்ப் பெருமான் ஆலயம் பூலோக கைலாயமாகக் காட்சியளிக்கின்றது. அடியார்கள் அமைதியாக வீதிவெலம் வந்து கந்தனை வழிபட முடிகிறது. பெருஞ் சந்தையாகக் காட்சியளித்த வீதிகள் இப்பொழுது புனித வீதிகளாகக் காட்சியளிக்கின்றன. இவ்வாறு கோயில் வீதிகளைத் துப்புரவாக வைத்திருப்பதில் யாழ்ப்பாண மாநகரசபையின் சுகாதாரப் பகுதி ஆற்றிவரும் தொண்டினையும், களவுகள் இதர குற்றங்கள் நடைபெறுது பேணுவதில் பொலிசுப் பகுதி ஆற்றும் தொண்டினையும் பாராட்டாதிருக்க முடியாது. இக்கோயிலிலுள்ள சுகாதார ஏற்பாடுகளை இலங்கை கயிலுள்ள ஏனைய கோயில்களும் பின்பற்றல் வேண்டுமெனப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றும். ‘கோயில் அன்பர்களும் நிர்வாகிகளும் கவனிக்க வேண்டுவன’ எனும் தலையங்கத்துடன் சைவப் பெரியார் திரு. ஜே. எம். சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய கட்டுரையிலிருந்து ஒரு பகுதியை ஈண்டெடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றேன் :

கோயிலை வைத்துக்கொள்ளும் முறை :

“இறைவன் தூய்மையே உருவானவன். தூய்மை தங்குமிடத்தில் இறைவன் தங்குகிறான். அங்கு அழகு பொலிகின்றது. அன்பு மலிகின்றது. மனம் இலயிக்கின்றது. இன்பம் பெருகுகின்றது. அதற்காகவே எப்பொழுதும் நம் திருக்கோயில்களில் பாட்டும் ஆட்டமும், வாத்தியங்களின் இன்னெலியும் மணி முழக்கமும், திபத்தின் ஓளியழகும், மலர்களாலும் திருவாபரணங்களாலும் அலங்காரமும், விழாவும், கொண்டாட்டமுமாக வருவோர் மனத்தைக் கவரத்தக்க நிலையில் அமைத்து வைத்தனர் அறிவில் மிக்க நம் பெரியோர்.

“ஆகவே இறைவன் உறையுமிடமாகிய திருக் கோயில்களும் மிகப் பரிசுத்தமாகவும், அழகாகவும் வைத்திருக்கவேண்டிய இடங்களாக ஆகின்றன. அவ்விதம் தூய்மைக்கு உறைவிடமான கோயிலிடங்கள் சுத்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அங்கு உபயோகமாகும் பரிவட்டங்களும் மற்ற உபகரணங்களும் தூய்மையாக இருக்கவேண்டும். மனதைக் கவரும்படி மலர்களாலும் திருவாபரணங்களாலும், திருவுருவங்களை அலங்கரித்து வைத்திருக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் காண்போர் மனம் குவியும்; கவர்ச்சியுறும். தூய்மைக்குப் பிறப்பிடமான கோயில்களில் ஒட்டடை சேராமலும் விளக்குப் போடுமிடங்களை அவ்வப்பொழுது சுத்தஞ்செய்தும் வைக்கவேண்டும். சுவர்கள் தரை முதலியவற்றில் அழுக்குத் தங்காமற் சுத்தஞ்செய்யவேண்டும். அடிக்கடி செங்கற்சுவர்களில் மாத்திரமே வெள்ளொயடித்துச் சுத்தமாக வைத்து வரவேண்டும். கற்சுவர், தூண், சிலாரூபங்களின்மீது அறவே வெள்ளொயடிக்கலாகாது. நீராற் கழுவி, சுத்தமாக வைத்தல்வேண்டும். பரிவட்டங்களை அவ்வப்பொழுதும் வண்ணர்களிடம் போட்டு வெளுத்து நடைத்து உலர்த்தி மடியாக வைத்துக்கொண்டு, திருவுருவங்களுக்கு உடுத்தவேண்டும். கோயில்களில் புழங்கும் குருக்கள் பிராமணப்பீள்ளை முதலியோரையும் சுத்தமாக ஆடையுடுத்தச் செய்யவேண்டும். அவர்கள் சமய ஒழுக்கத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டியவர்களாதலின் அவர்கள் சுத்தமாக சிவவேடதாரிகளாக மற்றையோர் கண்டதும் மரியாதை செய்யக்கூடியவித்தில் இருக்கவேண்டும். பிரசாதங்கள் எடுத்துவரும் பாத்திரங்களையும் தயார் செய்யுமிடங்களையும் சுத்தமாக வைத்திருக்கவேண்டும். கால பூசைகள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நடத்தப்படவேண்டும். பொதுமக்களுக்குச் சந்திகளில் விழுதி பிரசாதங்கள்

வழங்கப்படவேண்டும். அதுவும் பித்தளை அல்லது வெள்ளி மடல்களில் வைத்து வழங்கவேண்டும்.

“யாவரிடமும் அன்பாகப் பழகவேண்டும். அபி ஷேக நீர் தங்குமிடங்களும் தீர்த்தக்கரைகளும் சுத்தங்கு செய்யப்பட்டு, சுகாதார நிலைக்கு ஒத்தவாறு வைக்கப் படவேண்டும். எங்கும் பிரகாசமாக, ஒளிவிளங்க, இருள் தலைகாட்டாத நிலையில் வைத்திருக்கவேண்டும். அவ்விதம் வைப்பது கோயில் சிப்பந்திகளால் மாத் திரம் முடியாது. வழிபடும் மக்களாகிய நம்மாலியன்ற மட்டும் அவ்விதமிருக்கும்படி செய்து உதவ வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவ்விடங்கள் தூய்மையாக இருக்கும். இறைவன் அருள் பெருகும். நாம் நினைத்த வற்றை நினைத்தபடி பெறலாகும்.”

சேவசெய்வோர் அடையும் பலன்

திருவிழாவில் நாடோறும் தரிசித்து வழிபட்டோர் உருத்திரர் ஆவார்கள் என்று சகலாகமசார சங்கிரஹத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

காலையில் பிரதட்சினம் செய்தால் வியாதி நாசமும், மத்தியானத்தில் பிரதட்சினம் செய்தால் விரும்பிய சித்தியும், சாயங்காலத்தில் பிரதட்சினம் செய்தால் சர்வபாவநீக்கமும், அர்த்தயாமத்தில் பிரதட்சினம் செய்தால் மோட்ச சித்தியும் உண்டாம் என்று சகலாகம சார சங்கிரகத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அங்கப்பிரதட்சினஞ் செய்தவர் தீவினைகள் எல்லாம் நீங்கப்பெற்று முக்கி அடைவர். சந்திதியில் உள்ள குப்பைகளை மெல்லிய துடைப்பத்தினால் திருவலகிடுபவர்கள் காமம், வெகுளி, மயக்கம், பொய் ஆகிய குப்பைகள் நீங்கிப் பரிசுத்தராய் விளங்குவார்கள். திருமேழுக்கிடுபவர்கள், மனக்கோயிலில் சிவலிங்கம் தோற்றப் பெறுவார்கள். திருவிளாக்கு ஏற்றுபவர்களும், திபங்களைத் தாங்குபவர்களும் கண்ணாடி தாங்குபவர்களும் சிவஞானத்தை அடைவார்கள். தூபம் தாங்குபவர்கள் ஆணவமலசக்தி நீங்கப்பெறுவார்கள். சாமரையாற் பணிசெய்பவர்கள் மலஞிவாரணத்தையும் திருவருட் செல்வத்தையும் அடைவார்கள். குடைபிடிப்பவர் ஆஞ்ஞாசக்கரத்தையும் பலத்தையும் அடைவார்கள். வாகனம் தாங்குபவர்கள் குணாநாதராய்த் திருக்கலாசமலையை அடைந்து இன்புற்றிருப்பார்கள். கற்பூரதீபங் தாங்குபவர்கள் அத்துவமுத்தி

அடைவார்கள். அடியார்களுக்கு அன்னமிடுதல், ஆலயத்திருப்பணி முதலியவற்றிற்குப் பொருள் செலவு செய்வது உத்தமோத்தமமாகும். அது பிறவுயிரும் தம உயிரும் மோட்சமடையக்கூடிய நல்வழியாகும்.

— (திருச்செந்திலாண்டவன் கோயில் மகோற்சவ வீளக்கம் பக். 44-45).

தீருவாபரணங்கள் :

இக்கோயிலிலுள்ள ஒவ்வொரு மூர்த்திக்கும் விலை யூர்ந்த ஆபரணங்கள் உண்டு. வைரக்கல் பதித்த நெற்றிப்பட்டம், தங்கம் சேர்த்துக்கட்டிய உருத்திராக்க மாலை, இரத்தினாக் கற்கள் பதித்த பதக்கங்கள் முதலிய பல நகைகள் உண்டு. விலை மதித்தற்கரிய பலவகைப் பட்ட ஆபரணங்கள் இக்கோயிலின் சொத்தாக இருக்கின்றன. இக்கோயிலுக்கு பழையவரசன் புவனேக வாகுவின் பெயர் பொறிக்கப்பெற்ற பதக்கமொன்று பூத்தம்பியினுடைய பேரன் பூதனராய்ச்சியால் கொடுக்கப்பட்டதெனவும் அது இப்பொழுதும் இக்கோயிலில் இருக்கின்றதெனவும் ஸ்ரீ ஆ. முத்துத் தம்பிப்பிள்ளை தமது நூலில் கூறியுள்ளார். ஆனால் இது இப்பொழுது இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

வாகனங்கள் :

இக்கோயிலுக்குரிய பல வாகனங்களை வாகன சாலையிற் காணலாம். வெள்ளியினுற் செய்யப்பெற்ற மயில், ரிஷப, அன்ன வாகனங்கள் உண்டு. வெள்ளியும் தங்கமும் பதித்த மயில்வாகனமும், சிங்காசனமும் உண்டு. குதிரை, எலி முதலிய பல வகைப்பட்ட வாகனங்கள் உண்டு. இவற்றைத்தவிர, பெரிய சப்பரம், பூச்சப்பரம், இரண்டு மஞ்சம், கைலாய்வாகனம் ஆகியனவும் உண்டு. ரூட்பமான சித்திர வேலைப்பாடமைந்த

அழகிய தேர் ஒன்றுண்டு. காலஞ்சென்ற திரு. சி. எஸ். கந்தையா செட்டியார் அவர்கள் புதிய மஞ்சமொன் றினைச் சில வருடங்களுக்குமுன் இக் கோயிலுக்களித் துள்ளார். 1950ஆம் ஆண்டில் சிறுப்பர் ஸ்ரீ ச. கனக சபை அவர்கள் நவமாயமைக்கப்பெற்ற கைலாச வாகனமொன்றை அதிக பணம் செலவிட்டுச் செய்வித்துக் கொடுத்துள்ளார். தீர்த்தோற்சவ உபயகாரர் திரு. கை. சி. சி. கு. சச்சிதானந்தம் அவர்கள் வெள்ளியில்லை எவ்வாகனம் ஒன்று அன்பளிப்புச் செய்துள்ளார்கள்.

அன்பளிப்பு :

நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலுக்கு அன்பளிப்புச் செய்த பல பக்தர்கள் தம் பெயரைக் குறிப்பிடுவதைத்தானும் விரும்பவீல்லை யாதவின் அவற்றை ஈண்டுக் குறிப்பிடாது விடுகின்றார்கள். அன்மையில் திரு. சாம்பசிவம் அவர்கள் கண்டாமணி யொன்றினை அன்பளிப்புச் செய்துள்ளார்கள்.

பாடல்கள் :

கற்றூர் புகழ் நல்லைக் கந்தன்

—நல்லைக் கந்தரஸங்காரம்

கலியுகத்திற் கண்கண்ட தெய்வமான நல்லூர்க் கந்தனின் திருவுடியிற் பல பாமாலைகளைப் புலவர்கள் காலத்துக்குக் காலம் குட்டி வழிபட்டுள்ளார்கள். இரு பாலைச் சேநுதிராய முதலியார் நல்லூர்க் கந்தசவாமி மீது அளவிறந்த பக்தியுடையவராக விளங்கினார். அதனால் நல்லைப் பெருமான்மீது நல்லை வெண்பா, நல்லையந்தாதி, நல்லைக் குறவஞ்சி, ஊஞ்சற் பதிகம் முதலிய பிரபந்தங்களை இயற்றியதோடு பல தனிச் செய்யுள்களையும் இயற்றியுள்ளார். ‘நல்லைக் குறவஞ்சி’ யீ விருந்து ஒரு செய்யுள் காட்டுதும் :-

திருவாரு நல்லைநகர்ச் செவ்வேற் பெருமானார்
இருவாலீக் குயத்தியரோ டின்பழுற்று ரம்மானீ
இருவாலீக் குயத்தியரோ டின்பழுற்று ராமாயின்
தருவாரோ சட்டிகுடம் சாறுவைக்க வம்மானீ
தருவார்காண் சட்டிகுடம் சாறுவைக்க வம்மானீ,

சேஞ்சிராய முதலியாரின் ஆப்த நண்பரான சன் னகம் முத்துக்குமார கவிராசர், நல்லைப் பெருமான் மீது இரு செய்யுள்கள் பாடியுள்ளார். கூழங்கைத் தம்பிரான் ‘நல்லைக் கலிவெண்பா’ இயற்றினார் என்று சொல்லப்படுகிறது. வல்லுவெப்டித்துறையில் இருந்த குமாரசவாமி முதலியார் ‘நல்லைக் கலித்துறை’ எனும் பெயருடன் எட்டுச் செய்யுள்கள் இயற்றியுள்ளார். நல்லூரில் இருந்த ஒருவர் குமாரசவாமி முதலியாரைக் கண்டு, பன்னிருமாதப் பெயரையும் முதனுன்கு செய்யுள் முதலடிகளிலே யமைத்துப் பொருளிலக்கணத் துறைப்பாற்படவும், ஏனையன நல்லூர்ச் சுப்பிரமணியப் பிராணை வேண்டிக் கோடற் பொருட்டாகவும் அப் பிராணிடத்துத் தூதுவிடற் பொருட்டாகவும் நல்லையிற் போந்தவர் நமன் புரம் போகார் எனும் பொருட்டாகவும் எட்டுக் கட்டளைக் கலித்துறைகள் பாடித் தருக என்று வேண்டிய காலத்தில் ‘நல்லைக் கலித்துறை’ பாடப்பட்டது. சுப்பிரமணியத் தொண்டராக விளங்கிய உடுப்பிட்டி அ. சிவசம்புப் புலவர் அவர்கள் ‘நல்லைக் கந்தசவாமி விஞ்சதி’ எனும் நூலினைக் கோயிலாதீனைக் கருத்தாவாகிய திரு. ச. ஆறுமுக மாப்பான முதலியார் கேள்விப்படி இயற்றியுள்ளார்.

கொக்குவில் குகதாசர் ஸ்ரீமான் ச. சபாரத்தின முதலியார் அவர்கள் ‘சரவணபவமாலையும் நல்லை

* இருவாலீக் குயத்தியர் - இரண்டு வாலீஸ்பருவமுடைய மகளிர்; குயம் - ஸ்தனம்; சட்டி - ஒரு திதி; குடம் - கும்ப மாதம்; சாறு - திருவிழா.

நான்மணிமாலையும்' இயற்றியுள்ளார். ஸ்ரீலபுரி ஆறுமுக நாவலர் அவர்களின் தகப்பனார் திரு. கந்தப்பிள்ளை 'நல்லை நகரக் குறவஞ்சி'யென ஒரு பிரபந்தம் பாடியுள்ளார் எனக் கேள்வி. ஆனால் அது அச்சிடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் தமையனார் பரமானந்தப் புலவர் 'நல்லை நகரக் கந்த ரகவலும் பல கீர்த்தனங்களும்' இயற்றியுள்ளார். நாவலர்பெருமான் நல்லூர்க் கந்தசவாமி மீது 'வாழி விருத்தம்' பாடியுள்ளார்.

வட கோவை சபாபதி நாவலர் 'நல்லைச் சுப்பிரமணியக் கடவுள் பதிகம்' ஒன்று பாடியுள்ளார் காரை தீவு சுப்பையர் 'நல்லை நாயக நான்மணிமாலை' எனும் பிரபந்தமொன்று யாத்துள்ளார். நல்லூர் சந்திரசேகர பண்டிதர் 'நல்லூர்க் கந்தசவாமி கிள்ளைவிடு தொதுப் பிரபந்தம்' ஒன்று பாடியுள்ளார். நல்லூர் அப்புக்குட்டி ஐயர் சுப்பிரமணியஜெயர் நல்லூர்முருகன்மீது 'பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தமொன்று செய்துள்ளார். நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர் 'நல்லை வேலவனார்' எனும் பிரபந்தமொன்று பாடியுள்ளார். கரணவாய் செவ் வந்திநாகதேசிகர் 'நல்லைக்கோவை' எனும் பிரபந்தமொன்று பாடியுள்ளார். இது இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை. வண்ணார்பண்ணை பொன்னுத்துரை ஐயர் 'நல்லை கிரோட்ட யமக வந்தாதி' எனும் பிரபந்தமொன்றை ஆக்கியுள்ளார். புலோலி வே. தா. தியாகராசா அவர்கள் 'திருநல்லூர் அலங்காரம்' எனும் நால் ஒன்று வெளியிட்டுள்ளார். நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்கள் முருகக் கடவுள்மீது அளவிறந்த பக்தியுடையவர். 'நல்லூர்க் கந்தர் பதிகம்', 'நல்லை யந்தாதி', 'நல்லூர் முருகன் திருப்புகழ்' முதலிய நால்கள் இயற்றியுள்ளார்.

வண்ணை வை. இராமநாதன் அவர்கள் நல்லூர் முருகன்மீது ‘திருநல்லூர்த் திருப்புகழ் அந்தாதி’ எனும் நால் இயற்றியுள்ளார். வண்ணைநகர் பண்டிதர் நெ. வை. செல்லையா அவர்கள் ‘நல்லூர் சண்முகமாலை’, ‘நல்லூர்ச் சுப்பிரமணியர் விருத்தம்’ என இரு நால்கள் இயற்றியுள்ளார். உடுவில் பண்டிதர் பிரமஸ்தி வ. மு. இரத்தினேசுவரரயர் அவர்கள் ‘நல்லூர்க் கந்த சுவாமி பஞ்சரத்தினம்’ எனும் நால் இயற்றியுள்ளார். சரவணையூர் ஆ. தில்லைநாதப் புலவர் அவர்கள் விழு மிய பொருளும் ஒழுகிய ஒசையும் வாய்க்கப்பெற்ற பக்திப்பாமாலையாகிய ‘நல்லூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி’ எனும் நாவினை முருகன் சங்கிதானத்தில் 1952ஆம் ஆண்டு அரங்கேற்றினார்கள். வித்துவான் க. வேந்தனார் அவர்கள் ‘திருநல்லூர்த் திருப்பள்ளியெழுச் சியும் குயிற்பத்தும்’ எனும் ‘தித்தித்தொழுகு நறுந்தேன் மலர்க் கவிதை’ பாடியுள்ளார்.

திருவாதிகரயிலன்று ‘நல்லைக் கலிவெண்பா’வும், திருவாதிகரக்கு முதல்நாள் ‘ஹஞ்சற் பதிக’மும், தோர்த் திருவிழா வன்றிரவு ‘கூர்ணிக்கொத்தும்’ படிப்பது வழக்கம். சுப்பிரமணியத் தம்பிரான் வமிசத்து உதித்தவரே ஒதுவாராகக் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் பற்றிய நூல்கள்

1. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் 1875
ஸ்ரீலப்ரீ ஆறுமுகநாவலர் (சைவப்பிரசாரகர்)
2. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் இரண்டாம் 1876
பத்திரிகை ஸ்ரீலப்ரீ ஆறுமுகநாவலர் (சனேபகாரி)
3. மித்தியாவாத நிரசனம் 1876
ஸ்ரீலப்ரீ ஆறுமுகநாவலர் (சைவசமயாபிமானி)
4. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி திருவருட் டெரிசனப் 1905
பதங்கள் ஆக்கியச்சிட்டவர்: சுதுமலை திரு. பி. எஸ்.
சின்னத்தம்பிப் பண்டிதர்
5. முத்தக பஞ்ச விஞ்சதி—சில செய்யுட்கள் 1907
சன்னாகம் முத்துக்குமாரகவிராசர்—சைவவித்தி
யாநுபாலன யந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது
6. நல்லீப் பதிகம் 1907
திரு. ஆ. மு. சோமாஸ்கந்தப்பிள்ளை
7. நல்லீக் கந்தசுவாமி விஞ்சதி 1908
சுப்பிரமணியசுவாமி தாசரும் உடுப்பிட்டி வாச
ருமாகிய அ. சிவசம்புப் புலவர்
8. நல்லீக் கந்தசுவாமி பேரில் ஊஞ்சல் 1911
மட்டுவில் பிரமணீ க. ஜயாத்துரை ஜயர்
9. நல்லீப் பதிகம் 1911
மயிலிட்டி திரு. க. மயில்வாகனப்பிள்ளை (துணை
வைப் பதிகமும் மாவைப் பதிகமும் சேர்க்கப்பட
இள்ளன)
10. நல்லீக் கந்தர் கலிவெண்பா } 1912
நல்லீக் கந்தரலங்காரம் }
திருக்கல்வேலி திரு. சி. கதிரவேந்பிள்ளை
அவர்கள்

11. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி பஞ்சாத்திநமும் தனிமுதற் பாக்களும் 1915
பண்டிதர் வ. மு. இரத்தினேசுவரரயரவர்கள் முன்றும் பதிப்பு
12. யாழ்ப்பாணத்துத் திருநல்லூர்ப் பதிகம் 1916
தும்பைங்கர் சிவ. சதாசிவ ஜயர்
13. நல்லூர்க் கந்தர் பதிகம் 1918
நவாலி பீ. க. சோமசுந்தர உபாத்தியாயர் இயற்றியது
14. நல்லைக் கந்தரகவல் 1923
நல்லூர் பரமானந்தப்புலவர் — ‘கதிரையாத்திரை’ விளக்கத்துடன் பதிப்பு
15. நல்லைக் கந்தராலயத் தீர்த்தக்குளச் சிறப்பு 1923
சேவகப்பெருமாள் இயற்றியது.
16. நல்லூர்க் கீர்த்தனம் 1923
நல்லூர் பரமானந்தப் புலவர்
17. யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கிள்ளாவிடு தூது 1924
நல்லூர் சந்திரசேகர பண்டிதர் இயற்றியது
18. நல்லைச் சண்முகமாலை 1924
வண்ணை பண்டிதர் நெ. கவ. செல்லையா
19. நல்லைச் சுப்பிரமணியசுவாமி பேரில் பரமானந்தர் கீர்த்தனை (இரண்டாம் பதிப்பு) 1925
20. திருநல்லைக் கந்தரந்தாதி 1925
(முருகன் பெருமை என்ற நூலிற் சேர்க்கை) வண்ணை திரு. மா. சிவராமலிங்கப்பிள்ளை அவர்கள்
21. யாழ்ப்பாணத்துத் திருநல்லூர் அலங்காரமும் கதிரேசக் கண்ணியும் 1926
புலோலி திரு. வே. தா. தியாகராசபிள்ளை

22. நல்லீயம்பதியிலெழுந்தருளிய கலியுகவரத்
னெ சப்பிரமணியசுவாமி தோத்திரம் 1927
அராவி ஸ்ரீமத் குமாரசூரியர் இயற்றியது
23. சரவணபவமாலையும் நல்லீ நான்மணிமாலையும் 1928
கொக்குவில் குகதாசர் ஸ்ரீமான் ச. சபாரத்தின
முதலியார்
24. திருநல்லீத் திருப்புகழந்தாதி 1928
வண்ணை மேற்கு திரு. வை. இராமநாதன்
25. நல்லீக் கலிவெண்பா 1928
கூழங்கைத்தம்பிரான்—நல்லீச் சண்முகமாலை
யின் இணைப்பு
26. நல்லீச் சண்முகமாலையும் நல்லீச் சப்பிர
மணியர் திருவிருத்தமும் 1929
திருமால் முருகன் பாமணிக் கோவையிற்
சேர்க்கை. வண்ணை, பண்டிதர் நெ. வை.
செல்லீயா
27. நல்லீக் கந்தசுவாமி தோத்திரப் பாமாலை 1930
புத்தார் பெரியதம்பு சின்னைப்பு ஆச்சாரி
28. நல்லீயந்தாதி 1931
நவாவியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர்
29. நல்லீ வெண்பா 1935
இருபாலீ சேஞ்சுதிராய முதலியார்
30. திருநல்லீ யந்தாதி 1940
புலோவி பிரமபூர் சிவ. பஞ்சாக்ஷரக் குருக்கள்
31. நல்லீ வெண்பா 1942
இருபாலீ சேஞ்சுதிராய முதலியார்—புலோவி
வித்துவான் க. முருகேசபீளை குறிப்புரையுடன்
32. நல்லூர் முருகன் திருப்புகழ் 1944
நவாவியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர்
33. நல்லூர்க்கந்தசுவாமிகோயில் (ஆங்கிலத்தில்) 1951
முகாங்கிரம் ஈ. பி. இராக்ஷஸா
34. நல்லீப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி 1952
சரவணை ஆ. தில்லைநாதப் புலவர்

35. நல்லைநகர்க் கந்தர்பேரிற்பாடிய திருவுஞ்சஸ்
இருபாலீச் சேனதிராய முதலியார். அச்சிடப்
பட்டதாகத் தெரியவில்லை
36. நல்லைநகர்க் குறவஞ்சி
நல்லூர்க் கந்தப்பிள்ளை இயற்றியது
37. நல்லை நாயகர் நான்மனிமாலை
காரைதீவுச் சுப்பையர்
38. நல்லைக் கலித்துறை
குமாரசுவாமி முதலியார்
39. நல்லைச் சுப்பிரமணியக் கடவுள் பதிகம்
வடகோவை அ. சபாபதி நாவலர்
40. நல்லைக் கந்தர் விருத்தம்
ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. மேலட்டை
கிடைக்கவில்லை. அச்சிடப்பட்டது.
41. நல்லை நிரோட்ட யமக அந்தாதி
வண்ணை பிரமழி பொன்னுத்துறை ஐயர்
42. நல்லை வேலவருலா
நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர்
43. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்
தேரடி வயிரவக் கடவுள்பேரில் தோத்திரப்
பதிகம்
நயினாகர்க. நாகமணிப்புலவர்—அச்சிடப்பட்டது.
44. நல்லூர் சுப்பிரமணியர் பிள்ளைத்தமிழ்
நல்லூர் அப்புக்குட்டி ஐயர் என்னும் பால
சுப்பிரமணிய ஐயர்.
45. யாழ்ப்பாணத்துத் திருநல்லூர்த் திருப்பள்ளி
எழுச்சியும் குயிற்பத்தும்
ஆக்கியோன் வித்துவான் பண்டிதர் சைவப்
புலவர் க. வேந்தனூர், ஸ்ரீலங்கா அச்சகம்

வீ
சிவமயம்

நல்லூர் முருகன் புகழ்மாலை

நல்லைநகர்க் கந்தர் பேரிற் பாடிய
திருஞ்சல்

காப்பு

திருமேவு மணிமார்பத் தவனும் வேதச்
செங்கமலத் தயனைலுந் தேடற் கெட்டாப்
பெருமானுந் துயர்தவிர்த்தே அடிமைக் கொண்ட
பேராளன் சீராளன் பிறப்பில் லாதான்
பொருகுரன் உடல்பினந்து நல்லை மேவும்
புலவனுக்கே ஊஞ்சலிசை போற்றிச் சொல்ல
ஒருகோட்டுத் தழைசெவியக் களிற்றுப் பிள்ளை
உபயமல் ரடியகத்தே யுன்னல் செய்வாம்.

நிரஞ்சனமாஞ் சத்துசிவங் கால்க ளாக
நிகிலிஸ்பரா பரமனியேநல் விட்ட மாக
பரந்தகலைக் ஞானமா கமங்கள் சாத்திரம்
பன்னுபுரா ஞங்கள்முறு கிணைய தாக
அரந்ததயகல் நால்வேதங் கயிற தாக
அழகொழுகு பொற்பலகை குடிலைய தாக
நரந்தநிறை அட்டதிக்குக் கமமுந் நல்லை
நகர்மேவு கந்தரே யால ருஞ்சஸ்.

1

அம்பரம்பீ தாம்பரம்நல் விதான மாக
அலருடுக்கள் நவமணியின் மாலை யாக
செம்பதும் நாயகனும் மதியத் தேவுந்
திருமிகுத்த கண்ணடியின் னிறைய தாக
நம்புசுபர் ஞானமே விளக்க மாக
நாதவிந்து மங்கலவா லாத்தி யாக
உம்பரெல்லாந் துதிபேசிப் பாடி யாட
உயருநல்லை நற்கந்தரே யால ருஞ்சஸ்.

2

முக்குணமுங் கவிகையே யாகி யோங்க
 மொழியுமறம் பொருளின்பம் வீடே நான்கும்
 பக்கமொடு சாமரையின் பந்தி யாகப்
 பகர்மோட்ச மொளித் தீப மாக
 மிக்கவன்பு மலராலே அயனும் மாஹும்
 வேண்டுவெரம் பெறுவதற்கே பூசை செய்ய
 நக்கனாரன் புதல்வரே யாழ ரூஞ்சல்
 நல்லெந்தர்க் கந்தரே யாழ ரூஞ்சல்.

3

கனக முடியாறும் பிரபை வீச
 நல்லகட் செவியானும் கிருபையை நாட்ட
 பனகமணிக் குண்டலம் ராறுந் திவ்ய
 பானுவொளி தனிக்கிரணம் பரிந்து வீச
 புண்டுமணிக் கலனுட முறுவ ரேன்றுப்
 புதுமதிய முகமாறும் பொதிதல் செய்ய
 அநக்குரு பரமுதல்வா ஆழ ரூஞ்சல்
 அழகுநல்லீக் கந்தரே யாழ ரூஞ்சல்.

4

அந்தமிலா நீலமணி மயிலு மாட
 அழகியபொற் சதங்கைகளின் கலினென் ரூட
 செந்திருவார் பரிபுரங்கள் தானு மாடச்
 செம்பொளியி னுடையசைந்து சிறப்பா யா
 எந்தனகத் திருந்தருஞும் பாத மாட
 எவ்வுயிர்க்குந் தானவனு யிருந்தே யாட
 நந்தலிலாப் பரம்பொருளே யாழ ரூஞ்சல்
 நல்லெந்தர்க் கந்தரே யாழ ரூஞ்சல்.

5

பன்னிருகை பொலிந்தாடச் சூரன் மார்பைய்
 பகிர்ந்தவயில் வெகுபராக் கிரமத் தாடச்
 சொன்னபல வாயுதமுந் துலங்கி யாடச்
 சுந்தரமாம் பொற்புரிநூல் மார்பி லாட
 சென்னிறங்குட் உச்சேவற் கொடியு மாடத்
 தெவிவறுபொற் கங்கணங்கள் சீரா யாட
 நன்னதிசே யானவரே யாழ ரூஞ்சல்
 நல்லெந்தர்க் கந்தரே யாழ ரூஞ்சல்.

6

கள்ளார்ந்த கடம்பமலர் மாலை யாடக்
 கதிகெழுவு ரத்னமணிக் கவச மார்ட
 உள்ளார்ந்த வரைஞானுங் கச்ச மாட
 உறுநர்துயர் தீர்த்திருந்த வுடைவா எா
 எள்ளார்ந்த தெய்வவடி வான மாத
 ரிருபேரு மிருபக்கத் திருந்தே யாட
 நள்ளாற்று வேலவரே யாம ருஞ்சல்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாம ருஞ்சஸ். 7

தாயாயெவ் வுயிர்க்குந் தானைய நின்று
 தண்ணளியைப் புரிபவரே யாம ருஞ்சஸ்
 மாயோன்றன் மருகனே யாம ருஞ்சஸ்
 வானவர்சே னுபதியே யாம ருஞ்சஸ்
 சேயேச்சமய பராபரரே யாம ருஞ்சஸ்
 தேவாதி தேவரே யாம ருஞ்சஸ்
 நாயேனித் தொண்டுகொண்டா யாம ருஞ்சஸ்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாம ருஞ்சஸ். 8.

திரிபுவன கர்த்தாவே யாம ருஞ்சஸ்
 சிவனூன் போதகரே யாம ருஞ்சஸ்
 வறுமைதவிர்த் தாள்பவரே யாம ருஞ்சஸ்
 வரையெறிந்த சேவகரே யாம ருஞ்சஸ்
 அறிவகத்தே ஆக்கியவா ராம ருஞ்சஸ்
 அடியாரை யஞ்சலென்பா யாம ருஞ்சஸ்
 நறியமணங் கமழ்புயனே யாம ருஞ்சஸ்
 நல்லைநகர்க் கந்தரே யாம ருஞ்சஸ். 9

வாழி

அன்புபொருந் தடியவர்கள் வாழி வாழி
 அழகியநல் லைச்சனங்கள் வாழி வாழி
 பொன்புரனு மஞ்ஞஞாகுக் குடமும் வாழி
 புகழ்தெய்வ குஞ்சியும் குறமின் வாழி
 துன்புதவிர் வீரவேல் வாழி வாழி
 சொல்லுமற்று மாயுதங்கள் வாழி வாழி
 நன்குதரும் நல்லைநகர்க் கந்தர் வாழி
 நாதாந்த வேலவரெந் நானும் வாழி. 10

இதனை இயற்றியவர் சேஞ்சிராய முதலியார் என்று கூறுப.
 (கோயில் அதிகாரி அவர்கள் தந்துதவிய பிரதி).

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் கொழிப்பு

தாத்தா தான தத்தன தனதன
 தாத்தா தான தத்தன தனதன
 தாத்தா தான தத்தன தனதன தனதன

பூத்தார் சூடுங் கொத்தலர் குழலியர்
 பார்த்தால் வேலுங் கட்கமு மதன்விடு
 போர்க்கார் நீடுங் கட்சர மொடுநமன் விடுதோதும்
 போற்றுய் நானுங் கைப்பொரு ஞடயவர்
 மேற்று எார்தம் பற்றிடு ப்ரமையது
 பூட்டா மாயங் கற்றமை விழியினர் அமுதூறல்
 வாய்த்தார் பேதஞ் செப்புபொய் விரகியர்
 நோற்றே நூலின் சிற்றிடை யிடை
 வாட்டாய் வீசங் கர்ப்புர ம்ருகமதம் அகிலாரும்
 மாப்பு ஞூரங் கச்சனி முலையினர்
 வேப்பு ஞூகங் கெட்டன னுனதுமெய்
 வாக்கால் ஞானம் பெற்றினி வழிபட அருளாயோ
 ஆத்தாள் மாஸ்தங் கைச்சிக னிகையுமை
 கூத்தா பானந் தச்சிவை திரிபுரை
 யாட்பேய் பூதஞ் சுற்றிய பயிரவி புவனேசை
 ஆக்கா யாவும் பற்றியெ திரிபுற
 நோக்கா ஏதுஞ் செற்றவள் திருவிளை
 யாட்டா லீசன் பக்கம துறைபவள் பெறுசேயே
 ஏத்தா நானுந் தர்ப்பன செபமொடு
 நீத்தார் ஞானம் பற்றிய குருபர
 யாழ்ப்பா ராயுஞ் சொற்றமி முருள்தரு முருகோனே
 ஏற்போர் தாம்வந் திச்சையின் மகிழ்வொடு
 வாழ்ப்பாய் வீசம் பொற்பரபை நெடுமதின்
 யாழ்ப்பா ஞைன் பட்டின மருவிய பெருமாளே.

— அருணகிரிநாதர்

நல்லூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா

பூங்கமலச் சங்கரனூர் புத்திரா திக்கரிய
 பூங்கமலச் சங்கரனூர் புத்திரா—பூங்கமல
 வாய்ச்சங் கரிக்கும் மருகனே நால்வேத
 வாய்ச்சங் கரிக்கும் மருகனே—வாய்ச்சங்க
 கார்த்திகையா நாளீன்ற கந்தனே பொற்கனகக்
 கார்த்திகையா நாளீன்ற கந்தனே—கார்த்திகையிற்
 காக்குஞ் சரவணத்தின் கந்தன் றனக்கிளைய
 காக்குஞ் சரவணத்தின் கந்தனே—கார்க்கரணங்
 காய்ந்த கதிர்வடிவேற் காங்கேயா சூர்ப்பகையைக்
 காய்ந்த கதிர்வடிவேற் காங்கேயா—காய்ந்தகதிர்
 ஆறு முகத்தா றுமுகத்தன் பர்பங்கிஸ்
 ஆறு முகத்தா யாறுமுக—ஆறு
 பரசமய மான பதத்தா யிமையோர்
 பரசமய மான பதத்தாய்—பரசமயம்
 சேந்தா விசாகா திருக்குமரா குன்றெறிந்த
 சேந்தா விசாகா திருக்குமரா—சேந்தருளி
 வாசக் கடம்ப மலர்வனத்தாய் நீள்குறிஞ்சி
 வாசக் கடம்ப மலர்வனத்தாய்—வாசத்திற்
 சிந்துர மாய்விளங்குஞ் சேவகா சீர்வயலூர்ச்
 சிந்துர மாய்விளங்குஞ் சேவகா—சிந்துர
 ஓங்கார வொண்கண் னுளமுருகா வென்றுதித்த
 ஓங்கார வொண்கண் னுளமுருகா—ஓங்கார
 ஆதி திருத்தணியில் ஆதாரா எட்டிகுடி
 ஆதி திருத்தணியில் ஆதாரா—ஆதி
 பழனிமலீ யாதரித்த பாலா விராலூர்ப்
 பழனிமலீ யாதரித்த பாலா—பழனிமலீ
 கூடற் குடவையுடன் குன்றத்தாய் எங்கொளித்தாய்
 கூடற் குடவையுடன் குன்றத்தாய்—கூடநகை
 ஆயன் குடியலைவாய்க் காதாரா வெட்டிகுடி
 ஆயன் குடியலைவாய்க் காதாரா—ஆயகுடி

பாதச் சதங்கைப் பரிபுரத்தாய் பங்கயப்பொற்
பாதச் சதங்கைப் பரிபுரத்தாய்—பாதத்தில்
ஆர்க்குஞ் சிவன்திருக்கா எாத்திரியாய் ஐந்தெழுத்தை
ஆர்க்குஞ் சிவன்திருக்கா எாத்திரியா—ஆர்க்குமர
ஆரு ருடன்காசி யம்பலத்தாய் கச்சிநகர்
ஆரு ருடன்காசி யம்பலத்தாய்—ஆருரில்
அண்ணை மலைக்கையிலை யாதுரிப்பாய் காவேரி
அண்ணை மலைக்கையிலை யாதுரிப்பாய்—அண்ணூடா
நாகையா ஸங்காடா நள்ளாரு நல்லஹா
நாகையா ஸங்காடா நள்ளாரு—நாகையாஸ்
முத்திகிரி சிக்கலம்பல முள்ளியுள்ளாய் கோளிநெடு
முத்திகிரி சிக்கலம்பல முள்ளியுள்ளாய்—முத்திகிரி
வந்தெனைத்தா னம்பலத்தாய் மங்கலத்தாய் சொர்க்கமென
வந்தெனைத்தா னம்பலத்தாய் மங்கலத்தாய்—வந்த
திருக்கொறுக்கை யாருகிச் சேர்வாய் கடம்பூர்
திருக்கொறுக்கை யாருகிச் சேர்வாய்—திருக்கொறுக்கை
நிறஞ்செய்வா ரன்பருள்ளே நிற்பாய் நிறம்போல்
நிறஞ்செய்வா ரன்பருள்ளே நிற்பாய்—நிறஞ்செய்வார்
கிட்டுமெனி பத்திரமனிக் கேழுரா தோண்மீதிற்
கிட்டுமெனி பத்திரமனிக் கேழுரா—கிட்டசுரர்
வெற்றிமுடிக் கந்தரத்தில் வேல்விடுத்தாய் வள்ளிதன்னை
வெற்றிமுடிக் கந்தரத்தில் வேல்விடுத்தாய்—வெற்றிமுடி
வாகுபுரி நூல்வயிர மாலையாய் மார்புரனும்
வாகுபுரி நூல்வயிர மாலையாய்—வாகுபுரி
பாத்திரக்கை யைத்தவிர்த்த பாலகா வென்னையருள்
பாத்திரக்கை யைத்தவிர்த்த பாலகா—பாத்திரக்கை
வாளகிரி வான வரோதையாய் வானக்கிரி
வாளகிரி வான வரோதையாய்—வாளகிரி
சல்லாப சங்கீத சாகரா சாஞ்சுப
சல்லாப சங்கீத சாகரா—சல்லாப
சௌந்தாம தாரவி தாராநல் வுத்தாரா
சௌந்தாம தாரவி தாராநல்—சௌந்தாம

சாந்தியாவி சாந்தியாவி சாட்சனை சாருப
 சாந்தியாவி சாந்தியாவி சாட்சனை—சாந்தியில்
 தீட்சா அகோரா சிற்பரா விற்பரா
 தீட்சா அகோரா சிற்பரா—தீட்சாநற்
 சந்திரமெள லிக்குதவுஞ் சற்குணை சற்புருஷா
 சந்திரமெள லிக்குதவுஞ் சற்குணை—சந்திக்
 கருத்துரியம் வாராமற் காப்பாய் அடியார்க்
 கருத்துரியம் வாராமற் காப்பாய்—கருத்துரியம்
 காப்பாய் கயிலாயங் காட்டுவா யன்றியும்நி
 காப்பாய் கயிலாயங் காட்டுவாய்—காப்பாயென்
 கந்தா முருகா கதிர்வடிவேற் காங்கோயா
 கந்தா கருணை கரா.

குறிப்பு :

இதனை இயற்றியவர் இருபாலைச் சேஞ்சிராய முதலியார் எனக் கருதப்பட்டுகின்றதெனினும், ஐயத்துக் கிடமின்றித் துணின்து கூற முடியவில்லை. கோயிலில் ஒதிவரும் ஒதுவார் அவர்களிடமுள்ள ஏட்டுப் பிரதியிலிருந்து பிரதி செய்வித்து உதவியவர் உயர்திரு. ஷன்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள். இதன்கண் சில பிழக்கள் நுழைந்தி நுப்பதைக் கண்டு வேறு பிரதிகள் வைத்திருப்ப வர்கள் எமக்கனுப்பினால்ல, இதனைத் திருத்தி வெளியிட முடியும் என ‘பூலங்கா’ பத்திரிகையில் வேண்டுகோள் விடுத்தேன். உடுப்பிட்டி, அமெரிக்கமிஷன் கல்லூரி ஆசிரியரும் என் அருமை நண்பருமான திரு. கா. ஸெலகண்டன் தம்மிடமுள்ள பழைய கை யெழுத்துப் பிரதி யோன்றினை அனுப்பி வைத்தார்கள். இக் கலீ வெண்பா பண்டிதர் கெ. கவ. செல்லையா அவர்கள் வெளியிட்ட ‘முருகன் பாமணீக்கோவை’ யில் இன்னும் அஙேக அடிகளைக் கொண்டதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இக்கலீவெண்பாவில் அஙேக இடங்களில் தலைதட்டுவதைக் காணலாம். ஏழுதினவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான் என்பதற்கு இஃதோர் எடுத்துக்காட்டு. ஆகவே இக் கலீவெண்பாவின் மூலப்பிரதி எமக்கு இதுவரை கிடையாமையால், இதனை இவ்வுருவிலேயே வெளியிட வேண்டியதாயிற்றென் பதை மனவருத்தத்துடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நல்லைக் கலித்துறை

ஆனியி ஸாடிய வாவணி
பூங்கொடி யண்ணறஞ
வானிய எந்த வனஞ்சுமு
நல்லை மயிலனையா
டானு மறந்தன னீபொருட்
கேகுறிற் சாபறைகேட்
ண முறுமுன் விரைந்துசெஸ்
வாயெம் மிறையவனே.

1

புரட்டாதி யைப்பசி மாதத்த
னீந்தருள் புங்கவன்கூர்
சிரட்டாதி வாழ்நல்லை மாதுக்கு
நீகற்கச் சேறலுணர்
பொருட்டாங்குச் சென்று சொலிலாவி
போமெனும் பூவையர்சொற்
றெருட்டா னிலாய்வல வாவென்செய்
தாயினிச் செய்வதென்னே.

2

கார்த்திகை மார்கழீஇத் தைவர
மாசிதக் கண்முலைப்பா
லிர்த்தகை வேள்வன நல்லையன்
னுன்பொருட் தேகுமென்றேர்
பார்த்தகை கண்ணும் பறியாள்
பசலைமெய் போர்த்திருப்பா
னீர்த்தகை சேர்முகில் காள்யான்
வரமுன் னிகழ்த்துவிரே.

3

பங்குனி சித்திரை யாகவை
காசிப் பரமனிட
மங்கை தருங்கந்த வேடங்கு
நல்லை மயில்பிரிபோ
தெங்குஞ் செலுஞ்செலுஞ் சம்பந்தன்
வித்தைகற் றெய்துமென்ற
தங்கறிந் தும்வல வாகார்முன்
றேர்பின்ன ராக்கினையே.

4

தேசா ரிளமூலை மானூர்
கலவியிற் சிக்கியவர்
பாசாங்கிற் பட்டுப் பதைத்துழைன்
றேனால்லைப் பண்ணவனே

ஈசா வளியனை பிந்தானுஞ்
செய்துகை தேய்ந்தகம
ஸாகாரி கைக்கினிப் பண்ணக்
கொடாதெனை யாட்கொள்வவயே.

5

கல்லீலக் கடையர்கள் கைவிட்
தெறியக் கணன்றேழுந்து
பஸ்லீத் திறந்துறு மிக்கவி
தெங்கின் பழமுதிர்க்கு
மஸ்ஸற் பழனங்கள் சூழ்நல்லை
நாதனை வந்தடைந்தோர்க்
கில்லீப் பிரமக் குயவன்
வனைவதற் கேதுக்களே.

6

கட்டித் தயிரை பிடைச்சியர்
மத்திற் கடையப்பிரி
குட்டிப் புலியொலி யென்றே
புலிகுழு ரூம்புறவம்
கிட்டிக் கிடக்கின்ற நல்லீயில்
வேலற்குக் கிள்ளைப்பிள்ளாய்.
எட்டிச்சற் றேசென்றே னுள்ளங்சொ
லாய்பின்னை யென்சொல்வதே.

7

பாகார்ந்த வின்சொற் பரத்தையர்
கூடிச்செய் பாவவெந்நோய்
போகா ஞம்புரம் போக்குழு
ஞல்லீயிற் போமினங்கோர்
சாகா மருந்துண்டப்பு செவ்வேள்
சற்றுட்கொண் டிடில்விட்
பேகாத நோயுமுன் போநம்
ஞர்பின்னை யென்செய்வதே.

8

—வல்லிப்பட்டி, க. குமாரசுவாமி முதலியார்

நல்லீலக் கலித்துறை “பன்னிரு மாதப் பெயரையும் முதனால்கு செய்யுண் முதலித்களிலே யமைத்துப் பொருளிலக்கணத் துறைப் பாற் படவும் ஏனையன அச் சுப்பிரமணிய பிரானையே வேண்டிக் கோடற்பொருட்டாகவும் அப் பிரானை அஞ்சந்தானம் பன்னினேர் மீண்டும் தாய்வயிற்றுருரென்னும் பொருட்டாகவும் எட்டுக் கட்டளைக் கலித்துறைகள் பாடித்தருக” என நல்லூரா ரொருவர் வேண்டப் பாடப்பட்டது.

முத்தக பஞ்ச விஞ்சதி நல்லைச் சுப்பிரமணியர் தோத்திரம்

கட்டளைக்கல்துறை

மங்கள நல்லை வடிவேலர் விதிவந் தார்மடவார்
பங்கயங் காந்தன் குவணைவெண் முஸ்லை பரப்பிமறு
கெங்கு நிறைகுடம் வைத்துமெய்த் தொண்டுசெய் தாரிதற்கோ
அங்க முழுதும் புனிதமி னாக்கென் றறைந்ததுவே.

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்

ஆரா தணைக்காந் திருநல்லூர்
ஆறு முகத்தார் மணவியரோ
டூப்பி லடுத்த நெருப்பிலன்பர்
அகத்தை யுருக்குஞ் சாறுவைத்தார்
வாரா மறுகி னேராய்மென்
மடவா ரெடுத்தார் காற்பலச்சொன்
மரத்தைக் கோளி யாரெடுத்தார்
மருங்கின் மயலாய் நின்றேனே
ஊரா ருரையும் வம்பலரே
உற்று ரினுங்கோ வம்பலரே
உலவை யீரும் வைவாளே
உறுக்க யணையும் வைவாளே
வேரா வுடம்பில் வரும்பிரே
விரும்பி யென்பாற் திரும்பிரே
விளைவின் மதனுக் கத்தானே
விரும்பு மென்ன கத்தானே.

[இது நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலிற் கார்த்திகைத் திருவிழா ஒன்றிற் சென்று நின்றபோது கடவுண்மாட்டு மானுடமகவரிர் நயந்த பக்கமாகக் குறிய விருத்தம்.]

—சன்னகம், முத்துக்குமார கவிராயர்

அடுப்பி லடுத்த நெருப்பில் அன்ப ரகத்தை யுருக்கும் சாறு வைத்தார் என்பது அடுக்கொயிற் செய்யப்படும் பாக விடயாகப் பிரயோகிக்கும் ஒரு சொற்கேட்டர். இதனுள்ளே மகறந்து சின்ற பொருள் : பரணிக்கு அடுத்து சின்ற கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்திலே திருவிழா வைத்தார் என்பது. அடுப்பு - பரணி ; நெருப்பு - கார்த்திகை ; சாறு - திருவிழா. இது வஞ்சிதை எனும் பிரகேளிகை. வஞ்சிதையாவது பிறரறியாது பொருளை மறைத்து நிற்பது. கோளி யார் - ஆலத்தி ; இதுவும் நாமாந்தரிகை. கோளி - ஆலமரம் ; ஆர் - ஆத்திமரம். பின்னிரண்டிடியும் இறுதியோ டிடைமடக்கு. வம்புஅலர் - வம்பாகிப பழிமொழி ; கோவம்பலர் - கோவமுடையார் பலர் ; உலவை சாரும் வைவாள் - தென்றற் காற்றுனது அரிகின்ற கூரிய வாட்படை போன்றுளது ; வைவாள் - இகழ்ந் துரைப்பாள் ; வரும்பிரே-பசலைவரும்.(சன்னகம் அ. சுமாரசவாமிப்புலவர் உரர)

நல்லை வெண்பா

நால்

பூமாது பூவினுளப் பொன்மலரென் றேண்ணிந்த
நாமா துடன்வாழு நல்லூரே—தேமாது
பாலனய எத்தன் பரிந்தறியா நின்றவரன்
பாலயன எத்தன் பதி.

1

பொன்னுலக மன்ன புகழிழ மண்டலங்குசேர்
நன்னகர நாகரிக நல்லூரே—முன்னிலகுங்
காற்படையான் பூத கணப்படையா னென்னையினி
மேற்படையான் மேவும் பதி.

2

சீர்விளங்கு மெப்பதிக்குஞ் செப்புகின்ற சொற்பெயரே
யூர்விளங்கு நாமமா நல்லூரே—யூர்விளங்கு
நன்கதிரை நாகத்தா னன்னைலரென் றஞ்சவிக்குந்
தென்கதிரை நாகத்தான் சேர்வு.

3

சீராச கேசரிமுன் குகுந் திறலாண்மைப்
பாராசர் போற்றும் பதிநல்லை—காரிகையார்
தாராதா ரக்களத்தன் றந்தமட வார்புனையுந்
தாராதா ரக்களத்தன் சார்பு.

4

சலமிலர்கோள் வஞ்சங் கரவு தவிரந்தார்
நலமியல்பார் வாழ்வகூர் நல்லூர்—பொலியு
மிருவாலை பாக்னைய தோளினிய சொல்லா
மிருவாலை பாக னிடம்.

5

நல்லைக் குறுவஞ்சி

திருவாரு நல்லைநகர்ச் செவ்வேற் பெருமானை
இருவாலைக் குயத்தியரோ டின்பமுற்று ரம்மானை
இருவாலைக் குயத்தியரோ டின்பமுற்று ராமாயின்
தருவாரோ சட்டிகுடம் சாறுவைக்க வம்மானை
தருவார்கான் சட்டிகுடம் சாறுவைக்க வம்மானை.
—இருபாலை வித்துவசிரோமனி சேஞ்சுதிராய முதலியார்

நல்லூர் : பரமானந்தப் புலவர் பாடிய கீர்த்தனங்கள்

நேரிசை வெண்பா

சுந்தரநல் லூரினில்வாழ் சோதிவாடி வேல்பிடித்த
கந்தனமேற் கீர்த்தனங்கள் கட்டுரைக்கப்—பந்தமறும்
அஞ்சநடை மாதுமையா என்பிலரு எத்திமுகன்
கஞ்சமலர்ச் செஞ்சரணங் காப்பு.

இராகம் - ஆனந்தபைரவி

தாளம் - ரூபகம்

கண்ணிகள்

ஐயா சரணம் ஐந்து கையா சரணம்
மெய்யா சரணம் அருள் செய்வாய் சரணம்
பையா ரறவோடுந் துய்ய மதிகுடும்
பரம னருளோடு முதவு மொருபாலா
பரசம்மறை முடிவும்மினு மறியாதுறை தருசிலா (ஐ)

ஆதி சரணம் அநாதி சரணம்
உமை பாதிசரணம் பரஞ் சோதிசரணம்
பூதங் கலூமானுய் வேதங் கலூமானுய்
புகிளில் விடையானே யம்புலிச்செஞ் சடையானே
புரமும் மதன் புரமும்புரி தரக்செய்யதா ஞடையானே (ஆ)

நீலி சரணம் ஒளிர் குலி சரணம்
நல்ல மாலிசரணங் கரக பாவி சரணம்
ஞால மிடந்தேமுன் பாதந் தணைத்தேடும்
நாதன் றங்கையானுய் ஏகன் மனையானுய்
நவகண்டமு மதிரும்படி நடனம்புரி பதயங்கய (நீலி)

வேலா சரணம் நல்லீல மேலா சரணம்
உமை பாலாசரணம் தண்டைக் காலா சரணம்
ஆலநிழல் தண்ணில் மேலோர்தொழு மேவுஞ்
செலனருள் தீரா கோலமயில் வீரா
தினமும்பணி பவர்சிந்தையி ஸருள்கொண்டுறை மலர்மார்பா()

மாயா சரணம் வெண்ணேய் வாயா சரணம்
மிகு உபாயாசரணம் அன்பர் நேயா சரணம்
காயா மலர்போஹும் மோயா தொளிமேவும்
தேகா வெளிநாளும் நியே காக்கவேணும் [புங்கவ
திறவுகொண்டிடு தெசமாழுக னுயிர்கொண்டெழு மொரு

வானி சரணம் மங்கல்ய நானி சரணம்
வெள்ளைப் பூணிசரணம் புத்தக பாணிசரணம்
வாணுத லானே வடிவேலவர் தன்மீதில்
மாசிலகிர்த் தனங்கள் சொல்ல வரந்தர வேணும்
வனசந்தனி ஒறையுமயன் மருவும்நாவி ஒறையுந்தாயே.

இராகம் - சௌராட்டி

தாளம் - திரிபுடை

பஸ்லவி

வந்தெனக் குன்பதந் தந்தருள் புரிகுவாய்
நல்லவாழும் வேலனே
வந்தெனக் குன்பதந் தந்தருள் புரிகுவாய்

அனுபஸ்லவி

பந்து முலையுமை தந்த வொருதிரு
மைந்த மருவலர் வெந்து புரமொடு
சிந்தை நகையழ லுந்து பரனருள்
கந்த சரவணம் வந்த மெய்யனே (வந்)

சரணங்கள்

கொடியஙன் றில்வரை இடியச் சூருநுயிர்
மடியந் தேவர்சிறை முடிய வென்றும்நினை
அடியாருள் எத்திருள் விடிய வேலையொரு
நொடியில் விடுத்தாம் முடிவி ஸ்யனே (வந்)

பிள்ளை மதிநுதல் கிள்ளை நிகர்மொழி
வள்ளி முன்புமயல் துள்ள நடந்தவன்
கள்ள வயில்விழிக் குள்ள முடைந்திகழ்
விள்ளு மழுதையுட் கொள்ளும் வள்ளலே (வந்)

மன்றல் மலர்வனந் துன்று திருப்பரங்
குன்றி ஸருளோடு மென்று முறையவ
தென்றல் மலைவளர் கின்ற கும்பமுனிக்
கொன்று வுபதேச மன்று செய்தவா (வந்)

இராகம் - தன்னியாசி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

மயின்மிசை வருமொரு முருகனை யென்றும்
மறவா திரு மனமே.

அனுபல்லவி

கயிலை மலையிலுறை தருமொரு முதல்வன்
கருணையுடன் விழியினு ஸருள்புதல்வன் (மயின்)

சரணங்கள்

சுத்த நிராமய ஞகிய போதன்
சுருதி முடிவுமின்னுங் கானுத பாதன்
பத்தி வலையதனி ஸகப்படு நாதன்
பாச வினைகளோல்லாம் நீக்குமு தீதன் (மயின்)

மாவைத் தடிந்தருஞும் வடிநெடு வேலன்
மலைமக ளருள்புரி தருமொரு பாலன்
பாவை யனையகுற மகள்புனர் சீலன்
பங்கயன் சிரமிசை யுதைத்தபொற் காலன் (மயின்)

துக்கக் கடலில்பெருங் கரைதனி லேறலாந்
தொல்லை வினைகள்தொலைந் திடச்சக முறலாம்
மக்கட் பேறுசெல்வங் கனுமிகப் பெறலாம்
மாசி ஸாதயோக நிலைதனிற் லேறலாம் (மயின்)

அருவுரு வாகி யமர்ந்திடு மெய்யன்
ஆதி முடிவுமில தாகிய செய்யன்
தருமலி நஸ்லைநக ருறைதரு துய்யன்
சரவண மெனுநதி தனில்வரு மையன் (மயின்)

இராகம் - நாதநாமக்கிரியை

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

வாரும் நஸ்ஸாபுரிக் கெல்லோரும்—உலகுள்ளோரே
வாரும் நஸ்ஸாபுரிக் கெல்லோரும்.

அனுபல்லவி

வாரும் மிகவுமன்பு கூரு மனுதினமும்
வந்தனை செயுமென்கள் சிந்தையிற் பவங்
தந்தனை யறுத்திடக் கந்தனைத் தொழுவோம் (வாரு)

சரணங்கள்

பொய்யான மாயமலக் கூடு—ஜம்புலவேட
ரெய்யா திருந்துவாழுங் காடு—இதைநம்பிநாம்
மெய்யென் றிருந்தால்வருங் கேடு—புறப்படுங்க
ளொய்யெனத் தேடுவோமநாம் வீடு—இலகுமதி

பையர வம்புனைந்த வைய னாருகில்வாழும்
பந்தனை நிகர்முலை யந்தரி யருள்புரி
சுந்தர முருகனை வந்தனை புரிவோம் (வாரு)

சண்டன் கடாவிலேறி வருவான்—எமதுயிரைக்
கொண்டுபோகவே துன்பந் தருவான்—எமைவிடென் று
தொண்டுசெய் தாலுமன முருகான்—அதுவஸ்ஸாமல்
மின்டுசெய் தாலுஞ்சற்றும் வெருவான்—அவனைவெல்ல

அண்டர் சிறையகற்ற வென்றி வடிவேல்கொண்ட
அய்யனை ஓளிர்தரு மெய்யனை வினையகல்
துய்யனைப் பன்னிரு கையனைத் தொழுவோம் (வாரு)

தொல்லை வினைகள்பறந் தோட—வறுமைபினி
யெல்லாம் வலிகுறைந்து வாட—எமதுளத்தி
லெல்லையில்லா மகிழ்வு கூட—அவன்புகழைச்
சொல்லியா னந்தநட மாட—மருவிரியும்

முஸ்லை முகைமுறுவஸ் வள்ளி தனைப்புனர்ந்த
முத்தனை யெமையரு எத்தனை ஓளிர்தரு
கத்தனை யடியவர் பத்தனைத் தொழுவே (வாரு)

மெய்யிற் புளகமிக மீற—மனமுருகிக்
கைக விரண்டுந்தலைக் கேற—எமைவருத்தும்
வெய்ய ஆணவம்வெந்து நீற—நகருள்ளோரே
பையப் பையவேநா மீடேறப்—பரங்கிரியில்

வைகு மறுமுகவ னுய்ய எனையாள்குகள்
வஞ்ச மிலவர்கடம் மிஞ்சிய வினையற
நெஞ்சினி லுறைநதி மஞ்சனைத் தொழுவே (வாரு)

நல்லைநகர்க் கந்த ரகவல்

நேரிசையாசிரியப்பா

கடன்முகட் தீத்தசெங் கதிரெனத் திகழும்
 படம்விரித் தெழுந்த பஃறலை யரவின்
 பருமணித் தொகையு மரிமணிக் குவையும்
 பச்சையும் வயிரமு மற்றைய மணியும்
 விண்ணகத் திடையிடை தண்ணிழல் விடுப்ப
 இந்திர விஸ்வென் றினமயி லேமாந்
 தெங்கனு மகவுஞ் செம்பொனி னிமையத்
 தண்கிரி நடுவட் டையத்தெழு பச்சைப்
 பைங்கோடி யன்றஞ்சு பண்ணிய மருந்தே
 இருவராண் டளந்து மொருக்கர கானுக்
 கருணைவா ரிதியின் விளையுமா ரமுதே
 கருத்துறக் கருதிக் கசிந்தவ ருள்ளத்
 திருட்டொகை துரக்குந் திருத்தகு விளக்கே
 இல்லையென் ஏற்றுவர பிரவா தடியவர்
 அல்லனே யகற்றியின் பருஞ்சன் னிதியே
 வண்டினங் குடைந்துபண் பாடிட வளர்முகை
 விண்டலர் கடம்பெனும் வெறிமலர்த் தொடையனே
 கோகன கத்தில்வாழ் குரவணீச் சிறைபுரிந்
 தாருபிர் படைத்தரு எளித்திடு முதல்வனே
 கூரைச் சிறைசெயுங் கிருத்திமந் தனைநெடு
 வீரவேல் விடுத்துமுன் வீட்டிய விமலனே
 அருட்குரு வாகிமுன் னகத்தியர்க் கருமறை
 தெருட்டுநல் லுணர்வருள் சிற்பரா னந்தனே
 நாரதன் மகத்தினில் நனுக்குறு செச்சையை
 ஊர்தி யெனப்பிடித் தூர்ந்திடு மொருவனே
 ஆறுகுத் தனையுமோ ரங்கையா லணத்துமை
 ஓர்வடி வாத்திரட் டியவொரு முருகனே
 தடநெடுஞ் சரவணந் தனிலறு மங்கையர்
 குடமுலை யூறுபாஸ் குடித்திடுங் குமரனே
 ஆவினன் குடியினு மரியவே ரகத்தினுஞ்
 சீரலை வாயினுந் திருப்பரங் கிரியினும்
 பழமுதிர் சோலையென் றுரைபெறு மலையினும்

உளமகிழ் வோடுறை யொப்பிலா முதல்வனே
குன்றுதொ ரூடல்செய் துலவிடுங் குழகனே
அதிர்கருங் கடல்புடை யடர்ந்தவம் புவிதொழுங்
கதிரையங் கிரியறை கங்கைதன் புதல்வனே
குடவளை யினம்பல குழறுதன் பணியொடு
தடமலர் வாவிகள் தயங்குநல் லூரனே
அன்பினர் நெஞ்சத் தடந்தொறு மலர்ந்தநின்
பங்கயப் பாதமென் சிந்தைவத் தியம்புவன்
மாயிரு ஞாலத்து மக்களிற் பற்பலர்
தந்தையுந் தாயுந் தமருந் தனையருந்
செஞ்சொல் வஞ்சியருந் தேடிய பொருஞும்
மீமிசைப் பவக்குழி வீழ்த்திடப் பினித்த
பாசமென் றேஸ்லாம் பற்றறத் துறந்து
காட்டிடப் புகுந்தொரு காலினை முடக்கிமேல்
நோக்கிய கண்ணெடு கூப்பிய கையுமாய்
நெடுந்தவம் புரிந்து மெலிந்தனர் தளர்ந்துங்
காற்றுதீர் சருகுங் காயுங் கணியும்
வாய்த்தன வருந்தி வருந்தின ருலைந்தும்
பேயெனத் திரிந்தும் பேருடல் வரண்டுங்
கானிடை விலங்கெனக் காண்வர வழன்றும்
வேற்றெருநு தேவரை வேண்டார் நின்னடி
போற்றினர் முத்தி புகுவது பொருளாய்
அங்கவை யனைத்துங் சிந்தைசெய் யாது
தண்டலை மலர்விழும் வண்டின மென்னக்
கண்டன கண்டன காழற்று வைகலும்
அறுக்கவை யழுத மொருக்கவை குறைந்துழி
அட்டனர் வெருவ வெட்டென வெகுண்டுந்
தண்ணெறுஞ் சாந்து சவாது குங்குமம்
ஒண்மலர்ச் சூட்டென் றுள்ளன புனைந்தும்
நன்னெறி படர்கிலார் நட்பினை நயந்தும்
நானிலாக் கணிகையர் நயனவேற் குடைந்தும்
வானு ளெல்லாம் வீணைக் கழித்தனன்
இனமனிக் குலங்க ஸிமைக்குமா முடியுந்
தினகரன் போலொளி திகழ்முக மாறும்
ஐருமா வடிவா யுலகினை யுலைத்தகுர்
இருபிள வாக வெறிந்திமை யோர்கள்
சிறைதவிர்த் தருளிய திருநெடு வேலும்

மற்றுள படையும் வரதமு மபயமும்
உற்றிடு பன்னிரு கைத்தல நிரையும்
அருவரை யனை வலகமு மிரண்டு
மடவன முவந்து வாழ்வுறு பாலும்
கலகலென் நிசைக்குநின் கழலுங் காட்டி
மரகதக் கலாப மயின்மிசைத் தோன்றும்
வடிவினை வாழ்த்தி மறவா துள்கி
இரவினும் பகவனினு மிறைஞ்சலே னயினும்
உன்னையே தெய்வமென் றுளத்துட் னேரிந்தனன்
அன்னது துணிந்தேற் குன்னது பாரஞ்
சினமொடு தீமையு மனமடு காமமும்
நெறியிடப் புகாத பொருஷிடைச் செலவும்
நரகிடை வீழ்த்துங் கொலைகள வாதியும்
இன்னாவு மிம்மையி லகற்றி
அம்மையின் முத்தி யருஞ மாறே.

சுத்தபர சிவனுதி சத்தியோ டபின்னமாய்த்
தோற்றுநிலை யிறுதி யிலதாய்
துய்யச்சுரு திச்சிரப் பிரணவ சொருபமாய்
தோமிலா னந்த மயமாய்
பெத்தமல பகவகையின் அத்துவித ரூபமாய்
பேச்சிறந் தறிவு மறிவாய்
பிருதிவி முதல்நாத பரியந்த வடிவதாய்ப்
பேசிடவு நின்ற பொருளே
பத்தர்கள் பணிந்துநிதம் மெய்த்துதிகள் செய்திடப்
பங்கயன் மால் வணங்கப்
பார்புகமு மாடவிலி நல்லு ரெனும்பதி
பரிந்திடங் கொண்ட குகனே
புத்தமிர்த போகமே சத்தகுண மேகமே
பொய்யனேன் பவ நீக்கியுன
பொன்னடிப் பெருவாழ்வு துள்ளியெற் கருஞ்வாய்
பூரணு னந்த முதலே.

— நல்லூர், பரமானந்தப் புலவர்

வாழி பூர்வம்

அருணவிக் திதகமல் மலரைநிகர் தருவதன
 மாறுமநு தினமும் வாழி
 அமர்தொழு கணக்கப் நடனமிடு பரமசிவ
 னருண்முருகர் சரணம் வாழி
 கருணைமழை பொழிபனிரு நயனமதி ஞெடுவலிய
 கவினுலவு தோள்கள் வாழி
 கணக்கியை யிருபிளவு படவுருவு நெடியவயில்
 கரதலத் தினிது வாழி
 வருணமர கதவழகு திகழவரு மவுண்ணெனு
 மயிலினெடு சேவல் வாழி
 வனசர்த மரசனுத வியகுறமி ஞெடுகடவுண்
 மயிலிவர்க டினமும் வாழி
 தருணமிது வெனவமரர் பணிநல்லை யமர்கந்தர்
 தமதடியர் நிதமும் வாழி
 கசநிரு மலபரம் க்கிர்தபரி பூரண
 சடக்கரம் வாழி வாழி.

— ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர்

நல்லாபுரி வாழ்வு உகந்தவன்

கண்ணலுடன் செந்நெல் வளரும்	நல்லூர்
கண்டே னெஞ்சின்மகிழ்வு மிகவுங்கொண்டேன்	
செங்கோல் செலுத்து மகிபன்	நல்ல
சிங்கவாரிய னரசுசெய்த நகரம்	
மங்கையர் விழிக் குகந்தவன்	திறல்
மன்னர்புகழ் சேகராச சேகரனும்	
பரராச சேகரனும்	பொல்லாப்
பற்றலர் வெருவரச கேசியும்	
அரசுபு ரிந்தநகரம்	புவவர்கள்
அரியக விதைமாரி பெய்தநகரம்	
.....	
நல்லோர்கள் வாழு நகரம்	நல்ல
நாகரீக மானநல்லை யென்னுநகரம்	
இந்தநன் னகர்தநிலே	செங்கை
ஸ்ராறுகொண்டவ னென்னை யாள்வோன்	
வந்துகுடி கொண்ட கோவில்	புவனேக
வாகுபிர திட்டைசெய்த மாசில்கோவில்	
கோபுரந் தரிசித்தேன்	நின்று
கும்பிட்டேனுள் வீதிவெல மாய்வந்தேன்	
நாவினுற் போற்றி செய்தேன்	அதனை
நன்றாகச் சொல்கின்றே னன்குகேளும்.	
வில்லா வடியுண் டவன்மைந்தா	
விளங்கும் பழனி மலையுகந்தாய்	
அல்லார் குழலா ஞமைபாலா	
வடியார்க் கிரங்கு மனுக்கலா	
கல்லார் நெஞ்சந் தனைக்கடந்தாய்	
கானாக் குறத்தி முன்னடந்தாய்	
நல்லா புரிவாழ் ஏகந்தவனே	
நாயேன் றனையிங் காளாயோ.	

மாவைத் தடிந்த வேலனே என்னை
மாய்க்கும் வறுமையினை நிக்குவா யென்றேன்
பாவிக் கொருதுணை மில்லை என்னைப்
பார்த்தருள வேண்டுமெங்கள் தீர்த்தனே யென்றேன்
ஓங்கரப் பொருளே யென்றேன் எனக்
குன்னையல் ஸாற்தெய்வம் வேறில்லை யென்றேன்
சாங்காலம் வரும் பொழுதில் சுற்றுந்
தாமதமில் ஸாமலென்முன் வாவா வென்றேன்
பொல்லாச் செனன மெடுத்தேன் உன்றன்
பூங்கழல்கள் போற்றுமற் றீங்கு படைத்தேன்
நல்லோர்கள் கூட்டம் விடுத்தே யுழலும்
நாயேன்நின் சந்நிதி தன்னை யடுத்தேன்
போறேன் கதிரை மலைக்கு நானும்
போக வழித்துணையாய் வாந் யென்றேன்
ஆருத் துயர மற்றேன் எங்கள்
ஆஹுமுகன் சந்நிதிவிட் பய்பாற் சென்றேன்.

—கதிரை யாத்திரை விளக்கம்
—நல்லூர் விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கிள்ளைவிடுதூது

சிறப்புப் பாயிரம்

ஆசிரியவிருத்தம்

சீர்செறி ககவாண் டாயிரத் தெழுநூற்
 ரெட்டெனச் செறிந்திட விரவும்
 பேர்பெற மருவும் பராபவ வருடம்
 பிறங்குதை மதியிரு பத்தோ
 பேர்தரு மொன்பான் றிகதிபொன் வார
 மிசைத்திடுஞ் சோதிநா எிதனிற்
 சார்தரு நல்லூர் முருகவே ளருளாற்
 றகுங்கினித் தூதுசொன் னதுவே.

கட்டளைக்கலித்துறை

செந்நெற் பழனத் திருநல்லை வேஞ்முரு கேசருக்கு
 வன்னப் பகங்கினித் தூதுரைத் தான்சது மாமறைதே
 ரன்னத் தவனிகர் நாரா யணனரு ளாலுதித்தோன்
 பன்னத் தகுபுகழ் சந்திர கேர பண்டிதனே.

காப்பு - வேண்பா

விந்தைசெறி நல்லூர் விரும்பியறுங் கந்தன்பாற்
 கந்தரஞ்சேர் கிள்ளைவிடு தூதுக்குத்—தந்தவிசைச்
 சீராம்ப¹ லானனத்தான் தித்திக்கு மோர்கோட்டுக்
 காராம்ப² லானனத்தான் காப்பு.

நால்

கலிவெண்பா

பூமேவு மின்னூர் புயன்மேனி மாஸ்பொருந்துந்
 தேமேவு பாலின் செழுங்கடலின்—மாமேவுந்
 தெள்ளாமுத மீதுந் திசைமுகன்செந் தாமரையில்
 விள்ளூந்தேன் மீதுமுயர் வெள்ளிமலை—வள்ளலிட

1. ஆம்பலான் - வேயங்குழல்லையடைய வீஷ்ணு.

2. ஆம்பல் - யானை.

மோங்கு மதியிடத்து முற்பவித்து நாமகள்கைப்
பூங்கமல யாழிற் பொருந்தியிசை—யீங்கிதெனப்
பன்னைஞும் பேசும் பசங்கிளியே பாங்கமைந்த
மின்னூர்கள் போற்றும் வியன்களையே—யெந்நானு
மெல்லியர்க டங்கள் விழைவு விரும்பினர்க்குச்
சொல்லி யனுப்புஞ் சுவாகதமே—வஸ்லமையி
நேடிவந்து தூதி னுறுதியினு ஹற்றமின்னூர்
குடு தணித்து வருஞ்சுகமே—நேடியிடத்
தொட்டமொழி காதிற் றுளைவழியே சென்றிதயங்
கிட்டியிர சிக்கவருங் கீரமே—நெட்டிலைப்பூ
கந்தாழுங் கண்டமின்னூர் காம னிருங்கண்ணகள்
வந்தான்முன் னேவிடுக்கும் வன்னியே—கொந்தாருங்
கண்ணல் கதவிபலா மாக்கனிவாய்க் கட்டுரைத்தங்
கண்ண மயிலு மவந்திகையே—யின்னிசைகேட்
டையழுத் தங்கொடுத்தா ஸங்கன் மரகதத்தை
மெய்யாகக் காட்டி விடுகிளியே—துய்யதொரு
சொன்ன மொழிதவருச் சுந்தரமே தூதினிடை
மன்னூர் வசியழு மந்திரமே—யிந்நிலத்திற்
சேமநிதி யேமதியே நிந்தனையே சிந்தனையி
னேமநிதி யேயிளை விந்திரையே—பூமணமே
கண்ணே மணியேயென் கைக்கிளையே யோர்மொழிநான்
பன்னைவன்கேள் மன்றுட்டம் பாரினிடை—நன்னைவனந்
தாங்குநல்லை வாசர்கந்த சாமியிடைத் தண்மதுவார்
பூங்கடப்பந் தாரினுக்குப் போய்த்தாது—வாங்கிவரி
னுய்வ னிதுவே யுளையன்றி மற்றவைக்கிங்
கெய்து நினைவெல்லா மிசையேன்கான்—செய்தாலும்

.....

தேனே கனியே செழும்பாகே சிந்தனைகொள்
வானே மருந்தே மகத்துவமே—தானுகுஞ்
சுந்தரனே யென்றிங்குச் சொல்லுகின்ற சொல்லெல்லாம்
பந்தமுற நிபோய்ய பகர்ந்துநின்று—விந்தைமயின்
மேலைநல்லூர் வீதி விரும்புகந்த சாமியனி
மாலைதனை வாங்கியிங்கு வா.

—நல்லூர், சுந்திரசேகர பண்டிதர்

நல்லீக் கந்தசுவாமி விஞ்சதி

கப்பிரமணியகவாமி தாசரும், யாழ்ப்பாணத்து உடுப்பிட்டி வாசருமானிய
திரு. அ. சிவசம்புப்புலவர் அவர்கள் இயற்றியது

வெண்பா

நல்லீநகர் வேற்றிருக்கை நாதனருட் கந்தனுக்குத்
தொல்லியலார் விஞ்சதிப்பாச் சொல்லிடவென்—கல்லியலார்
சிந்தையினும் வந்துகுறை சிந்துமரன் றந்தமுக்கட்
பந்திமுகத் தெந்துகரன் ரூள்.

ஆசிரியவிருத்தம்

சிரேஹு பொன்னுலகை யும்பஞ்ச தருவையுந்
திருவையு மருஞ்சருவையுந்
தெருண்மறையை யும்பூசை தருமுறையை யுங்கலைக
பெரியமெய்த் துறையையுமோரிடுத்
தாரேஹு பைந்துளவ மவுவியரி முதலாஞ்
சமஸ்தரையு மாண்டவெஞ்சூர்
தடநகர்ச் சிறையமர்ந் தாற்றப் புலம்பிய
சயந்தன் கனுவுற்றவன்
ஐரேஹு மற்புதக் கருணைவென் எத்தொர்துளி
நாயிற் கடைப்பட்டவிந்
நாய்க்கும்வாய்க் கிற்பிறவி நோய்க்குமற் றதினூங்கு
நன்மருந் தேதுமூளதோ
தேரேஹு தெருவெலா மன்பர்கண் ணீரினுற்
சேரேஹு திருநல்லீவாழ்
செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மெந்தனே
சிவனுதல் வருங்கந்தனே.

பரிப்பார்க் ளாருமிங் கில்லாம் லாவவிப்
படுபாவி படுமிட்ரேலாம்
பார்க்கநி னனந்தநய னங்களுங் காரிருட்
படலத்தின் மறைவுற்றவோ
நரிப்பாக நிதநித மினந்துசொ லிரப்புரையை
நன்குறக் கேட்டருள்செய
நாட்டத் தொகைப்பட்ட செவியெலாம் வெதிரியலை
நண்ணியகோ லோபன்னாலும்
விரிப்பாக வோதியிடு மதியையும் விழுங்கிமேன்
மேல்டரு மூலவழலால்
வீடிடுகை திருவுள்ளா மின்னுமறி யாதோ
வியத்தகுந் தருமவியலைத்
தெரிப்பாரு மினிதுறுச் செய்வாரு மமர்தருந்
திருமடந் திகழ்நல்லைவாழ்
செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
சிவனுதல் வருங்கந்தனே.

2

உந்தையோர் மடக்கொடி தனித்தவன் கருப்பம
துயிர்த்திடச் செய்ததும்வனத்
தொருபற்று மற்றுழ லிராறுபன் நிப்பறழக்
குயிருதவி செய்ததுநரை
வந்தியிசை யாளரன் புக்காக மண்விறகு
மதிமுடிக் கொண்டதுமுதன்
மற்றின்ன வூழிவரை மலரயன் வகுக்கினும்
வரம்புபடு மோபாவே
தந்தைசெயன் மைந்தனுக் குளதென்ப ரென்றுஞ்
ககத்தவ ரவற்றிலொன்றுஞ்
சாமிக் கிலாததிற னென்னளவி வென்னினுன்
சாலக் கடும்பாவிதான்
சிந்தைவன் கண்ணரு நெகிழ்ந்தேத்த மெய்யருட்
சீர்காட்டி யனிநல்லைவாழ்
செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
சிவனுதல் வருங்கந்தனே.

3

இப்பாரில் வாழ்வொழியு நாளறிய லேனறிவை
 யெம்பிரா னப்பொழுதுமுன்
 நிசைபாடி யின்பாவிவ் வளியேனுன் னினையடியி
 லெய்தியிட நேர்ந்தருள்செயாய்
 முப்பா லுயிர்க்குமொரு பதியே தமிழ்க்கும்ப
 முனிவனுக் கினியகுருவே
 முழுமலத் திரயவிரு எபுபரிதி யேநாத
 முடிவேமெய்ஞ் ஞானவடிவே
 கைப்பாலி னேந்துசூட ரறுமுகச் சத்திக்
 கருத்தா விருத்தாவெழிற்
 காளாய் குழந்தாய்மெய் யன்பர்கள் விழுங்கிடுங்
 கற்பகக் கனியேபொலஞ்
 செப்பா வெனுந்தனத் தங்கிகொஞ் சக்குதலை
 தேக்கும்வா யாநல்லைவாழ்
 செயமயிற் குந்தனே திரிபதகை மைந்தனே
 சிவனுதல் வருங்கந்தனே.

4

பொன்புத்த மணிமுடிச் சிரமாறு மாறிரு
 புயாசலமு மிகுதன்னனிப்
 பூரண மதிக்கழகு தரும்வதன மாறுமம்
 புயவிழிகள் பன்னிரண்டும்
 மன்புத்த நிகமாக மக்கலை வடித்தமணி
 வாயும்வென் டரளநகையும்
 வாய்ந்தபட் உக்குநல மீந்தசிற் றிடையுமரி
 மகளிரம ரிருபுறமுநின்
 முன்புத்த வருளினுற் பக்குவான் மாக்கட்கு
 முத்தியருள் சுத்தவடியு
 முந்துதே சோமயத் திருமேனி யுஞ்சத்தி
 முதலியவு நீபத்தளித்
 தென்புத்த ஏரமுங் கனுவிலுமென் னெஞ்சிற்
 றிருக்கினுல ஏம்வகையென்னே
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்லை முருகேசனே.

5

வார்த்திக தசைத்திசை யிருத்துதி சுகத்தென்ன
 வைக்கிறோம் வேண்டிநொந்துன்
 மஸ்ரடித் துடையைக்கண் ஸீரினு லாட்டிட
 மருதுதவி செய்பவர்கள்போற்
 கார்த்திடுமுன் வச்சையர் புறங்கடையி லுய்த்திசைக்
 கவிபாடு வித்திலச்சைக்
 கனலினுற் சுட்டுவிட் டாய்பிள்ளு நின்னுடை
 கருத்தைக் குழைக்கலாமென்
 ஞர்த்திகள் ரப்பாட நெஞ்சுற்ற புண்ணெலா
 மாகமுழு தும்பரம்பி
 யாவவாய் நொந்திட வவித்ததுன் பாற்பெற்ற
 வாக்கமிஃ தலமலங்காண்
 சிர்த்திநனி யேத்திமலர் தூர்த்திடுமெய் யாத்தர்குறை
 தீர்த்திடுங் கார்த்திகோயா
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்லை முருகேசனே.

6

இந்தவுட வெய்தநான் முந்தையி லியற்றியதோ
 டென்றுநினை யேபாடிமெல்
 லிசையடித் தொண்டனுய் வாழுப் புரிந்ததவ
 மெல்லா முடிந்ததினிமே
 வெந்தவிடர் வந்திடினும் யார்பிறர் தகைந்திடினு
 மெண்ணமிது மாறிவேதோ
 வெரிவிழிக் காலனுறு நானுமஞ் சேன்பெரி
 தெதிர்ந்துநி னிரும்புகழையே
 சந்தமுறு கவிகளாய்ப் பாடுவே னடுவேன்
 சாமிபுரி சோதனையெலாந்
 தமியேனை யாண்டரு எருட்குறிப் பெனவுளஞ்
 சங்கையற முற்றுனர்ந்தேன்
 செந்தினக ரயனே கந்தவன மெய்யனே
 சிந்துமுனி பனிதுய்யனே
 செருவல்ல சிகினேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்லை முருகேசனே.

7

ஓவாம எனைநித மிறைஞ்சவரு வார்செஸ்வ
 ரொருகோடி பேரவர்தமி
 ஸொருவருக் கென்குறை தவிர்க்கெனச் சொப்பனத்
 தோதினீ யொருகாலுமுன்
 பூவாத மகிழ்வளம் பூக்கவுடன் முழுதும்
 பொடிக்கவிழி நீர்ததும்பப்
 போற்றினின் றிருநாம மெல்லா மெழுந்துடன்
 புலவர்பெரு மானகினிற்
 காவாக வெனைவப்பர் கலியினுங் கண்கண்ட
 கடவுளென் றுனையுலகெலாங்
 கைகுவித் திடுவதை மறுப்பதா ரளியனேன்
 கண்ணிருண் மறைப்பொழித்த
 தேவாதி தேவனே சிவதந்தர நாவனே
 செவிநிறை யருட்பாவனே
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்லை முருகேசனே.

8

எத்திக்கை நோக்கிடினு மங்கெலா மனைவர்க்கு
 மிதையம்விழி புங்கலாற்று
 வெழிலுமொளி யுஞ்சீரு மோங்குமுரு ஏம்வதன
 மிருமுன்று மருணவாயுஞ்
 சத்திக்கு வாய்ந்தகர முதலான கரமுநூற்
 றடமரும முந்துய்யசிற்
 சத்திமாத் திரையாய்ப் பரானந்த வாழ்வுதவு
 தண்டைத் துடைனக்கரணமும்
 பத்திக் குலாசலப் புயநிரையி ராறுமாய்ப்
 பத்திகனி யத்தோன்றியென்
 பாவினை வினையநகை யரும்பிக்கண் ஞௌருகிறிது
 பார்க்கிலுட ஈடேறுவேன்
 சித்திக்கு மரிதான முத்திக்கு முதல்வனே
 தித்திக்கு மின்பநறவே
 செருவல்ல சிகிநேச கருவல்லல் வினைநாச
 திருநல்லை முருகேசனே.

9

கீர்கொள் நல்லீசு செழும்பதி சேர்மினே!

ஸ்ரீமத் சுவாமி விபுலானந்தர் இயற்றியவை

[சுவாமி அவர்களின் கையெழுத்துப் பிரதியிலிருங் தெடுத்து
ஆசிரியர் திரு. மா. பீதாம்பரன் அவர்களால் உதவப்பெற்றவை]

குன்றி னுடுங் குமர னமரரை
அன்ற வித்தவெம் மண்ண ஸருள்பெற
ஒன்று சிந்தைய ராகி யுவப்பொடு
சென்று நல்லீசு செழும்பதி சேர்மினே ! 1

ஓப்பி ஸாதவர்க் கோர்குரு வாகிய
அப்ப னறுமு கத்த னருள்பெற
எப்பு ரத்துமி தற்கிணை யின்றேனச்
செப்பு நல்லீசு செழும்பதி சேர்மினே ! 2

வேங்கை மாதரு வாகிய வேலவன்
பூங்க ழற்பதம் போற்றி யருள்பெறப்
பாங்க லூத்தெழு பன்மலர்த் தேறலும்
தேங்கு நல்லீசு செழும்பதி சேர்மினே ! 3

குரு ரங்கெட வேற்படை தூண்டிய
வீர ணையன் விமல னருள்பெற
காரு லாய கடுமலர்ச் சோலைகள்
சேரு நல்லீசு செழும்பதி சேர்மினே ! 4

மெய்யு னர்த்தியல் வீடு விழைவிரேற்
றுய்ய வேற்கரச் சோதி யருள்பெற
மையில் காட்சிய வண்மையி னுர்புகல்
செய்ய நல்லீசு செழும்பதி சேர்மினே ! 5

வாடு நெஞ்ச மயக்க மறுத்தவர்
நாடு மெய்க்குரு நாத னருள்பெறக்
கேடில் செல்வமுங் கீர்த்தியு மிக்குறத்
தேடி நல்லீசு செழும்பதி சேர்மினே ! 6

பேரு ரைத்தவர் பேறு பெறுவரென
ரூர்த ருங்க லை னருள்பெற
நேரி ஸாத நிறையிசை நீடிய
சீர்கோ ணல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே !

7

சொல்லு தற்கருந் தொல்லிசை மேவிய
எல்ல டற்படை யேந்த வருள்பெற
பஸ்வ ளங்களும் பாங்குற வோங்கிய
செல்வ நல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே !

8

சீரி தாகிய செந்தமிழ் தந்தருள்
பூர ணன்னடி போற்றி யருள்பெற
பாரி லேயுறு பஸ்வகை யல்லலுந்
தீர நல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே !

9

பேறு பெற்ற பினிமுக ஹர்தியில்
ஏறு சேவக ணீயு மருள்பெற
கூறி ஸாதுநின் றுடு மனமினித்
தேற நல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே !

10

பூமி கைப்பொலி புண்ணியர் போற்றிய
நாம வேற்கர நாத னருள்பெறச்
சாமி தாசன் றமிழிசை பாடியே
சேம நல்லைச் செழும்பதி சேர்மினே !

11

சுப்பிரமணியசவாமி திருவடி வாழ்க !

நற்சிந்தனை

நல்லூர்த் தேரடியில்

யழம்பாக்கு வெற்றிலை பச்சரிசி தேங்காய்
இன்னீர்தே னேந்தி யெழிலார்—அளவிலா
மங்கையரு மாடவரு மல்குநல்லூர்த் தேரடியில்
எங்குருவைக் கண்டே னினிது.

காரார் குயில்பாடக் கார்வண்டு பண்பாட
ஆராத காத வடியரெலாஞ்—சிராகச்
சென்னியிலே கைகுவித்தார் தேரடியிற் ரேசிக்னை
என்னையவன் பார்த்தா னினிது.

இன்றைக்கோ நாளைக்கோ இன்றுநாட் சென்றிடுமோ
என்றடியா ரேத்து மினியவொளி—நன்றுடைய
நல்லூரிற் ரேரடியில் நான்கண்டு போற்றினேன்
சொல்லுந் தரமோ சுகம்.

காலன் வலிதொலையக் காலெலடுத்தான் றந்தருஞும்
பாலன்வாழ் நல்லீஸ் யழம்பதியிற்—கோலமுடன்
தேரடியிற் தேசிக்னைக் கண்டு தெரிசித்தேன்
ஆரென் றறிவா யடா.

உவமை கடந்தவின்ப மெல்லார்க்கு முண்டு
தவஞ்செய்வார் தாமறிவர் தப்பார்—சிவனருளை
நோக்கென்றுன் நோக்க நொடியளவி லேயின்பம்
தேக்கிற்றென் சிந்தை தெளிந்து.

சுனே

இராகம் - கமாஸ்

பல்லவி

தாளம் - ஆதி

சுனே நல்லூர் வாசனே

இனிய வேல்முருகா உளைநம்பினேன் வாவா (சுனே)

சுரங்கன்

பண்ணினேர் மொழியாள்

பாலசுப்பிர மணியா

எண்ணும் எண்ணமெல்லாம்

நண்ணும் வண்ணம் வாவா

(சுனே)

தாசனை யோகசவாமி
சாற்றும் பாவை
கேட்டுக் கிருபை கூர்ந்து
வாட்டம் தீர்க்க வாவா

(ஈசனே)

கிழமை வணக்கம்

அங்கையிற் போதுகொன் டெப்போதும்
போற்றும் அடியவர்கள்
தங்குறை தீர்க்கும் தயாநிதி
யேசுத்தி வேல்முருகா
பங்கைய ணிக்குட்டி முன்சிறை
வைத்திட்ட பாலகனே
திங்கட் கிழமை வருவாய்நல்
லூரில்வாழ் தேசிகனே.

1

ஓவ்வா தெனக்சொல்லி ஊருர்கள்
தோறும் உலைந்தலையும்
இவ்வினற் காக்க இனிவருவாய்
இளவேல் முருகா
தெய்வானை வள்ளி தினமும்
மனிசெய்யும் சேவகனே
செவ்வாய்க் கிழமை வருவாய்நல்
லூரினிற் ரேசிகனே.

2

பதமலர் போற்று மடியவர்
தம்மைப் பரிவுடனே
இதமுடன் காக்குங் குருமனி
யேஸுவில் சேர்முருகா
சதமுனை யன்றி ஒருவரு
மில்லையித் தாரணியிற்
புதனெனும் வாரம் வருவாய்நல்
லூரில்வாழ் புண்ணியனே.

3

தயாந்தி யேயென்று தாள்போற்றும்
அன்பர் தமக்குவரும்
வியாதி வறுமை விலக்கு
மருந்தே விழுப்பொருளே
தியான நிலையி லுணக்கண்டு
தேறித் தெளிவதற்கு
வியாழக் கிழமை வருவாய்நல்
ஹரில்வாழ் வேலவனே.

4

புள்ளிக் கலாப மயிலேறும்
வேலவ புண்ணியனே
தெள்ளித் தெளிந்தவர் சித்தத்தி
ஹரும் தெளியமுதே
வள்ளிக் குகந்தவ னேழுரு
காமற வாமலெனை
வெள்ளிக் கிழமை வருவாய்நல்
ஹரில்வாழ் வேலவனே.

5

இனியே தெனக்குன் னருள்வரு
மோவென வேங்கிமனம்
தனியே யிருந்து வருந்துதை
யோசத்தி வேல்முருகா
கனியே கனி யிரசமே
அடியனேன் கண்களிக்கச்
சனிவாரம் தன்னில் வருவாய்நல்
ஹரில்வாழ் சண்முகனே.

6

தாயினு மன்பு தழைத்த
குருவே தயாபரனே
தீயினு மிக்க திருமேனி
யும்முன் திருவடியும்
நாயினு மிக்க கடையேனை
ஆள நலமுடனே
ஞாயிறு தோறும் வருவாய்நல்
ஹரில்வாழ் நாயகமே.

7

நல்லூரான் திருவடி

நல்லூரான் திருவடியை நான்னினத்த மாத்திரத்தில்
எல்லாம் மறப்பேணடி கிளியே இரவுபகல் காணேணடி. 1

ஆன்மா அழியாதென்று அன்றெனக்குச் சொன்னமொழி
நான்மறந்து போவேனேடி கிளியே நல்லூரான் தஞ்சமெடி. 2

தேவர் சிறைமிட்ட செல்வன் திருவடிகள்
காவஸ் எனக்காமெடி கிளியே கவலையெல்லாம் போகுமெடி. 3

எத்தொழிலைச் செய்தாலென் ஏதவத்தைப் பட்டாலென்
கத்தன் திருவடிகள் கிளியே காவஸ் அறிந்திடெடி. 4

பஞ்சம்படை வந்தாலும் பாரெல்லாம் வெந்தாலும்
அஞ்சவமோ நாங்கள்ளடி கிளியே ஆறுமுகன் தஞ்சமெடி. 5

சுவாமி யோகநாதன் சொன்னதிருப் பாட்டைந்தும்
பூமியில் சொன்னுலெடி கிளியே பொல்லாங்கு திருமெடி. 6

கிளிக்கண்ணி

ஆன்மா ஒருபோதும்—கிளியே
அழியாதது நாங்கள்
வீணபாவம் விட்டிடடி—கிளியே
விளங்குநல்லூர் தெரியுதடி. 1

காண்பானும் காட்சியும்போய்க்—கிளியே
கண்டபல பொருஞம்விட்டு
மாண்பாகச் சிந்தயிலே—கிளியே
வடிவேலைப் போற்றிடடி. 2

ஊண்பொருஞம் ஒழியுமடி—கிளியே
உலகமெலாம் அழியுமடி
சேண்பொலியுந் திருவடியைக்—கிளியே
சிந்தயிலே போற்றிடடி. 3

சங்கோசை கேட்குதடி—கிளியே
தாளமேள முழங்குதடி
எங்கெங்கும் வெளிச்சமடி—கிளியே
எந்திமாய் நடந்துவாடி.

4

சண்பக மரத்தடியிற்—கிளியே
சாதுக்களின் கூட்டமடி
மண்போட்டால் மனவிழாதே—கிளியே
மனிதரெல்லாம் கூடிக்கொண்டார்.

5

மாறிப் பொறிவழிபோய்க்—கிளியே
மாறுட்டம் நீகொள்ளாதே
ஆறி நடந்துவாடி—கிளியே
அதிசயங்கள் மெத்தவடி.

6

தேர்முட்டிப் படிமேலே—கிளியே
செல்லப்ப ணன்றசீமான்
ஆர்வமுடன் இருக்கிறுன்டி—கிளியே
அங்குபோவோம் வந்திடடி.

7

கிட்ட நெருங்கையிலே—கிளியே
கிடுகேடென்று நஞ்குதடி
முட்டாளைப் போலேஅவன்—கிளியே
முகமும் விளங்குதடி.

8

பித்தனெனப் பலபேரும்—கிளியே
பேசிப்பேசி இகழ்வார்கள்
ஏத்தினாலும் அவன்மனமோ—கிளியே
எள்ளளவுங் கலங்காதே.

9

பத்தியுடன் வந்திடடி—கிளியே
பார்த்தவடன் அஞ்சாதே
வித்தகஞ்சேர் திருவடியில்—கிளியே
விழுந்துநீ கும்பிடடி.

10

நாமறியோ மென்றுசொல்லிக்—கிளியே
நகைசெய்வான் நானுதே
தாமதம் பண்ணுதே—கிளியே
சடுதியாக் கும்பிடடி.

11

கோனுத சிந்தையுடன்—கிளியே
கும்பிட்டு நின்றிடடி
வினுண ஆசையெல்லாம்—கிளியே
விட்டோடும் வெற்றியடி.

12

ஆரறிவா ரென்றுசொல்லிக்—கிளியே
அதட்டுவான் அஞ்சாதே
பாரறிந்த பித்தனடி—கிளியே
பாடிப் பணிந்திடடி.

13

கண்டார் நகைப்பாரெனக்—கிளியே
கண்மனிந் அஞ்சாதே
பண்டார வெடமடி—கிளியே
பாடிப் பணிந்திடடி.

14

ஒண்டொடியே வந்திடடி—கிளியே
உள்வீதிக்கும் போவமடி
வண்டிவண்டி யாய்இளநீர்—கிளியே
வந்து குவியுதடி.

15

வகைவகையாய்ப் பச்சரிசி—கிளியே
வாழைக்குலை தேங்காய்கள்
உவகையுடன் கொண்டுவந்து—கிளியே
உதவுகிறூர் பார்த்திடடி.

16

கற்புரப் பெட்டிகளும்—கிளியே
கட்டுக்கட்டாய்க் கரும்புகளும்
பொற்பூவும் சந்தனமும்—கிளியே
பொலியுதடி வீதியெல்லாம்.

17

- கண்டாயோ கார்மயிலே—கிளியே
கந்தன்வினை யாட்டுக்களை
மண்டலங்கள் நடுங்குமடி—கிளியே
மணியோசை கேட்குதடி. 18
- பந்திபந்தி யாயிருந்து—கிளியே
பார்ப்பார்க் எல்லாரும்
விந்தைசேர் மந்திரத்தைக்—கிளியே
விளம்புகின்றூர் கேட்டிடடி. 19
- பச்சைப் பசங்கிளியே
பார்த்தாயோ கதவுகளை
அச்சமின்றி முடிவிட்டார்—கிளியே
அபிடேகம் ஆகுதடி. 20
- ஏக மனதாகிக்—கிளியே
எல்லோரும் நிற்கையிலே
வேகமுடன் கதவுகளைக் கிளியே
வேதியர்கள் திறந்துவிட்டார். 21
- அஞ்சடுக்குத் தீபமுதல்—கிளியே
அடுக்கடுக்காய்த் தீபமெல்லாம்
அந்தனர்கள் காட்டுகிறூர்—கிளியே
அன்புடனே கும்பிடடி. 22
- அங்கையிலே பூவெடுத்துக்—கிளியே
அந்தனர்கள் ஆசீர்வாதம்
சங்கையின்றிச் சொல்லுகிறூர்—கிளியே
சண்முகளை வேண்டிடடி. 23
- திருநீறும் சந்தனமும்—கிளியே
தீர்த்தம்பரி மாறுகிறூர்
செங்கமல் மடமாதே—கிளியே
சேவித்துநீ வேண்டியனி. 24

அத்தசாமப் பூசைக்குநாம்—கிளியே
ஆரணங்கே நிற்பமென்றால்
மெத்தநேர மாகுமடி—கிளியே
வீட்டிலேஆ ஸில்லையடி.

25

விரைவாய் நடந்துவாடி—கிளியே
வீணார்தங் கூட்டமடி
மாரிக்கால மானதனால்—கிளியே
மாகவன மாய்ந்தடி.

26

ஓடாதே வழக்குதடி—கிளியே
உரைத்திடி ஐந்தெழுத்தை
வாடாதே வீட்டுவாசல்—கிளியே
வந்தோமே திறந்திடி.

27

நல்ல மலர்

நல்ல மலரெடுத்து நல்லுரை நாடிப்போய்
நல்ல மனத்தோடு நாம்பனிந்தால்—நல்லமயில்
ஏறிவந்து காட்சி கொடுப்பான் எழில்முருகன்
தேறிவிடும் சிந்தை தெளி.

1

தெளியுமே நின்சிந்தை செல்வனருள் பொங்கி
வளியுமே வானவரும் தானவரும்—ஓயாமல்
வந்து வணங்கும் வளஞ்சேரும் நல்லுரிற்
கந்தவெனச் சொல்லிக் கருது.

2

கருத்திற் கருத்தா யிருக்குங் கழற்றுள்
விருத்தர்களும் பாலர்களும் வேண்டிப்—பெருத்த
மயிலிவரும் வேலா ! விமலா ! வெனச்சொற்
பயிலவறு மெங்கள் பவம்.

3

பவம்நீங்கும் பன்னிருகை வேலா வெனவே
தவமோங்கும் சாந்தம் பொறுமை—சிவமாம்
மனமு மடங்குமே மாசனைத்தும் தீருமே
சினமு மடங்குமே தேர்.

4

தேரடியிற் சென்று தரிசித்தாற் போதுமெனப்
பாரறியச் சொன்ன பழங்கதையை—நீரறிய
மாட்டுரோ நின்று மனங்கசிந்து பாட்டுரோ
நாட்டுரே கேள்வி நலம்.

5

நலமறிய மாட்டாமல் நானென்று சொல்லிப்
பலபேசும் பாலி ! பணிவோர்—நிலவுலகில்
நல்லுர ரெனும்பதியை நாடித் தெரிசித்தாற்
பல்லுாழி வாழ்லாம் பார்.

6

பாராயோ வென்னைந் பார்த்துக் கவலையெலாம்
தீராயோ செய்ய திருவேலா—வாராயோ
மாமயி ஸேறி மகிழ்ந்து வரந்தந்து
சேமுடன் காப்பாய் சிறப்பு.

7

சிறப்புக் குறைவிடமே தேவர் பெரும !
மறக்குறத்தி வள்ளி மனுள !—நிறக்கொடிகள்
ஆடும் அழகுடைய நல்லுரவாழி ஆண்டவனே
நீடும் அருள்தருவாய் நீ.

8

நீயேநா னென்று நினைக்கு மடியார்க்குத்
தாயே எனப்பெரியோர் தாம்வணங்கும்—நீயே
துணையல்லால் வேறு துணையொன்றுங் காணேன்
இணையில்லா நல்லுரா வின்று.

9

இன்றிருளை நீக்கி யெழுந்த கதிரவன்போல்
அன்றென் அகவிருளைத் தீர்ப்பதற்குக்—குன்றுபோல்
வந்தா ஞெருவன் வளஞ்சேரும் நல்லுராளில்
தந்தா ணருளெனக்குத் தான்.

10

நல்லூர்க் கந்தர் பதிகம்

காப்பு

பார்மேவு தொண்டர் பழவினைதிர்த் தாண்டருளுஞ்
சிர்மேவு நல்லெங்கார்ச் செவ்வேள்மேல்—ஏர்மேவுஞ்
செந்தமினூற் பாவியம்பச் சிந்துரப்புத் தேவிரண்டு
கந்தமலர்ச் செஞ்சரணங் காப்பு.

பால்போ விறுமும் பவளம்போற் செவ்வாயும்
நூல்போற் சிறுத்து நுடங்கிடையுஞ்—சேல்போல்
விழியும் படைத்தயனு வீற்றிருப்பா ணுயேன்
மொழியுந் தொடைக்குநிற்பாள் முன்.

நால்

பூமேவு கலைமங்கை நாமேவு பிரமனும்
பொன்மேவு மனிமார்பனும்
புருக்குதன் முதலாய புத்தேளி ரீட்டமும்
பூவுலகு முமிருமுய்யப்
பாமேவு பழமறைக் கெட்டா வனுதியாய்ப்
பயிலருவு முருவமாகிப்
பரமகா ரணமாகி நின்றநிலை நீத்தருள்
பழுத்தொழுகு மாறுமுகமுந்
தேமேவு மீராறு திண்டோனு மாகவொரு
திருவுரு வெடுத்தருளிய
தெய்வமே யெம்முடைய தீவினைக ஹர்த்துனது
சேவடி கொடுத்தானுவாய்
மாமேவு கஞ்சமலர் வாவியுஞ் சோலையும்
வளமுழுயர் நல்லெங்கார்வாழ்
மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
மயில்வா கணக்கடவுளே.

பொருந்தார் புரங்களோரி யண்ணலொரு கண்ணில்வரு
 புத்தமுத மேழுமையவள்
 போதமறு பூண்மூலைப் பாலமு தருந்திவளர்
 புதியகற் பகதாருவே
 கருந்தாதை யொத்தவஞ் சகமனத் தவணரிடு
 காவலி லிருத்துபன்னட்ட
 கவலையறு மமரருள மகிழ்வடைய வவர்களைக்
 காத்தருள்செய் கருணைமூர்த்தி
 தருந்தாதை நீயன்னை நீதமரு நீயெமைத்
 தாங்குதா தாவுநீயே
 சதுரமறைக் கெட்டாத வானந்த வாரிந்
 தமியே னுடற்பினிக்கு
 மருந்தாகி மந்திரமு மாகிநின் றருள்செய்ய
 வரவேணு நல்லைநகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

2

கரியவா ணவமலக் கட்டினால் வந்தவிக்
 காயத்தி லேபுகுந்து
 கண்ணுதி பிந்திரியக் கள்வரோ ரைவரிடு
 கட்டளைகள் செய்துசுசம்மா
 திரியவோ வினியெனக் காற்றலொரு சிறிதிலைச்
 சிந்தனை யொடுக்கியுன்றன்
 சிவஞான மதுவொழுகு மிருபாத தாமரைகள்
 சேவித் திருக்கவென்றால்
 உரியபிர பஞ்சபோ கங்களி ஸமூந்துமன
 மொருநிலை நிலாதலையுதே
 ஓங்கார ரூபமெய்ஞ் ஞானதே சிகவெனக்
 கோருவழி யுரைத்தருநுவாய்
 வரியடியர் குழுமியர கரமுருக வெனவவர்கள்
 வலியவினை யழிநல்லைவாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

3

நானென்று முன்னுடைய திருநாம மந்திரம்
 நல்லன்பொ போதிவரவும்
 நாதநின் பொற்கோயி ஸாதரவு டன்வலம்
 நாடொறுஞ் செய்துவரவும்
 தேனேன்று மஸர்பறித் தூணந் தவிர்க்குமுன்
 சேவடி யருச்சிக்கவும்
 தேவாதி தேவநின் கோமளத் திருமேனி
 தெரிசிக்க வஞ்செய்தென
 தூனேன்று நோய்கெடுத் தானந்த நீத்தத்தி
 ஹரேன்றி ஸாதுமழுகி
 உன்னுடைய விண்ணடியர் பொன்னடிக ஞுச்சிவைத்
 துளமகிழ வம்புரிகுவாய்
 மானன் றளித்தகுற வள்ளிக் குகந்தமண
 வாளனே நல்லெநகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

4

என்றுந் யுண்டன்று நானுமுண் டெனைமறைத்
 திட்டவிருண் மலமுமுண்டவ்
 விருண்மலத் தால்வருந் தேகமுன் டத்தேக
 மீட்டுமிரு விணையுமுண்டு
 துன்றுமல் விருவினைத் தொடர்பினு லைகோ
 சொல்லரிய பலபிறவியிற்
 ரேன்றியு மிறந்துநா விதுவரையி ஹும்பட்ட
 சுகதுக்க மமையுமையா
 பொன்றிகழு முன்னுடைய வானந்த பூரணம்
 புதுநளின சரணவரணம்
 புக்கில்புக் கொருநூன்று முலவாத வானந்த
 புத்தமுத முண்ணவருளாய்
 மன்றுவின் றுடுமனி கண்டருள் கண்முகா
 வளமேவு நல்லெநகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

5

செந்தாம ரைத்தலைவ ரோருகோடி சேர்ந்தெனத்
 திகழுமோ ராறுமுகமுந்
 தியவிரு வினைமாய வேகடை திறந்திடுஞ்
 செய்யபன் னிருவிழிகளும்
 பைந்தார் புனைந்திடுமீ ராறுபுய கைலமும்
 பலபடையு மிடையிலனியும்
 பட்டுடையு மெட்டாத பழமறைக் கிணகிணிப்
 பாதார விந்தவினையுங்
 கொந்தா ரிருட்குமூற் புத்தமுத வஸ்வியுங்
 கூறுசுந் தரவஸ்வியுங்
 கூடுமிரு பாகமுங் கொண்டமங் களஞான
 கோமளக் கருணையுருவம்
 வந்தாசை கூரவென் முன்னிற்க வருஞ்வாய்
 வளமேவு நல்லைநகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

6

பாவலர்க னுவிலுஞ் செந்தமிழ்ப் பாவிலும்
 பழமறையி னடிமுடியிலும்
 பத்தருரை துதியிலும் முத்திநெறி கைவந்த
 பரமயோ கியருளத்தும்
 தேவர்மணி வாயிலுஞ் சுதமகன் செவியிலுந்
 திசைமுகன் சீரறிவிலுஞ்
 செங்கண்மால் மார்பிலும் பரமணிரு தோளிலுந்
 தேவியம் பிகைமடியிலும்
 தூவிமயின் முதுகிலும் பூத்தினிய வானந்த
 கூஞான வழுதொழுக்கும்
 தூயசெந் தாமரைப் பாதமென் சிரசிலுஞ்
 சுடந் தருவதெந்நாள்
 மாவழிய வேலைவிடு சேவலங் கொடியனே
 வளமேவு நல்லைநகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

7

ஆருக்கு மழியாத வவணரைச் செற்றுமுன்
நமரரைக் காக்கவிலையோ
ஆகாத சூரனுக் குன்னடிகள் தாங்குமோ
ரயியபே ருக்கவிலையோ
போருக் குடைந்தசர் னூர்புக்க விந்திரன்
புதல்வனைத் தேற்றவிலையோ
புதம் புடைத்துனை தாயிரம் பேரைப்
பொருப்பினிற் போற்றவிலையோ
பாருக் குளேகலி யுகத்திலே கண்கண்ட
பரமகுரு வேயுன்னிரு
பாததா மரையன்றி யேதுமொரு கதியிலாப்
பாவிக்கு னருளில்லையோ
வாருக் கடங்காத பூண்முலைத் தெய்வவா
ரணநாத நல்லைநகர்வாழ்
மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
மயில்வா கனக்கடவுளே.

8

காவடி யெடுப்பர்சிலர் பாவடி தொடுப்பர்சிலர்
காங்பசி யடக்கியொருமுக்
காலமு மிருப்பர்சிலர் வேலமுரு கப்பபினி
காயென வுரைப்பர்சிலபேர்
சேவடி துதிப்பர்சிலர் சாமரை யெடுப்பர்சிலர்
தேமலர் தொடுப்பர்சிலபேர்
திபநிரை வைப்பர்சிலர் தூபமுறை யுயப்பர்சிலர்
சீரமு தளிப்பர்சிலபேர்
நாவடி படப்பிறவி வேரறு படக்கருணை
நாமம் திசைப்பர்சிலபேர்
நாதனி னருட்சபையி லேழையோர் திருப்பணியை
நாடவரு ணாப்புரிகுவாய்
மாவடி தனிற்பெரிய பூவடி யிருத்துகுக
மான்மருக நல்லைநகர்வாழ்
மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
மயில்வா கனக்கடவுளே.

9

தில்லைநட ராசனருள் சேயேயு னற்புதத்
 திருமுன்றில் வந்தபேர்கள்
 தொத பிணிதீர்வ ரோராயி ரம்பிறவி
 செய்தபா வங்களொழிவார்
 எல்லையில் லாவின்ப மெய்துவார் மலடிமா
 ரினியமக வின்றெடுப்பார்
 இருகனுங் குருடான பேர்கள்வாள் விழிபெறுவ
 ரில்லா ரிராசராவர்
 சொல்லையறி யாழுடர் ஞானப்ர சங்கமழை
 சொரிவர்நாள் கோள்துயர்கெடும்
 துன்மரண மகலுமா லென்னுடைய பழவினைத்
 தொடர்ப்பு வகையென்னையோ
 வல்லையென யாளவுன் மனமினி யிரங்குவாய்
 வளமேவு நல்லைநகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

10

காலைதனில் மாலையிற் கட்டுச்சி யிற்பெருங்
 கவலைவரு நேரத்தினிற்
 கனவிலுறு நனவினிற் கங்குலிற் பகலில்வெகு
 காய்சின மெழுந்தபொழுதில்
 பாலயிலும் வேலையிற் சோறுனுங் காலையிற்
 பசிகிடக் கும்வேலையிற்
 பயமுற்ற நேரத்தி லிருமலிற் ரும்மலிற்
 பல்பினி வருத்துபொழுதில்
 காலனெதீர் வரவஞ்சி யோலிடுங் காலையிற்
 களிமகிழ்வி னுறுதுயரினிற்
 கந்தவுன் றிருநாம மந்திரம் மறவாது
 காதலோ டுரைக்கவரமீ
 மாலையய ஜைச்சரரை வாழ்வினி லிருத்துகுக
 மாழுகு நல்லைநகர்வாழ்
 மங்கையுமை பாலனே செங்கைவடி வேலனே
 மயில்வா கனக்கடவுளே.

11

—நவாலியூர், க. சோமசுந்தரப்புலவர்

நல்லூர் முருகன் திருப்புகழ்

காப்பு

முத்தயின்கோயார்

தனதான தனதான தனதான தனதான
 பிறையாருஞ் சடையாரு மிடமாரு மடமானும்
 நிறையாரும் விளையாடல் அருளோடு புரிகாலை
 மறையாரு முதலான வடிவோடு வெளியாகும்
 அறையாரும் கழலாணி அடிநாஞும் பணிவோமே.

குரு

அருவாகிய நிலைதான்மறைத்
 துருவாகிய நிலையோடைம
 மருவாணவ மறவந்தருள்
 குருமாணடி சிரமேவுமே.

தான தத்தன தானன தானன
 தான தத்தன தானன தானன
 தான தத்தன தானன தானன தனதான

1. ஆரு மற்றவர் சேர்துணை யானவன்
 ஆர்வ மற்றவர் பாலனு காதவன்
 ஆரி ரூட்கொரு சூரிய ஞஞ்சிய ரிடமானேன்
 சூரி கொற்றவை சூலினி மாலினி
 சோரி கக்கிட மாமகி டாகரன்
 சூடு மெய்த்தலை சூரியி னலரி கவுமாரி
 பார ஸித்திட வாதர வோடுணும்
 பால ஸத்தமி ராறுள கூர்நுதி வடிவேலன்
 வார முற்றவ ரோதுந ஹரினில்
 வார ணத்தொடு மாணிரு பாலுற
 மாம யிற்பரி யூர்பெரு மாணடி பணிவோமே.

தனதன தனத தனதன தனத
தனதன தனத தனதன

தனதான்

2. வெறியுறு கமலத் திருமக ஞறையும்
விரைகமழ் துளவத் தொடையோனும்
விதிவிதி சதுரத் தனிமறை யறையும்
விரிகட லுலகம் புரிவோனும்
எறிதரு குலிசப் படையடை யமர்க்க
கிறையென வருமாப் பெரியோனும்
எமைநனி யருளத் தருணமி தினிமற்
றிலைகதி யெனவப் பொழுதேயோங்
மறிதிரை நடுவட் டருவென வருமக்
கலிகெழு மக்கரக் குடல்க்கீறி
மகிழ்வுறு மமர்க் கருள்புரி குமர
மரகத மயின்மேல் வரவேணும்
அறுபத முரலக் குயிலிசை பரவக்
கணமயி லகவுந் திருவீதி
அரகர முருகப் பெயரொலி கெழுமும்
அனிந்லை மருவும் பெருமானே.

தனதன தனதன தனஞ தனதன
தனதன தனதன தனஞ தனதன
தனதன தனதன தனஞ தனதன தந்ததான்

3. அரகர சிவசிவ முருகா நமோநம்
வரவினி லுறையரி மருகா நமோநம்
அவனியை வலம்வரு குருகா நமோநம் வந்துதாழும்
அமர்க் கிடரழி வரதா நமோநம்
அசுரர்கள் குலமறு விரதா நமோநம்
அனிகுடை யொடுநடி பரதா நமோநம் நன்றுமேவும்
சரவண மடுவரு முருவே நமோநம்
ககலமும் விடுபவர் திருவே நமோநம்
சதுர்மறை தருபவர் குருவே நமோநம் குன்றுமேவும்
தமிழ்முனி வழிபடு குமரா நமோநம்
தணியறி பவர்பவ சமரா நமோநம்
தலையளி யுடையவர் தமரா நமோநம் என்றுமாயா

வரநதி மகிழ்வறு மகனே நமோநம்
 மலைமக ஸிருவியி யகனே நமோநம்
 மறைமுதன் மொழியறி குகனே நமோநம் பஞ்சபாவ
 மறிதிரை யறவெறி யிலா நமோநம்
 மகபதி தருமொரு மயிலா நமோநம்
 வனசரர் தருமொரு குமிலா நமோநம் என்றுபாடி
 பரிபுர சரணினை முறையால் வழிபட
 இருவினை யிருங்மல மறையா தொழிபட
 பலபல பவநெறி யுறையா தழிபட அன்புக்கார்வாய்
 பரவிடு மடியவர் விழியால் வழிபுனல்
 பரவெளி யினும்வரு மலரோ டிழிதரு
 படியுய ரணிநலை வெளியா யுறைதரு தம்பிரானே

தனனதன தானதந்த தனனதன தானதந்த
 தனனதன தானதந்த தனதான

4. அரவுமதி நாறுகொன்றை யறுகுநதி குடுகின்ற
 அசலமகள் பாதிகொண்ட திருமேனி
 அனிலநில ஸீர்விசஸ்ம்பு பனிநிலவு திவிரும்பு
 மலரியுயி ராயடர்ந்த பெருமானின்
 திருநுதலி லேயெழுந்த சுடுவிழியி லேபிறந்து
 திருமகனு ஸாவுகந்த மலர்வாவி
 சிறுகுழுவி யாகியங்க ணறுவர்தரு பால்மகிழ்ந்து
 சிவைதழுவ வாறுமொன்று வடிவாகி
 சிரமுமொரு முவிரண்டு கரமுழுய ராறிரண்டு
 திருவிழிகள் நாலிரண்டொ பொருநாலு
 திருவடிக ளோரிரண்டு மருஞ்சுவ மாகிவந்து
 செகமதுய வேயெழுந்த முருகேசா
 வரையுருவ வேலெறிந்து நிருதனுடல் சூறுகண்டு
 மயிலினெடு கோழிகொண்ட திறலோனே
 வலியவினை யோடவின்று விரையவர வேணுநன்று
 மலியுநலை யூருகந்த பெருமானே.

தானதன தான் தானதன தான்
தானதன தான்

தனதன

5. ஆறுமுடி யாட வாறுமுக மாட
ஆரவட மாட வரைபோல்
ராறுபுய மாட ஞானவரு ஞற்
ராறுவிழி யாட நகையாட
விறுகல னட வாகுவல மாட
விசுபடை யாட வினையாட
வேதபர நாத கீதகழ ஸாட
வேடுவகு மாரி வலமாட
ஏறுமயி ஸாடக் கூறுமயி ஸாட
ஏற்றில்பிடி யானை யிடமாட
ஏழுலகு மாட ஏழுபவ மாட
ஞானநட மாடும் முருகேசா
நாறுமலர் தாதா ராறுபத மேறி
நாதவிசை பாடும் பொழில்குழம்
ஞானதவ யோகர் சேருநலை யூரில்
நாஞுமருள் கூரும் பெருமாளே.

தான் தனதன தான் தனதன
தான் தனதன

தனதன

6. ஆறு பிறைறு கோடு விடவர
வானை யுரிதரி யுமைபாகன்
ஆதி யடியவர் மீது திருவடி
ஆன மலரணி யாருமைசன்
நீறு விழிமணி யேறு புயனுயிர்
நேச ஞெருகெவி நிறைவாக
நேடி யுரைசெயு மாதி மறைமொழி
நீயி னிதினருள் செயவேணும்
ஏறு மரகத கோல குரகத
மீதி வொருநொடி
ஏச ஞெருகர மேவு பழமுண
வோடி வலம்வரு குமரேசா
நாறு பொழிலிடை யூறு மதுநதி
நாறு கதிர்வர வயலுடே
நாகு மடையற வாறி னிழிதரு
ஞான நலையமர் பெருமாளே.

—நவாவியூர், க. சோமசுந்தரப்புலவர்.

*நல்லையந்தாதி

காப்பு

ஆதியு மந்தமுங் கானுத நல்லை யறுமுகன்மேல்
ஒது நறுந்தமி மந்தாதி நாறு மரைப்பதற்கு
வேத முதற்பொரு எாயரு எாகி வினைகெடுக்குஞ்
சோதி விநாயகன் செந்தா மரைத்தாட் டேண்டுக்கீயே.

கு

தவயோ கருந்தொழும் நல்லையில் வாழுந் தமிழ்முருகன்
சுவையோங் கியகவி மாலை தொடுக்கத் துணைபுரியும்
பவயோக காரண மாகு மிருண்மலப் பற்றறுத்த
சிவயோக நாதன் மணிவாய் மலர்ந்த திருமொழியே.

நால்

கண்ண றிரண்டுந் திருமுக மாறுங் கதிர்முடியுந் 1
தண்ணூர் கருணை முறுவலுந் தையலர் பாகமுமாய்
வின்னை டருந்தொழும் நல்லை வியன்பாற் கடன்டுவே
உண்ணு வழுதுண்டு கண்டாற் பிறவி யொழிந்திடுமே.

புள்ளு மொலித்தன சேவலுங் கூவின பொங்கிருஞும்
மெள்ள விடிந்தது நல்லையி ஸ்னபரும் மேவிவிட்டார்
புள்ளிக் கலாப மயிலுநின் வாயிலிற் போந்ததினிப்
பள்ளி யெழுந்தருள் வாய்பர மானந்தம் பங்கிடவே. 2

தனந்தா வழகு சடந்தா வுலக ககலகக
வினந்தா வெனவுன்னை வேண்டுகே லேன்டிரு தாள்மறவா
மனந்தாநல்லுர்க்குவரும்வரந்தாவென்றுவாழ்த்துகின்றேன்
வனந்தா வியபுன வள்ளிக்கு வாய்த்தநன் மாணிக்கமே. 3

சேலார் வயலனி நல்லை யறத்தனிச் செஸ்வியருள்
பாலா வொருவரம் பாலிக்க வேண்டும் பகட்டெருமை
மேலாகு மந்தகன் வந்து வருத்திடும் வேளையிலே
வேலாயு தாவென்று கூப்பிடு வேணெதிர் மேவுதியே. 4

கொழுந்தே நெழுகும் கடம்பளி நல்லைக் குமரனென
மொழிந்தே னவன்திரு முன்புநின் றேன்முரு காவெனவே
விழுந்தே நெழுந்துவை வேற்படைச் சோதி விளக்கங்கள்டேன்
அழுந்தே னெனது குலமேழும் நானு மருநரகே. 5

*சில செய்யுள்கள் மாத்திரம் அநுவதிக்கப்பட்டுள்ளன.

செந்தா தருந்தி யிலவண்டு கண்டிடத் தேனெழுகிப்
யெந்தார்க் கழகை வளர்க்கின்ற நல்லீஸ் பழம்பதிவாய்
வந்தேன் மனிக்கோ புரந்தொழு தேன்என் வலியவினை
தந்தேன் விடையென் ரெருகோடி காதங்கள் தப்பினதே. 6

அண்டா தவர்க்கு மருள்கின்ற செவ்வே எமருநல்லீக்
கண்டா மனிக்கோ புரத்துக்குத் தெற்கினிற் கண்டுகொண்டேன்
தண்டா மரைமுக மாறும் சரணமும் தண்டையும்மால்
கொண்டாடும் வேலும் மயிலு மடியவர் கூட்டமுமே. 7

தித்திக்கு மாங்கனிக் காகத் திமி திமி தித்தியெனத்
தத்தித் தனிநடஞ் செய்யுங் கலாபத் தனிமயிலமேஸ்
கத்துங் கடல்கு மூலகம் வலம்வந்த கான்முனையே
முத்திச் செழுங்கனி யெநல்லை வாழும் முருகையனே. 8

பொற்பூரும்நல்லீஸ் பழம்பதிவாய் பொன்னாங் கோயிலுள்ளே
கர்ப்புர தீபத்துட் கண்டுகொண் டேஞ்கண்ணுண் மாமனியை
அற்பூரு முள்ளத் தருஞுற ஹுறு மருளிலெழும்
சிற்பு ரணபர தத்துவ ஞானத் தெளிவினையே. 9

உடம்பிடிச் செங்கைக் குமரேச வள்ள ஹுருள்நெடுந்தேர்
தடம்பிடித் தோங்குந் திருநல்லை வீதி தனில்வருமால் [லாம்
வடம்பிடித் தீர்த்திட வம்மின்கள் வம்மின்கள் தொண்டரை
இடம்பிடித் திட்டிருப் பீர்வீடு நல்கும் இணையடிக்கே. 10

மருந்தும் மனிமந் திரழும் பினிமிடி மாற்றுவதற்
கருந்தும் விருந்து மிரவும் பகலு மருந்துணையும்
திருந்தும் முருகன் திருநாம மென்றினித் தேறிவிட்டேன்
வருந்துந் துயரறுக் கும்நல்லை கும்பிட்ட மாத்திரையே. 11

மங்கல தூரிய மார்ச்சங் கேங்க மனியியம்ப
எங்கு மரகர வோசை முழங்க வெழுந்தனஞுல்
நங்கள் குலமுரு கப்பெரு மானல்லை நாதனருள்
தங்கும் பழவடி பீர்வம்மின் கண்டு தரிசிக்கவே. 12

நல்லைப் பதிகம்

ஆசிரிய விருத்தம்

அலகிலாச் சூரியர்க் னிலவல்போற் ப்ரகாச
 மானபொன் மேனியழகும்
 ஆறுகுண மானமுக மாறுமுடி யாறுமிட
 ராறுநற் கருணைவிழியும்
 இலகுசீர்க் குறுமுறுவ ஹுஞ்சிறிது மஞ்சிடே
 லீகுவா மருளையென்றே
 இயைபய வரதமோ டெஃகமு தனற்படைக
 ளோந்துமீ ராறுகரமும்
 உலகேலாந் தொழுமுபய கிண்கிணிச் சிறியு
 மூலவாத பட்டுடையுமாய்
 ஒளிருமயில் வாகனத் தேறிநின் மடமாத
 ரோடுகண் குளிரவருவாய்
 விலகிடாச் செயலினு ஸடியனே னிதமுழனை
 வேண்டிப் புகழ்ந்துதொழுவேன்
 மேயவிப் பாரிலே மினிர்நல்லை யூரிலே
 விரவும்வேற் சத்திதரனே.

1

எந்நானு மெனைவருத் திடுவறுமை போக்கிநீ
 யேர்கொணிலை வைப்பதெந்நான்
 இரவுபக லோயாது கவலையால் வாடுமென்
 னிருதயங் குளிரவதெந்நான்
 துன்னர்த மிடையறு நீக்கியனு கூலந்
 துணையிலேற் கருள்வதெந்நான்
 தொலையாம லெனைநிதம் பீடிக்கு நோயறக்
 ககமதைத் தருவதெந்நான்
 அஞ்ஞான திமிரமற நல்லறிவு கூட்டியே
 யடியெனைக் காப்பதெந்நான்
 அமரரொடு முனிவர்முதல் யாவரும் போற்றிநின்
 றர்ச்சிக்கு மேகமுதலே
 மெய்ஞ்ஞான ஏத்தியே நிதிபொழியு மேகமே
 விரவுகக வெள்ளமேசீர்
 மேயவிப் பாரிலே மினிர்நல்லை யூரிலே
 விரவும்வேற் சத்திதரனே.

2

—மயிலிட்டி, க. மயில்வாகனம்பிள்ளை

நல்லூர்த் தேர்விழாக் காட்சி

நல்லூரில் வீற்றிருக்கு நாடவொனு ஏற்றுமுகவன் பல்லோருங் கண்கண்டே பணிந்துமிக வின்பழுற எல்லூருந் தேர்மிசையே யேறிவருங் காட்சிசொல் வஸ்லாரு மிங்குண்டோ வானேர்க்கு மரிகேயாம்.

நல்லூர்க் கந்தன் ஓர்விழவில்
 நண்ணு மடியா ரெல்லோரும்
 சொல்லு மரகர வொலியுடனே
 துள்ளு மானந்தக் கூத்தினேவி
 நல்ல காவடி யெடுப்போர்தம்
 நாத சின்ன முரசொலியும்
 அல்ல ஸறுக்குந் தமிழ்வேதம்
 அறைவோ ரொலியும் மிகவெழுமே.

—மகாவித்துவான் சி. கணேசயர்
(சிவதொண்டன் மலர் 26—இதும் 8)

திருநல்லீக்கோவை

கைக்கிளை

காட்சி

கார்முந்து கொன்றையுங் கஞ்சமுங் காவிக் கடிமலருஞ்
 சீர்முந்து மூல்லையு மாம்பலுங் கோங்கிள செழுமுகையு
 மேர்முந்து தோன்றியு மேந்தி யொருவல்லி யேமநல்லீக்
 கூர்முந்து வேலன் வரைவந்த சோலை குலாவியதே. 1

ஜயம்

சந்தம் பொலிவின் மகளோ பிறங்கற் றனிமகளோ
 கந்தம் கமழும் மலர்மக னோபுவிக் காரிகையோ
 பந்தஞ் செறிதலில் ஸாழுஞ் கேசன் பகங்கிளோவாழ்
 குந்தந் திகழ்பொலி நல்லைப் பிரான்வரைக் கோமளமே. 2

துணிவு

சுந்தர நேர்குழற் கான்மலர் வாடுமிக் காசினியிற்
 சுந்தரஞ் சேர்பதந் தோயு மிமைக்குந் துணைவியியுங்
 நந்தர விந்த மதுவுண் டைவய எல்லையுறு
 மந்தர வாண ரதிபன் மலையி னணங்கினுக்கே. 3

குறிப்பறிதல்

வண்ணங் திகழ்மலர்ப் பூந்தடஞ் சூணல்லை வாணன்வரைப்
 பண்ணஞ் செறிபொழிற் பூவையைநேர்மகப்பார்வைவென்னந்
 தின்ணாங்கொ டானவ ரோடன் டருங்கடை தெண்டிரைப்பாற்
 றண்ணங் கடலென நஞ்சோ டமுதந் தகந்தந்தவே. 4

இயற்கைப் புணர்ச்சி
இரந்து பின்னிற்றற்கொண்ணால்

விடமன்ன நாட்டக் குறமகள் கேள்வன் விசம்புலவுந்
தடமன்ன வாறிரு தோணஸ்லை வாணன் தனிவரவாய்ப்
படமன்னவஸ்குற் றளவென்னலாந்நகைப் பான்மொழிபொற்
குடமன்ன கொங்கைகண் மேவுது மம்ம குறையிரந்தே. 5

மேய்தோட்டுப்பயிறல்

கறையொன்று வேன்முரு கேசர் திருநல்லைக் காமர்பொழிற்
சிறையொன்று வண்டினங் காளிம் மருந்தன்ன தேமொழிய
ணறையொன்று கூந்த லுறுவி ரெனினிடை நெந்துபெருங்
குறையொன்று நும்வயிற் சேருமின் றங்கது கூடலிரே. 6

— கரணவாய், தி. செவ்வந்திநாத தேசிகர்

*நல்லை நான்மனிமாலை

காப்பு

செந்தா திறைக்குமல்லத் தேம்பொழில்குழ் நல்லைவரு
கந்தா வனது கழலினைக்கீழ்—அந்தாதி
மாண்புதரு நான்மனிப்பா மாலைபுனைந் தேத்தநல்கும்
காண்பரிய முன்னேன் கழல்.

1

நேரிசை வெண்பா

நீங்கா தெவர்க்கு நெடுந்தூர மாகிநிற்கும்
ஓங்கார மூலத் துயர்பொருளோ—காங்கேயா
நல்லார் தொழுதேத்து நல்லைப் பதியமரும்
தொல்லோ யழித்தா யேர்.

2

விருத்தம்

அன்பகந் ததும்ப விருகணீர் சொரிய
வானந்த வாரிதி படிந்தே
என்புநெக் குருக வனலிடைப் பட்ட
விழுதென வளமிக்க கரைய
கொன்பயி லயில்வேற் குமரணை நல்லைக்
கோயிலிற் கண்டுகை தொழுதால்
என்பெற ஸரிதா மிம்மையே மறுமை
ஸ்ரிடத் தினிலுமிங் கெவர்க்கும்.

3

நேரிசை வெண்பா

முடித்தாம நால முயலகனை யூன்றி
நடித்தாடு மம்பலத் துற்றுன்—கடித்தேர்
அவரோ கணித்துநல்லை யம்பலத்து ளாடும்
தவராச ரேத்துறுகந் தன்.

4

* சில செய்யுள்கள் மாத்திரம் அங்குவதிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆறு முகன் அடியார்க் கிரங்கியவர்
தேறு முறையருஞ் தெய்வதநீ—வேறுதுணை
இல்லேன் மிடியனைத்து மில்லார்க்கு வானமைந்தாய்
நல்லூர்ப் பதியி னயந்து.

5

கட்டளைக் கலித்துறை

நயந்தே யுனையனி நல்லைத் தவத்திடை நாலுங்கண்டு
புயந்தோய நீருகுத் தர்ச்சித்து வாழ்த்திலன் பொன்னடியை
வியந்தே துதித்து வணங்குகின் றேனலன் மேவஸர்க்குப்
பயந்தே னெனையுவர்த் தெள்ளாது காத்தருள் பண்ணவனே.

மன்னு வெனக்கென தஞ்ஞான வாணவ மாயைகன்மம்
என்ன வியைந்த வியற்பகை நானு மிடருறுத்தப்
பின்னு கவந்தெனை மனிதப் பகைகளும் பீடிக்குமேல்
என்னே வினிச்செய்வ னல்லூ ரமர்ந்த விளங்கிங்கமே.

7

விருத்தம்

மயின்மிசைத் தந்திப் பிடியொடு குறமான்
மருவிட வருந்தனிக் கோல
மயின்றனர் பரவி யடியர்க னெல்லா
மரகர முழக்கெடுத் தலற
வியன்தரு நல்லைப் பெரும்பதி யதனில்
வீற்றிருந் தருள்கும ரேசா
அயர்ந்தன னடியேன் வேண்டுவ முறைகே
டாயினு மனித்திடல் வேண்டும்.

8

கட்டளைக் கலித்துறை

பொருளா யுனது புகழ்ச்சே வடியன்றிப் பூமிசையே
தெருளேன் பிறிதொன்றை யின்னலுட் பட்டுத் திகைத்தலந்து
மருளோட முந்து மரபினை நோக்கி மனமிரங்கி
யருள்வா ரெனக்கிவ ணருண்டு நல்லை யறுமுகனே.

9

—கொக்குவில், குகதாசர் ச. சபாரத்தினமுதலியார்

திருநல்லூரலங்காரம்

கற்பூரங் கொண்டுநற் பெண்மரு மெந்தருங் காதலரும்
அற்பூரு நெஞ்சொடு முன்வர வேதஞ்சொ ஸந்தணர்தாம்
பொற்பூரு மன்பொடு பூமாரி தூர்த்திடப் பூங்குறிஞ்சி
வெற்பூரு மற்புதன் வந்தருள் வானஸ்லை விதியிலே. 1

நேருறு செவ்வந்திக் காவடி கோடி நிரைநிரையாய்ச்
சேருறு கின்றநற் பாற்கா வடித்தொகை செப்பரிதே
ஆருறு நெஞ்சின ரங்கப்ர தக்ணை அன்பர்தொகை
ஏருறு நல்லையில் நால்விதி தோறு மிலங்கிடுமே. 2

சேவிக்கு மன்பர் திருவிதி தோறுந் திருப்புகழைப்
பாவிக்கு வாய்த்துள பண்ணேடு பாடநற் பக்கலுற்றேர்
மேவிக்கொண் தேதம் வசமற்று நிற்கின்ற வேடிக்கையை
நாவிற்கொண் டேசொல்ல வல்லவ ரார்நல்லை நாயகனே. 3

பெருநா எலாத தினத்தினு மேபெரும் பேரன்பினல்
வருவார் தொகையு மடியாருக் கன்னம் வழங்கியிடுந்
திருவார் பெரியர் தொகையு மினைத்தெனச் செப்பரிதேல்
மருவார் கடப்பநல் லூரான் கருணை வகுப்பதெனனே. 4

உத்தம நல்லசை யாமனி யோசை யொலிசிறந்தே
பத்திய தாகப் பதின்கா வதவரை பாய்வதினால்
மெத்திய தொண்டர் விரைந்துவந் தேமனம் வேண்டுமெட்டும்
அத்தனஸ் லூரினை நித்தமு மேத்தி யமருவரே. 5

செல்லூர் பொதிய மலைதா னகத்தியன் செந்தமிழின்
சொல்லூ ரமுதஞ் சுவைத்திட வேவந்த தோற்றுமென்னப்
பல்லூ ரவரும் பராவும் பல்வெங் காரமுடன்
நல்லூ ரிரதம் வருங்காட்சி காண்பவர் ஞானிகளே. 6

நல்லீக் கந்தரலங்காரம்

காப்பு

திருவளர் நல்லீ நகர்வாழ் முருகன் றிருப்புகழைக்
கருவளர் ஞான முடையேன் கழறிக் கழல்டைய
மருவளர் கொன்றை யறுகு மணிமுடி மீதுமன்னு
முருவளர் குஞ்சர மாழுக ணேயுன் ஏருஞ்சுதவே. 1

ஆண்டவன் செந்தின் முதலாந் தலங்க எணிதிகழப்
பூண்டவன் முப்புரி நூற்று மார்பிற் பொலிந்துடல
நீண்டவன் வேத னினைவாய் வணங்கு நிமலனல்லூர்த்
தாண்டவன் செய்தரு டற்பர மாகிய தத்துவனே. 2

அரிதாய்க் கிடைத்த வடலீவிட் பாவி யகவுமந்நாட்
பெரிதாய் வருநோய் பிறரதைத் தீர்த்திடும் பெற்றியுண்டோ
எரிதா மதிபுன லேற்ற சிவன்சே யெழில்கொணல்லா
புரிதா மிடங்கொண்ட புண்ணியன் பொன்னடி போற்றுவனே.

—திருநெல்வேலி, சி. கதிரவேற்பிள்ளை
குருபூசமடம்

*திருநல்லைத் திருப்புகழ் அந்தாதி

திருவே யனை குறமகள் தோனினை சேர்வதற்குக்
கருவேட னகித் தினைப்புனம் நண்ணவக் கன்னிமனந்
திருகா திருக்கக் கயமாகி நின்றவன் செய்யபதந்
தருவா னுனது கருணையுண் டேநல்லைச் சண்முகனே. 1

அன்ப ரெமக்குயி ரெங்பர்பொன் குன்றிடி ஸ்புறஞ்செல்
லென்பர்தம் பாற்சிந்தை சென்றிடு மோவெழில் யானைகட்
கன்பர் குறமின் கொடிக்கின்பர் நல்லையி லாறுமுகர்
நன்பர் வதத்தனி நங்கை குமாரர் நலம்வரினே. 2

பாடுவ னேமயில் வேலையுஞ் சேவற்ப தாகையையுஞ்
குடுவ னேயென் சிரமீதுன் சேவடித் தூசுதனைத்
தேடுவ னேயென் னிதயத்தி னாடுன் திருவுருவவக்
கூடுவ னேமுரு காவுன தன்பர்தம் கூட்டத்திலே. 3

தவமே யிலாதவ னகிலு நின்னடி தானினந்தேன்
அவமே யலைய விடலழ கோவிது தானறமோ
பதமே தடுக்கினு முழ்வினை வந்து படர்ந்திடனு
முவமே முடியினு மொன்றுள தோமற் றுனக்கிரிதே. 4

நவிலவேல் மயிலென நாக்சொல் வென்று நமக்கருள்க
புவிமேற் பினியு மிடியு மெமைப்பொருந் தாதருள்க
கவினேறு சைவ மதத்தையெஞ் ஞான்றுங் கடைப்பிடித்தே
சவியேறு நின்னடிக் காட்செய்கு வாய்சன் முகானந்தனே. 5

—வண்ணார்பண்ணை மேற்கு, வை. இராமநாதன்

* சில செய்யுள்கள்மாத்திரம் அனுவதிக்கப்பட்டுள்ளன.

நல்லீச் சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம்

மஞ்சன்ட கோலமயி லுண்டுமினிர் வேலுண்டு
 வளர்கின்ற வினைகளைவையும்
 வாளாது விட்டோட வுன்னெழுத் தாறுண்டு
 மகிமைபெறு நீறுமுன்டு
 நெஞ்சன்டு வாயுண்டு நீயுண்டு நானுண்டு
 நியமமதின் வழுவுமுன்டோ
 நீடித்த காலமா யெங்குறை யியம்பியும்
 நெஞ்சிரங் காததென்னே
 தஞ்சமுன் னடியுண் டெனக்கொண்ட வேழைதன்
 சஞ்சலந் தீர்த்தருஞ்வாய்
 சரவண பவா ! குகா ! சண்முகா ! நீபனே !
 சாமி ! சிவ காமிசேயே !
 வஞ்சமுறு நெஞ்சினர்கள் பஞ்சமுறு செஞ்சரண
 வடிவேல் கரக்குமரனே !
 வாரண முழங்குவயல் சூழநகர் நல்லீவளர்
 வரசுப்ர மனியபொருளே.

1

ஓயாத துயராழி திரைமோத மோதுண்டே
 னுணர்வொடுயர் செயலழிந்தே
 யுன்னரிய சந்திதியி லென்னெளிமை கூறினே
 னென்றிரண் டோவநந்தம்
 மாயாத புலனுறுகண் மிதுமன நீடியே
 மருவுக்க மின்றிநாஞும்
 வாட்டமுறு மென்னையரு ணட்டமது கொண்டுந்
 வளமருவ வைப்பதென்றே ?
 தூயாத வா ! சுப்ர மனியபன் டிதகுகா !
 சுருதிமுடி வானபொருளே
 தோகைமயில் வாகனக் கடவுளே ! வென்மருகா
 சோதியே ! துரியவடிவே !
 வாயார நின்னெழுத் தாறிலா நாவுடைய
 வாதருற வகலவருள்வாய்
 வாரண மகட்கினிய பூரண நல்லீவளர்
 வரசுப்ர மனியபொருளே.

2

தேசிகப் பொருளாகி யெங்குநிறை கின்றன
 சிறந்தமறை முதலாயின
 சிற்பரவி யோமமாய்த் தோன்றவு மொடுங்கவுந்
 தெரிவரிய பொருளாயினை !

யாசில்ட் பாக்கருப் பொருளாகி யாருகி
 யஞ்செழுத் தாகிநின்று
 யறுமுகப் பொருளான தெய்வமே ! நின்பொரு
 எற்றிந்தெவ ருரைக்கவல்லார்
 பூசல்வண் டறைகடம் பணியுமணி மார்பனே
 புனமயிலை மருவுபுயனே !

பூரித்த தீவினைக் கடலிலே நெடுநாட்
 புலங்கொள வழுந்திநின்றே
 மாசினுற் றுமொறு மென்னைவெவளி தூக்குவாய்
 வானவர்கள் சஞ்சீவியே
 வையமிசை யும்யுநெறி செய்யுநகர் நஸ்லைவளர்
 வரசுப்ர மணியபொருளே.

3

உவந்துளை நினைந்துருகு நெஞ்சமுநி னினையடிக
 ளோர்ந்துகண் களிகூர்தலு
 மொப்பரிய முருகாவெ னப்புல ஞெருங்கமைந்
 தோதலு மெனக்கருஞ்வாய்
 சிவந்திடு தலைச்சூர் மடிந்திடு புலந்தொறுந்
 திரிபேய்க் கவந்தமாடச்
 செய்யவடி வேல்தொட்ட கையனே ! வையமிசை
 சென்மித்த நாளாகவே
 யவந்தனைக் கொண்டநாட் போக்கினே னன்றியொன்
 றறிகிலே னடைகிலேனே
 யாதலா வென்னையுன் னடியருட் கூட்டிமன
 வாறுத லளிப்பதென்றே ?
 மகந்தனை யழித்தபெரு மாருதி யுளத்தொளிரு
 மாயவன் திருமருகனே
 வானவர் தினம்பணிய ஞானபண் டிதகுகா
 வரசுப்ர மணியபொருளே.

4

—பண்டிதர், நெ. வை. செல்லையா

நல்லைச் சண்முகமாலை

நால்

அறுமுகமும் பன்னிருசெங் கரமும் வேவு
மபயவர தமுங்கடம்பி னலங்கன் மார்புங்
குறுநகையுங் கருளைபொழி விழிமுந் நான்குங்
குஞ்சரமான் மகளிருவர் குலவத் தோகை
பெறுமயின்மே ஸமர்ந்ததிருக் கோல மென்றும்
பிரியாதென் னெஞ்சினுள்ளே பேண நிற்கு
முறுவதெது வரினுமொளிர் வேற்க உத்தா
ஞுயிர்த்துளையாய் வருவனென வளங்க வித்தே. 1

இருடன்னிற் கிடக்குமெனை வெளியே தூக்கி
யெடுத்தருள வேண்டுமையா விலங்கு நாட்டங்
குருடுகொண்டோன் கயத்துறையில் வீழ்ந்தால் யாருங்
கூடிநின்று பார்ப்பரோ கொள்வ ரன்றே
பெருகுபல வின்கனியின் பிரச மோடிப்
பீடுடைய செஞ்சாவி பெருக்கு நல்லைக்
குபூரனே குடவளையின் முழுக்க நீங்காக்
கோயிலுறை நாயகனே குமர வேளோ. 2

என்றுமுனக் கென்குறையை யெடுத்தெ டுதே
யியம்பிநின்று மென்மீதி லேனே வையா
நன்றுபொழி கருளைமுக மாறுங் கண்கள்
நான்முன்று முடையவனே நாடா நின்றாய்
வன்றுயரால் நலிவடைய விடுதி யேல்யான்
வருதுளையின் றஜையலதிங் கறிக லேனே
கன்றுதனக் கிரங்குபகுப் போல வென்னைக்
கடைக்கணித்து னருள்புரிவாய் கந்த வேளோ. 3

இறைவவுன தருளௌனக்கோ ரணுவு மில்லை
 யியம்புதுன் செவிதனிலு மேறு தில்லை
 குறையிரந்தார்க் கருள்கொழிக்குங் குமரா நல்லைக்
 கோயில்கொண்டா யென்னளவிற் குறைவை யாதே
 பறைபுனல்சேர் செஞ்சடையா யடியேன் மிக்க
 வஞ்சினே னுன்பால்வந் தடைந்தே ணயா
 வறவுடையா ரெவருமில்லை யெனைக்கண் பாரா
 யுத்தமனே யேற்றருளை னுறுக னின்றே. 4

கரணமொடு தளர்கருவி கால்க ரங்கள்
 கண்பஞ்சிட் பறிவிழந்து கதியொன் றின்றிப்
 பரணமுறப் பாய்துணையாய்க் கிடக்கும் போது
 பன்னிருகண் னுடையநல்லைப் பதியா யென்னைத்
 திரணமெனுங் கபம்வருத்தஞ் செய்யா துன்றன
 சிந்தணியில் மனநிலைக்கச் செய்து நீங்கா
 மரணமுறும் போதுனது மடிமே லென்னை
 வைத்திருக்க வேண்டுமிந்த வரந்தந் தாளே. 5

என்னபிழை செய்திருந்த போது மையா
 வேழழென்மேற் கருணையுட னிரங்கி யான்டே
 யன்னபிழை தணையகற்றி யடிய னுக்கி
 யனிபெறுசிற் பரபோக மளித்தே யென்று
 மின்னலிலாப் பெருவாழ்வி லிருத்தி வைப்பா
 யிகபரத்துக் கொருபொருளே யிறையே நல்லை
 வன்னமயின் மீதொளிரும் வடிவேற் கையா
 வள்ளிபங்கா தொழுதடியேன் வழுத்தி னேனே. 6

—பண்டி.தர் நெ. வை. செல்லையா

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்க்
கந்தசுவாமி பஞ்சரத்திநம்

ஆசிரிய விருத்தம்

மருளொனுஞ் சாலம் புனத்திலைப் புலனெனும்
மாயைவழி யதனிலோடி
வருபுண்ட ரிகமென வேபுழன் றனுதிநமும்
வாடுமெளி யேன்றனக்கும்
பொருளிதென் றுணரும்வகை காட்டிநின் கழலினெறி
பூட்டியருள் செய்வதரிதோ
புன்மையே னின்சரண மன்றிவே ஏறுன்றையும்
புவிதனிற் போற்றுகில்லேன்
தெருஞுமா தவநெறியி னுயர்கும்ப முநிதொழுஞ்
சிற்பரா நந்தனேமீத்
திகழுமொரு பெருஞான கதிர்காம நகரிலுறை
தேவனே தமியனேற்கும்
அருள்புரிய வேண்டுமேய ரின்பயத் தொடுமேகில்க
ஊனுகுபொழின் மேவிவாழும்
அழகியநல் ஹர்வாச குரங்கு பரநேச
வமர்ப்பனி முருகேசனே.

—பண்டிதர் வ. மு. இரத்திநேசவரரயர்

* நல்லைப் பதிற் றுப்பத்தந்தாதி

எண்சீர் விருத்தம்

வளங்குலவ வருநல்லைத் திருப்பதியி னிறைந்த
 மாவொளியே வானவர்கள் வாழ்வுபெற நஞ்சைக்
 களங்குலவக் கொண்டபர ணைமுகமுங் குன்றக்
 கண்ணிதன தோர்முகமு மொன்றியெழி லோடு
 மழங்குலவ வாறுமுக மாகிவர வந்த
 மாபதியே மாபதியாய் வந்தவிறை ஞானப்
 பழங்குலவு நியெனச்சொல் குபரவெம் பாசப்
 பகைகெப்பார்த் தென்றனக்கு மெய்யருள்வைப் பதுவே.

வைப்பதருட் கெனவறிஞர் வாழ்த்தவந்த பதியே
 வணங்கடியார்க் கிரங்கியவர் மாபவத்தை மாற்றி
 யெய்ப்பையொழித் திறும்பூதுற் றிடவிருத்து மொளியே
 யேமநெடுஞ் சிலையினிறை யிடவருமம் பாகச்
 செய்பரியி னருமருக திருமருக தேவ
 சேனைதனை மானளித்த தேனையுள தேவே
 யொப்பகல்நல் லைப்பதியில் வாழுமருட் டிருவே
 யுன்னடியர் கூட்டுறவெற் குதவியருள் புரியே. 2

அருளாரிய வுருவெனக்கொள் குபரவற் பகலு
 னுறைமுத்தை யோதியுன தாலயமுற் றடியை
 மருளிரியக் கண்டுதொழு துன்னடியர் கூட்ட
 மருவியவர்க் கேவலைச்செய் யொப்பில்பெரு வாழ்வ
 தெருளாரிய வெற்கடையச் செய்வதுனக் கரிதோ
 தீயவைசெய் குர்முதலைத் தேவர்தொழச் செய்த
 பொருளாரிய வாகியுள யாவுமுள நல்லைப்
 புலவகடை யேனையுமோர் பொருளெனக்கொண் டருளோ. 3

* சில செய்யுள்கள் மாத்திரம் அங்குவிதிக்கப்பட்டுள்ளன.

கொண்டருள்தொன் போயில்மயிலிற் குலவயிற்கைக் குமரா
 கோகனதாக் கன்முதலோர் வாழ்வறநஞ் சண்ட
 கண்டனருட் காதலனீ யாதலினற் றந்தைக்
 காயகுணம் மெந்தனிலுங் காணுமத னலே
 யண்டர்பெரு மான்பாடிப் பணிந்தவர்கட் கெல்லா
 மருள்கிருபா சமுத்திரமென் பானீயு மிரங்கு
 வண்டடைதே னுண்டுமெகிழ் தண்டலைநல் லூரில்
 வாசகதி ரேசமுரு கேசதிரு வரவே.

4

வரபரசன் முககுழக மான்மருக முருக
 மாமயில்வா கனகுகதெய் வதயானை காந்த
 சரவணவுற் பவவருண மகள்கொழுந சூர
 சங்கார வேல்முதல தங்கியீ ராறு
 கரவரன்றந் திடுபுதல்வ திருக்கார்த்தி கேய
 கங்கைசுத காந்தகுறிஞ் சிக்கிறைவ வானேர்
 புரமழு பெறவளர்பூம் பொழிலுளநல் லூரிற்
 பூரணவா ரணபுலவ வென்னையுமான் டருளே.

5

ஆண்டுபல விருந்துதவ மாற்றியென்ன சுருகை
 யனிலமதைப் புசித்துமென்ன வுடலைவெறுத் தென்ன
 மாண்டவடிப் பத்தியின்றி முத்தியிறு தென்ற
 வார்த்தைநிசங் கார்த்திகேய வள்ளாலன் புடனே
 வேண்டுமெவர் வேண்டுவதை யீந்தருஞும் விமல
 வித்தகமெய்ப் பத்தியுள மேவவைத்திங் கடிமை
 பூண்டுபதந் தொழுவருள்நல் லைப்பதியிற் புனித
 பூரணமே யாரணமுங் காணரிய பொருளே.

6

—சரவணை, ஆ. தில்லைநாதப் புலவர்

*திருநல்லூர்த் திருப்பள்ளியெழுச்சி

எண்சிர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

செங்கதிர்ச் செல்வனும் குணதிசை எழுந்தான்

செறியிருள் அகன்றது சிறந்தது வானம்
பொங்கருள் நான்மறை அந்தனர் புகன்றூர்

புள்ளினம் ஆர்த்தன போந்தனர் அடியார்
திங்களின் பிறையனி சிவன்தருஞ் செல்வா

திருநல் லூருறை திருமுரு கோனே
எங்களை ஆட்கொனும் இன்னருட் கடலே

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு எாயே.

1

செந்தமிழ் இசையெனச் சேவல்கள் கூவும்

தேமலர்ச் சோலையில் தீங்குயில் பாடும்
மந்திர கிதங்கள் வந்தலை மோதும்

மங்கலச் சங்கொலி வானுல கேகும்
சிந்தையில் இனியவர் செம்பொருள் கானும்

திருநல் லூருறை திருமுரு கோனே
எந்தைநின் திருவடி இறைஞ்சிட விழைந்தோம்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு எாயே.

2

மூவரின் முந்திய முழுமுதற் பொருளே

முனிவர்கள் காட்சியில் மூண்டெழுஞ் சடரே
ஆவலின் அழுதனர் தொழுதனர் அடியார்

ஆண்டருள் புரியென அழைத்தனர் கேளாய்
தேவரிற் செம்மைகொள் துறவிகள் சேரும்

திருநல் லூருறை திருமுரு கோனே
ஏவரும் ஏத்திடும் பேற்றெமக் கருள்வாய்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு எாயே.

3

* சில கவிகள் மாத்திரம் அங்வதிக்கப்பட்டுள்ளன.

பொங்கெழின் மாலையர் பூவினர் ஒருபால்
 போற்றிசெய் அருச்சனைப் பொருளினர் ஒருபால்
 தங்கொலி முழவினர் குழலினர் ஒருபால்
 தமிழ்மறை யாழுடன் சாற்றினர் ஒருபால்
 தெங்களங் கழகுடன் செறிந்திடும் பொழிலார்
 திருநல் ஹாருறை திருமுரு கோனே
 எங்களை ஏற்றஞ்சன் ஈந்திடுந் தலைவா
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

விழித்திடும் நுதலினன் வீசெறுளிர் விருந்தே
 வின்னவர் போற்றிடும் விளங்கொளிப் பிழம்பே
 கொழித்திடுந் தேங்கவைக் கொழுந்தமிழ்ப் புலவா
 குறமகள் காதலிற் குழைந்திடுங் குகனே
 செழித்திடும் செந்நெலும் செல்வமும் ஓங்கும்
 திருநல் ஹாருறை திருமுரு கோனே
 இழித்திடும் பிறப்பினை ஒழித்தெமை ஆள்வாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5

பாற்கடற் பாயலிற் பள்ளிகொள் வோனும்
 பயன்கெழு நான்மறை பகர்ந்தஞ்சு வோனும்
 மாற்றஞ்சு மறவியும் வானவர் கோனும்
 மாதவச் செல்வரும் வாழ்த்திடும் அரசே
 சேற்றினிற் சேல்புரள் கழனிகள் ஓங்கும்
 திருநல் ஹாருறை திருமுரு கோனே
 ஏற்றெழைம் புரந்துயர் வீட்டுல கருள்வாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6

—வித்துவான் க. வேந்தனார்

*திருநல்லூர்க் குயிற்பத்து

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்
 இன்பத் தமிழின் தீஞ்சவவபோல்
 இனிமை பரப்பும் இளங்குயிலே
 அன்பர்க் கிளியான் ஆறுமுகன்
 அமரர் கோமான் அருளாளன்
 துன்பப் பிறவி தொலைத்திடுவோன்
 தொல்லோன் நல்லூர்த் திருமுருகன்
 என்பும் உருக்கி எமையாளவோன்
 ஈசன் மைந்தன் வரக்கவாய்.

1

கல்லுங் கனியக் கூவியுளங்
 களிக்கும் குயிலே கற்றுணர்ந்தோர்
 சொல்லும் பொருநுங் கடந்தானைத்
 தூய ஞானச் சுடர்விளக்கை
 அல்லும் பகலும் அடியார்கள்
 அழுதும் தொழுதும் அருள்வேண்டும்
 நல்லூர்க் கந்தப் பெருமானை
 நயந்து நம்பால் வரக்கவாய்.

2

கன்னற் சாற்றின் சுவைநாணக்
 கானம் பொழியுங் கருங்குயிலே
 அன்னை தனிலும் மிகநல்லோன்
 அவுணர் குலத்தை வேரறுத்தோன்
 இன்னற் பிறவி எத்தாமல்
 எம்மைக் காக்கும் இளஞ்சேயோன்
 தென்னை செழிக்குந் திருநல்லூர்க்
 செவ்வேட் பெருமான் வரக்கவாய்.

3

* சில பாக்கள் மாத்திரம் அநுவதிக்கப்பட்டுள்ளன.

பண்ணின் பயனும் குரலெட்டதுப்
பாடுங் குயிலே பாவாணர்
கண்ணுங் கருத்துங் களிகூரக்
காடசி கொடுக்குங் கதிரவேலோன்
உண்ணின(று) உயிர்கள் உடனுகி
ஒன்றுய் வேறுய் உறைந்திடுவோன்
நண்ணும் அடியார் நலம்புரம்போன்
நல்லூர்க் கந்தன் வரக்கூவாய்.

4

அள்ளி அருளின் விருந்தளிக்கும்
அமுதக் குயிலே அடியார்கள்
உள்ளம் உருகி ஊனுருகி
ஊற்றுய்க் கண்ணீர் வார்ந்தோடக்
கள்ளந் தவிர்ந்த மெய்யன்பால்
கருணைக் கடலே என்றேத்தும்
வள்ளற் பெருமான் திருநல்லூர்
வடிவேற் கந்தன் வரக்கூவாய்.

5

— வித்துவான் க. வேந்தனுர்

நல்லீலப் பதிக்கு நடப்பாய்

காப்பு

செங்கரத்து வேலமருஞ் சேயைத் தொழும்பாடற்
கைங்கரத்து முன்னே னரண்.

கட்டளைக் கலீத்துறை

மண்ணிற் பிறப்பவர் வேண்டும் வரங்கள் மலர்ந்தளிக்க
எண்ணிய வேற்பெரு மானுறை கோவி லிதுவெனவே
கண்ணிற் கழகு தருங்கோ புரமுங் கணைமணியும்
விண்ணிற் குணர்த்துநல் ஸீப்பதி காண விரைமனமே. 1

அல்லீலப் பழிக்குங் குழல்வள்ளி நாத னடியர்துயர்க்
கல்லீலப் பொடிசெயும் வேற்பெரு மானருள் காட்டுகீனருள்
தொல்லீலப் பவத்தொபர் சூழ அலையும் துயர்மனமே
நல்லீலப் பதிக்கு நடப்பாய் கடப்பாய் நலிவினையே. 2

அல் - இருள். குழல் - கூந்தல்.

தெவ்வர் துயருஞ் சிலைமதன் வாட்டமுஞ் சேர்ந்திருக்கும்
ஐவ ரஸீப்புங் கலியும் பினியு மழிந்தொழிந்தே
உய்வுற வேண்டுதி யேல்மன மேநல்லை உள்ளமரும்
மைவரை யைப்பொடி செய்வேலன் தாளை வணங்குதியே. 3

தெவ்வர் - பகைவர். கலி - வறுமை. ஐவர் - ஜம்பொறிகள்.
மைவரை - கரியமீல்.

கொடியா ரிருவர் புடைசூழ நல்லீலயங் கோவிலுறை
வடிவேன் முருகனைக் கைம்மலர் கொண்டு வழுத்திநிற்குங்
கொடியார்க்கு மின்னருள் கூடிடு மென்று குழைந்துநெஞ்சே
முடியாப் பிறவிப் புளையாகுந் தாடொழ முந்துதியே. 4

புளை - கப்பல்.

ஜம்புல வேட ரஸீப்பா ஹனதரு எாமடியை
நம்புகி லேனுமை பாலாவென் ரேதிலன் நானுமுனைப்
பைம்பொழி னல்லைக் குமராவென் ரேத்திலன் பண்டுகெட்டே
வெம்புகின் ரேனெனை நீதுடுத் தாள்வடி வேலவனே. 5

— அல்வாழூர்க் கவிஞர், மு. செல்லீயா

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி அட்டகம்

தேமா விளந்தளிர்க் ளாகினால் நீவியே
 சித்தசன் சின்னமினிய —
 சின்னமு தக்களிகொ ளாளிகள்யாழ் மீட்டிடச்
 சித்ரப் பசங்கிள்ளைகள்
 தாமா றுறுவணம் பிற்பாட் டிசைத்திடச்
 சரணம் பெயர்த்தனிமயில்
 தகுதகென நடனமிட ராமதூ துவரின்
 சனங்கள்கள் டிருக்ரங்கள்
 மாமான் புடன்பழுவி ஞெற்றிமே மேடுமென
 மத்தளங் கொட்டுமெழிலார்
 வாசமலர் வீசபொழில் நல்லைநகர் வாழ்கின்ற
 வடிவேல னேயெங்குலக்
 கோமா னினக்கபய மபயமென் கொடுவினை
 குறைத்தென்னை யாண்டருஞ்வாய்
 குஞ்சரி மனைளனே குறவள்ளி கேள்வனே
 குமாரசுவா மிக்கடவுளே.

1

வாசமலர் மருதினுறை பொற்றுரப் பசங்கிள்ளை
 வன்னத் திருப்பூவையை
 வலிமிக்க பொல்லாத கலியுகத் தடியவர்கள்
 மனகக் குகந்ததெய்வம்
 நீசற் றுறைத்தெயன வமர்குடி வாழ்வித்த
 நீலமயில் வாகனனென
 நீலமீதி வவனுறையு நல்லூ ரியாதென்ன
 நீசொன்ன தேயஃதெனத்
 தேசற்ற மாவிளந் தளிர்கோது பூங்குயில்கள்
 சிரமசைத் ததுசரியெனத்
 தெய்வமயி லானந்த நடமாடு பூஞ்சோலை
 திகழுநல் ஹரையனே
 கூசுக்டர் வீசவை வேலனே யபயமென்
 கொடியவினை தீர்த்தாஞ்வாய்
 குஞ்சரி மனைளனே குறவள்ளி கேள்வனே
 குமாரசுவா மிக்கடவுளே.

2

தூவாரு முட்புறக் கனிகிறி நறவொழுகு
 சுளையெடுத் தங்கொர் கடுவேன்
 சூலுடைய மந்திக் கருத்துபு நினைத்தினிமை
 சோதிக்க வாயிலிடுமேன்
 ஆவாஷி தென்னையோ குடிகெட்ட காரியமே
 மாறுமுக வடிவேலனுர்க்
 கன்புட னிவேதியா துண்கின்ற தென்னையென்
 றம்மந்தி கூறவஞ்சித்
 தேவாதி தேவனே யென்பிழை பொறுத்தினிய
 தீம்பழங் கொள்ளென்றுகை
 சிரமிது வைத்தக் குரங்குதுதி பூம்பொழில்
 சிறக்குநல் லூரையனே
 கோவே யுனக்கபய மபயமென் கொடுவினை
 குறைத்தென்னை யாண்டருஞ்வாய்
 குஞ்சரி மனைளனே குறவள்ளி கேள்வனே
 குமாரசவா மிக்கடவுளோ.

3

நானே பரப்பிரம மன்றிவே றில்லையெனு
 நாய்கன்வாழ் புன்மடத்துள்
 நன்னியோ ரிளம்பூவை யவர்கள்மா யாவாத
 நாசமொழி கேட்டுவெந்து
 தெனூர் செழும்பொழிற் கிளையைப் பூவையைத்
 தீங்குயிலை வரவழைத்துத்
 தீமொழி புகன்றிடச் சிவசிவா வென்றவைகள்
 செவிபுதைத் திதுபொய்யரன்
 தானே பரம்பொரு ஸெனப்பழங் கதையெனச்
 சட்டெனக் கழுகுபாயச்
 சங்கரா சரணமென மற்றவை சிரித்திடுந்
 தன்பொழில்நல் லூரையவெங்
 கோவே யுனக்கபய மபயமென் கொடுவினை
 குறைத்தென்னை யாண்டருஞ்வாய்
 குஞ்சரி மனைளனே குறவள்ளி கேள்வனே
 குமாரசவா மிக்கடவுளோ.

4

பொல்லாத பஞ்சமை யோவென்ற கிளியையொரு
பூவையே னெனவுலகினர்
போசன மிலைப்பொங்க வரிசியிலை வாங்கிடப்
பொருளில்லை யங்காடி போஅ
மஸ்லாடி வாங்கவுயிர் பொழுதோடு போகுமவ
ரிப்படியோர் படிகொண்டகம்
வருமுனங் கால்குறையு முலையிலிட வரும்முடை
மனிக்குடர் புரட்டிவாங்கும்
எல்லாம் பொறுத்துனிற் கால்வயிறு நோயுமா
மெதுபஞ் சானுநாழு
மென்செய்வே மெந்றழு கிறுரெனப் பூவையு
மிரங்குபொழில் நல்லைமுருகா
கொல்லா தெனைக்காத்த வேலா வடைக்கலங்
கொடுவினை குறைத்தானுவாய்
குஞ்சரி மனுளனே குறவள்ளி கேள்வனே
குமாரசவா மிக்கடவுளே.

5

என்னரிய நன்பவிப் பஞ்சகா ரணமென்னை
யென்றபூ வைக்கஞ்சகம்
யானென தெனுஞ்செருக் குங்கடவு ஞக்கச்ச
மின்மையும் பாவநெறியும்
மன்னர்பொரு எாசையுங் கைக்கூலி யெச்சமற
வாங்குமதி காரிமாரின்
வன்கண்மை யுஞ்சீவ காருணிய மின்மையும்
வாலிபர் பெருந்துடுக்கும்
பொன்னையே பார்ப்பார் புரட்டுந் திருட்டுமிப்
புதியநா கிரிகவுணவும்
பொல்லாத பஞ்சகா ரணமெனப் பேசிடும்
பூம்பொழின ஹுரையனே
கொன்னவி ஸயிற்படைக் குகனே யடைக்கலங்
கொடுவினை குறைத்தானுவாய்
குஞ்சரி மனுளனே குறவள்ளி கேள்வனே
குமாரசவா மிக்கடவுளே.

6

எம்மேலை கண்டென்னி நகையாட வஸ்லமெய்
யெம்பிரான் ரெஞ்சரன்மி
னினியபாற் காவடி யெடுத்துவிளை யாடிவர
விதுகண்டோர் முதுவானரம்
தமரான பேர்களை யழைத்தரசி எழுவிற்
றழையினற் பந்தரிட்டுத்
தடியொன்றி ஸெயிற் பீலிகட் டிப்புயந்
தாங்கவா வேசமாகித்
திமிதா திமித்தியென விளையாட மற்றவைகள்
செங்கரந் தொட்டகோட்டியே
செய்செய் வெனக்குரவை கொண்டாடு பொழினலூர்த்
தெய்வமே சிவசங்கரன்
குமரா வுனக்கபய மபயமென் கொடுவினை
குறைத்தென்னை ஆண்டருஞ்வாய்
குஞ்சரி மனைளனே குறவள்ளி கேள்வனே
குமாரசவா மிக்கடவுளோ,

7

சிலமுறு தென்னையெலு மிக்கைச் சிலிகன்னல்
திருமஞ்ச னங்கொடுப்பத்
தென்பொதிய மலைவருஞ் சந்தனங் குங்குமம்
செங்கலவை திலகமுதவச்
சாலவுயர் சோதியுந் தோன்றியுங் கஞ்சமும்
தனிவிளக் கேந்தவரசந்
தகரமுந் தூபமிட வழுதே மாபஸா
தன்கதலி லீயவன்பிற்
பாலமர் தருக்களர்ச் சனைசெய நிராஞ்சனம்
பளிதமது பரிமாறிடப்
பைங்கொன்றை சொன்னபுட் பஞ்சாத்தி வழிபடும்
பாதவந் லூரையனே
கோலமர கதமஞ்ஞஞ வாகனு வபயமென்
குறைதவிர்த் தாண்டருஞ்வாய்
குஞ்சரி மனைளனே குறவள்ளி கேள்வனே
குமாரசவா மிக்கடவுளோ.

8

— நவாவியூர் க. சோமசுந்தரப் புலவர்
(இந்துசாதனம் 24-8-62)

நல்லைப் பெருமான்

திருப்புகழ்

திருந்து மாரங் கண்டிகை கந்தை திருநீறும்
 திகழ்திரு நாமம் பொலிவுட னேதிடு திகழ்வாயும்
 வருந்து முள்ளம் வண்பத நாடிடு வழிபாடும்
 வையக மீதில் இனிப்பிற வாத வகைகோரும்
 பொருந்து மன்பர் அகலிட மேனிய பெருமானூர்
 புழுந்து சேயென் றருளிய ஞானப் புதல்வோனே
 வருந்து மென்றன் துயர்கெட மயில்மிசை வரவேணும்
 மகிழ்ந்து நல்லைத் திருநகர் மேனிய பெருமானே.

— பண்டிதர் ஆ. சி. நாகலிங்கபிள்ளை

வையம் வாழ வரமருள்வாய் !

கொல்லா விரத சீலமுடன்
 குன்று வாய்மைத் திருநெறியும்
 எல்லா வளனு மிருநிதியும்
 எய்தி யுலகோ ரின்பமுற
 வஸ்ஸான் வகுத்த வாழ்வினிதே
 வையம் வாழ வரமருள்வாய்
 நல்லார் பரவிப் பனிந்தேத்து
 நல்லைக் குமர நாயகனே.

— வித்துவான் பொன். அ. கனகச்சடை

தேர்விழாக் காட்சி

நல்லூரில் வீற்றிருக்கு நாடவொனு னறுமுகவன்
பஸ்லோருங் கண்கண்டே பணிந்துமிக வின்பழுற
எல்லூருந் தேர்மிகையே யேறிவருங் காட்சிசொல்
வல்லாரு மிங்குண்டோ வானேர்க்கு மரிதேயாம்.

வேறு

உயிர்க்கெலாந் தலைவன் ஒருதனி முதல்வன்
அயில்வேல் முருகன் அறுமுக வண்ணன்
செயிர்தீர் மேனிச் செம்மலின் கோலக்
கண்ணிறை காட்சி கருதுபே ரடியார்
தந்தவம் நிறையுந் தனிவினை யுந்தப்
பந்தமும் பவழும் பாசழும் மாளப்
யழவினை தீரப் பக்தர்தம் உள்ளக்
கிழவோன் முருகன் கின்னரர் தேவர்
எப்பதத் தோர்க்கும் எளியான் இறைவன்
என்றும் நிற்கும் இன்தமிழ் நல்லூர்
அன்றும் இன்றும் அயர்விலா தொளிரக்
கோயில்கொண் டருஞும் கோலப் பதியினில்
தேர்விழா எடுத்துத் தெரிசனம் காண்பர்.
அடியார்க் கருஞும் அறுமுக வேலன்
துடியிட மகளிர் இருபுறம் மருவ
மயில்மிகை ஏறும் மாணதிருக் கோலம்
ஆதார முதலாம் அகண்ட சக்திகள்
சந்திர சூரியர் மாயை தர்மம்
உருத்திரர் திக்குப் பாலகர் வாயு
மயில்குகள் மற்றைத் தேவர்க ளௌலாம்
அவயவ மாக அமைத்த தேரினில்
கனிந்து கனிந்து கருதுமெய் யடியார்
பணிந்து பணிந்து பதம்தொழு தேத்த
விதியில் உலவி விளங்கியே நிற்பன்
கன்றினைக் கானுங் காராம் பசவினைத்
தந்தையைத் தாயைக் கானும் தனயைர
சொந்தமாங் கணவர்க் கேங்கும் தோகையை
ஒத்தபல் ஸடியார் உவந்துமே ஏத்தி

உள்ள மலரும் ஓண்ணறு மலரும்
தண்ணறும் புகையும் தண்கனி பலவும்
பன்னீர் சந்தனம் பஸ்படச் சொரிந்து
விதிரப்பின ராகி வியர்வைமீ தூர
மெய்சிலிர்த் தழுதும் மிகுமகிழ் கூர்ந்தும்
அரகர வென்றே அரற்றுபே ரொலிதான்
கடலோலி யென்னக் காதினை ஈர்க்கும்
என்வினை தீர நீயருள் என்றே
காவடி யெடுத்துக் கணக்கறு மக்கள்
சேவடி காணச் சேர்ந்துமே நிற்பர்.
பஞ்சிலும் பட்டிலும் பரவுமெல் லடிகள்
கஸ்லிலும் முள்ளிலும் கனலென வெதுப்பும்
எல்லிலும் சுடவே ஏந்திமை மகளிர்
அடியழித் தன்புப் பணியினைப் புரிவர்
தேருருள் சுடுமன் தேகமேற் சுடவும்
பார்மகள் பரிந்து பரிதவித் திடவும்
தேரடிப் பின்னால் திரண்பூல் லாயிரர்
உருண்டுருண் டுன்பின் ஓடியே வருவர்.
பிறப்பினை யறுக்கும் பேரருள் மருந்தே
சிறப்புறு செய்கை சிந்தனை யெல்லாம்
மறப்புறு மடியரும் நின்பதம் மறவார்
அமரர்க் கிரங்கி யாண்டனை யாயினும்
அவணர்க் கருள மறந்திலை ஜயந்
ஆர்வலர்க் குவந்து அளிப்பைந் யாயினும்
மேவலர்க் காயும் வெம்மையும் இலையே
திருமுகம் கானும் திருவுடை யோர்பிற
உருவினைக் கண்டும் உவப்பரோ ஒருகால்
மேவரும் பதங்கள் மேவிடு மேன்மைநின்
சேவடி தொழும்பணிக் கிணையுமோ செல்வ
பொருஙும் பொன்னும் போகமும் வேண்டினும்
அருஙும் அன்பநின் னர்வலர் ஏத்தி
அருஙும் அன்பும் அடிப்பின் திரப்பின்
அகமுவந் தளிக்க அறுமுக வருக
நல்லூர் வீதியில் பல்லோர் காண

நஸ்லவர் போற்ற நாவலர் ஏத்த
அருளே ஒழுகும் திருமுகம் பொலிய
அமுகே உருவாந் தேவியர் சூழ
தேர்மே லிவர்ந்து தேவே வருக
பார்மே லருளே பொலிய வருக
பக்தர் களிக்கப் பரமநீ வருக
சித்த முருக்கும் செல்வநீ வருக
நித்த முன்னை நினைந்திடு மடியார்
புத்தி களிக்கப் புனிதனே வருக
ஓதி யுணர்ந்து உருகுமெய் யடியார்
நீதி யுணர நிமலனே வருக
தேர்மேற் பொலிதிருக் கோலம்நாம் காண
வருக முருக வருக வருகவே !

— சிவதொண்டன்

நல்லூர்க் கந்தன் தோத்திரப் பாமாலை

காப்பு

വേൺപാ

அப்புனத்திற் சன்முகனுர் அண்ணு எனஅழைக்க ஓப்புடனே சென்றங் குருக்காட்டித் — துப்புறுற்வாய் வள்ளிமனம் பூணவைத்த வாரணனே நாயடியேன் உள்ளமிசை நின்றான் உதவு.

၁၅၂

8.	வேதமுடன் ஆகமமும் விரித்தாய்
வெடுவனுய் வடிவெடுத்த வேலா
போதமொடு வீட்டருளும் புனிதா
பொன்னுடர் அறியாத பொருளே
ஆதரவு தந்தருளும் அழகா
அருணகிரி தமிழ்கேட்கும் அதிபா
நாதஉப தேசகுரு நாதா
நல்லூரிற் கந்தப்பா	போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
9.	செந்தா மரைத்தேவி மருகா
சீரான திருஅருளும் செல்வா
அந்தாதி யில்லாத அப்பா
அருவொடுரு அருவுருவு மானுய்
சிந்தா குலந்தீர்க்கும் தேனே
தேவர்தமைச் சிறைமிட்ட தேவா
நந்தாரும் செந்தூரில் நாதா
நல்லூரிற் கந்தப்பா	போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
10.	பூவாகக் கமழ்கின்ற பூவே
புவியாக ஒளிர்கின்ற புவியே
காவாகப் பயனுதவும் காவே
கதிராகச் செழுமைதரும் கதிரே
ஆவாகப் பால்பொழியும் ஆவே
அரனுகக் கதிகாட்டும் அரனே
நாவாகப் பாடுகின்ற நாவே
நல்லூரிற் கந்தப்பா	போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி
போற்றி

சிந்தனைத் தோற்றும்

கருதிய செல்வமுங் கல்வியுந் தந்தெதைமைக் காப்பவனே
கருவினை தீர்த்துன் கதிபெறும் ஆனந்தக் காட்சிதரக்
கருமயி ஸேறி வனிதைய ரோடுவேல் கைப்பிடித்துக்
கருணைகொண் டெம்முன் வருபவ னேநல்லைக் கந்தப்பனே.

செல்வ நல் ஹார்க் கந்தன்

ஐங்கரன் தம்பியே, அம்பிகையும் அத்தனும்
அருளும்மக னே, முகுந்தன்
அன்போ டனைக்குமரு கா,குகா, சண்முகா,
ஆனந்த ஞான முருகா,
மங்கள சொநுபனே, மயிலேறு மழகனே,
மந்திரம் தந்த குருவே,
வானவர் சிறைமீட்ட வள்ளலே, ஆறுபடை
மருஷினின் யாடு மரசே,
சங்கத் தமிழ்தந்த தலைவனே, வினைதீர்த்த
சரவண பவானந் தனே,
சந்ததமும் உன்றனது சிந்தனைத் தேன்பருகத்
தமிழேழுக் கருள்புரி குவாய்,
செங்கைவடி வேலொடு தெய்வகுஞ் சரிவள்ளி
திருமருங் கழகு செய்யச்
சித்திரப் பொற்பதும் ரத்நரத மேறிவரும்
செல்வநல் ஹார்க் கந்தனே.

— அளவையூர் அஞ்சீவி

எப்படிக் காதல் கொண்டாய்

இராகம் - வசந்த

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

எப்படிக் காதல் கொண்டாய் — சகியே
செப்படி வித்தைகள் செய்யும் முருகன்மீதில்

அநுபல்லவி

அப்பனுக்கே புத்தி செப்பிய தப்பிலிழுன்
தப்பவழி யறியாத தருவாக நின்றவன்மேல் (எப்)

சுராம்

மாங்கனியை வாங்கவந்து ஆண்டியாக நின்றுன்அவன்
மங்கையர் இருவருடன் மருவிக் குலவிடுவான்
ஓங்குகதிர் வேலெலுத்து ஒறுக்கும் அகரர்குலம்
ஓழித்தவன் தேவருக்கு ஓளிருள் அளித்தவன்
தூங்குகி மாமுகனின் துணையவன் இளையவன்
தோகைமயில் மீதமரும் வாகைக்கடம் பணிமார்பன்
பூங்கமழும் சோலைமலி புனிதநல்லை நகரில்
புண்ணியன் போலிருக்கும் புதுமனக் கள்வன்மீதில் (எப்)

— யாழ்ப்பானம் ந. வீரமணி

பிற்சேர்க்கை

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் புதிய ரதம்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலுக்குப் புதிய தேர் ஒன்று செய்து முடிக்கவேண்டு மென்ற ஆவல் காலன் சென்ற அறக்காவலர் அவர்கள் மனதிற் குடிகொண் டது. புதிய தேர் உருவத்திலும் அமைப்பிலும் பழைய தேரை ஒத்ததாயிருக்கவேண்டும் என்பது அறக்காவலரின் ஆசையாகும்.

இத்தகைய சித்திரத் தேரை அமைத்தற்குப் பல்லாற்றுனும் திறமை வாய்ந்த சிற்பாச்சாரி திருவிடை மருதூர், இரா. கோவிந்தராஜா ஆச்சாரியரே என உணர்ந்த அறக்காவலர் அவர்கள் அதனை உருவாக்கும் பொறுப்பினை அவர்களிடமே ஒப்படைத்தார்கள். தேர்த் திருப்பணியும் நன்னாளில் ஆரம்பமாயிற்று.

திரு. இரா. கோவிந்தராஜா ஆச்சாரியவர்கள் தமக்கு உதவி புரிய நான்கு உதவியாளரை இந்தியாவிலிருந்தே கூட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். இவர்களுக்கு உள்ளுர்த் தொழிலாளர்களும் உதவி புரிந்தனர். ஒரு வருடத்துக்குள் புதிய தேர் உருவாயிற்று.

புதிய சித்திரத் தேரினை ஒரு வருடத்துக்குள் உருவாக்கி வெள்ளோட்டத்தையும் நிறைவேற்றுவதில் கண் னுங் கருத்துமாக இருந்தார் அறக்காவலர் குகழீ ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள். இவருக்குப் பின்னரையில் நின்று தேரின் உறுப்புக்கள் உருவாக்கப்படும்போதும் வர்ணங்கள் பூசப்படும் போதும் ஆலோசனை கூறி நேரடியாகக் கண்காணித்து வந்தவர் அறக்காவலரின் அருமைச் சகோதரர் குகழீ குமாரதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள். புதிய தேர்

உருவாதற்குத் தேவையான மரங்களை வவனியாக் காட்டிலிருந்து தெரிந்தெடுத்து நல்லூருக்குக் கொண்டு வருவதில் வவனியா முன்னால் எம். பி. திரு. செ. சுந்தர விங்கம் அவர்கள் பேருதவி புரிந்தார்கள்.

அறக்காவலர் விடுத்த வேண்டுகோட் கிணங்கி முருகபக்தர்கள் மனமுவங்து தாராளமாகப் பண உதவி புரிந்தார்கள்.

ஆகவே அறக்காவலர், சிற்பாச்சாரியர், அன்பர் யாவரும் பக்தியுடன் இத்திருப்பணியில் ஈடுபட்டதன் பயனுகப் புதிய தேர் உருவாயிற்று.

1964ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 20ஆங்கிகத்தில் புதிய தேரின் வெள்ளோட்டம் வெற்றியாக நிறை வேறியதைக் கண்டு அறக்காவலர் அவர்கள் அளப் பரும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். நல்லூர்க் கந்தனின் திருப் பணி அவன் அருளால் நிறைவேறியது கண்டு அவன் பொன்னார் திருவடிகளைத் திரிகரண சுத்தியுடன் தொழுதார்கள். தமது உள்ளத்தில் மேலிட்டு நின்ற ஆசை நிறைவேறியது கண்டு முருகனைத் தொழுது அதனை உருவாக்கிய சிற்பாச்சாரியருக்கும் உதவியாளருக்கும் சன்மானம் வழங்கி நிதி உதவிபுரிந்த அன்பர் களுக்கும் தம் நன்றியைச் செலுத்தினார்கள்.

இத்தேர் உருவாகுவதற்கு ஏறக்குறைய ஒன்றே கால் லட்சம் ரூபா பிடித்திருக்கும் எனக் கூறலாம்.

1964ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் தேர்த்திரு விழாவிலன்று நல்லூர்க் கந்தன், இப்புதிய சித்திரத் தேரில் ஆரோகணித்துப் பவனிவங்து பக்தர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்தருளினார்.

இனி யார் உள்ள?

ஈழநாட்டிலுள்ள கந்தகோட்டங்களுள் தலைமை இடம் வகிப்பது நல்லூர்க் கந்தசவாமிகோயில் என்பது யாவரும் நன்கறிந்ததொன்று. பண்ணைக்காலத்திற் புலையர்கள் அறையும் பறையொலியோடு குழிமஞ்சூள் வெளிச்சத்தில் திருவிழா நடைபெற்ற கோயிலிலே அஙேக திருத்தங்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்து, காலநேரங் தவறுமற் பூசை நடைபெறும் ஒழுங்கினை முதன் முதற் கையாண்ட பெருமை ஸ்ரீ ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியாரின் தந்தையார் உயர்திரு. இரகுநாத மாப்பாண முதலியாரையே சாரும். சாதுரிய புத்தி வாய்ந்த இப்பெரியார் சிறிது சிறிதாகப் பல திருத்தங்களைக் கையாண்டதுடன் கோயிற் பூசகர்களையும் பணியாளர்களையுங் திருப்திப் படுத்தி நடாத்துவதில் தலைசிறந்தவராக விளங்கினார். இப்பெரியாரின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றியே உயர் திரு. ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள் மேன்மேலும் பல திருப்பணீகளை நிறைவேற்றியதுடன், பல திருத்தங்களையும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தார்கள்.

பழம் பெருமை வாய்ந்த இவ் வாலயத்தைத் திறமையாக நிருவகித்த பெருமை ஸ்ரீமான் ஷண்முக தாஸ் மாப்பாண முதலியாருக்கு உரியது. இவருடைய காலத்தில் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற திருத்தங்கள் பல. பழனியாண்டவர் கோயிலுக்கு முன்புள்ள சண்முக தீர்த்தத்தைத் திருத்தி நான்குபக்கமும் விசாலமான மண்டபம் அமைத்தமை, கைலாசவாகனம் செய்வித் தமை, கோயிற் சுற்றுமதிலை உயர்மாக அமைத்தமை, 1964ஆம் ஆண்டு மகோற்சவத்துக்கு முன்னர் புதிய தேரினை அற்புதமான முறையிற் செய்வித்தமை போன்ற

பல பல திருப்பண்கள் புரியப்பட்டன. கோயிற்பூசை களையும் உற்சவங்களையும் குறித்த நேரத்துக்குச் செய்வித்தல் ஆதியாம் சிரிய முறைகளை இவர் கையாண்டு வந்தார். இவர் தகுதியான வேலையாட்களை நியமித்துக் கோயிற் பணிகளைப் புரிந்து வந்தனர். தமது காரியாலயத்திலிருந்தவண்ணமே சுகல வேலைகளையும் கண்காணித்து வருவார். இவர் கோயிலை கிருவகித்து வந்த முறையை மாவரும் மெச்சினார்.

ஆண்டுதோறும் பங்குனி உத்தரத்திலன்று தலையை மொட்டையடித்து சிரோமாலையும் மகரகண்டிகையும் அணந்து, சங்கல்பம் ஏற்று, ஆட்டக்காவடி முன்னே செல்ல, நாதசுரவாத்தியம் முழங்க, செல்வத் திருமகள் மீனலோசனி பாற்செம்பு ஏந்திப் பின்தொடர, பய பக்தியுடன் முருகன் ஆலயத்திற்கு அறக்காவலர் காவடி தாங்கிச் செல்லும் காட்சி கண்டோர் மனதைக் கசிந்துருகச் செய்யும்.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த கோயிலின் அறக்காவலர் குகழீ ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள் அடியேனை அன்புடனும் ஆதரவுடனும் நடாத்தி வந்தார்கள். திருவெம்பாவைக் காலத்தில் வைகுண்ட ஏகாதசியில் (15-12-64) கோயில் அறக்காவலர் குகழீ ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார் அவர்கள் சிவபதமடைந்தமை இவர் செய்த தவத்தின் பயனுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இங்நூலை விரைவில் நிறைவேற்றும்படி பொறுமையுடனும் அன்புடனும் எனக்கு அடிக்கடி நினைவுட்டிவந்த பண்புமிக்க சான்றேன் இவரேயன்றி இனி யாருளர்?

இந்நாலாசிரியர் இயற்றிய நூல்கள்

1. கத்திர்காமம் (2ஆம் பதிப்பு)
2. நவ இலங்கை
3. திருக்கோணமாமலை
4. திருக்கோணமலைத் திருவுருவங்கள்
5. முன்னேசுவரம்
6. கொழும்பு பொன்னம்பலவாணேசர்
7. நால்லூர்க் கந்தசுவாமி
8. சிறுவர் கதாமாலை 1, 2, 3
9. புத்திப் பரீட்கை

பதிப்பித்த நூல் :

யாழிப்பாண வைபவமாலை (2ஆம் பதிப்பு)

விளாவில் வெளிவரும் :

1. யாழிப்பாண வைபவமாலை (ஆங்கில மொழி பேயர்ப்பு)
2. கவயாபாடல்
3. சங்கதி முருகன்
4. தக்ஷிண கைலாச புராணம்

இடப்புற மேற்படம் :

1. சங்கிலித்தோப்பிலுள்ள முகப்பு.

வலப்புற மேற்படம் :

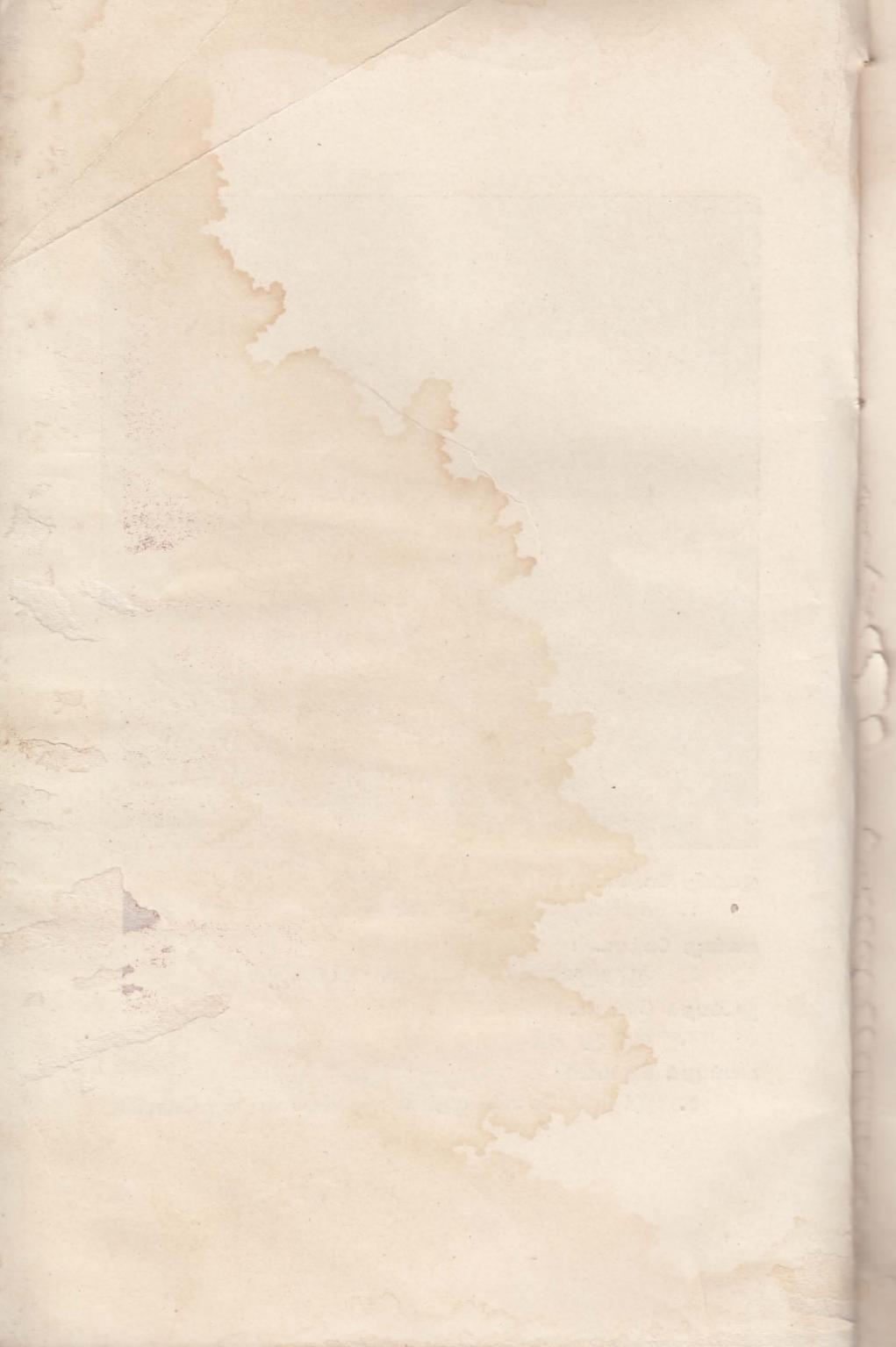
2. ஆறுமுகசுவாமி வாயில். (1965இல்)

இடப்புறக் கீழ்ப் படம் :

3. யழுனை ஏரி.

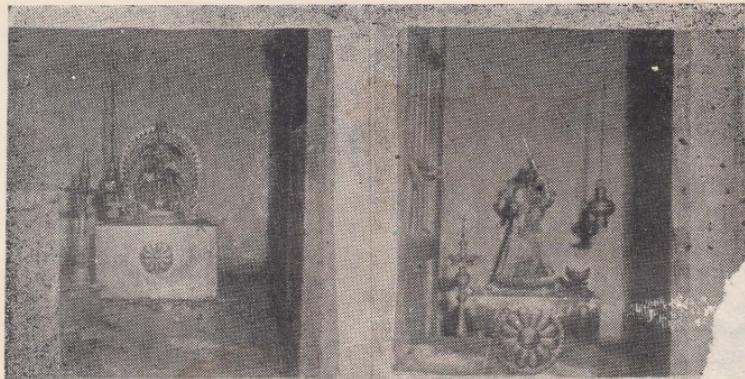
வலப்புறக் கீழ்ப்படம் :

4. தீர்த்தக் கேணியிலுள்ள பழனியாண்டவர் கோயில்.

1

2

3

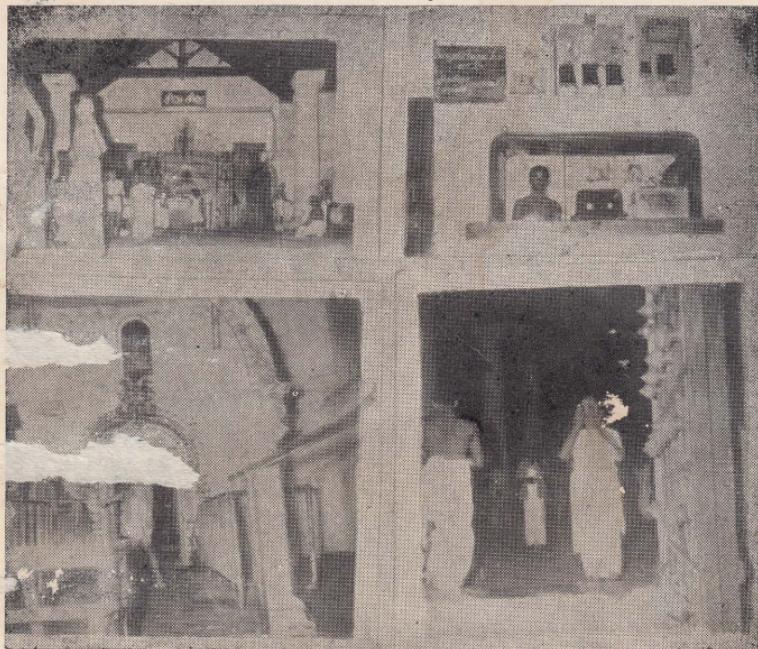
4

1. விக்கினம் தீர்க்கும் விநாயகப் பெருமான்.
2. மகாலட்சமி
3. கோவிற்றுபகர் இருநாதமாப்பாணர் மனைவி பிரதிமை.
4. முருகன் புகழ் பாடும் பக்தர் முவர்.

1

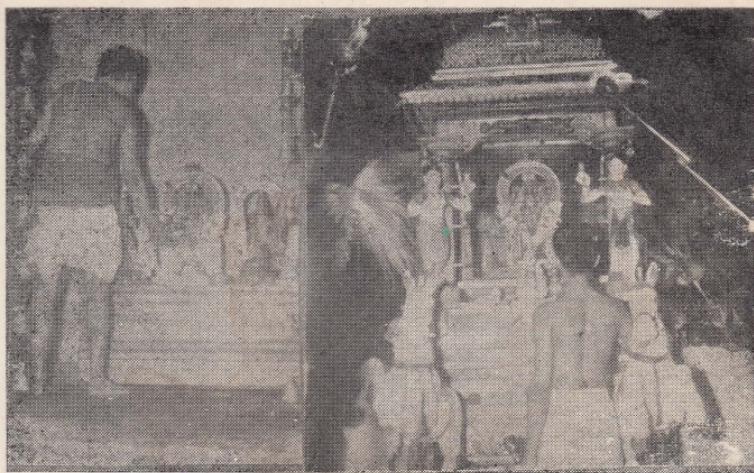
2

4

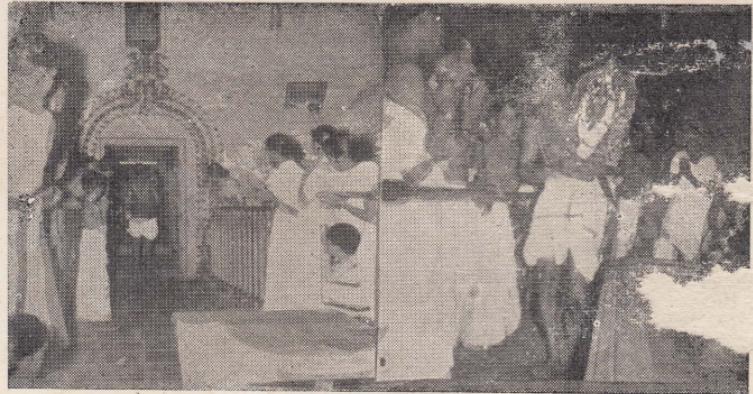
1. கோயிலின் உட்புறத் தோற்றம்.
2. கோயிற் காரியாலயம்.
3. கோயில் மண்டப வாயிலிலுள்ள சித்திரச் சரவிளக்கு.
3மெல்டினைல் பரவசமுற்றுப் பாடும் அன்னையார்
ருவர்.

1

1. உஷத்காலப் பூசை.
2. பள்ளியறையிலிருந்து முருகன் திருக்கோயிலுக்கு எழுந்தருளும் இரதம்.

3

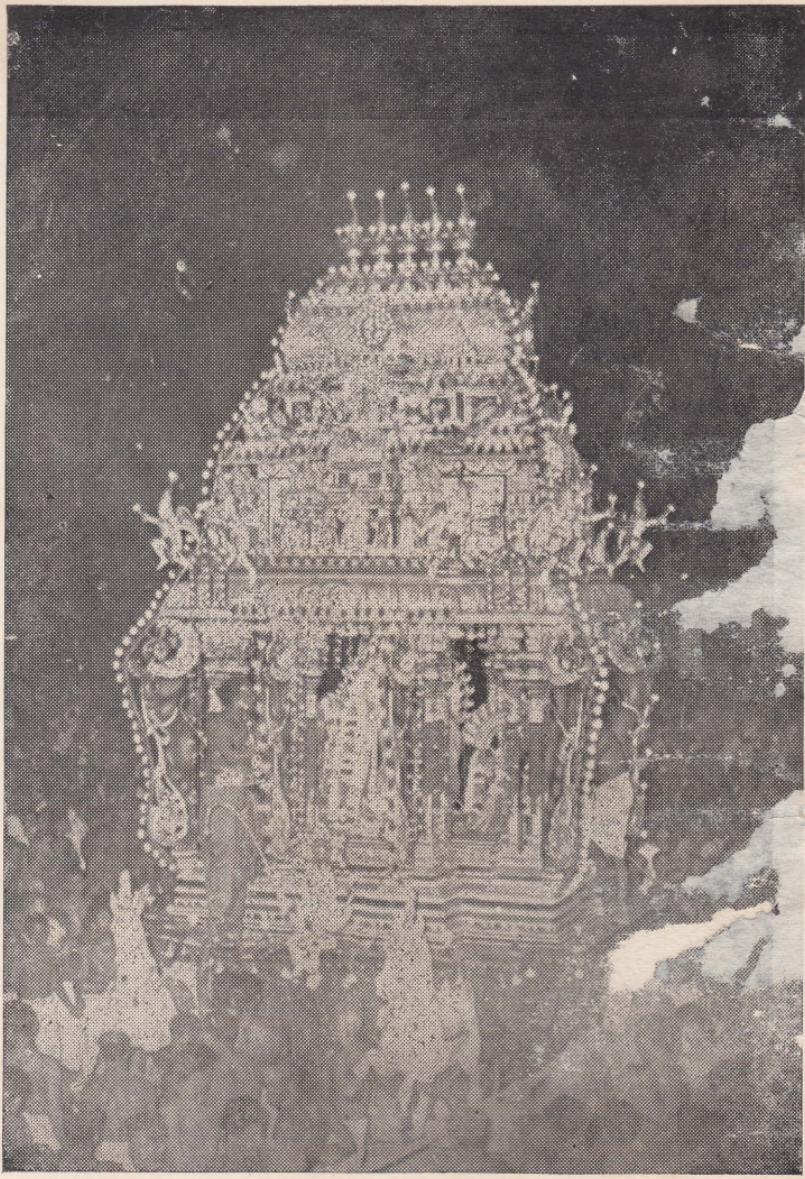
3. பூசகர் முருகனை இரதத்திலிருந்து உள்ளே எடுத்துச் செல்லும் காட்சி.
4. பூசகர் முருகனை இரதத்திலிருந்து எடுத்துவருகிறார்.

கொடியேற்றச் சீலை

3

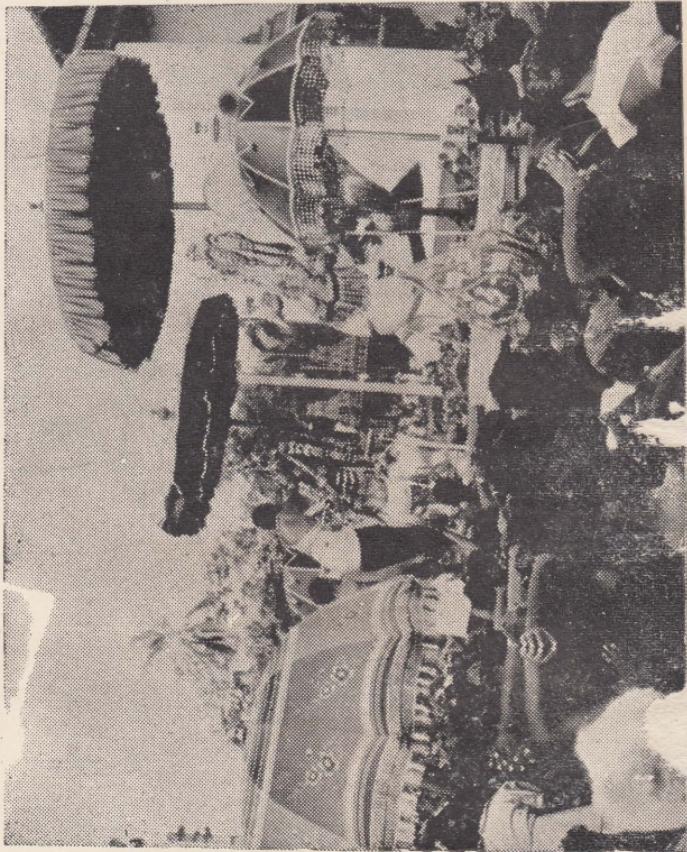
1. கொடியேற்றச் சீலையினைச் செங்குந்த மரபினர் அழகிய இரதத்தில் வைத்து வீதிவலம் வருகின்றனர்.
2. கொடியேற்றச் சீலை கொணரப்படும் இரதம்.
3. கொடியேற்றச் சீலையும் கயிறும் கொண்டுள்ள தட்டம் தலையில் ஏந்திய இளைஞன் உள்வீதி வலம் வருகின்றன.

பத்தாந் திருவிழாவன்று முத்துக்குமாரசவாமி
சித்திர மஞ்சத்தில் பவனிவரும் காட்சி.

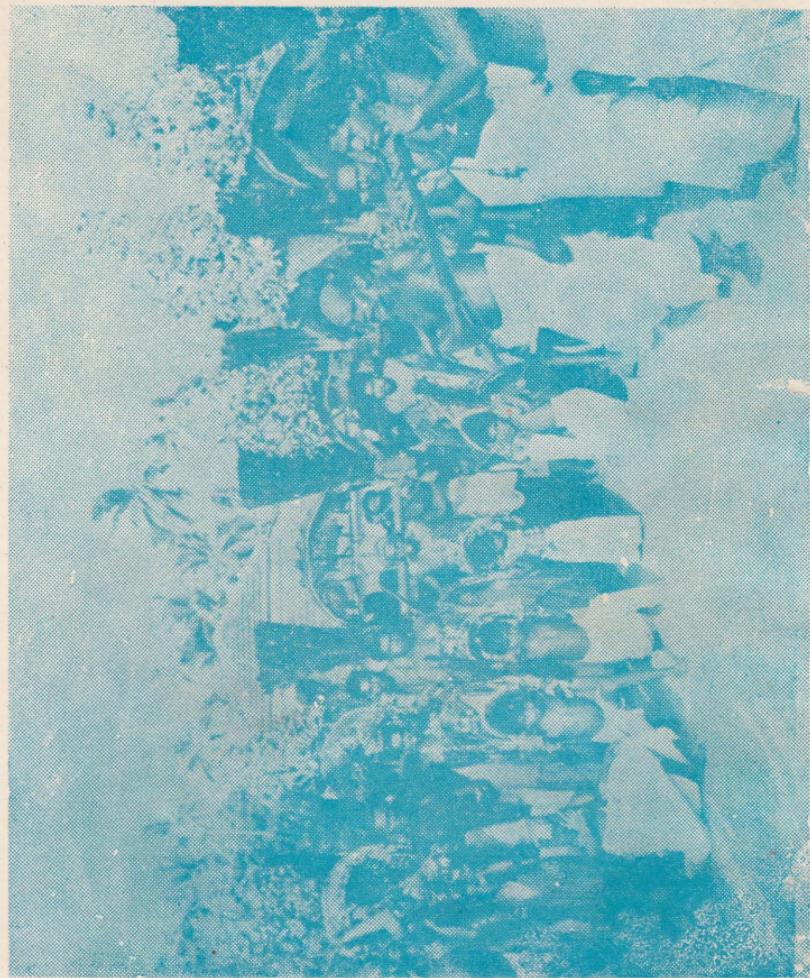
卷之三

ପାତ୍ରକାଳୀ ନାମରେ ଲାଗିଥାଏ

நல்லூரிக் கட்டுள் மகோற்சவத்தின்போது காலாட் இயந்தி வலர்.

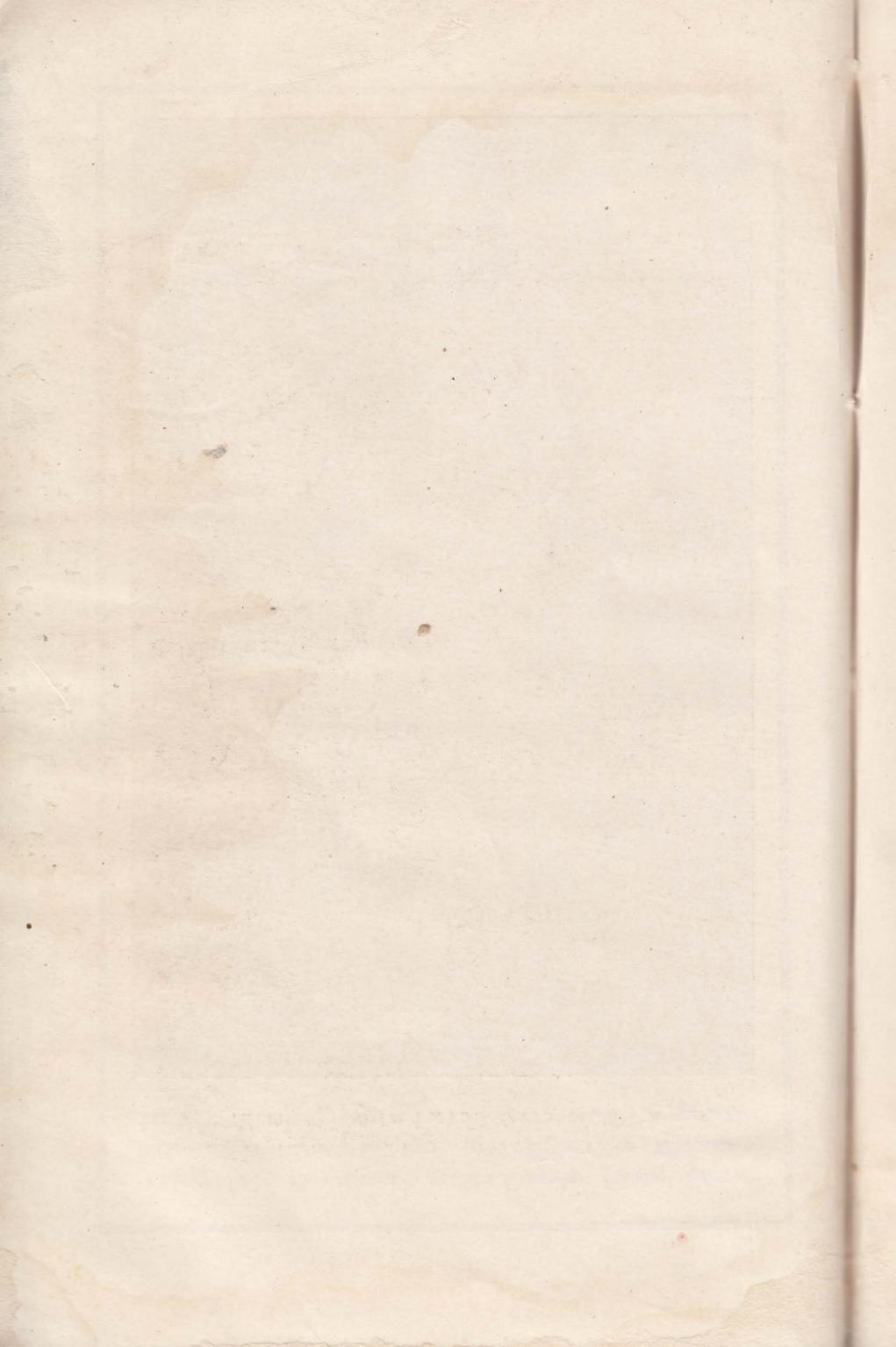
100
100

100
100

100
100

பங்குனி உத்தரம் வரை முகக்ஷவரம் செய்யாது, தாடி வளர்த்து வருடந்தோறும் விரதம் அனுப்பித்துவந்த அமரர் குகறீ ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண முதலியார்.

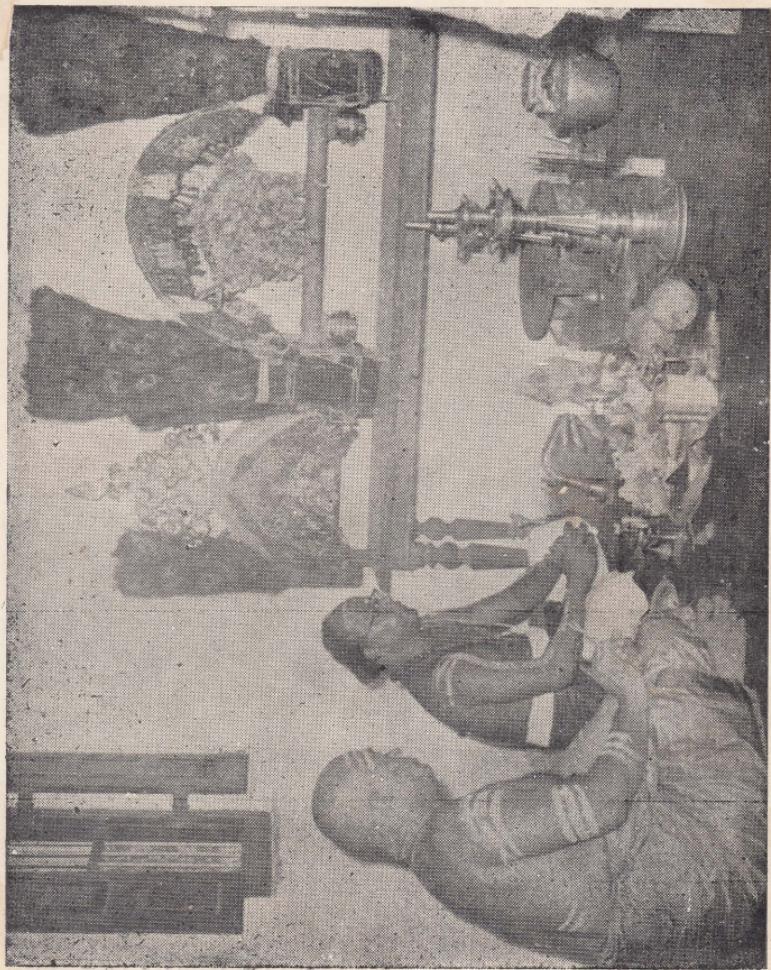

பங்குனி உத்தரத்தன்று கோயில் அறக்காவலர் அமர் குகழி ஏன் முகதாஸ் மாப்யாண முதலியார் அவர்கள் தம் அருடை மகள் செல்வி மீனவோசனி பாற்குடம் தாங்கிப் பிள்ளையர், காவடி எடுக்கும் காட்டி.

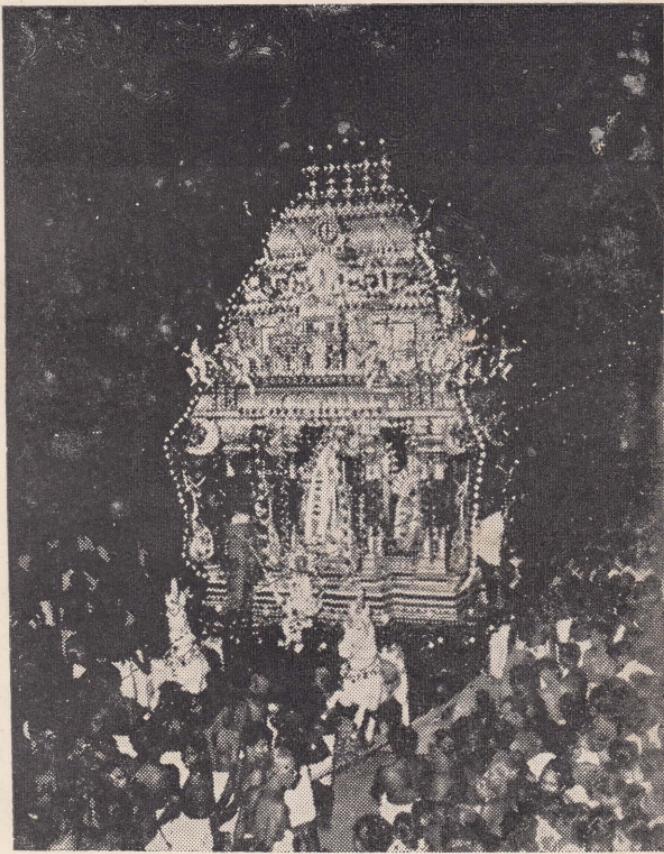
11
G. 1960. 10. 10.

பங்குளி உத்தரத்தன்று காவடி எடுத்தபின், கோயிலில் நா அபிவேகத்துக்குச் சங்கற்பம் செய்துகொள்கின்றோர் முன் அறங்காவலர் எண்ணிடுதான் மாப்பான முதலிடார்.

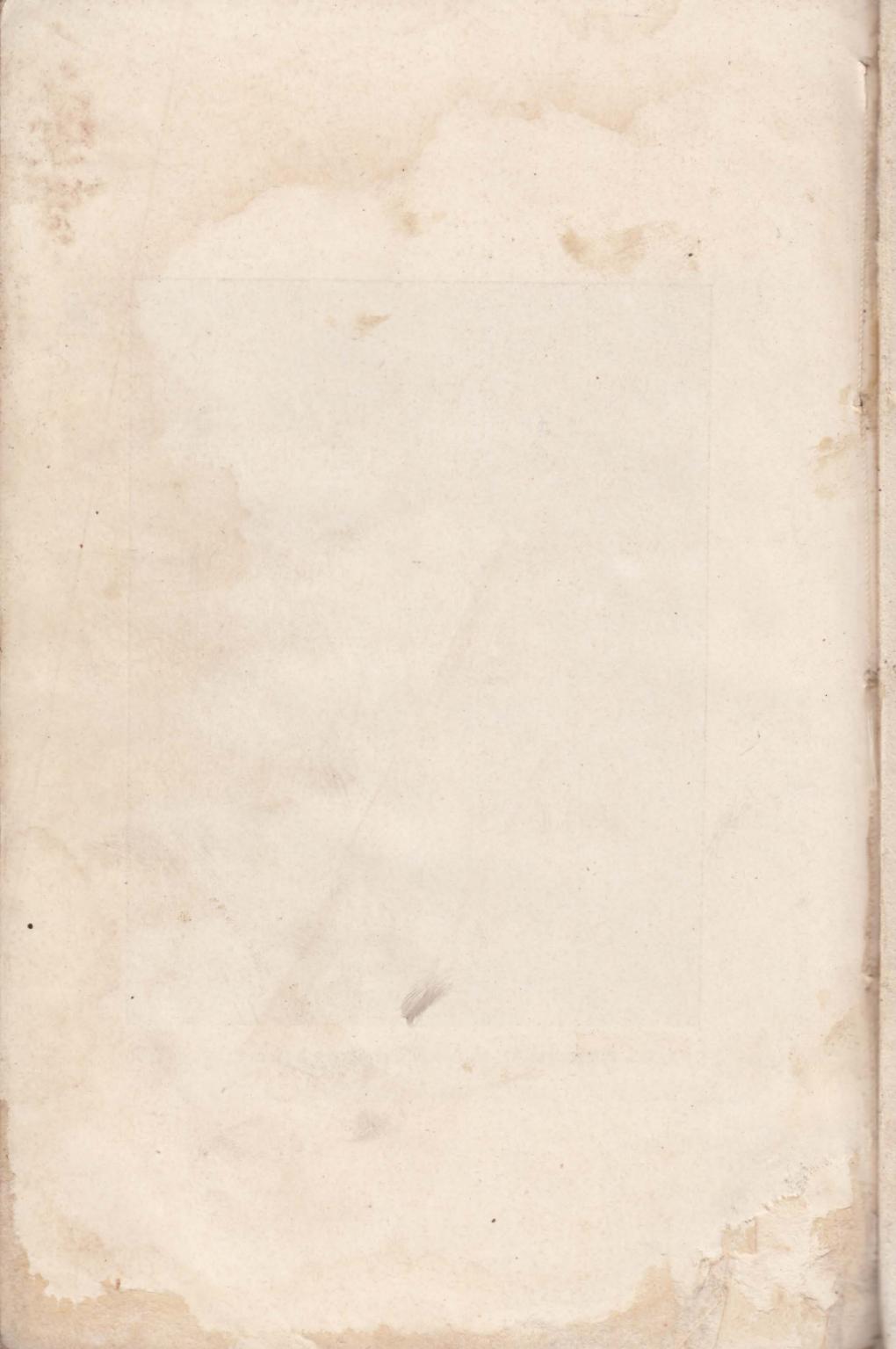

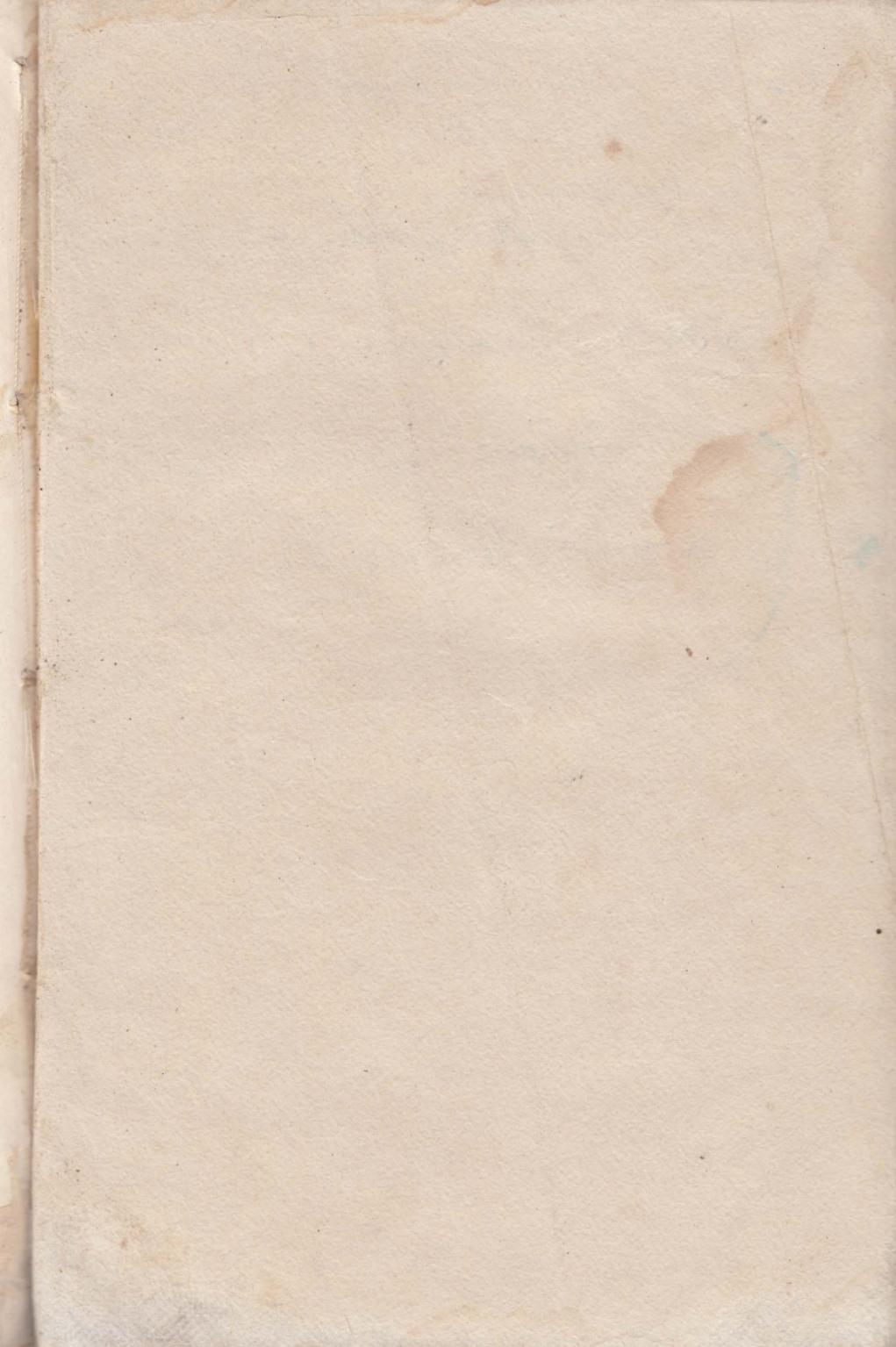

காலஞ்சென்ற அறக்காவலர் குகறி ஷண்முகதாஸ் மாப்பாண
முதலியார் கலந்துகொண்ட வைபவங்களுட் சில.

முத்துக்குமரையன் மஞ்சத்தில் எழுந்தருளும் காட்சி

06 - 05 - 2009 ଫେବୃଆରୀ

ପିଲାମୁଖରେ

ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର

କାନ୍ତପାତ୍ର ପାତ୍ରଙ୍କାଳୀନ ପାତ୍ରଙ୍କାଳୀନ

ପିଲାମୁଖ

ପିଲାମୁଖ ପାତ୍ରଙ୍କାଳୀନ ପାତ୍ରଙ୍କାଳୀନ

ପିଲାମୁଖ ପାତ୍ରଙ୍କାଳୀନ ପାତ୍ରଙ୍କାଳୀନ

ଅବ୍ୟାକ୍ଷମ ପାତ୍ରଙ୍କାଳୀନ

୧

